

EV ARKADAŞI

Rosie Danan

Ev Arkadaşı
Rosie Danan

birinci bölüm

Clara Wheaton, hayallerinin erkeği elini adamın harap edecek kadar yakışıklı yüzünde gezdirip, "Sana bir şey söylemem gerekiyor ve korkmanı istemiyorum," dediğinde, ilk kez, o ürkütücü olasılığı düşündü. asla çıkmayı başaramadığı biri tarafından terk edilebilirdi.

Everett Bloom'un Jeep Wrangler'ının dikiz aynasından sarkan ananas kokulu oda spreyine dik dik bakarken kötü atalarına lanet okudu.

Annesinin arkadaşlarına "yeni kariyer fırsatları peşinde koşmak" hakkında ne kadar çok satır beslemiş olursa olsun , bir yanı Greenwichon dört yıl hasret çektikten sonra onun kalbini kazanma şansı olduğuna inandığı için ülkeyi baştan başa dolaşmıştı .Everett

"Odamı yaz için kiraya verdim," dedi, hem nazık hem de kesin, birinin bir çocuğa Noel Baba'nın gerçek olmadığını itiraf etmesi gibi.

"Sen . . . odanı mı kiraladın?" Clara'nın yanıtı yavaş geldi, her hecede kavrayışı daha da aydınlandı. "Bana iki hafta önce teklif ettiğin mi?" Eğer o araba kullanmıyor olsaydı ve annesi ona ergenlik çağında Emily Post'un görgü kurallarını ezberletmemiş olsaydı , ona saldırabilirdi.

'de dairesinin kira kontratını bozmuş Manhattan, arkadaşlarını ve ailesini geride bırakmış ve Guggenheim'da küratörlük stajını reddetmişti. Hepsi için . .
. Hiçbir şey?

Nesiller boyu anlatılan aile skandallarıyla karşılaştırıldığında bile Wheaton, talihsizliğe doğru bu burun dalışı kesinlikle bir kara hız rekoru talep edebilir. parmaklarının arasından kayan mutlu sonun alamet-i farikası olarak onunla alay ediyordu .Hollywood

Bavullarını bile boşaltmamıştı. . . sindirilmemiş bir havaalanı krakeri hâlâ diyaframının altında bir yerlerde yüzüyordu. Nasıl Everettsimdiden hoşçakal diyebilirsiniz?

"Hayır, bekle, hayır. Odanı kiralamadım." Kendine özgü tembel gülümsemesi - bunca yıl önce ailesinin yan eve taşındığı anda takındığı gülümsemenin aynısıydı- yeniden yerine oturdu. "Ustayı kiraladım. Grup son anda turneye çıkma teklifi aldı. Çok çılgınca bir şey yok ama Santa Fe'nin dışında bu çılgın havalı sesle bir blues grubu için açılış yapıyoruz ve Trent ekipmanı taşımak için hasta bir minibüs satın aldı. . "

Dikkatsiz sözleri onu doğruca liseye geri gönderdi. Onuncu sınıfta sosyal konumu hızla yükseldikten sonra kaç kez Everettgrup pratiği lehine onunla olan planlarını iptal etti? O zamandan beri kaç kez onunla konuşmaya çalıştığında gözlerinin içine değil de omzunun üzerinden bakmıştı?

Kimse onun Ivy League kurumlarından iki ileri derece alarak bu kadar aptal olduğuna inanmazdı.

"Odayı kim kiraladı?" Clara, tur minibüsünün eski çamurluklarıyla ilgili ayrıntılı açıklamasını yarıda kesti.

"Ne? Ah, oda. Merak etme. O çok iyi bir adam. Bir şey yap. Onu birkaç gün önce internette buldum. Çok soğuk." Elini genel yönüne doğru salladı. "Onu seveceksin."

Açılır tavana doğru yuvarlandıklarını görmesin diye gözlerini kapattı. Sonunda Everett Bloom'un sevgisini kazanmak için ne kadar ileri gideceğini kaç kez düşünürse düşünsün, bunu asla hayal etmemiştir.

Arabayı gururla gökkuşağı rengine bir yaya geçidine sahip bir caddeye çevirdi. "Dinle, seni bırakacağım ve sana anahtarlarımı filan vereceğim, ama sonra hemen gitmem gerek. Cumaya kadar orada olmamız gerekiyor New Mexico." Sözleriyle özrünün son izleri de silindi.

Clara onun parmaklarının, sık sık saçlarının arasından sevecen bir okşamayla dolaştığını hayal ettiği parmaklarının, direksiyon simidindeki öfkeli vuruşlarına devam etmesini izledi. Mesafeli cilasının altında çocukluğunun en iyi arkadaşının izini aradı ve yetersiz kaldı.

Göğüs kemiğinin altında ağrı yanıyordu. Soyunun bir yerinde, WheatonKader'in karşısına çıkan A, soyundan gelenlere bedelini ödemeleri için lanetler yağdırmıştı. Clara'nın, ilk ve tek inanç sıçrayışında, muhteşem bir göbek düşüşüyle yere inmesinin tek açıklaması buydu.

Ciğerlerine derin bir nefes çekti. Tüm bu şeyi kurtarmanın bir yolu olmalıydı.

"Ne kadar kalacaksın?" İşe yaramaz ailesinden öğrendiği bir şey varsa, o da hasar kontrolüydü.

"Söylemesi zor." EverettJeep'i çaresizce yeni bir kat boyaya ihtiyaç duyan İspanyol tarzı bir çiftçinin yanına çekti. "En az üç ay. Ağustos ayına kadar tur tarihlerimiz var."

"Ayrılmak için birkaç gün bekleyemeyeceğinden emin misin?" Sorusuna kanayan yalvarma notundan nefret ediyordu. Başka kimseyi tanımıyorum Los Angeles.

Geçmişten, ergenlik anılarının merceğinden bulanık görünen bir yüz, onu uzaklaştırmadan önce zihninde parladı. "Henüz burada bir işim yok.

Kahretsin, benim bir arabam bile yok." Ortamı yumuşatmak için gülmeye çalıştı ama ağzından çıkan ses daha çok homurdanmaya benziyordu.

Everett kaşlarını çatı. "Özür dilerim Cey. Yerleşmene yardım edeceğime söz verdiğimi biliyorum ama bu grup için büyük bir fırsat. Bunu anladın, değil mi? Uzanıp elini sıktı . "Bak, bu yaptığımız planı değiştirmek zorunda değil.

Telefonda söylediğim her şey hala doğru. Bu hamle, California annenizin parmağının altından çıkıyor. . . Her şey senin için iyi olacak."

Uzun zamandır tanıdık bir hareketle beşlik çakmak için avucunu uzattı. SAT sınavları için dershaneye geri dönmüş olabilirlerdi. İsteksizce söylenmemiş talebi tamamladı.

" L.A.Gerçek hayattan bir yaz tatili. Rahatlayın ve eğlenin. Siz farkına varmadan geri döneceğim."

Eğlence? Çılgılık atmak istedi. Eğlence, kaybedecek daha az şeyi olan insanlar için bir lükstü ama Wheatonondan önceki nesiller boyu süren kadınlar gibi, Clara da yüzleşmek yerine sessizce öfkelenmeye boyun eğdi.

Bir arkadaşı ona bir hafta önce ülkeyi baştan başa dolaşmayı ve çoğu insanın bir adamla -özellikle yakışıklı bir adamla bile- bir şans için iddia edebileceğinden daha iyi bir hayattan vazgeçmeyi planladıklarını söyleseydi, Clara Clara'ya önemli miktarda enerji harcardı. onları durdurmaya çalışıyor. Bu delilik, diyebilirdi. Ayakkabı diğer ayaktaiken her zaman kolaydır. Hiç kimse Greenwichyanlış tasarlanmış bir dürtünün sonuçlarını bir Wheaton. Ne yazık ki, tahıl alkolü gibi, karşılıksız aşk da zamanla daha güçlü hale gelir. EverettÇantalarını Wrangler'ın arkasından indirdi ve ona sarıldı - çok fazla rahatlık sağlamak için çok sıkı ve çok hızlı. "Yerleştikten emin olmak için seni birkaç gün içinde yoldan arayacağım." Anahtarlığıyla uğraştı. Clara küçük metal parçasını avucunun içine bastırırken kendi eline tarafsızca baktı. İlkel ve saçma sapan koşma dürtüsü teninin altında şarkı söylüyordu. İki seçeneği vardı. Bir taksi çağırabilir, JFK'ye giden bir sonraki uçakta yer ayırtabilir ve eski hayatını parça parça yeniden kurmaya çalışabilirdi. Ya da kalabilir. Hiç tanımadığı bu şehirde, hiç tanımadığı bir adamla, işsiz ya da arkadaşsız, ailesinin Doğu Sahili'ndeki nüfuzu olmadan yaşa. köpekleri Greenwichonun rezaleti yüzünden salyalar akıttı. Başlığı şimdiden hayal edebiliyordu. Artık "Çiçek Açıyor" Değil, Dikkatli Clara Yabancıyla Kulübeler. Bu sefer değil. Omuzlarını dikleştirdi, gömleğini düzeltti ve rujunun bulaşmasını engellemek için dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. İlk izlenim yaratmak için sadece bir şansın var.

güçlü gümbürtüsü Everettkulaklarında çınladı, ama Clara onun uzaklaşmasını izlemek için dönmedi.

Avucunu kapıya bastırduğında solmuş kapının boyası döküldü. Lanet etmek. Dernek sayfaları bununla bir tarla günü geçirecekti.

Kendini hazırlayan Clara, yeni evine askerlerin düşman bölgesine girdiği gibi girdi: hafif ayak sesleri, araziye haritalandıran gözler ve vücuduna sımsıkı kenetlenmiş dirsekler.

Peluş halı, oturma odasını incelerken topuklu sandaletlerini susturdu. On yılı aşkın bir süredir bastırılmış şehvetle hazırlanmış pembe gözlükler olmadan, alan arzulanan çok şey bıraktı.

Parmağının ucunu köşedeki bir kitaplığın üzerini kaplayan toz örtüsünde gezdirdi. Sehpayı kirleten terk edilmiş paket servis kaplarından bir çürüme kokusu geliyordu. Clara ağzından nefes almaya çalıştı.

Ayağının altında bir şey çatırdadı. Topuğunu tekmeleyerek patates cipsi kalıntılarını teşhis etti.

Pis kokuya ve dağınıklığa rağmen, küçük ev, hem ailesinin Connecticut'taki genişleyen sömürgesiyle hem de kampüs yakınında kiraladığı sıkışık Morningside Heights yürüyüş yolu ile doğrudan tezat oluşturan retro bir rahatlık yaydı.

Solmuş duvar kağıdı, onun sevgisi için savaşıyor kitschy bir çekicilik yayıyordu, ama o hayal kırıklığının ezici ağırlığını üzerinden atamıyordu. Clara oturmadan önce kanepenin oturağını sildi.

"Demek iyi ve gerçekten sikilmiş olmak böyle hissettiriyor."

"Bunu çok anlıyorum," dedi arkasından alçak bir ses.

Clara o kadar hızlı ayağa fırladı ki tökezledi. "Ah . . . um. . . Merhaba." Devasa tekerlekli valizinin arkasında durmak için çabaladı ve mutfakla oturma odasını ayıran kapı eşiğinde duran adamla kendisi arasında elli kiloluk bir kalkan oluşturdu.

Kapı pervazına yaslandı. "Beni soyduğunuzu sanmıyorum?"

Clara şaşkınlıkla kaşlarını çattığında, takımını işaret etti.

Çenesini eğdi ve o sabah seçtiği kolsuz siyah boğazlı kazağı ve ona uygun dar kot pantolonu inceledi. Yirmili yaşlarının ortalarında bir ara, gençliğinin Argyle ve houndstooth'unu, iyi dikilmiş monoton temellerle dolu bir dolapla değiştirmişti. Ne yazık ki, New York City'de yaygın olarak zayıflatıcı ve sık olarak kabul edilen siyah giysiler, Los Angeles'taki ev davetsiz misafirlerinin tercih ettiği giysi gibi görünüyordu.

"Şey. . . HAYIR." Clara yakasını çekiştirdi, geçmişe dönüp baktığında, yolculardan biri kapıyı yumruklarken küçük uçak banyosunda makyajını rötuşlama onursuzluğuna maruz kaldığı için memnundu. Sessizlik uzayınca, "Ben Clara Wheaton," dedi.

"Josh." Aralarındaki mesafeyi kapatarak ona el sıkışma teklif etti. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Elleri bir araya geldiğinde, kişisel hijyen alışkanlıklarının göstergesi olarak tırnaklarını inceledi. Düzgün ve düzgün. çok şükür

Beş saniye sonra Josh tek kaşını kaldırdı ve Clara mahcup bir gülümsemeyle elini bıraktı.

Etkileyici boyuna ve omuzlarının kapı çerçevesinin çoğunu doldurmuş olmasına rağmen, onu korkutucu bulmamıştı. Buruşuk kıyafetleri ve aşırı büyümüş sarı buklelerinin paspası, onun yataktan yeni kalktığını gösteriyordu. Çarpık kara kaşları onu asık suratlı göstermeliydi ama yüzünün geri kalanı kara kara düşünmeye direndi.

Yakışıklıydı ama pek yakışıklı değildi. Bunca yıldan sonra sadece varlığı bile konuşmasını aksatabilen Everett gibi değil . Clara, evrenden gelen bu küçük merhamet biçimini kabul etti. Yakışıklı erkeklerle konuşmayı her zaman imkansız bulmuştu.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diye tekrarladı ve sonradan aklına "Lütfen beni öldürme ya da taciz etme" diye ekledi.

"Anladın." Çaresiz bir hareketle iki elini kaldırdı. "Bu yüzden . . . Sanırım bu birlikte yaşayacağımız anlamına geliyor?"

"Şu an için." En azından bir acil durum planı geliştirmesine yetecek kadar. Josh banyonun açık kapısından içeri baktı. Everett nerede? Yerleşmeni sağlamak için etrafta kalmadı mı?

Clara'nın omuzları kulaklarına doğru kıvrıldı. "Grubun hemen yola çıkması gerekiyordu."

"Oldukça çılgın, ha? Son dakikada tura davet mi ediliyorlar?"

"Evet." Sesindeki acıyı saklamak için mücadele etti. "Vahşi."

"Yine de işime yaradı. Everett'in bu kadar güzel bir yer için düşük kira istediğine inanmadım."

Clara, Everett'in evi büyükbabasından ücretsiz ve temiz bir şekilde miras aldığından ve muhtemelen yalnızca vergileri karşılamaya yetecek kadar ücret aldığından bahsetmemeye karar verdi. Korkunç bir baş ağrısını savuşturmak için şakaklarına masaj yaptı. Stresten mi, jet lag'den mi, yoksa ölmekte olan rüyalarından mı kaynaklandığını bilemiyordu.

Bu evde ne kadar uzun süre kalırsa kabus o kadar gerçek oluyordu. Vizyonu yüzdüğünde tekrar kanepeye oturdu.

"Hey! iyi misin?" Yeni oda arkadaşı, yetişkinlerin küçük bir çocukla konuşmak istediklerinde yaptıkları gibi, önünde diz çökmeye geldi. Clara, adamın kalçalarının kot pantolonunun dikişlerini zorladığı yerden bakışlarını kaçırdı. Burnunun üzerinde bir çil lekesi vardı. Tam merkezdeki kişiye odaklandı ve onunla konuştu. "Ben iyiyim. Sadece nesiller arası bir aile lanetinin sonuçlarını hesaba katıyorum. Burada yokmuşum gibi davran."

Onlarca yıllık eski paranın ve dikkatle izlenen iyi yetiştirmenin, Wheaton'ların kötü şöhretli yıkıcı davranışlar eğilimini ortadan kaldıracığını düşünürsünüz, ancak kardeşi Oliver'ın yakın zamanda tutuklanmasının bir önemi varsa, soyları uzadıkça daha da kasvetli hale geliyordu. davranışsal yanlış adımlarının sonuçları.

Nispeten, eski bir ev ve kırık bir kalple kolay kurtulmuştu.

Josh alnını kırıştırdı. "Hmm, öyle diyorsan. Ah, hey, bir dakika burada bekleyin."

Sanki gidecek başka bir yeri varmış gibi.

"Sanırım yardımcı olabilecek bir şeyim var." Mutfğa girdi ve bir dakika sonra onun ellerine soğuk bir bira kutusu sıkıştırmak için geri döndü. "Üzgünüm, daha güçlü bir şeyim yok."

Clara pek bira içen biri değildi. Ama bu noktada, zarar veremezdi. Üstünü açtı ve derin bir sülük aldı. "Blech." Erkekler neden IPA'ların tadı güzelmiş gibi davranmakta ısrar etti? Başını dizlerinin arasına aldı ve bir keresinde kuzeniyle Lamaze sınıfına giderken gözlemlediği derin nefes alma tekniğini kullandı.

"Hey . . . ah . . . Kurabiyelerini fırlatmayacaksın, değil mi?"

Bu öneri üzerine safra boğazından yükseldi. Bu adam, tanıdığı her erkek kadar yardımcıydı. "Belki güven verici bir şey söyleyebilirsin?"

Birkaç saniye sonra nefesini dışarı üfledi. "Vücudunuz her yedi yılda bir tüm hücrelerini yok eder ve değiştirir."

Clara yavaşça doğruldu. "Tamam, peki," -dudaklarını büzdü- "denedin.

Teşekkürler," dedi onu reddederek.

"Bunu dişçi muayenehanesinde bir dergide okumuştum." Ona zayıf bir gülümseme gönderdi. "Bence biraz hoştu. Ne kadar batırırsak batıralım, sonunda temiz bir sayfa açacağımız anlamına geldiğini düşünüyorum.

"Yani bana yedi yıl sonra, erkek arkadaşım bile olmayan bir adam beni cesaretlendirdiği için tüm hayatımı kökünden söküp ülke çapında taşındığım gerçeğini unutacağımı söylüyorsun ve alıntı yapıyorum, 'mutluluğumun peşinden git'? "

"Sağ. Bilimsel olarak evet."

Güzel gözleri vardı. Büyük ve kahverengi ama sıkıcı değil. Açık bir alevin üzerinde kaynamaya zaman harcamışlar gibi sıcak görünüyorlardı. Sevimli ama yakışıklı değil, diye hatırlattı kendine.

"İyi tamam. Dürüst olmak gerekirse, işinle ilgili banal bir ayrıntı bekliyordum. Ama kafanın üstünden çıkmak için fena değil. Elini ağzına sildi ve birayı ona geri verdi.

"Nedense işimi duymanın seni rahatlatacağını düşünmüyorum." Onun atılmış kutusundan uzun bir yudum aldı.

Sanırım bu, Josh'un onun yemek artıklarını yiyecek türden bir oda arkadaşı olup olmadığı sorusunun cevabıydı. "Sen cenazeci değilsin, değil mi?"

Kafasını salladı. "Eğlence sektöründe çalışıyorum."

Rakamlar. Clara hemen ilgisini kaybetti. İhtiyacı olan son şey, bir film yapımcısının ondan senaryosunu okumasını istemesiydi.

Josh, ona bir kez daha bariz bir şekilde baktı. Beklediğim gibi değilsin.

Bu iki kişiyiz dostum.

Everett ile yaşamayı umuyordu. İkisinin birlikte akşam yemeği pişirdiğini, yan yana çalışırken omuzlarının birbirine değdiğini hayal etmişti. On üç yaşlarındayken yaptıkları gibi gecenin geç saatlerine kadar aksiyon filmleri izlemeyi hayal etmişti, ancak bu kez ayrı kanepeler yerine ortak bir battaniyenin altında şarap kadehleriyle kıvrılacaklardı.

Bu ev onların aşk hikayesi için sahneyi hazırlamalıydı. Everett, ilk öpüşmelerinden esinlenerek o pencere koltuğuna bir şarkı yazmalıydı.

Bunun yerine, bir yabancıyla tuvaleti paylaşmak zorunda kaldı.

Clara ayağa kalktı ve gerçekleşmemiş dileklerini üzerinden attı. "Ne demek istiyorsun?"

"Senin gibi bir kızın," Louis Vuitton valizini işaret etti, "böyle bir yerde bir oda arkadaşıyla gecekondü mahallesine yerleşmesine şaşırdım."

Clara koyu renk saçlarını bir omzunun üzerinden topladı ve buklelerini düzeltti. "Bagajı büyükannemden hediye olarak aldım." Gözlerini halıya indirdi. "Şu anda işlerim arasında olduğum için odayı tuttum." Yalan, diline ekşi bir şekilde oturdu ve hızla gerçeğin alanına geri döndü. "Everett'i ezelden beri tanıyorum. Birkaç hafta önce mezun olduğumda bana boş odasını teklif etti."

"Ah. Mezun ha? Ne okuyordun?"

"Geçenlerde sanat tarihi doktoramı tamamladım," dedi elinden geldiğince kabadayılıkla. Çocukken kendi işini yapmayı hayal etmişti ama sonunda sanatın saklamayı tercih ettiği yanlarını - umutlarını ve korkularını, tutkularını ve özlemlerini - açığa vurması gerektiğini fark etti. Analiz ve küratörlük, okulu yetişkinliğe çıkış rampasını uzatmanın bir yolu olarak kullanırken sanatı kol mesafesinde tutmasına izin verdi.

Josh sıırttı. "Yalnızca zenginlere verdikleri özel bir derece mi bu?"

Clara dişlerini o kadar gıcırdattı ki bir pop sesi duyduğunu sandı. "Kişiler arası gevezeliği minimumda tutalım, olur mu?"

Çantasını aldı ve taşınma kontrol listesini aradı, onu uçak yastığının ve ilk yardım çantasının altında gömülü buldu. Clara, Los Angeles'ta yeni bir evin yasalara uygun olup olmadığını öğrenmek için nelere bakılması gerektiğine

dair her türlü soruyu ve talimatı içerecek şekilde altı sayfalık belgeyi derlemişti. Belgeyi tutmak nefes almayı biraz daha kolaylaştırdı.

Başını kaldırdığında, Josh gitmemişti. "Lütfen bunu yanlış anlama, ama açıkçası, Everett bana şu ana kadar şehir dışına çıkması gerektiğini söylemedi ve alınma, eminim muhtemelen kibarsındır, ama bu"—o aralarındaki boşluğa işaret etti - "rahatlık alanımın biraz dışında kalıyor."

"Selam, ben de." Elini kalbinin üzerine koydu. "Bir sürü TV için yapılmış film seyrettim , biliyorsun. Sen tam olarak çıldırıp duvarları tavuk kanıyla boyayan, sımsıkı sarılmış sosyetik bir tipsin. Senden güvende olduğumu nasıl bilebilirim?"

Clara kalçasını kaldırdı ve karşısındaki 1.80'den uzun adama baktı. Üzerinde Debbie Harry'nin eski bir resmi olan eski püskü tişörtü, kaslı göğsünü ve geniş omuzlarını zar zor gizliyordu. "Cidden benim için endişeleniyor musun?"

Gözleri kızın elindeki taşınma kontrol listesine kaydı. "Aman Tanrım. Bu lamine mi?" Çok memnun görünüyordu.

"Annem geçen Noel'de bana bir makine aldı," dedi adam makineyi daha ayrıntılı incelemek için ondan alırken savunmacı bir tavırla. "Lekelenmeyi önler."

Başını geriye atıp güldü. İçinde alay izi olmayan yüksek sesli bir gümbürtü. Sayfadan "'Tutarsızlık için tüm musluklardaki su basıncını kontrol edin'" diye okudu. "Bu çok iyi. Bunu kendin mi yazdın?"

"Kaliforniya, orman yangınlarına olan eğilimiyle bilinir. Olası sigorta talepleri için kendinizi silahlandırmak için taşınma öncesi koşulları belgelemeniz gerekir. Tek başına duman hasarı—"

Onun oldukça abartılı bir neşe gösterisi olarak gördüğü bir tavırla biraz daha güldü.

Clara çarşafı geri aldı. "Bazı ev kurallarını tartışalım mı?"

Josh'un gözleri parladı. "Okul gecelerinde parti olmaması gibi mi?"

"Haklısın. Kurallar biraz agresif geliyor. Daha çok uyumlu birlikte yaşama yönergeleri doğrultusunda düşünüyorum. Kötü bir durumdan en iyi şekilde faydalanabiliriz."

Josh doğruldu. "Elbette. Korkarım ilk kuralı senin koyman gerekecek.

Antrenmanım bitti."

"Örneğin, Everett bir süre önce banyo kapısındaki kilidin çalışmadığından bahsetmişti. Bu yüzden bunu düzeltene kadar, üç vuruşlu bir strateji uygulamamızı öneriyorum."

"Neden üç?"

"Bir veya iki vuruşu kaçırmak kolay olurdu. ." Hırpalanmış sehpaye konuştu.

"Örneğin duşta olsaydın."

"Eh, bunu kesinlikle istemezdik."

Başını kaldırıp baktığında, dudaklarının kıvrılmasıyla tüm vücudunun değiştiğini gördü. Ilık Haziran öğleden sonrasına rağmen Clara'nın kollarında tüyler diken diken oldu. Josh'ta daha önce fark etmediği bir tür çekicilik vardı.

Gidip kanepenin arkasında durup aralarına fiziksel bir engel koyduğunda bile, vücudu daha yakın, daha yakın, daha yakın vızıldadı.

"Hey dinle. Erdemini benden korumana gerek yok, tamam mı? Josh, ceketini silkeleyen biri gibi büyüyü bıraktı. Aralarındaki enerjinin oyundan daha etli bir şeye dönüştüğünü fark etmiş olmalı.

"Alındım, bu yüzden endişelenecek bir şey yok. Eski kız arkadaşımı eve taşınmama izin vermeye ikna edene kadar burada yaşıyorum. O sert bir kaçık ama bir iki hafta içinde onu eskitebileceğime eminim ve sonra ben' sonsuza kadar aklından çıkacak." Haberi, insanları umutlandırmaya ve onları kolayca hayal kırıklığına uğratmaya alışkın birinin alışılmış nazik tonuyla verdi.

"Ah," dedi Clara ve sonra ne demek istediğini anlayınca, "Hayır." Ellerini bir X ile kavuşturdu. Yanlış fikre sahipti. Açıkça. Everett'i istiyordu. Onu neredeyse hatırlayabildiği sürece sevmiştii. Yırtık kot pantolonlu ve yatak başı olan bu adamı tanımıyordu bile. "Tabii ki değil. İsteyeceğini düşünmemiştim. . " Elini vücuduna doğru salladı ve tiksintiyle dilini çıkardı.

Gözleri onun izlediği yolu takip etti. "Bir saniye bekle. Farklı koşullar altında istemeyeceğimi kastetmedim. Sen çok . . " Bir çift olgunlaşmış kavunun ağırlığını değerlendirirmiş gibi ellerini göğsünün önünde tuttu.

Clara'nın gözleri kocaman açıldı.

"Aman Tanrım. Bunu yaptığımı inanamıyorum. Üzgünüm. Ben sadece seni kastetmiştim. . . um. . . saygılı bir şekilde söylemenin yolu nedir? . " Ellerini geri kaldırdı.

Yüzüne kan hücum etti. "Anladım."

"Sağ. Üzgünüm. Tekrar." Islak bir köpek gibi tüm vücudunu salladı. "Ayrıca, senin ve Everett'in kesinlikle bir şey olduğunuzu düşünmüştüm. Senin hakkında konuşma şekli, kesinlikle ikinizin bir geçmişi varmış gibi geldi. Sevdiğinden bahsedince, kalbindeki solmuş morluklar yeniden çiçek açtı ve zonkladı. Zavallı görünmeden ne kadarını paylaşacağını bilmiyordu. Romantik kısım tek taraflı olsa bile, o ve Everett'in kesinlikle bir geçmişi vardı. Josh'un ciddi kaşlarındaki bir şey, Clara'ya, Everett'le olan geçmişinin şekerle kaplanmış versiyonundan daha fazlasını kaldırabileceği izlenimini verdi; kalkıp hareket etme konusundaki aceleci kararı hakkında endişelenin. Nedense kendini bu dağınık yabancıya içini dökerken buldu. Everett ve ben birlikte büyüdük. Yaklaşık on yıldır farklı kıyılarda yaşamamıza rağmen telefon görüşmeleri ve ziyaretlerle iletişimimizi sürdürdük. Onu hiç tanıdınız mı bilmiyorum ama o tatlı, akıllı ve eğlencelinin inanılmaz bir karışımı..."

"Ve seni her şeyi bırakıp buraya taşınman için teşvik etti, sadece eline geçen ilk fırsatta seni terk etmek için mi?" Josh tek kaşını kaldırdı.

Clara bir adım geri gitti. Gerçek acıdı. "Tam olarak öyle olmadı. Bunun nasıl görüldüğünü biliyorum." Sesini yükseltmesine izin verdiği için utanarak sesini alçalttı. "Ama Everett birkaç hafta önce arayıp Los Angeles'taki hayatın bu resmini yaptığında, tüm gün batımları, okyanus havası ve stresten dişlerini gıcırdatmaktan kendilerini alamadıkları için geceleri ağız koruyucu takmak zorunda kalmayan insanlar. . "

Josh'un sol yanağında bir gamze belirdi.

"Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama bir işaret falan gibi geldi. Bu benim şansım gibi geldi. Aşkta, macerada, sonsuza kadar mutlu olmakta, tüm Hallmark şeylerinde.

"Şunu açıklığa kavuşturayım. Katmanlı bir taşınma kontrol listesi oluşturan bir kadın olarak, evrenden gelen puslu bir işarete dayanarak yaşamı değiştiren büyük bir karar mı verdiniz?

Clara omuz silkti. "Sevdiğin birini etkilemek için hiç aptalca bir şey yapmadın mı?"

Josh kanepeye çöktü, ayaklarını sehpayaya dayadı ve ayak bileklerinden geçti.

"HAYIR. Asla."

"Henüz değil' demek istedin sanırım." Clara tekerlekli valizlerinin kulplarını tuttu. Peki bu yatak odalarından hangisi benim?

ikinci bölüm

Ertesi sabah Clara, sahip olduğu bir denizin arasında mahsur kalmayı başarmıştı. Yeni yatak odasında zeminin çoğunu kapladıktan sonra, şimdi nereden başlayacağına karar vermeye çalışırken ahşap masa sandalyesinde dikildi.

Eşyalarını boşaltmanın kendisini daha iyi hissetmesini sağlaması gerekiyordu. Daha yerleşti. Bunu, insanların yeni ortamlara nasıl uyum sağladığıyla ilgili bir çalışmada okumuştı.

Ama Everett'le paylaşmak için hatıralarla dolu yarım bir valizi kontrol etmişti ve şimdi, tüm solmuş, ergen ihtişamıyla ortaya çıkan anılar sırayla midesine yumruklar atıyordu.

Kıvrık fotoğraf kabini şeritleri, yedinci sınıfta kendi masa oyunlarını yapma konusundaki üzücü girişimlerinden sarkan karton kutu, hatta en sevdikleri memleketlerinin simitlerinden bir Ziploc - önceden donmuş - şu anda bornozunun her yerine damlıyor.

Her şey acıtıyor. Clara çenesini göğsüne indirdi.

Arkasındaki kapiya tek bir vuruş sesi geldi.

"Girin." Halıdaki kaos, hayatında yarattığı karmaşayı yansıtıyordu. Ne kadar şiirsel.

"Açma işi nasıl gidiyor?" Josh, ona buharı tüten kahveyle dolu kırık bir kupa uzattı.

Clara eliyle bir siperlik yaptı ve arkasını döndü, ancak Josh'un mutlu izinin, kafasındaki sarı bukleler yerine koyu kahverengi kaşlarıyla eşleştiğini doğrulayan bir bakış atmadan önce değil. "Ne yapıyorsun lan?"

Koridordan bu küçük hüznü iç çekişleri duymaya devam ettim. Kahvenin seni neşelendireceğini düşündüm." Tüneğini inceledi. "Örümcekten kaçmak için mi o sandalyeye çıktın?"

Clara dikkatlice aşağı indi. "Yeterince kıyafet giymiyorsun." Gözlerini kapadı ama adamın çıplak göğsünün ince kasları onun retinalarına damgasını vurmuştu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Dün gece kapınızın altından kaydırđığım kuralların listesini görmediniz mi?"

Akşam yemeğinden sonra bir buçuk saatini üniversite tarafından yönetilen kağıtlara hükümler yazarak geçirmişti. Hatta her ikisinin de imzası için özel alanlar eklemişti.

"Onların kılavuz olduğunu söylediğini sanıyordum?"

"Onlar kılavuz." Sesine sabır katmaya çalıştı. "Ve yönergeler, tüm tarafların evin ortak alanlarına girerken ve / veya başka bir oda arkadaşı ve / veya misafirlerle doğrudan etkileşim sırasında en az üç parça giysi giymesi gerektiğini söylüyor."

Josh çıplak ayaklarına baktı. Peki ya çoraplar?

"'Ya çoraplar' derken ne demek istiyorsun?"

"Bir parça mı yoksa iki parça mı sayılırlar?"

Clara ellerini kalçalarına koydu. "Çorap sayılmaz."

Dişlerinin arasından havayı içine çekti. "Ne yazık ki, bu literatürde belirsiz."

"Çorap gereksiz bir giyim eşyasıdır."

Yaramazlık girdi bakışlarına. "Sadece striptiz pokeri oynayana kadar."

"Bana kahve getirdiğın için teşekkür ederim." Clara kupayı daha çok o konuşmayı kessin diye kabul etti.

"Sorun değil. Nasıl karşılırsın bilemedim . . ama kremamız da yok. Ya da şeker." yüzünü buruşturdu. "Ama dinle, işin biter bitmez seni markete götüreceğim. . " Gözleri, onun yatak odasında yarattığı dağınıklığı takip etti. ". . . yeniden dekore etmek."

Onun altın rengi göğüs kıllarıyla göz teması kurmaktan bıkan Clara, bulabildiği ilk giysiyi -masa sandalyesinin arkasına saçılmış kocaman, eski bir sweatshirt- kaptı ve boştaki eliyle onun dalgalanan göğüs kaslarına doğru fırlattı.

O çekerken, yönergelerin kopyasını almaya gitti.

Ebeveyn yatak odasına girer girmez Clara kendini yatağa bakmamak için zorladı. Everett'in yatağı. Yastık muhtemelen hala onun gibi kokuyordu. Kapı eşiğinden gizlice bir koku aldı. Evet, bütün bu oda Everett gibi kokuyordu.

İrlanda Baharı ve yüzlerce plağın plağı.

Başını salladı ve defter kâğıdı aradı, sonunda komodinin üzerinde kendi taslağını gördü. Josh çoktan belgenin köşesine kahve dökmeyi başarmıştı.

Keşke laminasyon ekipmanını toplamayı düşünseydi.

Odasına döndüğünde Josh saklanmayı başarmıştı. Columbia kapşonlusunun kolları dirseklerinde bitiyordu. Onu çekici bulmayı reddetti.

"Onları bir atlama noktası olarak yaptığını düşündüm." Çarşafını işaret etti.

"Son kopya üzerinde işbirliği yapmalıyız, değil mi?" Sweatshirt ile mücadelesi zaten dağınık olan saçlarını daha da kötüleştirmişti.

Onun vücut ısıyla ısınan çarşaflara dolanmış istenmeyen bir görüntüsü zihninde yüzdü. Kendini rahatsız edici görüntüden kurtarmak için acı tadı kullanarak kahvesinden büyük bir yudum aldı. "Tabii ki." Kâğıdı teslim etti.

Açıkçası, onun satır öğelerinin hiçbirinde onunla kavga edecek kadar umursamayacağını düşünmüştü.

Josh yatağına çöktü ve vahşi saç yuvasına uzandı. Yelesinin derinliklerinden bir yerden boynuz çerçeveli bir gözlük çıkardı ve taktı.

"Buradaki bazı şeyler işe yarıyor."

Clara yanağının içini ısırıldı. Josh, başlamak için güçlü bir cazibe yumruğu hazırladı, ancak içindeki inek, onu okuyucularla görünce nefes almaya başladı.

"Yardımcı programları bölmek. İyi. Haftalık temizlik sorumluluklarını özetleyen bir tablo. Çok organize. Listelediğiniz bu malzemelerden bazılarını almamız gerekecek. Organik mobilya cilamız olduğunu sanmıyorum." Sayfanın geri kalanını tararken dili dişlerinin arasından dışarı baktı ve ara sıra başını salladı. "Ampulleri değiştirme işini bana emanet ettiğini görüyorum."

Josh, beceriksizce kapı eşiğinde oyalanarak durduğu yere baktı ve kısa çerçevesini bir kez daha gözden geçirdi. "Mantıklı."

Çarşafı çevirdi. "Gece yarısından sabah beşe kadar sessiz saatler Tamam. Bu makul . . . ama bir sürü şeyi kaçıırıyorsun."

Clara kollarını kavuşturdu. "Ne gibi?"

"Seks gibi."

Nabızı dörtlü çıktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Pekala, eğer öyleyse planımız nedir? . . Biliyorsun." Yumruğuyla pompalama hareketi yaptı.

Clara boğazındaki yumruyu yuttu. "Kapı kolundaki saç lastiği gibi mi demek istiyorsun?"

Kaşları saç çizgisine kadar çatıldı. "Scrunchie de nedir?"

Cevap olarak, makyaj çantasından bir tane çıkardı ve ona bir sapan gibi fırlattı.

Yumuşak malzemeyi göğsünün önünde yakaladı ve parmaklarının arasında saç tokasının dayanıklılığını test etti.

Clara yine gözlerini kaçırdı. Yani güzel elleri var. Büyük haykırış. "Hiç seksenli seks komedisi izlemedin mi?"

Ah, anlıyorum, dedi Josh. "Tüp çorap kullandıklarını sanıyordum."

"Belki erkekler tüp çorap kullanır. Kapı tokmağını süsleyen herhangi bir eşyanın rahatsız etmeyin anlamına geldiğini varsayalım." Normalde yapmacık bir yurt odası sinyaline karşı savaşırdı ama seks hayatının olmamasının onu bu özel kuralı uygulamak zorunda kalmaktan alıkoyacağını düşündü.

"Tamam aşkım. Çok havalı. Seni uyarmama rağmen, bu duvarlar ince. Pazar günü taşındığımda, Everett ve onun eve getirdiği manik peri rüyası kızın ön sıradan biletim varmış gibi tartıştıklarını duyabiliyordum.

Clara derin bir nefes aldı. Elbette, Everett'in son on yıldır bekar olmadığını biliyordu, ama onu başka kadınlarla hayal etmesi için bir nedeni de yoktu. . . ve dün gece uyuduğu yatakta. Çarşafı değiştirirse yanmaktan kurtulabilir mi?

"Ah. Kahretsin, üzgünüm, dedi Josh.

Yüz yapmış olmalı. Clara, sakinleşmek için yüz hatlarını hemen düzeltti.

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, geldiğinde çok sinir bozucu bir çığlık sesi çıkardı."

Clara, ağzını tıkama dürtüsüne karşı koydu. "Hadi devam edelim."

Josh gözlerini kısarak tavana baktı. "Hmm." Parmaklarını şıklattı. "Neyden korkuyorsun?"

"Affedersin?"

"Mesela yılanlardan, büyük köpeklerden ya da pamuk toplarından korkuyorsan, seni koruyabilmem için bilmem gerekir."

Gözlerini kıstı. "O şeylerden birinin diğerleri gibi olmadığını farkında mısın?"

"Peki ya fareler, hamamböcekleri, keseli sıçanlar?"

"Burada tam olarak kaç çeşit haşarat yaşadığını düşünüyorsun?"

Josh omuzlarını silkti. "Oda arkadaşın olarak kendimi hazırlamaya çalışıyorum."

Clara amacını anladı. Haliya baktı. "Araba kullanmaktan korkuyorum."

"Ancak . . . Los Angeles'a mı taşındın?"

Yanakları ısındı. "Evet. Hepsi çok aptalca. Hayatımı mahvettim. Neyden korkuyorsun?" Daha fazla sorgulamayı engelleyen bakışları işe yaramış olmalı.

Josh yüzünü buruşturdu. "Ketçap."

"Ketçap sevmiyor musun?"

"Hayır," sesli harfi vurgulayarak uzattı. "Turp sevmem. Ben ketçaptan korkuyorum."

"Bu komik değil. Sana gerçek bir şey söyledim."

"Şaka yapmıyorum! Ketçabın görüntüsü, diğer insanların böceklerle bakmadığı gibi beni oy alıyor. Viskozite falan." Elinin tersiyle ağzını kapattı.

"Ah, cidden bunun hakkında konuşamam bile. Kanımı donduruyor." Kanıt olarak tüylerin diken diken olduğu kolunu uzattı.

"Pekala, ama biri seni ketçap yemeye cüret ederse, yapabilir misin?"

"Neden biri beni ketçap yemeye cüret etsin?" Tereddüt etti.

Clara omuz silkti. "O oyunlardan birini oynuyorsun. Doğruluk mu cesaret mi."

"Hiç doğruluk mu cesaret mi oynadın mı?"

"Elbette var." Saçlarını omzunun üzerinden attı.

"Evet . . . ama bahse girerim sadece gerçeği seçtin.

"Birçok cesareti tamamladığımı bilmenizi isterim."

Josh'un ağzı bir yana kıvrıldı. "Ah evet? Birini söyle."

Zaman kazanmak için takas ettiği uzun bir kahve yudumuna rağmen aklına hiçbir şey gelmiyordu. "Şey, aklımdan hiçbir şey geçmiyor. Uzun zaman oldu."

"Bu utanç verici." Gözlerinin arkasında parlak bir şey parladı. "Cesaret eğlencelidir."

"Tam olarak kimin için eğlenceli?" Sesi neden bu kadar nefes kesici geliyordu?

"Herkes?" Sözlerine bir büyü patlaması eşlik etti.

Hiç alay edilmemiş biri gibi konuştun. "Hayır, cesaret veren kişi ve çeşitli seyirciler için eğlenceli. Cesareti gerçekleştiren kişi en kötü ihtimalle utanmış ve en iyi ihtimalle rahatsız hisseder.

"Demek cüret etmek kurallara aykırı, öyle mi?"

"Kurallar," dedi otomatik olarak boğazını temizlemeden önce. "Bence şimdi olduklarını söylemek güvenli."

Komodinden tiz bir jingle sesi geldi.

Clara cep telefonunu aldı. Saçmalık. Sesine sahte bir neşe kattı. "Merhaba anne. . . "

Evet, her şey yolunda. . . "

Mm-hm. Sadece paketini açıyorum." Omzunun üzerinden baktığında Josh'un onu bariz bir ilgiyle izlediğini gördü.

"Everett?" Clara ağırlığını bir bacağından diğerine verdi. "Hımm, hayır. O şu anda burada değil. Kahve almaya koştu."

Sesini alçalttı. "Tabii, merhaba dediğinizi söyleyeceğim." Clara, mükemmel annesine aşağılandığını itiraf etmeye o kadar hazır değildi.

"Dinle anne, gitmem gerek. Ocakta bir tencerem var. . . "

Evet, yemek yapıyorum. . . "

Ah. . . çorba. Ve yanıyor. . . "

Tamam aşkım. Ben de seni seviyorum. Hoşçakal."

Josh gözlerini kıstı. "Annene Everett'in terk edildiğini söylemedin."

En azından kulak misafiri değilmiş gibi davranabilirdi. "Endişelenecek."

"Sağ."

Aralarındaki sessizlik gariplikle doluydu.

"Yani, bakkal?" Josh, terk edilmiş kupasını işaret etti. "Hayatımı kurtarmak için sade kahve içemem."

"Beklemek. Kahve yaptın, sütün olmadığını anladın ve kalanını bana rehin mi verdin?"

Yüzünden suçlu bir sırıtış geçti. "Bir adam güzel bir jest yapıp kaynakları sorumlu bir şekilde yeniden kullanamaz mı? Hadi. Ben sürerim."

"Elbette." Onu koridora kadar takip etti. "Ama üç şişe ketçap alıyorum."

CLARA'NIN GÖZLERİ Josh'un biçimli poposundan, paylaşımları için ısrar ettiği şu anda market arabasında bulunan eşyalara kaydı.

Şeker içeriği çoğu şekerden daha yüksek olan tahıl gevreği, beş kişilik bir aileyi bir hafta doyurmaya yetecek kadar donmuş burrito ve büyük boy bir torba Flaming Hot Cheetos. Bir insan nasıl olur da tüm bunları yiyip hala böyle görünebilir? Matematik tutmadı.

Arabadaki tek yağsız yoğurt kabına baktı, şimdiye kadarki tek katkısı buydu. Clara, çok fazla şeker veya tuz içeren şeyler yemekten kaçındığında kendini daha iyi hissetti, ancak dünyadaki tüm yapraklı yeşil sebzeler, onu LA'deki bu marketteki zarif, spor yapan anneler gibi gösteremezdi. Ne yerse yesin, muazzam göğüsleri küçülmeyi reddediyordu. En azından son beş yıl içinde bir denge yanılması yaratacak şekilde poposu toparlanmıştı.

Başını kaldırdığında, Josh ekmeğine inanılmaz bir tost makinesi pastası aroması katmayı başarmıştı. Dikkatlice oluşturulmuş düzeni tamamen göz ardı ederek, kendiliğinden kaprislere dayalı olarak mağazada geziniyor gibiydi.

Clara arabayı onun yanına park etti. "Sana münasebetsiz bir soru sorabilir miyim?"

Elindeki donmuş waffle'ları indirdi. "Sadece sana bir tane sorarsam."

"Sanırım bu adil." Neden hayatının bu kadar kontrolden çıkmasına izin vermişti? "Nasıl bu kadar çok abur cubur yiyorsun ve öyle kalıyorsun. ." Ağzı sulandıran, beyni yararsız bir şekilde beslendi. "Kes."

Tek bir omuz kaldırdı. "Çok mu beceriyorum?"

Clara, ürkütücü bir öksürük nöbetine yenik düştü ve birkaç ilgili müşterinin endişeli bakışlarını savmak zorunda kaldı. Sormak için ona hizmet etti.

Görünüşe göre Josh, ürün reyonuna giden yolu açtı ve onaylanmamış bir üzüm örneğine yardım etti. "Tamam aşkım. Benim sıram. Buradaki planın nedir?"

Clara az önce seçtiği karpuzu kaldırdı. "Yaz salatası yapabileceğimi düşündüm."

"HAYIR. Ürün için planın ne değil. Los Angeles için planın nedir?"

Onunla göz göze gelmemek için sabahlığını düzeltti. "Planım hemen hemen yüzümde patladı."

Annesinin Everett'in ayrıldığını öğrenmesi ve kibarca Clara'ya doğduğu kıyı şeridine dönmesini önermesi an meselesiydi. "Sanırım birkaç hafta ortalıkta görünmemeye çalışacağım. Yaralarımı yala. Şanslıysam, ben New York'a geri dönüp mazeretlerimi ortaya koyamadan dedikoducu köpekler aşağılanmamı fark etmezler."

Titriyordu. Evden herhangi biri, Everett Bloom'un onu düzgün bir şekilde başından savmak için yeterince uzun süre ortalıkta kalma zahmetine girmediğini fark ederse, tatmin olmuş kıkırdamalardan kaçmak için Guam'a taşınmak zorunda kalacaktı.

"Bir dakika bekle." Josh yürümeyi bıraktı ve onun topuklarına çarpmamak için arabayı çekmek zorunda kaldı. Öylece geri gidemezsin. Belki Everett seni buraya getirdi, ama eski hayatın o kadar iyi olsaydı, onu ilk fırsatta bırakıp gitmezdin.

Devasa bir şişe kök birasını yanlamasına arabaya attı. Bu kesinlikle açtığında patlayacak ve her yere saçılacaktı.

"Beklenmedik şeyler yapmadığına bir an bile inanmıyorum."

Clara, tanıştıktan sonraki bir gün içinde ona teşhis koyma girişimlerini takdir etmedi, ancak iddiasını tamamen reddedemedi. "Yedek planımın benden haber almak istediğini sanmıyorum."

Plan bir kişiye, yedek plan olarak sayılır mıydı? Herhangi bir Wheaton gelirse kapısını çarpmaya hakkı olan bir kişi. Ne de olsa bazı acılar iyileşmez ve Clara bunun on yıldan sonra bile geçmediğinden şüpheleniyordu.

Sohbetin sona ermesine izin vermeye çalıştı ama Josh ona bir paket kraker salladı. El arabasının kulpunu kavradı. Bu adam suçlayıcı olacak kadarını zaten biliyordu.

Jill teyzem buraya on yıl önce taşındı. İnternette bulabildiğim kadarıyla Malibu'da bir halkla ilişkiler firması kurdu. Liseden beri onu ne gördüm ne de onunla konuştum." Clara derisiz tavuk göğsünü özenle ikiye katladı.

"Kan akrabalarıyla iletişim halinde olmanıza gerek yok. Paylaşılan DNA, hapisten kurtulma kartı gibi çalışır. Seni görmek istemesine engel olacak kadar kötü bir şey yapmana imkan yok."

"Bunu bilmiyorum." Kendisine rağmen Josh'un sağlığı için endişelenen Clara, o başka tarafa baktığında abur cuburları rafa geri koymaya çalıştı.

Metabolizması bilime meydan okuyabilir, ancak bazı içerik listelerine bakılırsa, FDA'nın mısır şurubu tavsiyesinin çok üzerinde tüketmiştir. Bir uç

kapağın yanından geçtiklerinde, onun Cheetos torbasını büyük bir kağıt havlu paketinin arkasına gizlice yerleştirdi.

"Ailem onu evlatlıktan reddettiği için Jill buraya taşındı."

Josh, kasap tezgahının önündeki dağıtıcıdan bir kağıt bilet aldı. "Bu gün ve yaşta insanlar hala birbirlerini reddediyor mu? Bu uygulamanın sadece eski hanedanlar için geçerli olduğunu sanıyordum."

Clara şarküteri hindi çeşitlerini inceledi. "Wheaton'lar, parayla ya da nüfuzla örtbas edemeyecekleri bir skandaldan hoşlanmazlar ve Jill Teyze, silah sesinin tüm dünyada duyulan Greenwich versiyonunu yayınladı."

Öğle yemeği için et ısmarladıktan sonra, yönergelerde belirtilen işleri yapacak malzemeleri bulmak için temizlik koridorunda durdular. "Peki bu

hanımefendi bu kadar kötü ne yaptı? Bir aile yadigarı satmak mı? A, biliyorum." Gözleri dans etti. "İşçi Bayramı'ndan sonra beyaz giymişti."

Clara, çeşitli mobilya cilası markalarını inceledi. Tanık olduğu skandalın boyutu hakkında hiçbir fikri yoktu. "Şaka yapıyorsun ama Wheaton'ların zayıf dürtü kontrollerinin yol açtığı zararı telafi etmek için kütüphaneler ve hastane binaları bağışlaması alışılmadık bir durum değil."

"Yani o... bir adamı mı öldürdün?"

"Ne? Hayır. Aptalca bir şey yaptı, yasa dışı değil. Jill, on dokuz yaşındayken Greenwich belediye başkan yardımcısıyla yattı.

Josh, aralarında karar veremediği iki şişeyi de kapıp arabaya attı. "Tahmin etmeme izin ver. Belediye başkan yardımcısı evli miydi?"

"Nasıl bildin?" Clara arabanın arkasındaki yerini aldı. "Muhtemelen bir süre sonra uçup gidecekti ama adam ilişkiyi inkar edince kadın kendini şehir merkezindeki bir heykele zincirledi ve adamın ona yazdığı bir sürü aşk mektubunu megafonla okudu." Biraz deterjan, çok amaçlı bir temizleyici ve birkaç oda koku giderici seçti. "Her halükarda, çok, çok şehvetliydim."

Josh arabanın yanında koştu. "Ondan zaten hoşlanıyorum."

Ayrıntılar hafızasında keskin bir kontrastla belirdi. Onu doğrudan etkileyen ilk Wheaton skandalı. "Belediye başkanının ofisi, onu serbest bırakmak için itfaiyeyi aramak zorunda kaldı ve o zamana kadar, tüm yerel haberlerde yer aldı." Ertesi gün tüm sınıf bunu duymuştu.

Soy ağacını çalan başka bir manşet. Ve şimdi, Jill gibi, Clara da aşk için zorlu bir adım atmış ve yüzüstü yere basmıştı.

"Teyzen tam bir baş belası gibi." Josh kontrol etmek için uzun bir kuyruğa girdi.

"Ne yazık ki, büyükbabam seninle aynı fikirde değildi." Clara ağzındaki ekşi tadı yuttu. "Gösteri ona işine mal oldu. Muhtemelen o sırada büyükbabamın belediye başkanı olduğundan bahsetmeliydim?"

Her zaman ona düşkün olan bir adamın kendi kızına sırt çevirmesine şaşırılmıştı. Jill bundan kısa bir süre sonra Los Angeles'a taşındı. Ailem onun tüm resimlerini falan yakmadı ama onun hakkında konuşmuyoruz. Sanki hiç var olmamış gibi."

Clara'nın kalbi, büyükannesinin ve ailesinin öylece durup ailenin ortasında devasa bir boşluğun açılmasına izin vererek Jill'i kaçmasına neden olacak

kadar izole ettiğini düşündükçe burkuldu. Utançla birleşen yalnızlık fikri Clara'yı ürpertti. Hayatı boyunca Jill'in kaderinden kaçınmak için çalışmıştı. Clara, mükemmel karnelerinden sokağa çıkma yasağına sıkı sıkıya bağlılığına kadar, kağıt üzerinde dokunulmazdı. Üniversite ve ardından yüksek lisans için eve yakın bir yerde kalmış, ateşi söndürmek veya dalgalı tüyleri düzeltmek için her zaman nöbetteydi.

Ancak ailesinin beklentilerini karşılamaya ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Wheaton adını savunma ve sürdürme sorumluluğunun ağırlığı altında başarısızlık kaçınılmaz görünüyordu.

Taşıma bandına ulaştıklarında Josh, "Ona ulaşmalısın," dedi.

Josh, verimli paket açmayı sağlamak için çabuk bozulan öğeleri bir arada gruplamak gibi temel ilkeleri hiç dikkate almadan arabayı ister istemez boşaltırken Clara dilini ısırdı. "Meşgul olduğundan eminim."

"Hadi," dedi. "Bir telefon görüşmesinden ne zarar gelebilir ki?"

Üçüncü bölüm

ERTESİ GÜN Clara, Jill'in ofisine yaptığı telefon görüşmesinin felaketle sonuçlanmasını bekliyordu. Josh, ailesindeki yaraların ne kadar derin olduğunu bilmiyordu, bilemezdi. Wheaton skandalları hayatları mahvetti, evlilikleri sona erdirdi, işletmeleri feshetti. Ya Clara, Jill'e ulaşip teyzesinin eski benliğinin bir kabuğuna dönüştüğünü öğrenirse?

Ama bir kez olsun tüm endişeleri boşa çıktı. Garip de olsa kısa bir değiş tokuştan sonra Jill, ofisinin yakınındaki bir restoranda öğle yemeği için buluşmalarını tavsiye etti. Clara, genellikle iş görüşmeleri için ayrılmış bir etek takımı giymiş, bir araba sipariş etmiş ve Malibu'ya doğru yola çıkmış. Güneşli bir verandası ve çeşitli avokado tostı türlerine adanmış iki tam menü sayfası olan neşeli bir restoran bulmaya geldi.

Jill, mahcup bir şekilde birbirlerine sarılırken diğerinin sallandığı bir kucaklaşmanın ardından sandalyesinde arkasına yaslandı. "Aradığına çok sevindim, Clara. Ne güzel bir sürpriz. Ne kadar büyük görüldüğüne inanamıyorum."

"Teşekkür ederim." Clara, taşınmadan önce, Jill'in Greenwich'teki şehir kulübü kalabalığı arasında göze çarpan bir tür zahmetsiz soğukkanlılığı yansıtmaya her zaman hayranlık duymuştu. "Daha önce aramadığım için üzgünüm. Veya . . . gerçekten."

Teyze kelimesi dilime takıldı. Clara on yıldır karşısındaki kadının "aile mirasının bir lekesi" olarak anıldığını duymuştu. Jill kesinlikle ailevi beklentileri engellemenin sonuçlarını ilk elden anladı.

"Rahatlamak." Jill özür dilemek için elini salladı. "Seni suçlamıyorum." Sesi Clara'ya viskiye karıştırılan balı hatırlattı. Sanki biri ses tellerini ısıtmış, kenarlarını yumuşatmış gibi.

Yaşlı kadın uzun siyah saçlarını sallayınca Clara aralarındaki benzerliği yakaladı. Annesinin peşinden gitmediğini her zaman biliyordu. Manikürlü bob'undan mükemmel şekilde dikilmiş pastel kaprisine kadar Lily Wheaton'la

ilgili her şey derli toplu ve derli toplu kaldı. Lily bir hükümdarsa, Jill ve Clara da Fransız kıvrımlarıydı.

"Kızmadın mı?" Clara alt dudağını ısırıldı.

Jill'in gözlerindeki kahkaha öldü ve uzun bir süre menüye baktı. "Babam için birikmiş birkaç kelimem olabilir ama zaman ve mekan pek çok bakış açısı sağlıyor. Her halükarda seni gördüğüme çok sevindim. Saçın, annenin mezuniyetinden bana gönderdiği resimlerden daha kısa."

Clara bardağının ağzına doğru ilerlemesini durdururken masa örtüsüne buzlu çay sıçradı. "Annem sana fotoğraf mı gönderdi?" Bildiği kadarıyla annesi asla çizginin dışına çıkmazdı. İstenmeyen kişi olan Jill ile iletişime geçmek kesinlikle umursamazlık olarak sayılırdı.

"Evet, yıllardır birkaç ayda bir. Lily onları çoğu önemli olaydan sonra e-postayla gönderir." Jill'in gözlerine ışık geri döndü. "Seninle çok gurur duyuyor."

Suçluluk duygusu Clara'nın boğazına kadar tırmandı. "Onun teselli ödülü olmam gerekiyordu ama görevimi bıraktım."

Ardında kocaman bir delik bırakarak.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorum." Jill acıklı bir şekilde gülümsedi. "Bir şekilde ailemizdeki erkekler kadınlardan çok daha fazla paçayı sıyrıyor. Annen , babam ve erkek kardeşimin ve şimdi de Oliver'ın birçok fırtınasını atlattı. Kolay olamaz."

Lily kolayın tanımını bilmiyordu. Altı yaşındaki Clara, üzerinde geceliğiyle aşağı indiğinde annesini mutfak masasında oturmuş, Wheaton ailesiyle ilgili

başka bir skandal haberi patlak verirken avucunun içinde hıçkırarak ağlarken bulmuştu. Annesinin kucağına emeklemiş ve farklı olacağına söz vermişti. Annesini asla endişelendirmeyeceğine -asla bir an olsun kalbini acıtmayacağına- yemin etmişti ve birkaç gün öncesine kadar yeminini sadakatle yerine getirmişti.

Jill elini Clara'nın elinin üstüne koydu. "İyi misin?"

Clara, boğazındaki yumruyu elinde kalan buzlu çayla yıkayarak başını salladı.

"Özlüyor musun? Greenwich'i mi kastediyorum?"

Jill ekmek çubuğunu parçalara ayırırken parmaklarının arasından karbonhidrat kar taneleri yağdı. "Tabii, bazen. Noel'de sıcak havaya asla alışamayacağım. Ama buradan aldığım boş sayfa için minnettarım. Birçok hata yaptım ama en azından onlar bana ait. Nasıl düşerse düşsün, eylemlerinin sonuçlarının tüm sorumluluğunu almanın garip bir gururu var." Güneş gözlüğünün camlarını kumaş peçetesiyle silen Jill devam etti. "Ama benim hakkımda bu kadar yeter. Seni Los Angeles'a getiren nedir?

Nereden başlamalı? Clara'nın taşınma gerekçelerinin çoğu utanç vericiydi. Kendisini en az aptal gösterecek olanı seçmekte zorlandı. Buraya taşındım çünkü otuzumu zorluyorum ve tüm hayatımı akademi kozasında gerçek dünyadan kaçarak geçirdim. Çünkü on dört yıllık karşılıksız bir aşkın peşindeydim. Çünkü artık ailemizin beklentilerini sürdürme yükünü kaldıramazdım.

Everett hikayesinin kısaltılmış bir versiyonunda karar kıldı. Aniden terk edilmesini düşünmek hâlâ midesini bulandırıyordu, ama en azından anlatının bu versiyonu, koca bir zayıflık yerine yalnızca bir zayıflıktan bahsediyordu. Utanç verici olayı kısmen de olsa paylaşmak, reddedilmenin yakıcılığını daha da hafifletti.

İşi bittiğinde Jill dirseğini masaya dayadı ve çenesini avucuna dayadı. "Pekala, tüm bunlardan sonra, sormam gerek, Everett Bloom'u bu kadar özel yapan ne?"

Bu soru Clara'yı ergenlikten yetişkinliğe kadar takip etmişti. "Everett kendimi güvende hissetmemi sağlıyor. Onunla büyümek ıstakoz tenceresinde pişmek gibiydi. Su hala soğukken arkadaş olduk ve kaynamaya başladığında, o bu nakavta dönüştüğünde, normalde son derece çekici erkeklerin yanında olduğum gibi çıldırmak için onunla çok rahattım.

Jill, "Yavaş veya hızlı, yine de kulağa acı verici geliyor," dedi.

Aklına hiçbir karşı argüman gelmedi. "Birbirimiz hakkında her şeyi biliyoruz. Ailelerimiz arkadaş. Her zaman basit olmuştur. Ve biliyorum, eğer onun bunu görmesini sağlayabilirsem, beni onun inek, dişlek komşusu yerine başka biri olarak görmesini sağlayabilirsem, mükemmel olurduk. Ayrıca, hayatımda hiç bencil ya da fevri bir şey yapmadım. Tek istediğim bir macera tadıydı ama bunun yerine yanlış bir başlangıçla bitirdim.

Cebinden bir cıvıltı geldi ve masalarını diğer birkaç lokantacının kötü bakışlarına maruz bıraktı. "Affedersin." Hücresinin ekranının kilidini açtı. Ah, yüksek sesle ağladığın için.

"Naber?"

"Hiç bir şey. Üzgünüm. Yeni oda arkadaşım. Acil bir durumda ona numaramı verdim ve şimdi bana özçekimler göndermekten vazgeçmiyor." Mesaj okundu, SOS tuvalet kağıdına çok ihtiyacımız var!!! ve Josh'un sessiz bir ıstırap çığılığıyla ağzı açık bir fotoğrafını ekledi.

Jill menüsünü indirdi. "Ooh, bu gizemli adamı görmek istiyorum."

Clara, Josh'un çekimde en azından bütün kıyafetlerini giymiş olmasına şükrederek cihazı masanın üzerinden verdi.

"Bir saniye bekle." Teyzesi telefonu yüzüne yaklaştırdı. "Clara" - gözleri tehlikeli bir şekilde genişledi - "bu Josh Darling."

Telefonu geri aldıktan sonra, bu lakabı tanıyabilmek için beynini zorladı.

Josh'un onun soyadından bahsettiğini hatırlamıyordu. Ama sevgilim? Hadi.

"Gerçek adı bu olamaz."

Jill'in yüzündeki ifade, Clara'nın hayatının yanlış bir makarasına dönüşebilirdi.

"Bu onun gerçek adı değil. ." Garson siparişlerini almaya geldiğinde anlamlı bir şekilde duraksadı. Jill, ancak bir margherita pizzasını paylaşmaya karar verdikten ve o mutfağa geri döndükten sonra açıklamasını sürdürdü. "Bu onun porno adı."

Koltuğuna yığılan Clara, bakışlarını etraftaki masalara çevirdi. Neyse ki, hiç kimse konuşmalarına kulak misafiri olacak kadar ilgi göstermedi. "Lütfen bana bunun düşündüğümde başka bir anlama geldiğini söyle."

Jill öne eğildi. Josh Darling'i hiç duymadın mı? Şaşırdım. Doğrudan onun demografisine girdiğini düşünürdüm. Cosmo, onu 'bin yıllık kadınlar için kedi

nanesi' olarak tanımladı." Onları dışarı çıkarmak için acele ederken sözleri birbirine çarptı. "Doksanların kalp atışı gibi görünüyor. Saved by the Bell'den Zack Morris gibi, eksi pislik kişiliği.

Gözlerini kapatan Clara, uzun bir nefes aldı ve ağzından çok yavaşça verdi. Hayatı boyunca güvenliği heyecana tercih etmişti. Uyuşturucu kullanmamıştı. Likörünü tutamayacağını bildiği için nadiren içerdi. Tam olarak bir çift seksi külotu vardı ve poposuna kadar çıktığı için onları hiç giymezdi.

Nasıl oldu da yanlışlıkla bir porno yıldızının yanına taşınmıştı? Ve sıradan bir porno yıldızı değil, dermatolog ofisinin lobisinde düzenli olarak göz attığı bir dergide profil alacak kadar popüler olan biri.

"Porno izlemiyorum," dedi Clara, zar zor ağzını açarak. İnsanların işlerini kendi başlarına halletmeleriyle ilgili bir sorunu yoktu, ama Clara ne zaman porno izlese, genellikle müstakbel eski erkek arkadaşının isteği üzerine, kadınların aşağılanmasıyla karşılaşılıyordu. Dizlerinin üzerine çökmüş, yüzlerinden aşağı meni damlayan kadınları seksi bulmasaydı, elinde değildi . Aptal, dağınık, yatak kafalı Josh'un bu tür videolar çektiği fikri ona mantıklı gelmiyordu. Kahvesini getiren aynı adam nasıl olur da bir kıza "hepsini al sürtük" diyebilirdi? Midesi alt üst oldu ve ekmek çubukları sepetini itti. Jill, "Pornoya ilgi duymaman beni şaşırtmadı, ama kasabadaki söylentilere göre Josh Darling oldukça yetenekli," dedi Jill.

Clara ellerini beline doladı ve bir antiasit diledi. "Eğer bu bir şakaysa, hiç komik değil."

Bunu kimse öğrenemedi. Lisedeki çocuklar, Clara "The Prude" Wheaton'ın penisi yüzünden daha ünlü bir adamla aynı duşu paylaşması fikrine bayılırdı. Annesinin tepkisinden bahsetmiyorum bile. Keten peçetesini boğdu. Jill çaresizce gülümsedi. "Sonuçta maceranın tadını alabilirsin gibi görünüyor."

Bölüm dört

ÇOĞU İNSANIN eski kız arkadaşının telefonunu karıştırmasıyla ilgili bir sorunu olurdu, ama Josh setten inip Naomi'yi başparmağıyla işaret parmağı arasında cep telefonunu tutarken bulunca, mahremiyetinin bariz bir şekilde ihlal edildiğini söyleme zahmetine girmeden cihazı aldı. . Her zaman bulanık bir sınır tanımını paylaşmışlardı.

"Clara eve giderken tuvalet kağıdını alabileceğini söylüyor." Naomi'nin gözleri, ince bir örtüyle sahiplendiği çıplak vücudunda gezindi.

Josh bakmasına izin verdi. Kariyerinin iyiliği için, eninde sonunda onunla tekrar bir araya gelmesi gerekiyordu, bu yüzden işinden asla gerçekten çıkmaması kimin umurundaydı? İlişkileri yaşanmak kadar kaçınılmazdı.

"Burada ne yapıyorsun? Bugün ateş etmeyeceksin." Takvimi kontrol etmişti. Ayrıldıklarına dair haberler duyulduğundan beri, yapımcılar onları bir araya getirmek için parmak uçlarına basmışlardı.

"Mahalledeydim. Hayran mektuplarını bırakayım dedim." Kocaman bir çöp torbasını önünde salladı.

"Ah. Sağ. Teşekkürler. İnternete girip iletmeye başlayacağım."

Soğuk hava teninde kuruyan teri soğutarak ona çıplaklığını hatırlattı. Bir yapım asistanından iki havlu alarak birini beline, diğerini de omuzlarına sardı ve duşa yöneldi.

Naomi ona ayak uydurdu. Giydiği daracık elbise, doğal duruşunu vurguluyordu. "Tekrar bu kadar erken yatacağını düşünmemiştim."

Onu görmezden gelen Josh, duşu çok sıcak açtı ve suyun ısınmasını bekledi. Bu eski depolar her zaman boktan bir tesisatla gelirdi.

"Küçük kısa mesaj zincirin kulağa kesinlikle yerli geliyordu." Naomi odanın küçük makyaj masasına tünemiş, uzun bacaklarını sallıyordu.

Ekrandaki kimyaları bu kadar iyi satmasaydı, menajeri Bennie'ye bir sonraki sözleşmesine bir Naomi Grant hariç tutma maddesi koymasını söylemeyi ciddi ciddi düşünürdü. Azmi onu mükemmel bir iş kadını yaptı ama aynı zamanda onu devasa bir baş belası yaptı.

"Bana kıskandığını söyleme." Buna bir an olsun inanmadı. Hem romantik hem de profesyonel ilişkileri iki temel direğe dayanıyordu: her zaman bir prezervatif takın ve kendi şeridinizde kalın. Aşkın uzun oyununa kanan türden insanlar değillerdi.

O ve Naomi birbirlerini anladılar. Başarılı bir iş ilişkisini, karşılıklı saygıya ve sayısız orgazm alışverişine dayalı neredeyse iki yıllık bir ortaklığa dönüştürmüştü. Genellikle, bu yeterince eşitlendi. Yalnızlığın peşine düştüğü ender durumlarda, her zaman televizyonu açıp vekaleten aşık olan Meg Ryan'ı izleyebilirdi.

"Ruh halin düzelirse seni geri kazanabileceğime oldukça eminim." Kızıla boyanmış saçlarını karıştırdı.

Josh gözlerini devirdi. "Teşekkürler Stu." Nefret ettiğini iddia ettiği takma adı, gerçek adı Hannah Sturm'den bir riff kullandı. Sette sahne adı dışında herhangi bir şeyin kullanılmasını yasakladı, ancak kendilerini yalnız bulduklarında genellikle unutuyordu. Onunla ilgili pek çok şey gibi, kendi adından nefret etmesinin nedenini ona asla söylememişti. Rol arkadaşı olarak ilk kez neredeyse iki yıl önce tanışmış olsalar da, bir yandan onun çocukluğu hakkında bildiklerinin sayısına güvenebilirdi.

"Sizi temin ederim, Clara ile ev eşyalarını paylaşmak platonik. Beni kaldırıma tekmelediğin zaman yaşayacak bir yer bulmam gerekiyordu." Josh, sıcaklığı tekrar kontrol etmek için elini duştaki suyun altına soktu ve buzlu su avucuna çarptığında geri çekti.

Ah lütfen. Neredeyse evimden kaçtın. Parmağını dudaklarına vurdu. "Platonik Clara." Naomi hecelerin üzerinde oyalandı ve ismi dilinde tattı. "Onun nesi var?"

"O, dolu bir Doğu Yakası prensesi."

Naomi talihsiz bir fareyi yemeye hazır bir kedi gibi sıırttı.

Kaşlarını çatarak onaylamamaya çalıştı ama başaramadı. Ne de olsa aynı mizah anlayışını paylaşıyorlardı.

Aklından bile geçirme. Josh, Naomi'ye Clara iki gün önce oturma odasında görüldüğünden beri kendisine söylediği şeyi söylerken parmağıyla uyarıda bulundu. Eski sevgilisi biseksüeldi ve yatak odasında yeniliği neredeyse onun

kadar seviyordu. "Hiç bu kadar sıkı yaralanmış biriyle tanışmamıştım. Bu kızı görmelisin. Tam adını bilmeden bir erkeği öptüğünden şüpheliyim. Clara'nın sunduğu meydan okumanın doğrudan aletine koştüğundan bahsetmedi.

"Kulağa porno açılışı gibi geliyor." Naomi havadan hayali bir kalem aldı ve yazı taklidi yaptı. "Tatlı, lekesiz küçük kasaba kızı, büyük kötü şehre taşınır ve büyük, kötü bir horoz keşfeder."

Josh, onun açık sözlülüğüne rağmen başını salladı ve sırıttı. Yeni oda arkadaşını kirletme fikri kesinlikle cazipti ama o bile bu hikayenin nasıl bittiğini biliyordu.

Everett'in evindeki oda şimdiden Naomi'ninkinden çok onun odası gibi geliyordu. Yetmişlerin tüm duvar kağıtları ona büyükanne ve büyükbabasının evini hatırlattı. Ayrıca, Clara'daki bir şey ona yeni bacakları üzerinde tökezleyen bir yavru geyiği hatırlattı.

"O iyi bir insan. Söyleyebilirim." Mesafesini korumak için kendisiyle çoktan bir anlaşma yapmıştı.

"Sen de öyle," dedi Naomi, sesi o kadar keskindi ki, adamın tüylerini diken diken ettiğini anladı. "Ve onunla yeni tanıştın. Sonunda ikimizden de daha kötü biri olabilir."

"İmkansız." Josh, poposunun altından çizgi romanını çıkardı ve ona hafifçe vurdu. "Ayrıca tanıştığım her güzel kadına binmek zorunda değilim."

Naomi alay etti.

"Eh, her kuralın bir istisnası vardır."

"Yani, o güzel, ha?" Naomi bacaklarını çözdü ve ters yönde çaprazladı.

"Endişelenmiş gibi davranmayı keser misin? Benimle banyoyu paylaşmaktan bahsedince kızardı, hatta kızardı. Sikimin gittiği tüm yerleri bilseydi nasıl bir renge dönüşeceğini hayal edebiliyor musun?

Naomi kasıklarına baktı ve sahte bir korkuyla nefesi kesildi. "Öğrenince ne yapacak?"

"Öğrenmeyecek. Güven bana. O kızın porno izlemesine imkan yok."

"Duymadın mı? Artık ana akımız. Elle, Cosmopolitan, BuzzFeed. Herkes ve annesi son videomuzdan bahsediyor. Kibar kızlar bile interneti nasıl kullanacaklarını bilirler, Josh."

"O videodan bahsetmişken," dedi. "Bu gece Bennie ile bir toplantım var. Sözleşmemi görüşmek istiyor. Umarım imzalamam için bir uzatması vardır. Naomi, menajerinden bahsedince burnunu kıristırdı. Bennie'nin ukala bir piç profiline uyduğunu kabul edebilirdi, ama Josh'u dolar takoları ve nane şekerleriyle yaşayan amaçsız bir üniversite terki olduğu zamanlarda bir sokak kedisi gibi kucaklamıştı.

"Bana öyle bakma. İki yılımı boktan bir hisse senedi anlaşmasına zincirlenmiş olarak geçirdim. Tasma takmaktan bıktım. Diğer stüdyolarla çalışmak istiyorum. Lanet olsun, kendi filmlerimden kâr etmek istiyorum. Ana akım kapsama alanı büyük para demektir, değil mi? On beş dakikamızı ikiye katlamalıyız. Ya şimdi ya da asla."

Kişisel yaşamlarında ne olursa olsun, mesleki başarıları birbirine karışıyordu, ta ki bazen Naomi Grant'ın kariyerinin nerede bittiğini ve Josh Darling'ın kariyerinin nerede başladığını anlayamayınca kadar. Eğer gerçek yıldız

olma şanslarını değerlendiremezse, onun elini tutup sürüklemek zorunda kalacaktı.

O kadın, bu işteki herkesin sandığından on kat daha fazla beyne sahipti ve bu tam olarak hoşuna giden yoldu. Para gibi sırlarla uğraşıyordu ve ona endüstrinin yarısını küçük parmağına dolayarak satın aldılar. Bir gün yaygara koparmak için ilham alırsa, bütün iş alt üst olur.

Naomi tezgahı atlayıp kapıya yöneldiğinde profesyonel maskesini tekrar takmıştı. Baharatlı bir parfüm dalgasıyla yanından geçerken, "İyi şanslar," dedi. "Bennie iğrenç olduğu kadar ucuz da. Ona güvenmek bugünlerde seni mahvedecek, hem de istediğin şekilde değil."

beşinci Bölüm

Josh, Bennie ile İLK TANIŞTIĞINDA, müstakbel menajeri onu neredeyse otuz yıldır porno sektöründe karşılaştığı en büyük ahmak ilan etti.

O günden bu yana, iki yılı aşkın bir süre önce, sayısız kez hamburger yemek için buluşmuşlardı.

Bennie'nin en sevdiği burger, 1950'lerde bir zamanlar Glendale'de kurulan önemli bir lokantadan geldi. Kuruluşun içi bugüne kadar çorap şerbetçiotu ve tekerlekli paten kullanan garsonların görüntülerini çağrıştırdı. Muhtemelen yoğun olmayan saatlerde burada durum komedisi çekmişlerdir.

Josh, menajerin parlak kel kafasını arkadaki bir masada gördü. Josh, karşısındaki yapışkan vinil kabine daldığında Bennie başını telefonundan

kaldırmadı ama genel yönüne doğru homurdandı. Josh bu ritüel selamlamayı kabul etti. Bennie ile, adamın birkaç kelime söylediğini ve zaten çoğunun küfür olduğunu anlayacak kadar zaman geçirmişti.

Bennie filtresiz sigara içiyor ve kaldırırma tükürüyordu ama önemli olan herkesi tanıyordu ve asla tatile çıkmadı, bu da Josh'un hayatını önemli ölçüde kolaylaştırdı.

"Nasıl gidiyor, Ben?"

İri yapılı adam, karşısında oturan Josh'u görmek için gözlerini kaldırdı ve sıırıttı. "Nasılsın, Darling?"

Josh, atılmış bir tabak ıslak patates kızartmasını ve üzgün bir çörek parçasını işaret etti. "Bensiz başladığını görüyorum."

Özür dilerim. Beni bilirsin, hep aç kalırım." Bennie tabağı çevirirken kalan patates kızartması Josh'a baktı.

Ah. Kıvrandı ve körü körüne tabağı itti.

"Kahretsin." Bennie tabağın üzerine bir peçete fırlattı. "Senin ketçap şeyini yine unuttum. Beni affet."

"Sorun değil," dedi Josh, midesinin yatışmasını dileyerek.

"Kan gibi görüldüğü için mi?" Bennie sunucularını getirmek için elini salladı. İnsanlar hep bunu sordu. Josh, şu anda ağzını açmaya güvenemeyerek başını salladı.

Güneşli bir garson, acele etmeden masaya yaklaştı. Bennie'ye burun kıvrarak baktı ama gözleri Josh'u bulduğunda oldukça aydınlandı. "İkiniz için ne yapabilirim?"

Josh'un kulakları bu ilgi karşısında dikildi. Elinde değildi. Garsonluk konusunda uzmanlaştı. Onunla aynı saatlerde çalışıyorlar ve eve hep bedava yemek getiriyorlardı. Naomi, konu kadınlara geldiğinde ayrım gözetmediği için onu eleştirdi, ama aldırmadı. Her zaman sevecek bir şeyler bulabilirdi. Kahretsin, alnına bunu düşünme bile damgasını vuran Clara bile motorunu çalıştırdı.

"Özelleri duymak ister misin?" Arkasındaki ızgarada kızarmış soğan cızırdadı. "Hamburger alacak. Orta. Kızartma. Ekstra çıtır," dedi Bennie, gözleri tekrar telefonuna dönerek.

Emri not defterine karaladı ve çalınan oyalanma fırsatına somurttu.

Josh, "Ekstra turşu," diye ekledi, seksen vatta gülümseyerek. Giderken kalemini kemirme şekli, ona, sırtışının tüm gücünü açığa çıkarmanın, bozdurmaya hazır olmadığı çekler yazmak anlamına geleceğine dair sinsi bir şüphe uyandırdı .

Avucunu Bennie'nin telefonunun üzerine koyarak başını garson standına doğru eğdi. "Hey, muhtemelen hatırlamazsın eğer... . "

"Evet, buraya son geldiğimizde onu becerdin."

Josh kaşlarını çatı. Cansız bir performansın ayırt edici özelliği olan cinsiyeti hatırlamıyordu. En son ne zaman kameralar olmadan sadece bir kızla seviştiğini hatırlamaya çalıştı. Geçen yıl bir ara, o ve Naomi birbirlerine güçlkle katlanırken, ilişkilerini iş dışında dış ortaklara açmışlardı. İlk başlarda Los Angeles'ın hatun büfesinde ziyafet çekmekten zevk almıştı ama her şey kolayca bulunabildiği gibi amcık bile sıkıcı olmaya başladı.

Bennie, Josh'a toplantılarının amacını hatırlatarak önündeki kağıt destesini karıştırdı.

"Bu yüzden?" Josh eğildi ve iki avucuyla masaya vurdu. "Benim için neyin var?"

Bennie belgeleri teslim etti.

İki yıl önce, ilk yetişkin filmini çekmeye birkaç gün kala Josh, Black Hat Stüdyolarından bir adamla "bir toplantıya gitmişti". Pürüzsüz yönetici ona Johnnie Walker Blue'yu teklif etmiş ve onunla tanıştıktan sonraki otuz dakika içinde özel bir sözleşme uzatmıştı. Birinin, herhangi birinin ona düzüşmesi için para ödemek istediği gerçeğinden hâlâ kızarmış olan Josh, hemen noktalı çizgiyi imzaladı.

Sözleşme, üç yıllık düzenli maaş çekleri anlamına geliyordu. Bu aynı zamanda, Black Hat Studios'un açık onayı olmadan bağımsız olarak veya başka herhangi bir stüdyo için çalışamayacağı, kendi ürünlerini satamayacağı veya halka açık bir şekilde görünemeyeceği anlamına da geliyordu.

O tek gece, Josh'a yalnızca kaçırılan telif ücretlerinden binlercesine mal olmuştu. Geçen hafta Bennie'den stüdyoyla onun adına görüşmesini, çarkları biraz yumuşatmasını ve üst kademelerin bir yıl önce yeniden pazarlık yapıp yapamayacaklarını görmesini istemişti.

Josh elini saçlarından geçirdi. "Beş bin dolarlık ikramiye mi?" Yalnızca ticari mallar ve dış görünüş yoluyla ne tür rakamlar getirdiğini biliyordu. "Bu bir şaka mı?"

"Daha fazlasını istediğimizi biliyorum ama o kadarı için kirli bir şekilde savaşmak zorunda kaldım." Bennie masanın üzerinden uzanıp kağıtları bembeyaz bir yumrukla aldı.

"Ama neden? Bir ev ismine sahip oldukları en yakın şey benim. . . ve bununla geri mi geliyorlar?"

Yaşlı adam cevap veremedi. Garson, Josh'un burgeriyle döndü ve tabağı bırakmak için belden eğildi. Josh üstünkörü bir "Teşekkür ederim" in ötesinde ona fazladan bir bakış atmayınca öfkeyle ofladı ve ayaklarını yere vurarak uzaklaştı.

Bennie kollarını geniş karnının üzerinde kavuşturdu. "Bak, şu anda çok seksisin, ama Black Hat'in kodamanları son videoyla getirdiğin bu yeni hanımların ortalıkta kalmayacağını söylüyor. Kendi kendini 'Sevgilim' ilan edenlerin porno için para ödemediğini ve kesinlikle abonelik için para ödemediğini söylüyorlar. Sıkılana kadar o videoyu izleyecekler ve sonra soğuk yataklarına ve daha soğuk kocalarına dönecekler.

"Ayrıca, kiminle çalışacağına ve ne tür şeyler yapacağına dair her türlü kuralın var. Kendine empoze ettiğin davranış kurallarıyla bir keşiş gibisin. Black Hat, zorbalık yapabilecekleri insanları sever." Menajeri sodasından büyük bir yudum aldı. "Seni hâlâ hisse senedi sözleşmesine bağladıkları sürece, eski çek defterini kırmak için pek bir teşvikleri yok."

"Bir dahi olmadığımı biliyorum ama getirdiğim rakamları gördüm ve geçen yıl istikrarlı bir şekilde büyüdüler. Dolabımdan ve arabamın arkasından

torbalarca kudurmuş hayran mektupları dökölüyor. En az üç katı değerim var. Black Hat bile müzakere eder. Neyi bana söylemiyorsun?"

Bennie bir kağıt peçeteyle alnını sildi. "Sen ve Naomi ayrıldığınızdan beri hisseleriniz büyük bir darbe aldı. İkinizin birlikte ev içi fantezisi sizi ana akım izleyiciler için daha çekici hale getirdi, ancak güçler, tek başına bir adamın, hatta sizin gibi yakışıklı bir çocuğun bile böyle rakamları manşet olarak çekebileceğine ikna olmadı.

yüzünü buruşturdu. "İnsanların özel hayatımı önemsediğini hiç bilmiyordum." "Dalga geçiyorsun? Siz ikiniz yetişkin eğlence dünyasının Brad ve Jen'i gibiydiniz. Düğününüzde bir konuşma yapayım dedim."

"Ne?"

"Unut gitsin. Hey, yaşlı kadın seni kovduğuna göre şimdi nerede yaşıyorsun? Josh, burgerinden isteksizce bir ısırık aldı. "Craigslist'te bir alt kiracı buldum. Tam dolu geldi. Tek dezavantajı, artık sosyetik bir ev arkadaşım var.

"Aman Tanrım. İhtiyacımız olan son şey bu. Bak, eğer büyük paralar istiyorsan, daha çok hardcore şeyler yapmaya başlaman gerektiğini söylediler. Black Hat'in en iyi marjları gördüğü yer burasıdır. Yeni ekstrem bölümlerinde çalışmanı istiyorlar. Onlar senin ahlakını umursamayan işadamları. Daha fazla para istiyorsan, uzlaşmak zorunda kalacaksın.

Josh'un iştahı onu terk etti. Sıradaki adam kadar o da seksi seviyordu.

Cehennem, belki daha fazlası, her şey düşünüldüğünde. Ama bu işe girerken sınırlar koymuştu ve bu sınırları terk etmeyecekti. "Asla olmayacak."

Bennie ellerini kaldırdı. "Anladım. Temellere bağlı kalmak istersen, burnumun derisini yüzeceğim. Beş bini al ve yatırım yap." Josh'un hamburgerine fazlasıyla ilgiyle baktı.

"Hadi. O bölümde yaptıkları bazı şeyler tüylerimi ürpertiyor. Naomi'ye imzalatmaya çalıştıkları feragatnameleri görmeliydin." Masanın altında Josh'un elleri yumruk olmuştu. "Sözleşmeler için kandırdıkları yanlış yola sapmış Ortabatılı piliçlerle sahneleri çekmek için başka bir özde döngüye girmelerine izin verin. Ben olmayacağım. Başkaları için çalışmamı engelleyebilirler ama bu sözleşme gelecek yılı kışımın üstünde oturup bonbon yiyerek geçirmeme engel değil. Performans kotamı doldurdum."

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama onaylamak zorunda değilsin." Bennie kollarını sıvadı. "Bugünlerde nasıl olduğunu biliyorsun. Artık kimse porno için para ödemek istemiyor. İnternetteki amatörlerden bedavaya kolayca elde edilebilecek türden şeyler değil. Black Hat, özel bir hedef kitleye yatırım yapmak istiyor. Özel içerik için para ödemeye hazır biri. Bu, geleceğin yoludur. O gamzelerin üzerinde sonsuza kadar yüzemezsin. Er ya da geç kendine şunu soracaksın, gerçek para kazanmak istiyor musun, istemiyor musun?"

Farkına varma üzerine çökerken, Josh'un yüzü granite döndü. "Beni ikna etmen için sana ne kadar teklif ettiler?"

Bennie başını salladı. "Bilmek istemezsin."

Josh kendini kabinden çıkardı.

"Yapma. Böyle olma, dedi Bennie, Josh öfke nöbeti geçiren bir çocukmuş gibi inleyerek. Teklifle birlikte kağıt yığınının bir patates kızartmasını işaret etti.

"Beş K hiçbir şey değildir."

Josh, cüzdanından yemediği hamburgeri karşılamaya yetecek kadar banknot ve ani işten çıkarılmasını telafi etmek için fazladan bir yirmilik çıkardı. "Onu alma," dedi parayı işaret ederek ve neredeyse hırslayarak.

Bennie kapıdan çıkarken Josh'un arkasından bağırdı, tüm soğukkanlılığı gitmişti. "Yürümek mi istiyorsun? Sana bir ipucu vereyim, Darling, iyi olduğun tek şey düzüşmek ve sandığın kadar iyi değilsin. Uyandığında beni ara!"

altıncı bölüm

GOOGLE YAPMAYIN

porno yıldızı oda arkadaşın. Bundan hayır gelmez.

Clara, boş evin sessizliği ona tehlikeli fikirler verdiğinde bu mantrayı tekrarlıyordu.

Josh'un müstehcen videolarda rol aldığı bilgisi beynini etkilemişti. Tek tedavisi olan bir bulaşıcı hastalık.

Dikkatini dağıtmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın ya da kaç tane

"konsantre" çalma listesi yaparsa yapsın, aklı sürekli Josh'a ve onun büyük . . . meslek.

Josh, cimri bir pizza dağıtım üniforması giymiş. Ekstra büyük bir paketle seksi bir postacı olarak Josh. Sonsuz olasılıklar ona eziyet ediyordu. Pornonun her

şekil ve boyutta olduğunu biliyordu. Josh ne tür videolar yaptı? Ayrıntılar için Jill'i karalamamıştı. Porno, yakın zamana kadar yabancılaşmış biriyle bile, bir aile üyesiyle uzun uzadıya rahatça tartışılabilecek türden bir konu değildi. Ancak aşırı aktif hayal gücüne rağmen, satacak kadar seksi bir erkeği hayal edemiyordu.

Josh'un bazı anları olduğunu sanıyordu.

Yetişkinlik yaşamının büyük bir kısmını içedönüklerin tercih ettiği bir akademi alanına adanmış olan Clara, göz temasından kaçınan pek çok erkek tanıyordu. Columbia'daki doktora programındaki çocuklar çılgın bir seks partisi tablosuna saatlerce bakabilirdi, ancak daha sonra barda sol kulağıyla konuşmayı başardılar.

Josh böyle bir tiksintiden muzdarip değildi. Bakışlarını çok uzun süre tutmak başını döndürdü. Onu elektrik yapan doğa mı yoksa yetiştirme mi?

Herhangi bir çapraz esinti izini kışkırtmak için tüm pencereler açıkken ve ışıklar kapalıyken bile serinleyemedi. Yatak odası daha kötüydü. Tavan vantilatörü olmadan kabaran bir cehennem. Everett, ona bedava kira teklif ederken evin klimasızlığından bahsetmeyi ihmal etmişti. On iki yaşındayken olduğu gibi ona tam olarak uymasa da, genç kızlık yatak odasında özlemle günlük tutmanın rahatlatıcı anılarını uyandıran eski bir pamuklu geceliğe dönüşmüştü.

Tavana baktı ve alnına düşen uzun bir tutam nemli saçı üflemeye çalıştı. Clara, Josh'un profesyonel hünelerleri hakkında daha fazla bilgi edinmenin hayatını mahvedeceğinin nedenlerini zihninden tekrarladı.

Birincisi, onu çıplak görmek, bir tuhaflık kasırgasına kapılmadan onunla bir daha konuşmasını imkansız hale getirirdi. Bu da demek oluyordu ki, artık ondan mutfak dolaplarının üst raflarındaki şeylere ulaşmasını isteyemezdi. Zaten birkaç şişe pahalı şampuanı oraya depolamıştı.

İkincisi, tamamen kınanması gereken bir şey görebilir ve onu feminist ahlakına dayanarak onunla yüzleşmeye zorlayabilir. Bu tür müdahalelerin hem zaman hem de enerji açısından yüksek bedelleri vardı.

Üç, ya garip bir penisi olsaydı? Muhtemelen yapmadığını düşündü, aksi takdirde muhtemelen onu seçmezlerdi. Pornoya hazır cinsel organlar için bir tür kontrol listeleri var mıydı?

Zihni, tüm alternatif eğlence, yemek veya uyku fikirlerinden kaçınarak davetsiz merakına geri döndü.

İyi. Hızlı, üstünkörü bir arama. İç ve dış.

Siki gibi.

Aman Tanrım.

Josh buzdolabına bir not bırakmıştı. İşten sonra yemekli toplantı. Eve geç.

Sadece yediydi. Hızlı bir bilgi toplama oturumu için bolca zaman. Oda arkadaşı dönene kadar merakını gidermiş ve şort giymişti.

Clara bacaklarını kanepeden sarkıttı ve bilinçsizce parmak uçlarına basarak çıplak ayakla halının üzerinde yürüdü. Masasının üzerinde durduğu yerden güvenilir dizüstü bilgisayarını aldı ve oturma odasına geri götürdü.

Kendini düşman bölgesinde nefesini tutarak bilgi arayan gizli bir ajan olarak hayal ederek, midesi önce kanepeye çöktü ve bir ayak bileğini diğerinin arkasına sıkıştırdı. Özel bir tarama penceresi açarak Josh Darling yazdı. Görevinin ulusal güvenliği savunmak gibi daha yüksek bir amaca hizmet ediyormuş gibi davranması, bulduğu ilk bağlantıya, Josh'un porno endüstrisi dokusu arasında nasıl öne çıktığıyla ilgili bir makaleye tıklamasını kolaylaştırdı.

Josh Darling porno geliştiriyor mu? Erkek bakışlarına hitap etmesiyle ünlü bir sektörde, Darling imzası olan içtenliği ve rol arkadaşı kadın zevkine öncelik verme konusundaki ünüyle neredeyse iki yıldır sessizce sahne alıyor. Ana akım medyadaki kadın arzusu tasvirlerinin aksine, Josh Darling klitorisle yakından ve kişisel olarak ilgilenmekten korkmuyor. Sektörün içinden kişiler onunla çalışmak için yaygara koparıyor ve seyirciler onu izlemek için (giderek artan bir şekilde) düşünülemez olanı yapacaklar: ödeme.

Komşu çocuğu görünümü alçakgönüllü görünebilir, ancak manyetizması, özellikle ateşli kız arkadaşı Naomi Grant'in karşısında oynadığında, tanımlamaya meydan okur. Darling'in özel sözleşmesine sahip olan Black Hat Studios yöneticileri, baca ikilisinin farklı yaş gruplarından kadın izleyiciler çekmesine büyük ölçüde itibar ediyor . Bayan Grant'in uzun uzuvları zarafetiyle perçinlenirken, Josh Darling'in performansını izlemek, zanaatını mükemmelleştiren bir ustaya tanık olmaktır. Ilık takılmalar ve yaygın yarak resimleri çağında, Darling kadınlara seksin hala yataktan kalkmaya değer olduğuna inanmaları için bir neden veriyor.

Clara, makalenin bir videoyla bağlantılı olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

Parmakları klavyede karıncalandı ve kalp atışları bir yarıştan önceki kısa mesafe koşucusu gibi hızlandı. Bu içeriği izlemeyi düşünmenin seks hayatının son altı ayından daha heyecanlı olması ne kadar üzücüydü?

Tanrı aşkına kadın, sadece küçük bir porno.

Arkasındaki kapalı ön kapıya hızlıca bir göz attıktan sonra oynat düğmesine bastı.

Video, küçük bir topluluk havuzuna benzeyen bir yerde yüzen güzel bir kızilla açıldı. Heykelsi vücudu, uzman kelebek vuruşlarını tamamlarken parıldayan mükemmel bir altın ten rengine sahipti.

Clara videodaki kadının bu kadar sevimli görünmesini beklemiyordu. Kamera su altında takdirle onun vücudunun üzerinde gezindi, dar kırmızı takım elbisesinin üzerinde gezindi -Clara gözlerini devirdi- ve geri çekilip oda arkadaşı ve porno yıldızı gibi görünen Josh'u, cankurtaran üniforması giymiş, burnu güneş kremiyle kaplanmış halde ortaya çıkardı. havacılar, suyun yukarısında bir muhafız koltuğunun üstüne tünemişler.

Ne bekleyeceğini bilmesine rağmen, onu görmek nefesinin kesilmesine neden oldu. O izlerken, yüzücünün vuruşlarını dikkatle izlerken, uzun uzuvlarını gelişigüzel bir şekilde sandalyenin üzerine yerleştirdi.

Clara, kadınların onu izlemekten neden hoşlandıklarını hemen anladı.

Basmakalıp erkek porno yıldızlarının aksine, doğal olmayan kaslara sahip

değildi. İnce ama tonlu vücudunu, sizi bir porno yıldızı olarak nitelendiren türden bir penise sahip olması gerektiğini düşündüğü bir rahatlıkla taşıdı. Gözleri yüzüne takıldı. Güneş gözlüklerinin arkasına gizlenmiş olsa bile, şu anda rol arkadaşına yöneltilmiş olan gözlerinin çekimini hissedebiliyordu. Atlaman için seni cesaretlendirdiler ve seni yakalayacaklarına söz verdiler . Görünüşe göre, dumanı istediği zaman açıp kapatabiliyordu.

Muhteşem kızın yüzmesi duraksadı, "boğulma" taklidi cankurtarının dikkatini çekmek için açık bir oyundu.

Josh hiç vakit kaybetmeden tişörtünü ve gözlüğünü çıkardı ve hızlı bir şekilde kurtarmak için atıldı. Küçük kıızı güvenli bir yere çekip yakındaki bir şezlonga yatırdıktan sonra, Clara'nın bir kamp danışmanı olarak öğrendiklerinden oldukça farklı görünen canlandırma çabalarına başladı.

Josh, dirilen sporcunun mayosunu çıkarmaya çalışırken, Clara onun performansına özel bir ilgi gösterdi - her ne kadar icra kelimesi tam olarak uymuyorsa da.

Josh ve yardımcı yıldızı, para alan iki oyuncu gibi görünmüyordu. Artık "komplo" numarası sona erdiğine göre, birbirlerinden gerçekten hoşlanan iki kişi gibi görünüyorlardı.

Clara, özellikle bu videonun neden makalenin muhabirinin dikkatini çektiğini anlayarak eliyle yelpazelendi.

Cankurtaran Josh, rol arkadaşını aynı anda hem şimdiye kadar gördüğü en seksi kadın hem de en iyi arkadaşı bulduğunu ürkütücü bir ustalıkla aktardı.

Gizli güven ve yakınlık, Clara'nın kalçalarını birbirine bastırmak istediği kadar bakışlarını başka yöne çevirmek istemesine de neden oluyordu.

O kadının vücudunu keşfederken gösterdiği coşku inanılmaz derecede seksi görünüyordu. Sanki ona doyamıyordu. Ve zevk çığlıkları herhangi bir gösterge görevi gördüyse de, bu duygu karşılıklıydı. Clara, ekrandaki canlandırmayı kendi kesinlikle daha az hevesli deneyimleriyle karşılaştırmadan edemedi. Bir sorunu vardı. Josh ekranda yeniden konumlandırıldı. Çok büyük bir problem.

Ya Josh Darling mevcut ilişki tanımını aşmıştı ya da birinin Akademi'yi onun dünyanın en iyi oyuncusu olduğu konusunda uyarması gerekiyordu.

yedinci bölüm

JOSH ön kapısını AÇTI ve muhteşem bir kıçın tam kendisine doğrultulmuş olduğunu gördü.

Söz konusu kıçın, gergin oda arkadaşına ait olduğunu şaşkınlıkla fark etti.

Clara, onun hayranlık dolu eleştirisinden şüphelenmeden kanepede uzanmış bilgisayarında bir şeyler izliyordu. Giydiği ince gecelik, bacaklarını zar zor kapatarak, uçuk pembe pamuklu külottan dışarı bakan tatlı kıçını ona gösteriyordu.

İnlememek için yumruğunu sertçe ısırdı.

Gözlerini kapatarak, inanmadığı bir Tanrı'ya sessizce dua etti. Tanrım, bana oda arkadaşımı becermeme gücü ver.

Sert homurtusu odayı doldurdu.

Ama o ses çıkarmamıştı.

Josh'un gözleri fal taşı gibi açıldı. Çünkü o homurtuyu arama kartına bilemişti.

Rol arkadaşlarına ve izleyicilere adımını attığını belirtmek için sayısız kez kullandı. Bu ses, vücudunun tehlikeli bir şekilde nirvana'ya yaklaştığı, birkaç derin darbe daha yıldızları görmesine neden olacağı anlamına geliyordu.

Bu homurdanma, Clara'nın porno izlediği anlamına geliyordu. Onun pornosu.

Josh'un göğsü gururla genişledi. Pekala, pekala, Bayan Wheaton.

Belli ki, insanların yaptığı videoları izlediğini biliyordu. Onları bu amaçla yaptı. Ama daha önce hiç eserine bakan birini görmemişti. Ve onun eşyalarının Clara gibi bir kızın yaramaz hayallerini körükleyebileceği gerçeği? Belki de hayatının son iki yılını boşa harcamamıştı.

Josh, ekrandaki kreşendoya yaklaştıkça kendi kıcının kasılmasını izledi.

Clara'nın kafası, partnerini özellikle etkileyici bir son konuma getirirken vücudunun gidişatını takip etmek için eğildi.

Kollarını kavuşturup kapı çerçevesine yaslandı ve bu beklenmedik zafer anının tadını çıkardı. Bu görüntüyü yağmurlu bir gün için kilitledikten sonra, sonunda spor çantasını yere düşürerek varlığını ilan etti.

Clara, yumuşak gümbürtüye sanki biri oturma odasından ateş etmiş gibi karşılık verdi. Bilgisayarını sertçe kapattı ve kanepeden fırladı, geceliğini dizlerine doğru çekti, bu süreçte boşunaydı.

Oltaya yakalanmış bir balık gibi kıvranarak, "Daha sonraya kadar evde olmayacağını sanıyordum," diye ağzından kaçırıldı.

Kelimeler boğazında düğümlendi. Önden, pijamaları kesinlikle günahkâr görünüyordu. Clara'nın etkileyici göğüsleri yıpranmış kumaşta gerilmişti ve Clara onun sert göğüs uçlarıyla doğrudan göz teması kurdu. Onunla ilgili her şey ahlaksız olarak okundu. Kahretsin. Bu küçük kıpırdanma suçluluk belirtisi mi yoksa o kadar azgın mıydı?

Yanaklarında pembe lekeler vardı ve nefesini düzenlemeye çalışırken arıların soktuğu dudakları aralandı.

“Görüşmem aniden sona erdi. Ne izliyordun?” Cahil numarası yaptı. Bu korkunç ayartmadan uzaklaşması gerektiğini biliyordu - bu odada oyalanmanın ve on dakika geç gelseydi ne bulabileceğini hayal etmenin hiçbir faydası olmayacağını biliyordu. Ama yüzü pembeden kıpkırmızıya dönuştüğünde ve bakışları halıda delikler açtığında, onun düğmelerine basma dürtüsüne karşı koyamadı.

“Ah, hakkında bir videoydu. . . um. . . meditasyon.” Sözünu pekiştirmek için başını salladı.

Josh, onun fark edeceğini bildiğı bir şekilde bakışlarının onun vücudunda gezinmesine izin verdi. “Evet?” diye sordu, sözlerinin doğruluğunu test ederek. “Oldukça heyecan verici olmalı.”

Kollarını kavuşturdu.

“Kızarmışsın.”

Clara sonunda başını sallamaktan alıkoymayı başardı ve onun yerine alt dudağını ısırarak dikkatini tekrar dolgun ağzına çekti. “Eh, bu zihin için bir egzersiz.” Ses perdesi her kelimeyle tırmanıyordu.

Josh çenesini eliyle tuttu ve çenesini okşadı. "Meditasyon için çok gürültülü." "Haklısın. Ben korkunç bir yalancıyım." Clara kendini savaşa hazırlarmış gibi omuzlarını dikleştirdi. "Meditasyondan daha iyi bir şey bulamadığıma inanamıyorum. İnsanlar, münazarada All-State olduğum için ayaklarım üzerinde düşünebildiğimi varsayıyorlar, ancak bu gerçekten çok farklı bir beceri seti. Başını eğdi. "Her neyse, konu bu değil. Mesele şu ki," sesinde inanılmaz bir ciddiyetle devam etti, "pornografi izliyordum." İtirafını tamamlarken bir elini gözlerini kapatmak için kaldırdı. "Pornografinizi izliyordum. Ama yemin ederim ki ben kötü bir şey yapmadım."

Tanrıya şükür. Siki o görüntüde yürürken hayatta kalamazdı.

"Merak ediyordum! olan biriyle hiç tanışmadım. . " Kapalı bilgisayarını işaret etti.

Kıkırdaması gırtlığında yankılandı. "Yetişkin bir oyuncuyla hiç tanışmamış olmana neden şaşırmadım?"

"Ah. Bu, um, tercih edilen yerel dil mi?"

"Sanırım kiminle konuştuğuma bağlı." Düşünmek için durdu, kanepeye çöktü.

İnsanlar genellikle konu hakkında onun fikrini sormazlardı. "Herkes adına konuşamam, ancak sektörden biriyle birlikteysem, daha çok oyuncu derim. Porno yıldızı, kültürel bağlamda en sık duyduğum terim ve bunu kendime uygulamak biraz aptalca gelse de, daha evrensel bir steno olarak kabul ediyorum.

Clara, ona katılmadan önce bir an için kanepeye yorgun gözlerle baktı.

Oturarak bunu ikisi için de daha rahat hale getirmeye niyetliydi. Yakınlığıyla onu daha fazla korkutma. Josh, koluna hafifçe vurarak onu rahatlatmak için elini uzattı ama son anda geri çekildi ve onun yerine kanepenin arkasından sarkan battaniyeyi ona fırlattı.

Hayatı yabancılara dokunmak etrafında dönüyordu. Clara'ya fiziksel rahatlık sunmak için tüm bu içgüdülere sahip olmasına şaşmamalı. Birbirlerini neredeyse hiç tanımadıklarını kendine hatırlatması gerekiyordu. Josh, işinin zihinsel durumunu etkileyeceği konusunda hiçbir zaman endişelenmedi ama belki de yapmalıydı.

Onunla tanıştıktan on dakika sonra yabancı bir kadının amını yalamaya gözünü bile kırpmadı, öyleyse neden Clara'nın kolunu okşama fikri ona heyecan verdi?

"Başka soru?" İşi söz konusu olduğunda hiç kimsenin sadece bir tane yoktu.

Kaçınılmaz soruşturmayı bir an önce bitirmek daha iyi.

Clara atışı omuzlarına doladı ve Josh, görüşün kaybının yasını tuttu.

"Evet. Üzgünüm. Adınız ne? Yani gerçek adın."

En azından bu kolaydı. "Ben Josh. Joshua Conners.

"Bana 'Darling'in ikinci adın olduğunu söyleme?"

Üzgün bir şekilde başını salladı. "Pek çok insan pornoya girdiklerinde sahte bir isim bulmak için çok fazla zaman ve enerji harcıyor, ama ben benimkine düştüm. Setteki ilk günümde çılgın bir İngiliz yönetmenimiz vardı. Adam ironik olmayan bir şekilde bere takmıştı. Her neyse, yukarı çıktım ve kendimi tanıttım. Bana adımı sordu, ben de söyledim. Daha iyisini bilmiyordum."

"İlk evcil hayvanınızın ve büyüdüğünüz sokağın adını kullanmayı düşünmediniz mi?"

"Dingus Winslow'un iyi geçeceğinden emin değilim." Josh, sevgili hamsterının hatırasıyla içini ısıttı.

"Muhtemelen değil."

"Yönetmenin bacağımı kaldırmamı her istediğinde ya da her neyse 'Josh, sevgilim' diye bağırması aptalca bir şanstı. O gün setteki asistan benim sahne adım olduğunu düşünmüş olmalı. Onu kaldırdılar ve bir an sonra video ortaya çıktı ve işte jeneriğinde.

"Nasıldın . . . ?" Boğazını temizledi. Neden sen? . . . ? Demek ki . . . Kendinizi bu özel iş kolunda nasıl buldunuz?"

Ah evet. Clara'nın dikkatli versiyonu "Nasıl oldun kamerada sikişmeye başladın?"

"Vadideki büyük Hollywood partileri için uşaklık yapardım. Bir gece, adamın biri beni Maserati'siyle karısının üzerine düşerken yakaladı. Bana vuracağından emindim ama bunun yerine, o izlerken devam edip sertleşmeme devam edersem bana bir iş teklif etti. Yirmi dört yaşındaydım ve üniversite terktim. Birinin bana seks yapmam için para ödemek istediği fikri, gerçek bir iş bulmaya çalışmaktan çok daha iyi geldi."

Josh onun tepkisini ölçmeye çalıştı. Odadan kaçmamıştı ya da tiksintiyle dudağını kıvırmamıştı, o yüzden konuşmaya devam etti.

"Bu konuda bir yeteneğim olduğu ortaya çıktı. Herkes tüm kameraların stresini kaldıramaz ve komutla çalışmak zorunda kalır, anlıyor musunuz? O

anda herhangi bir utancı kabul etmeyi reddetti. Kimsenin onu işi hakkında kötü hissettirmesine asla izin vermezdi ve şimdi başlamayı da düşünmüyordu. Peki ya Clara onun seçimlerini onaylamadıysa? Diğer insanlardan oluşan uzun listenin arkasında sıraya girebilirdi. Annesiyle başlayan bir çizgi.

Kaşlarının arasında küçük bir çizgi oluştu. "Ama başka meslekler de düşünmüş olmalısın?"

"Ah anlıyorum. Benim gizli acımı avlıyorsun."

Tekrar gömleğinin eteklerini çekiştirdi. "Gizli acı mı?"

"Evet biliyorsun. Beni yetişkin eğlencesinde keyifsiz bir kariyer yapmaya zorlayan hangi korkunç trajedi oldu ? Neden zarar görmemiş biri para için sevişsin, değil mi? Çenesini sıktı.

Bu sohbete sayısız kez katılmıştı, özellikle de onu kurtarmak isteyen kadınlarla. Clara işini tatsız bulursa, her an çekip gidebilirdi. Çantalarını toplarken bile yardım ederdi.

"Demek istediğim bu değildi." Clara titreyen eliyle boğazını ovuşturdu.

"Şey, sana bunu söylemekten nefret ediyorum ama benim acıklı bir hikayem yok. Yaptığım şeyi seviyorum ve birçok insan yaptığım şeyi beğeniyor. Aslında .. " Otururken bile, gözlerinin içine bakmak için başını geriye eğmek zorunda kaldı.

Kirli kirpikleri indirildi. Utangaç bir şekilde seksi görünmesi adil değildi.

"Yaptığım şeyi beğendiğini düşünüyorum." Bariz imalarla bakışlarını onun göğüs uçlarına çevirdi.

"Affedersin." Elini omzuna koydu ve hafifçe itti. "O videoyu çok profesyonel, hatta sanatsal bir mercek izlediğimi bilmenizi isterim."

Ona vermesi gerekiyordu, daha küçük bir kadın o gecelikle haklı bir öfkeyi asla iletmezdi.

Ama dünyadaki tüm cesaret onu onun tuzağına düşmekten kurtarmamıştı.

"Harika, peki sen ne düşünüyorsun?"

"Neden?" Çıkardığı sesler kelimelerden çok gıcırtilar gibiydi.

Ellerini kucağına indirdi, kasıtlı olarak onun gözlerini belinin altına çekti.

"Biliyor musun."

Yutkunduğunda boğazı çalıştı. Siyah saçlarının dağınık bukleleri ensesinin nemli derisine yapışmıştı.

"Eh, performansın çok görüldüğünü düşündüm. . . iyi idam edildi.

Yöntemlerinin nasıl etkili olacağını görebiliyorum." Yüzü alarmla doldu .

Etkilendiğimden değil. Çünkü, biliyorsun, bu uygunsuz olur." Clara'nın gözleri gergin bir şekilde adamın kollarına kaydı ve sonra tekrar sığınağı olan halıya döndü.

Kadınların ve kolların nesi vardı?

Yumruk yaparak onları esnetmekten kendini alamadı. "Ah, evet. Pekala, kesinlikle profesyonel geri bildirim arıyorum.

"Yapıcı eleştiri gibi mi?"

"Ben her zaman zanaatımı geliştirmeye çalışırım," dedi, sesi o kadar ciddiye ki, kız onun bu ricada ciddi olup olmadığını anlamakta güçlük çekiyordu.

Kolunu kanepenin arkasına attı. "Sen de not alacak türden bir kıza benziyorsun."

bölüm sekiz

CLARA, yanında oturan çileden çıkaracak kadar kendine güvenen adamdan gerçeğin ne kadarını saklaması gerektiğini düşündü. Onu bu konuşmanın içine çoktan hapsetmişti. Daha fazla tatmini engellemek için can atıyordu. Bir yanı Josh'a, ağzındaki sırtışı silmek için bile olsa, yaptığı şeyi aşağılayıcı bulduğunu söylemek istiyordu. Pornografiyi hem bir endüstri hem de bir sanat formu olarak ne kadar altında bulduğunu ona göstermek için burnunu kaldırmayı hayal etti.

Ama yapamadı.

Kabul etmek istese de istemese de o video istediği sonuca ulaşmıştı.

Onun güzel bir kadınla nesnel olarak harika bir seks yapmasını izlemişti ve bu onu o kadar sıcak yapmıştı ki, teni alev alev yanacaktı.

Onunla yatmak istediği için değil. Hayır. Çünkü onun aşk hayatını en iyi anlatan kelimeler ılık ve dikkatliydi.

Buna karşılık Josh, o videodaki kadına şaşırtıcı derecede vahşi ve canlı görünen bir zevk vermişti. Şimdi ondan zanaatı veya Allah korusun formu hakkında notlar vermesini mi istiyordu? Şehvet hâlâ beynini öfkeli arılar gibi dolduruyordu. Kulaklarındaki uğultu yüzünden zar zor düşünebiliyordu.

Elbette, bu muhtemelen bir hataydı. Josh'un seks yaptığı bir videoya çok fazla dikkat etmesi konusunda ona seslenmesinden başka bir şey değil. Ama içindeki ömür boyu öğrenci, ilk elden araştırma fırsatını kaçıramazdı.

Salondaki sessizlik onun cevabını beklerken arttı. Sonunda, o odaya girdiğinden beri dilinin altında sakladığı kelimeleri ağzından kaçırdı. "Bu ağız işini çok yapıyorsun."

Dudakları mükemmel bir O şeklini almıştı - belli ki farklı bir geri bildirim beklemişti. "Daha spesifik olman gerekecek."

Clara boğazına dolanan mengeneden umutsuzca hava çekti. Sen yetişkin bir kadınsın. Bunu yapabilirsiniz. "Oral seks," dedi, fısıldamamaya büyük özen göstererek.

"Ona mı yoksa bana mı?"

"Onun üzerinde." Zemin şu anda açılıp onu yutabilseydi, gerçekten minnettar olurdu.

"Ve?" Yüzündeki boş ifade, durumu takip etmeye çalıştığını ancak onun amacını anlamadığını söylüyordu.

"Hepsini buldum. . " Bir sonraki kelimeyi dilinde hazırladı. "... ağız dikkati şaşırtıcı.

Josh, sanki lamba ya da sehpa onun geri bildiriminin bir tercümesi olabilirmiş gibi odanın etrafına bakındı. "Seni takip etmiyorum."

Clara onun kasten kalın kafalı olmadığına inanıyordu. "Aslında pek bana göre değil sanırım. Videodaki kadın bundan kesinlikle keyif almış gibi görünse de,

bence bunu kişisel bir tercih meselesi olarak işaretleyebiliriz." Ellerini düzgün bir şekilde önünde kavuşturdu.

Josh'un gözleri kısıldı. "Ortaklarınız genellikle sizi nasıl kurtarır?" Sesinde şehvetin tüm izleri yoktu. Her an cebinden gözlüğünü çıkarmasını bekliyordu. Konuşmaları, onun cinsel deneyimleri konusunda yıldızlardan daha az siciline doğru beklenmedik ve tehlikeli bir yön almıştı. Clara ayağını önündeki halının üzerinde gezdirdi ve liflerin geri katlanmasını izledi.

"Bir dakika bekle." Farkındalık doğmuş olmalı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın." Josh aceleyle elini onun koluna koydu. "Clara Wheaton, lütfen bana bir adamın sana orgazm yaşattığını söyle."

Clara beyaz bir bayrağın sallanmasını diledi. "Bazıları denemedi değil," dedi, çıktığı birkaç tatlı, iyi niyetli erkeği savunmak isteyerek. "Asla olmadı ve bir süre sonra bu konuda kötü hissettiklerini söyleyebilirim. İşleri kendim halledersem, dahil olan tüm taraflar için daha verimli ve daha az garip görünüyordu.

Başını o kadar şiddetle salladı ki, nasıl olup da boynunu kırmadığını merak etti. Bu sefer gözleri bariz bir sıcaklıkla vücudunu taradığında, bunu onu utandırmak için yapmadığını biliyordu.

"Ne gereksiz."

Tepkisi hakkında ne yapacağını bilmiyordu. Neredeyse kızgın görünüyordu, taşındığından beri onu hiç görmediği kadar rahatsızdı. Belki de onun için üzülüyordu. Onun acımasına ihtiyacı yoktu. Ona, genellikle ailesi hakkında küçümseyici sözler söyleyen insanlara ayırdığı soldurucu bakışı attı.

"Affedersin." Olabildiğince dik oturdu. "Kendimi çok tatmin edici orgazmlara götürüyorum."

İtirafının çağrıştırdığı görüntü her ne ise gözleri parladı. "Yapabileceğinden eminim. Ama aynı değil. Kontrolü kaybetme düşüncesi seni hiç heyecanlandırmıyor mu?"

Devam ettiğinde, sesi vücudunda bal gibi aktı, yavaş, tatlı ve yapışkandı.

"Bunu ne kadar çok istediğini umursamayan biri için hiç üzülmez misin? Sen yalvarana kadar seni serbest bırakmayan biri mi?"

Clara her şeyi beline sıkıştırdı. Sesinin vaat dolu olduğunu kendine hatırlatması gerekiyordu, ondan hoşlandığı için değil, bir şeyi kanıtlamak için. Ne yazık ki, bu bilgi onu dilini hızlı nabız noktasına bastırmayı dilemekten alıkoymadı.

"Hiç birinin vücudunuzu öğrenmesine izin vermediniz mi? Çok iyi hissettirdiği için zevk ve acı arasındaki çizgi bulanıklaşana kadar her santiminizi tatmalarına izin verin . Çok fazla?"

Clara, Josh'un rol arkadaşının yerine az önce gördüğü videodaki korkunç görüntüleri oynatmaktan kendini alamadı.

"Bunu yapan birini istemez misin? Lanet olsun. Zor. Yaklaştıkça kıvrınmanı, nefes nefese kalmanı ve sırtını kamburlaştırmanı mı izliyorsun?"

Clara'nın gözleri kapandı. Josh, onu hem muhteşem hem de kötü bir yere götürmüştü.

Konuşmaya devam etmesi, kendisine teklif edilen tüm öpücüklerden daha güçlü olan o sesi kullanmaya devam etmesi dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

Ama yapmadı. Bunun yerine Josh, aralarında asılı duran görünmez ipi kopardı. Gözlerini açtığında koltuğa yaslanmıştı.

Tanrım, Clara. Elini umursamazca saçlarından geçirdi. "Bu boktan paçayı sıyırmaya izin verirlerse, bir avuç tembel pislikle çıkmışsın demektir. Seks, verimlilikle ilgili değildir."

"Belki senin için değil," dedi alçak sesle.

Josh'un bakışları bir an için onu delip geçti, o kadar derinden baktı ki, bir an için sadece kıyafetlerinin değil, teninin de altından, altındaki derin güvensizlik uçurumunu görüp göremediğini merak etti.

Ayağa kalktı. "Biliyor musun? HAYIR."

Bir meydan okuma gösterisiyle çaprazlarken kollarının hareketini izledi.

"HAYIR?" Clara kurumuş dudaklarını yaladı.

"Hayır," dedi tekrar, sanki ne yapılması gerektiğine daha da ikna olmuş gibi.

"Bu kabul edilemez."

"Bu?"

Josh, yarıştan önce dalmaya hazırlanan bir yüzücü gibi boynunu ve omuzlarını salladı.

"İç çamaşırını çıkar," dedi, sesi sakın ve son derece ciddiydi.

Clara'nın sözlerindeki inanç üzerine gözleri ağırlaştı ama sonra akli vücuduna takıldı. "Üzgünüm. Ne dedin?"

Josh basitçe, "Bu durumu düzelteceğim," dedi. "Şu anda."

"Ciddi olamazsın." Gülmeye çalıştı ama onun metanetli kararlılığı karşısında yapamadı. "Bu delilik."

"Bakmak. İhtişam hayalleri kurmuyorum ama hayatımın bu noktasında kadınların daha iyi geçinmesine yardım etmeyi tek görevim haline getirdim.

Bir aykırı değer olarak varlığın tüm eğriyi bozuyor.

"Eh, böyle söyleyince kulağa çok seksi geliyor," dedi ifadesizce.

Seksi mi istiyorsun?

"HAYIR!" Çağrısı zaten sersemletecek kadar güçlüydü. Kollarını önünde kavuşturdu. "Sadece o . . . Fark ettin mi bilmiyorum ama ben tam olarak rastgele seks yapan türden bir kız değilim.

"Söylemiyorsun." Umutla bekledi. Talimat verildiği gibi hareket etmediğinde, iki parmağını yana doğru sallayarak hadi bu işi aceleye getirelim jesti yapma cüretinde bulundu.

Clara eteğiyle kıpırdandı. "Duyguyu takdir ediyorum. Bence. Ama iç çamaşırımı burada çıkaramam. Seni çok az tanıyorum ve bu alanda çok fazla deneyimin olduğunu anlasam da, bunu yapabilmem gerçekten pek olası görünmüyor. . . Ne demek istediğimi biliyorsun."

Gecenin aldığı beklenmedik dönüşten bunalmış bir halde kollarını ovuşturdu.

Oda arkadaşını asla Google'da aramamalıydı.

"Problem ne? Bunu söylemenin saçma sapan bir yolu yok ama haftada yaklaşık elli kadın benden bunu yapmamı istiyor. Tamamen klinik olacak. Scout'un onuru." Üç parmağıyla onu selamladı.

"Evet. Riske girip bu konuşmanın Amerika İzçileri tarafından onaylanmadığını söyleyeceğim." O eliyle nasıl bir yıkıma yol açabileceğini hayal etmekten kendini alamıyordu.

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, iç çamaşırının üzerine de yapabiliriz."

"Yapabiliriz?" Burada bir sürü handikap almak için gönüllü oldu.

Başını salladı, tekrar gülümsemesi kolaydı. "Fazla düşünme. Bu can sıkıcı sorunu halledeceğiz ve bir dahaki sefere kütüphanede tanıştığın bir Melvin'le seviştiğinde, hak ettiğini talep etmeye hazır olacaksın.

Clara neredeyse kanepeden düşüyordu. Onunla ilgili ciddi bir sorun olmalı çünkü kendini onun çılgınca teklifini düşünürken buldu. Onun gibi kadınlar pek uygunsuz teklif almazdı. Görünüşe göre Clara onlardan hoşlanmış. Aşk ve maceranın tadına varmak için ülke çapında seyahat etmişti ve bu karşılaşma tam olarak ikisi olarak nitelendirilmese de, bu fikir onun kalbini eski hayatında hiç olmadığı kadar hızlı atmasına neden oldu.

Bilimsel bir deney gibi düşünün.

"Ya işe yaramazsa?" Sözleri, korkusunun gücüyle titriyordu. "Ya sorun bensem?" Daha önce duymuştu. Kendi kafasında fazla kontrolcü, herkes gibi seksten zevk alamayacak kadar iffetli.

Josh inancında tereddüt etmedi. "Seni ellerimle kurtaramazsam," dedi, sesi yumuşak ve inanılmaz derecede nazikti, "bu benim sorunum. Senin değil. Ve eğer durum buysa, başka bir şey buluruz. Her beden farklıdır ama hiçbiri yanlış değildir."

Clara ellerini hain geceliğine sildi ve gücünü topladı.

Bunu yapabiliirdi. Böyle şeyler yapan türden bir kız olabilirdi.

"Tamam aşkım." Sesi kendi kulağına çok uzaklardan geliyordu.

Josh'un gözleri yeni bir tür zaferle parladı. "Evet mi diyorsun?"

"Evet diyorum." Midesi isyankâr sinirlerle çalkalandı. "Peki, ne yapmalıyım. . .

Demek istediğim, nereye gitmemi istiyorsun? . "

Josh bir kez olsun onunla dalga geçerek rahatsızlığını artırmadı. Onu

kanepeye sıkıştırırken gözleri ağzına kilitlendi.

Bu mesafeden çillerinin haritasını çıkarabiliyordu ama nokta takımyıldızı zar

zor fark ediliyordu. Tanrım, onu öpmek cennet olmalı. Ama adamın ağzı onun

ağzına birkaç santim yaklaştığında korktu ve içgüdüsel olarak başı bir

gümbürtüyle kanepenin arkasındaki duvara çarpına kadar geriye yaslandı.

Yumuşak kıkırdaması neredeyse mırıltı gibiydi. "Endişelenme Wheaton.

Kuralları unutmayacağım."

Josh, becerikli hareketlerle onu yaslanmış bir pozisyona yönlendirdi. Ona bir

sevgiliden çok ürkek bir hayvan gibi yaklaştı. Her dokunuşu dikkatli.

Kontrollü Bu nişanı profesyonel olarak gördüğünü hatırlattı. Zevk değil, işi.

Dizlerini ayırdı ve aralarında diz çökmesi için yeterli boşluk yarattı. "İstersen

gözlerini kapatabilirsin."

Clara ayrılma fırsatını minnetle kabul etti. Bu gece onu ibret verici bir

hikâyeye çevirebilirdi ama hayatında bir kez gelecek bir teklifi kabul edecek

kadar şansını boşa harcamıştı.

Kanepede bir santim daha alçaldı, vücudunun daha da açılmasına izin verdi,

bu küçücük hareket şimdiye kadar sapkın bir davranışa en çok yaklaştığı

noktaydı.

Josh, başparmağını uyluğunun üst kısmındaki hassas deriye dokundurarak onu ürpertti. "İyi?"

Clara cevap vermek için ağzını açtı ama kelimeler dilinde gergin bir şekilde öldü.

"Sorun değil," dedi kaba bir sesle, sanki biri ses tellerine zımpara yapmış gibi.

"Cevap vermek zorunda değilsin." Zaten sıcak olan cildine yayılan nefesinin sıcaklığı, çökmekte olan bir işkenceydi. "Nelerden hoşlandığını öğreneceğim."

Clara çaresizce düşünmemeye çalışırken, Josh külotunun bacağıyla birleştiği yerden öptü. Temas, vücudunun alt yarısından bir akım gibi geçti. Biri ona cinsel niyetle dokunmayalı utanç verici derecede uzun zaman olmuştu.

Josh, sinsi bir sabırla önce bir bacağından sonra diğerinden aşağı inerken ağzını ve ellerini bir maestro gibi kullandı, ama belirgin bir rutin izlemedi.

Dokunuşunu çeşitli baskılar ve kalıplar arasında yumuşattı, asla bir noktada uzun süre oyalanmadı ve anatomisinin en uygun bölgelerinden tamamen kaçındı. Her çıldırtıcı darbe, Clara'yı daha da kızdırdı, daha da umutsuzlaştırdı.

Sonunda, parmak boğumları onun iç çamaşırının ön kısmına sürtündü, pamuğa neredeyse hiç sürtünmediği için nefesi kesildi. Ama tam sonunda onu biraz rahatlatacağını düşündüğü sırada, Josh tam tersini yaptı, uzaklaştı ve bacağından aşağı bir başka açık ağızlı öpücük turu başlattı.

"Ah, hadi ama."

"Affedersin." Josh onu hafifçe dizinin arkasına sıkıştırdı ve Clara tamamen istemsiz bir şekilde küçük bir gıcırtı çıkardı. "İstedğin bir şey var mıydı?"

Masum görünme cesaretini göstermişti.

Clara kanepenin kolunu sıktı ve bu ağır ağır yanan şeylere daha ne kadar dayanabileceğini bilemeyerek inlemesini bastırdı. Ondan kibarca sözünü kesmesini istemek kabalık mıydı?

Tekniğini takdir edemediğinden değildi. Yavaş, yumuşak dokunuşlar uzuvlarını gevşeterek her şeyi uyuşuk ve puslu hale getirdi. Ama ona bir orgazm sözü verilmişti ve ne kadar yetenekli olursa olsun, Josh onun kalçalarını öperek orgazm vermeyecekti. Clara kalçasını kaldırarak ona yardımcı bir ipucu verdi.

Talimatlara uymak yerine Josh ellerini tamamen çekti ve onun çekirdeğini kaplayan pamuğu öperken ağzının ıslak sıcaklığından başka bir şey vermedi.

"Beni acele ettirmene izin vermeyeceğim."

Elini dizine değdirdiğinde delireceğine yemin etti. Son beş dakikada bir ara, tüm sinir uçları çoğalmıştı.

Adam parmaklarıyla ayak bileğini dolaştırıp orada bulduğu ince, yumuşak eti emmek için ağzına götürdüğünde, bu daha önce hak ettiği hiçbir cezaya benzemese de bir ceza gibi geldi.

Zihninde tanıdık şüpheler ve korkular oynamaya başladı: bu çok uzun sürüyordu. Yorulmak üzereydi. Ya da sıkıldım.

Josh, baldırını özellikle keskin bir şekilde ısırdığı için aklının başka yöne gittiğini fark etmiş gibiydi. Zevkle acıyı birbirine karıştıran dişlerinin şiddetli

baskısı, kadının nefesinin kesilmesine neden oldu. Vücudunun alt kısmının tamamı karıncalandı, kendi elini kanepenin üzerindeki ölümcül pençesinden çekmesi ve adamın onu esirgemeye devam ettiği rahatlamayı sağlaması için yalvardı.

Clara boğulmuş bir nefesi yuttu.

Josh hafifçe, "Wheaton," dedi. "Bu sadece rahatlarsan işe yarar. Bitiş çizgisini sil, tamam mı? Karşılaman için bir beklentim yok."

Kalçasındaki ateşli bir şeridi yalamak için hareket etti.

"Bunun saatler sürmesi umurumda değil."

Saat?

"Olacak hiçbir yerim yok."

Sesinin tınısı bile bu noktada onu terletiyordu.

"Bana durmaya hazır olduğunu söyleyene kadar seni iyi hissettireceğim."

Clara onun sözlerini bacaklarının arasında hissedebiliyordu. Her hece nabız gibi atıyor, içini ayıramadığı, adını koyamadığı ateşli duygularla dolduruyordu. Tek bir ısrarlı ihtiyaçta bir araya geldiler.

Josh elinin içiyle onun cinsiyetine bastırdı ve göz kapaklarının arkasında kıvılcımlar patladı. Clara hanımefendiye hiç yakışmayan bir ses çıkardı. Bir dakika önce onun dişlerinin ayak bileğine iyi geldiğini düşünmüştü.

Josh, bir elini bacağına koymadan ve diğerini klitorisini yavaşça daire içine almak için kullanmadan önce her iki başparmağını da cinsel organının nemli dikişinde yukarı ve aşağı kaydırdı.

Her okşayışında, daha keskin, daha derin bir açlık uyandırdı, ta ki onu acımasızca çalıştırırken, kendini can çekişirken bulana kadar. Yirmi yedi yıl boyunca Josh'un duyularını kuşatırken verdiği zevkin soluk bir taklidine razı olması, kaderin acımasız bir cilvesiydi.

Gerçek bir yabancıyla, tam burada, oturma odasında, R&B yavaş müziklerden oluşan özenle seçilmiş bir çalma listesi olmadan bu şekilde davranmak, rastgele şehvet onu isyandan sarhoş etti. Bu noktada, Josh'un ona verdiği her şeyi alır ve daha fazlası için yalvarırdı.

Vücudunu altın bir keman gibi oynadı, onu tamamen giyinik olarak getirebileceğini kanıtlama arayışında acımasızca, aşk dolu cephaneliğinin yüzeyini zar zor sıyırdı. Onu kendi iradesine boyun eğdirirken, içindeki üstünlüğün sivri ucu, her şeyi biraz daha kızıştırıyordu. Ciğerlerine yeterince oksijen çekemedi. Clara, amında tek bir ağır zonklamaya dönüşen hareketlerini anlamadı - takip bile edemedi.

Dokunuşları daha önce ne kadar çeşitli olursa olsun, artık sabit ve gözü karaydı. Clara bu noktada donunun sıırılsıklam olduğunu biliyordu.

Umursamadı. İşin bir yerinde Josh, ondaki utancın her zerresinden sıyrılmış ve onun yerine ham arzuyu koymuştu.

Orgazmın uçurumunun üzerinde süzülüyordu, vücudu o kadar duyarlıydı ki her an, her hareket, neredeyse ama tam olarak değil, onu uçurumun kenarına gönderiyordu. Sesi ne kadar yükselirse, Josh vuruşlarını o kadar sert yaptı ama bu asla yeterli olmadı.

Yine de, dakikalar geçmeye devam etse bile Josh, "iyi kısma geçmek" için onu asla aceleye getirmede. Aynı hizmetler karşılığında takas yapmak için asla tehlikeye atılmış durumundan yararlanmaya çalışmadı. Yaptığı her şeyi, o kenarda bir saniye daha hayatta kalamayacak hale gelene kadar, onun zevk alması, tadına varması için yaptı.

Clara, "Lütfen," diye mırıldandı.

Josh elinin hareketlerini yavaşlattı. "Ne istiyorsun?"

İkisi de cevabı biliyordu ama yüksek sesle mi söylüyordu? O, başını salladı.

Piç, elini tamamen çekti. Tüm bu zevk - sadece duraklatıldı.

Clara gözlerini açtığı anda Josh'ın topukları üzerinde geriye yaslandığını gördü.

Büyümüş gözbebekleri ve kemerinin altındaki gerginlik olmasaydı, akşam haberlerini tartışmaya hazır görünüyordu.

"Gelmek istiyorum seni pislik," dedi yavaşça dişlerinin arasından.

Josh gülümsedi. "Ah. Yapıyor musun? Neden daha önce bir şey söylemedin?"

Clara hayal kırıklığı içinde inledi ve onun aptal, kendini beğenmiş yüzünü kapatarak gözlerini tekrar kapattı. Everett'i gözünde canlandırmaya çalıştı.

Beyninin oluklarına kazınmış tanıdık bir fantezinin bu işi yapacağını umuyordu. Ellerini siyah saçlarının arasından geçirdiğini, Everett'in gözlerinin ağzında gezindiğini hayal etti . Ama nedense, görüntüler karnında zar zor bir kıpırtı uyandırdı.

Josh'un sesi çıldırmış bedenini harap ederken gözlerinin kenarlarında hayal kırıklığı yaşları birikti. "Gözlerini tekrar aç, sana istediğini vereceğim."

Daha iyi yargısına rağmen, itaat etti.

Rahat havası solmuştı. Artık yüzünde inanç ve sahiplenme belirtisinden başka bir şey yoktu. Göz temasının hiperventilasyona neden olabileceğini asla fark etmemişti.

Bu etkileşim tamamen bedeniyle, zevkiyle ilgili olabilirdi ama Josh'u teselli eden de buydu. Clara, onu sızlatan adamın kimliğini asla inkar edemezdi. Onu uçurumdan kimin attığını tam olarak bilecekti.

Josh, "Vahşi sana çok yakışmış," dedi ve bu kez elini kızın üzerine koyduğunda kendini tutmadı. Tempo ve teknikteki fark şaşırtıcıydı. Daha önce onunla oynuyordu. Yumruklarını çekiyor. Ve neden olduğu açıktı. Hiç kimse, özellikle de onun gibi bir acemi, böyle bir zevk saldırısına karşı koyamaz. Clara'nın o anda hiçbir gücü yoktu, sürekli arkadaşı olarak gördüğü kontrolün bir zerresi bile yoktu. Artık hiçbir şeyin önemi yoktu, onun dağılmasına nasıl izin verdiği dışında hiçbir şeyin önemi yoktu. Kollarında sallanırken uzuvlarındaki tüm gerginlik uçup gitti.

Birkaç dakika sonra hisler yavaş yavaş kaybolmaya başlayınca Josh boğazını temizledi ve onun bacaklarını kapattı. Ama dokunuşundaki tutku gitmişti.

Yüzü, artçı sarsıntılar çıkaran bir sevgiliden çok, arabasının bagajını kapatan bir adam gibi, kayıtsız bir ifadeye bürünmüştü.

"Pekala, o zaman bitti."

Clara yönünü toplamaya çalıştı. Sağ. Josh. Orgazm. O ve Josh. Orgazm. Baraka . . . Ah hayatım.

"Üzgünüm," dedi otomatik olarak, muhtemelen bir yaban otuna benzeyen saçlarını tarayarak elini alnına silerken.

Josh ayağa kalktı.

Clara'nın gözleri ısı güdümlü bir füze gibi pantolonunun içindeki şişkinliği buldu.

Vay. Tamam aşkım. Bu yüzden istemsiz bir tepkiye maruz kalmıştı.

Feromonlara. Bu iyiydi. Gündelik. Üzerinde çalışılacak bir şey yok. . . Tekrar.

"Merak etme, Wheaton. Utanmana gerek yok. Şöyle düşünün, Connecticut'a döndüğünüzde bu harika bir hikaye olacak. En az bir yıl boyunca "Bir Porno Yıldızının Gelme Zamanı" hikayenizde dışarıda yemek yiyebilirsiniz.

Cehennem, içinde koştüğünüz çemberleri düşünürsek, belki de hayatınızın geri kalanında.

Clara irkildi. Onun ne kadar üzgün olduğunu düşündü? O dünyayı sarsan durumu gerçekten tek başına mı atlatmıştı? Kuşkusuz onun zengin deneyimini paylaşmıyordu ama Clara bunun olağanüstü bir şey olabileceğini düşünmüştü.

Çantasını aldı ve vücudunun önünde tuttu.

Salak. İç çamaşırına biraz sürtünmenin Josh'un cinsel radarına gireceğini nasıl düşünebilirdi? Aklı ve bedeni anlaşılır bir şekilde savaş halindeydi.

Onu kızıl saçlıyla izlememiş miydi? İnanılmaz görünümlü kadınlarla rutin olarak tüm yolu gitti.

Josh muhtemelen bir ficus ile kimyaya sahip olabilir.

"Sağ." Clara kanepede gevşek bir ipliği çekti. "Sanırım senin için bu iş gibi bir şeydi?"

Bir yanı onun tartışmasını istiyordu. Ona özel olduğunu söylemek için.

"Saçmalama." Josh odasına doğru geriledi. "İşte para alıyorum."

Utancı, boynunda soluk soluğa, yaşayan, nefes alan bir şeye dönüştü. , Everett'in onu tek koluyla kucaklayarak kapısının eşiğine bıraktığı gün utancın doruk noktasına ulaştığını düşünmüştü . Hata yaptığını şimdi anlamıştı.

Zarif olmayan bir işten çıkarmaya dayanabilirdi. Birkaç haftalık işsizliği atlatabilir. Bir yıllık kirli bulaşıkları kırk sekiz saatte temizleyebilirdi. Ama biliyordu ki, saçlarının diplerinden ruhunun derinliklerine kadar, oda arkadaşından acınası bir belaya bulaştığını bile bile bu evde kalamazdı.

dokuzuncu bölüm

HİÇBİR ŞEY, kafein ve karbonhidratlar gibi ÖZÜR DEMEZ. En azından Josh'un yaşamı boyunca öğrendiği şey buydu.

Bu yüzden uyuyamadığında yataktan kalkmış ve bildiği en iyi fırına şehrin öbür ucuna gitmişti. Sabahın lanetli saatinde, yollar taşıtlarla doluydu, ama Clara'ya sıradan bir benzin istasyonundan ya da ulusal zincir kahve dükkanından aşırı pişmiş kruvasan ya da yanmış çörek getirme riskini alamazdı. Dün geceki tepkisine bakılırsa, Los Angeles'taki en iyi babka kendisine sunulursa, onunla bir daha konuşursa şanslı sayılırdı.

Josh, önceki gece kelimeler ağzından çıktığı anda, Clara'yı çağırdıktan hemen sonra yanlış bir yaklaşım izlediğini biliyordu. Ama doğrusu, bu deneyim onu tam bir döngüye sokmuştu. Yeni bir kadının yeniliği karşısında küçük bir

heyecan beklemişti. Belki de Clara gibi bir inci avcısından tutkulu bir yanıt alma şansı karşısında rekabetçi bir ruh dalgası. Başını döndürecek kadar güçlü bir şehvet dalgası değil.

Kendi kanepesinde el yordamıyla biraz kıyafet değiştirmesinden çok daha seksi şeyler yapması için düzenli olarak para alıyordu . Pamuklu külot onun için yapmamalı. Clara'nın teninin pürüzsüzlüğünün ya da belirli bir hareketi sevdiğinde hafifçe mırıldanmasının tadını çıkarmamalıydı.

Josh binlerce kez kadınları elinden kaçırmıştı ama lisede ana yemekten mezeye indirgediğinden beri ağır sevişmelere tek başına bel bağlamamıştı. Güvende olması gerekirdi ama Clara'yla ilgili, çıkardığı sesler, hareket ediş biçimi ya da kötü kombinasyonla ilgili bir şeyler, onu büyüsüne kaptırmakla tehdit ediyordu. Çünkü elinin üzerinde kıvranan, nefes nefese onu izlediğinde, derisi vücuduna göre çok sıkışmıştı. Özellikle de lütfen dediği an. O zamanlar düğmeli bir mavi kan gibi görünmüyordu. Açgözlü görünüyordu. Onu tarif edecek daha hassas başka bir kelime düşünemiyordu. Saçları dağılmıştı. Dolgun dudaklar aralandı ve dilini üzerlerinde gezdirdiği yerden ıslaktı. Siki hepsini beğendi. Tüm yaramaz resim. Görünüşe göre daha önce hiç keşfetmediği bir iyi kız fetişi vardı.

Ona yeşil bir genç gibi bakmıştı, gözleri onun zevki için o kadar açgözlüydü ki onu korkutmuş olmalı. Çünkü vücuduna farkındalık geri geldiğinde tamamen sessizliğe bürünmüştü. Josh, başının üstünde bir kova soğuk su gibi o sessizliği hissetti. Neredeyse her şeyi mahvetmişti. Clara'ya bir profesyonel sözü vermiş ve amatör gibi davranmıştı.

Başarısız olmuştu. İyi olması gereken tek şeyde.

Josh fırına girdi ve şeytani şekerlemelere besin katıyormuş gibi yapan şeker, tereyağı ve meyve kokusuyla ağır bir hava bulutunun kapısını açtı. Tezgahın arkasındaki adamı önceki gezilerden tanıdı.

Selam, Frankie. Bugünün özelliği ne?"

"Muzlu kremalı turta ve incir tartı." Tezgahtan birkaç tepsi çıkardı.

Josh başını salladı. Bu ikramların hiçbirisi yeni oda arkadaşına benzemiyordu. Henüz onu tanımıyordu ama tanımak istediğini görünce şaşırdı . Onda ilgisini çeken bir şey vardı. Bu, Connecticut'tan zengin bir kız hakkındaki önyargılarına meydan okudu.

Dün gece, önceki ortaklarının onu kendi haline bıraktığını itiraf ettiğinde kıpırdanması, onun kanını kaynatmıştı. Diğer adamların veremeyeceği ya da daha kötüsü veremeyeceği her şeyi ona vermeye kararlıydı. Ona yardım etmeyi teklif etmek, bir işten çok dini bir çağrı gibi gelmişti. Bu yüzden, kulaklarında çınlayan sirenler rağmen, kendi kendine bu hareketin temelde bir kamu hizmeti olduğunu söyleyerek tabağa çıktı.

Onun büyük ereksiyon girin.

Josh bu beklenmedik zevkle dişlerini gıcırdatmıştı ve neredeyse işe yaramıştı. Ama o parçalanmaya yaklaştıkça, dünyaya karşı ördüğü duvarlar moloza döndükçe, onun basmakalıp bir fanteziye kaçmasına izin verme taahhüdünü unutmuştu.

Daha sonra Josh, onun dünyaya dönüşünü büyülenmiş bir halde izlemişti. Gözleri netleşirken ve nefesi yavaş yavaş düzene girerken. Bu anın kendisine

ait olmadığını hatırlayana kadar onun pembe yanaklarını ve pembe dudaklarını içmişti. Clara'nın herhangi bir yıldız kadar parlak olan orgazm sonrası parıltısının tadına varmak ona ait değildi.

İkisi de onun, ona âşık olmakta özgür, sıradan bir Joe olmadığını unutmayı göze alamazdı. Hayır. Josh Darling ikinci sınıf bir yetişkin oyuncuydu ve muhtemelen gelecek yıl bu zamanlar gözden kaybolacaktı.

Clara'ya birisiyle samimi bir an paylaştıktan sonra muhtemelen beklediği şeylerden hiçbirini veremezdi: rahatlık, güvenlik, romantizm. Sorunun dışında. Masanın dışında. Tartışmayı kapatmak daha iyi.

Sözleşmesi, elinde büyük bir karmaşa bıraktı. Bennie ve Naomi ile olan ilişkisini çözmeye bile başlayamamıştı. İhtiyacı olan son şey, Clara Wheaton'ın ondan sakinleşmesini istemesiydi.

Böylece kovalamayı kesecekti. Deneyimlerinin başladığı kadar çabuk sona erdiğini bilmesini sağlayın.

Aşağılanan bir kadın için ne önerirsiniz?

Frankie hiçbir şeyi kaçırmadı. "Limonlu çörekler."

"Bunu, çörek kulağa bir tür küçümseme gibi geldiği için mi söylüyorsun?"

"Kesinlikle."

Frankie'nin mantığında kusur bulamasa da Josh'un daha fazlasına ihtiyacı vardı. Clara'nın son yaralı bakışını üzerinden atmak için elinden gelenin en iyisini yapmasına rağmen, dün gece beyninin bir köşesini bir düşünce kemirirken saatlerce dönüp durmuştu. Ya uyandığında onun gitmiş olduğunu görürse?

Sonunda mermiyi ısırdı ve banyoyu kontrol etti. Diş fırçasını lavabonun yanında kendisinin yanına görmek korkularını azaltmıştı.

Kicker oradaydı. Josh, Clara'nın gitmesini istemedi. Bu, evin kendisine ait olabileceği anlamına gelse bile. Kavanozdan fıstık ezmesi yiyerek ve inekler eve gelene kadar Ramones'i patlatarak çıplak dolaşabileceğini.

"Şu çikolatalı kruvasanlar ne olacak? Kadınlar çikolata sever, değil mi?"

"Mükemmel seçim." Frankie onun için pembe bir kutuda birkaç hamur işi paketledi. "Ve eğer hanımın tepkisinden gerçekten endişeleniyorsan, bir veya iki ekler eklemeni önerebilir miyim?"

Josh, Clara'nın kurallarını beğenmedi. Hayatını büyük bir Operasyon oyununa çevirmişlerdi. Altlığı kullanmayı unutursa veya sütü kullandıktan hemen sonra kaldırmak yerine tezgahın üzerine bırakırsa, hayali hastasını öldürürdü. Ondan zaten nefret ediyordu. Bu gidişle onu haftanın geri kalanında Danvers Sokağı'nda tutabilirse şanslı sayılırdı. "Biliyor musun, tepsinin tamamını bana versen iyi olur."

onuncu bölüm

EVERETT BLOOM lanet olsun. Clara bu kasabadan ne kadar erken giderse o kadar iyi.

Onu Jill'in ofisine götürmek için çağırdığı arabanın penceresinden, amansız trafik yoğunluğu onunla dalga geçiyordu. Metroyu kaçıracağını hiç düşünmemişti. Telefonundan bir harita çıkardı. Sadece birkaç mil daha. Uzun

bir aradan sonra teyzesinin hayatına geri dönen Clara, vedalaşmadan ayrılmayı kaldıramadı.

Josh, o sabah uyanmadan önce gitmişti ve onu günün sert ışığında onunla yüzleşmek zorunda kalmanın işkencesinden kurtarmıştı. Dün gece aralarında yaşananların onu neden bu kadar utandırdığını anlamamıştı.

Bu hafta ikinci kez kafası yerine içgüdülerini dinlemesi onu skandal bir duruma düşürmüştü. Josh, bedeni hayatının en yoğun cinsel deneyiminden nasıl kurtulacağını bilmediği için uyuyamayacağını asla hayal edemezdi.

Sabah neredeyse on olmuştu. Muhtemelen şimdiye kadar ondan on kat daha ateşli kadınlara on kat daha kirli şeyler yapmıştı.

Taze kesilmiş çiçekler, parlak topaz perdeler ve eski bir çiçekli kilim, Wheaton + Partners Halkla İlişkiler ofislerinin sert endüstriyel hatlarını yumuşattı. Clara, Jill'in ofisinin kapısını çaldığında, kaşlarını çatarak başını dizüstü bilgisayarından kaldırdı.

"Selam." Teyzesi yüzündeki katılığı silkeledi. "Seni buraya ne getirdi? Her şey yolunda?"

"Evet. Yani, olacak. İş yerinde rahatsız ettiğim için üzgünüm. New York'a dönmeden önce vedalaşmak istedim." Saat beşteki uçağı yeterince hızlı gelmedi.

Endişe Jill'in yüz hatlarını düzenledi. "Ama buraya yeni taşındın."

"Evet, şey, görünüşe göre işler yeni oda arkadaşım ile umduğum kadar iyi gitmiyor." Bir yetersizlik hakkında konuşun. Josh ile kendisi arasında

yeşermiş olabilecek her türlü kırılğan dostluğu tamamen mahvetmişti.

"Sanırım kalıcı bir hasara yol açmadan buradan gitmem en iyisi."

Clara dün gece o kadar kontrolden çıkmıştı ki kanepede soluk soluğa yatan kadını tanıyamadı bile. Kendini bir gösteri haline getirmişti ve şimdi çantalarını toplamaktan başka seçeneği yoktu.

Jill cevap vermek için ağzını açtı, ama göğsüne bir pano tutan genç bir adam, o daha bir şey söyleyemeden odaya daldı.

"DA görüşmesini bitirdi. B konferans odasındaki toplantınıza devam etmeye hazır." Gözleri korkmuş bir tavşaninkine benziyordu. Görünüşe göre bölge savcıları beklemekten hoşlanmamış.

"Bok." Jill'in parmakları masasının üzerindeki devasa belge yığınının inceledi. Üzgünüm, Toni yeni bir müşteri. Yeniden seçim kampanyasını yürütmemi istedi. Bu bizim için büyük bir anlaşma. Normalde onun yerinde biri büyük kurumsal firmalardan birine giderdi." Jill'in gözleri parladı ve Clara, Greenwich'teki erkeklerin bir zamanlar neden teyzesinin ayaklarına kapandığını anladı. "Güçsüzleri savunmakla ünlü olmamızdan hoşlandığını söyledi."

"Elbette. Bunun kötü bir zaman olduğunu görebiliyorum. Gitmeliyim, dedi Clara, çoktan kapıya doğru yaklaşmıştı. Daha sonra havaalanına giderken arayabilirdi.

"Hayır bekle. ayrılma Uçağın ne zaman? Şu an biraz suyun altındayım. Ortaklarımdan biri geçen hafta haber vermeden istifa etti." Jill masanın

zerindeki dağınıklığı karıştırmaya devam etti. Kenardan bir dosya kaydı ve kağıtlar ayaklarının dibindeki bir şelaleye sıçradı.

Clara düşen eşyaları almak için eğildi. "Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Aslında," -Jill başını salladı- "bu toplantının geri kalanında benimle oturup bazı notlar almaya ne dersin? Bana büyük bir iyilik yapmış olursun ve bu on beş dakikadan fazla sürmez. Bittiğinde düzgün bir şekilde oturup konuşabiliriz."

"Oh iyi. ben gerçekten değilim . " Clara kendini durdurdu. Not tutamadığını iddia edemezdi. İşine birkaç gün içinde iki kez ara verdikten sonra, Jill'e ihtiyaç duyduğu her türlü iyiliğı borçluydu. "Biliyor musun, elbette. Bunu yapabilirim. Not defterin var mı?"

İşte Clara kendini Los Angeles Bölge Savcısının konferans salonundaki masasının karşısında otururken bu şekilde buldu.

Clara hiç kimsenin Toni Granger kadar iyi takım elbise giydiğini görmemişti. Kadının onları uzun fiziğine uyacak şekilde özel olarak mı yaptırdığını, yoksa malzemeye tamamen irade gücüyle mi hükmettiğini bilmiyordu. Clara'nın kahvaltıda yediğı yulaf ezmesi midesinde turlar atmaya başladı.

"Sizi beklettiğim için lütfen özürlerimi kabul edin. Bu Clara. Sohbetimizden bazı çıkarımlar yapmak için oturuyor olacak. Birkaç dakika önce ofisinde yaşanan felakete rağımen, Jill'in sesinde artık sakin bir profesyonellik vardı. Savcı Clara'ya başını salladı.

Sinirlerini bir kenara iten Clara, neredeyse bir haftadır ilk kez mutlu bir şekilde tanıdık bir konuma gömüldü.

hayatı boyunca sınıflarda geçirdiği saatler göz önüne alındığında , Clara çizgili kağıtların etrafında kimseyi ilgilendirmediyi biliyordu.

Toni sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bildiğiniz gibi, son birkaç yılda seçim bölgemle çekişmeli bir ilişkim oldu. DA'ya aday olmaya karar verdiğimde, bu kasabada böylesine önemli bir ofiste Siyah bir kadın fikrinden hoşlanmayacak insanlar olacağını biliyordum, ama son zamanlarda, görünüşe göre basın yırtmak için elinden geleni yapıyor. ben aşağıdayım."

Jill ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Evet, görev süreniz sona ererken eleştirmenlerinizin daha da ısrarlı hale geldiğini fark ettim."

"Bunun için tek kelime bu." Toni başını salladı. "Burnumu temiz tutma konusunda her zaman çok katı oldum. Biraz skandal kokusu ve benim muhalefetim bu kasabada bir daha asla çalışmamamı sağlar. Ancak güvenli oynamak, rakibimin on beş puan gerisinde kalmamı sağladı.

Bir yargıçla bir baba olarak Clara, siyasi ve yasal yetkililerin adil payından daha fazlasının etrafında büyümüştü. Yoklama sayıları bu kadar kötüyken, Jill'in işi kesinlikle onun için biçilmiş kaftandı.

"Kamuoyunun dikkatini çekecek ve kampanya için boş yayın zamanı sağlayacak büyük bir kayan yazı kasasına ihtiyacınız olacak." Clara birkaç not karaladı. manşetler. Büyük isim onayları.

Toni, Jill onu tanıştırdığından beri ilk kez Clara'ya baktı. "Affedersin?"

Bunu yüksek sesle söylemek istememişti. "Ah. Üzgünüm. Eminim Jill daha iyi bilirdi. Televizyonda çok fazla politik drama izliyorum."

Toni'nin yüzü asıldı. "Eh, görünüşe göre Hollywood bir kez olsun doğru yapmış. Bu kasabada hiç kimse sıradan vakaları umursamıyor. Büyük bir şeye ihtiyacım var." Jill'e döndü. "İşte burada firmanız devreye giriyor. İnsanları harekete geçirmem gerekiyor."

Yirmi dakika sonra savcı uzaklaşırken Clara ve Jill Toni'nin arabasına el salladılar.

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Clara. "İnsanları aynı hizaya getiren bir manyetizmaya sahip. Sence bir şansı var mı?"

Jill kalçasını yana doğru kaldırdı ve Clara'ya bir kez daha baktı. Benim için çalışmaya gelmek ister misin?

Clara, teyzesinin şaka yapmadığını anlayana kadar güldü.

"Ben? Hayır, yapamam. Uçak bileti aldım." Clara'nın itibarını kurtarmak için bir planı vardı. Bir an önce bu şehirden çıkıp Josh Darling'in feromonlarından uzaklaşmasını zorunlu kılıyordu.

"Tamam ama ya gitmeseydin? Ya seni küçük yardımcı olarak işe alsaydım?"

Clara ellerini ovuşturdu. "Hiçbir deneyimim yok."

"Lütfen. Columbia'dan bir doktoran var."

"Sanat tarihinde." Zengin insanlar için uydurma bir derece. "Tabii, on beşinci yüzyıl Floransa'sında kültürün özelleştirilmesi konusunu tartışacak birine ihtiyacın varsa, ben senin karınım ama halkla ilişkiler hakkında ilk şeyi bilmiyorum."

"İyi sezgileriniz var ve bir Wheaton olduğunuz için, kriz yönetimi ve itibar iyileştirme konularında yıllarca uygulamalı eğitim aldınız. İştirakçiler

çoğunlukla homurdanma işi yapıyor. Araştırma toplamak, basın bültenleri hazırlamak. Başa çıkamayacağın bir şey değil."

"Radarın altında kalmayı tercih ederim." Kötü şöhretli ailesi sayesinde ilgi odağının nasıl yanacağını biliyordu.

Jill bakışlarını sabitledi. "Los Angeles'ta kalmak için bir nedene ihtiyacın var. Oda arkadaşınla aranda ne olursa olsun, dört günün ardından geri dönüp annenle yüzleşmek istemediğini biliyorum. Pozisyonu doldurana kadar birkaç haftalığına bana bir iyilik yap. Maaşı çok iyi değil ama ben bunu gereksiz yere süslü yeşil çayla tamamliyorum."

Clara başını salladı. Yardım etmek istedi. Belli ki Jill'i seviyordu ve Toni Granger, şaşırtıcı derecede güçlü bir sivil katılım duygusu uyandırdı, ancak Everett'in evinden şehrin öbür ucunda çalışmak uzun vadeli bir seçenek değildi. Lojistik tek başına beyninin kanamasına neden oldu.

"Yapamam. Teşekkürler, ama ben bu "geldikleri gibi", "pantolonunun yanından uçup giden" yaşam tarzına uygun değilim. Aptalca, devasa, fevri bir şey yaptım." İki. "Ama bundan sonra sanırım rahat alanıma dönüp kamp kurmak istiyorum."

"HAYIR. Gördün mü, buna inanmıyorum. Buraya bir erkek için geldiğini iddia ediyorsun ama ya Everett Bloom diğer insanları memnun etmek üzerine kurulu bir hayattan vazgeçmek için bir bahaneyse?

Neden insanlar ona böyle şeyler söyleyip duruyordu? Bazen ülkeler arası bir hareket, başarısız bir ganimet çağrısı kadar bir macera arayışını temsil

etmiyordu. Clara'nın cesaretinin kapasitesi hakkında herkes tamamen yanlış bir fikre sahipti.

"Senden çılgınca bir şey yapmanı istemiyorum. Rahatlamak ve iyileşmek için birkaç hafta geçirdikten sonra eve gidin. Eve dönünce herkesin ülkenin diğer ucunda zamanını nasıl geçirdiğini merak etmesine izin ver. Seni dokuzdan beşe kadar bir masa başında tuttuğumu asla tahmin edemezler.

Clara tırnağını çiğnedi. "Korktuğumdan değil." Sadece bu da değil.

"Peki, o zaman, nedir?"

LA neden tüm duygusal yara bantlarını bir kerede sökmekte ısrar etti? "Ben araba kullanamam." Pazartesi'den Cumaya, her yöne kırk millik bir arabayla gitmenin masrafı yapılabilirdi ama kesinlikle abartılıydı.

"Ne zamandan beri? Baban sana lisedeyken bir Beemer almamış mıydı?"

Clara hafif bir gülümsemeden edemedi. "O yaptı. Teknik olarak ehliyetim var ama direksiyona geçmemeyi tercih ederim. New York'ta bu bir sorun değildi.

Toplu taşımaya bindim ya da çoğu yere yürüyerek gittim. Ama burada . . .

Sanırım bir otobüse yetişebilirim ama biraz zaman alacağımı tahmin etmeliyim?"

Jill kaşlarını kaldırdı. "Apaçık bir üçüncü seçeneği atlıyorsun."

"Tasarım gereği bu." Clara yüzünü buruşturdu. Neredeyse hiç tanımadığı bu aile üyesine başka bir zayıf noktayı göstermek akıllıcaydı. Bu kadar çok kırık ve eksik parçayla gelmek ve hala kabul görmeyi beklemek.

Teyzesi eğilip ona sarıldı. Her nasılsa, sıkıştırma son birkaç günün tüm utancını ve korkusunu serbest bıraktı.

"Anladım. Ben," dedi Jill. "Ama belki de sürüşe bir şans daha vermeye değer? Beğen ya da beğenme, Los Angeles'a taşındın evlat. Akıllı ve yeteneklisin. Biliyorum çünkü seni işe aldım.

Clara başını salladı ama göğsünü ısıtan gurur dalgasına engel olamadı.

Jill daha sonra konuştuğunda, sözleri ağırlık kazandı. "Bazı korkular bizi öldürür. Tüm hayatımızı tüketirler ve pişmanlıkla dolu ölürüz. Ama bu o korkulardan biri değil. Bir plan yapmak. Şimdi olması gerekmiyor ama araba sürmede daha iyi olmanın tek yolunu biliyorsun."

Clara, birkaç hafta önce kırmızı şarap ve nostalji karışımından sarhoşken, Los Angeles'a taşınmaya karar verdiğinde, geleceğinin akışını değiştirdiğinde edindiği inanç duygusunun tozunu atmaya çalıştı.

Cevabı midesine atılan bir halter gibi yankılandı. "Sürmek."

Jill tek parmağıyla çenesine vurdu. "Yeni oda arkadaşının arabası olduğunu sanmıyorum?"

onbirinci bölüm

CLARA'NIN PLANI, onun pankek yapma yeteneğine bağlıydı.

Dördüncü parti, kansız ikinci partiye karşı doğru renge sahipti, altın kahverengi. Ancak üçüncü parti daha iyi bir dokuya sahipti, daha az cakey ve daha havadardı. At kuyruğunu sıkılaştırdı. Malibu'dan dönüş yolculuğunun tamamını entrika çevirerek geçirdikten sonra, bunu doğru yapması gerekiyordu.

Kızarmış et kokusu küçük mutfağı doldurmuştu. En azından fırında domuz pastırması yapmak kusursuzdu.

Önündeki yarı pişmiş gözlemeye bakarken koridorun sonundaki Josh'un kapısını görmeye çalıştı. İçeri girerken arabasını geçtiğinde, onun evde olduğunu biliyordu. Clara davet olarak birkaç tencere tava çalmayı düşünürken, Josh her zamanki gibi buruşuk halde yatak odasından çıktı. Bakışları hemen ellerine düştüğünde kalbi göğsünde güm güm atıyordu. Dün gece onun her yerinde olan eller. Onu son, utanç verici etkileşimlerinden çok uzaklara götürmesi gereken uçak bir saatten fazla bir süre önce havalanmıştı. Omuzlarını kulaklarından uzaklaştırdı ve kararlılığını topladı.

, başarısız partilerinin kanıtlarını alelacele lavabonun altına saklarken, adada iyice yıpranmış bir bar taburesine çöktü. Clara gelişigüzel bir şekilde mırıldanmaya çalıştı.

Mutfak patlamasının yaşandığı yeri incelemek için döndü. "Burada ne oldu?" Clara tava ordusunu işaret etti ve sesini sahte bir neşeyle doldurdu. "Akşam yemeği yapayım dedim. Dün gece oldukça tuhaftı, eminim sen de biliyorsundur." İrkildi. "Baştan başlayabileceğimizi düşündüm. Geçmiş olduğu gibi silin."

"Mutfak inanılmaz derecede dağınık hale getirerek geçmiş temizlemeye mi karar verdin?"

Daha iyisini bilmeseydi, onun dudaklarının şakacı tuhaflığına utangaç diyebilirdi.

“Aslında bir ton gastronomik deneyimim yok. Akşam yemeği için kahvaltının kolay olacağını düşündüm.” Önlüğünden aşağı damlayan çiğ yumurtayı ıslak bir kağıt havluyla sildi. "Yanlış hesaplamış olabilirim."

"Çok komik. BEN . . . ah. . . Aslında bu sabah sana biraz özür dileme pastası aldım." Ensesini ovmak için uzandı. "Ama döndüğümde sen burada değildin.

Her neyse, buzdolabındalar." Avucuna öksürdü. "Çoğu hala buzdolabında."

"Özür dileycek bir şeyin yok." Clara hamur bulaşmış parmaklarını tezgaha vurdu. "Sen son derece yetenekli bir sanatçısın ve benim için yaptıklarını takdir ediyorum. Ben o kişiyim. . . peki, biraz ürkek oldum diyelim." Gözlerini kaldırarak onun ihtiyatlı ifadesini anladı. "Artık daha iyiyim, en azından."

"Ah. İyi iyi." Josh bakışlarını kıstı. "Tulum giyiyor musun?"

Elinde spatulayla omzunun üzerinden döndü. "Ben." Tulum, saçma sapan sıkı çalışmayı temsil ediyordu. "Yemek birazdan hazır olur."

"Benim için yemek yaptığına inanamıyorum." Josh ona gözlerini kısarak baktı. Umarım niyetini şüpheli bulmamıştır.

"Bence teknik olarak bu pişirme olarak sayılır." Clara en iyi krep, domuz pastırması ve taze meyve yığınıyla dolu bir tabağı üst üste yığdı ve Josh'un önüne koydu. Meyveleri eşmerkezli daireler halinde düzenlemişti.

Çenesini eğip, cesaret verircesine tabağı ona yaklaştırdı. "Sanırım ikimiz de ekmeği birlikte bölmemiz gerektiği sonucuna vardık."

“Unun olduğunu biliyorsun. . ” Burnunu, sonra yanağını, sonra boynunu işaret etti ve sonunda elini tüm yüzünün etrafında salladı.

Clara bulaşık beziyle kendini silmeye çalıştı.

"Daha da kötüleştiriyorsun." Josh taburesinden indi ve onun önünde durmak için geldi. Terli elinden yumuşak kumaşı aldı, dizlerini büktü ve nazikçe yüzünü ovdu. Sıcak parmakları nazikçe çenesini tuttu ve mutfak katliamının en kötüsüyle başa çıkabilmek için boynunun yönüne rehberlik etti. Clara burnunu silerken nabızı yükseldi. Gösterinin tuhaf samimiyeti, o nefes almakta güçlük çekene kadar aralarındaki havada asılı kaldı. Yakınlık güçlü bir yumruk attı.

Geri çekildi ve Clara, yemekle hiçbir ilgisi olmayan, serbest bıraktığı kafa karıştırıcı iştahını bastırarak arkasını döndü. Kendisi için ikinci bir tabak aldı. Her nasılsa, şefkatli yardımı, onu neredeyse dün geceki koreografisi zevk kaçıran performansı kadar sarsmıştı.

Josh, adanın diğer tarafındaki taburesine döndüğünde, Clara onun yanına oturdu ve yemek yerken dirseklerinin yanlışlıkla birbirine değmemesi için kaşlarını çattı. Ah vur. Şurubu unutmuşum!"

Clara bir parça pastırma yerken Josh bir gözünü ondan ayırmadan, "Ben hallederim," dedi.

Akçaağaç şurubunu önüne koydu. "Bu bir tuzak mı?"

Clara gözlemesini küçük kareler halinde kesti ve sesini düzgün tutmaya odaklandı. "Tuzak nedir?"

Josh dolu tabağını işaret etti. "Bu yeni tanıştığın biri için çok fazla çaba."

"Krep yapmak için uğursuz bir gündemim olduğunu mu düşünüyorsun?" Clara gözlerini kırpmamaya çalıştı.

"Kelimenin tam anlamıyla beni yağlıyorsunuz." Çenesini kadının bıçağına oyduğı tereyağına dayadı ve tabağına bırakmak için hareket etti.

Clara sesine sahte bir masumiyet aşıladı. "Üzgünüm. Tereyağı istemedin mi?"

"Kesinlikle tereyağı istiyorum." Josh, başparmağıyla işaret parmağını ovuşturarak bıçağı ondan aldı. "Ama bu kasabada bedava yemek diye bir şey olmadığını bilecek kadar uzun yaşadım. Bir şeylerin peşinde olmadığına emin misin?"

Bana hamur işi aldığını kendin söyledin. Bedava yemek diye bir şey yoksa bu yemeğı aynı olarak kabul edin."

Josh, yığınınına sağlıklı bir doz şurup döktü ve ardından meyvelerle birlikte büyük bir ısırık aldı. Yutkunduğunda gözleri kapandı ve gırtlğından derin bir inilti yükseldi. Tokat gibi bir tokatla elini tezgahın üzerine koydu.

"Bu. Dır-dir. Bir tuzak." Her kelimeyi elinin bir tokatıyla noktaladı.

Gergin bir kıkırdama nöbetine tutularak sandalyesini iki ayağı üzerinde arkaya yatırırken inledi. "Onlardan gerçekten hoşlanıyor musun? Çok çığnenmediklerine emin misin?"

"İsa." Josh, kız ona kızartma tavalarından biriyle kafasına vurmuş gibi baktı.

"Güldüğünde bela gibi görünüyorsun."

"Değilim. Yemin ederim." Clara'nın sesi bir gıcirtıyla kesildi.

Gözleri, soluk tişörtünün etkileyici pazılarını sardığı yere takıldı. Tırnaklarını avucuna geçirdi.

Plana sadık kal. "Yine de sizden bir iyilik isteyebilirim."

"Biliyordum," dedi Josh büyük bir ısırik alırken. Tabureden geri uçu ve başını salladı. "Masum görünüyorsun ama gerçekten kurnaz bir minxsin."

Daha önce hiç kimse Clara'yı kötü niyetlerle suçlamamıştı. Peçeteyle alnını nazikçe sildi . "En azından teklifimi dinler misin?"

"Pekala, ama aynı ödemeye el koyuyorum." Uzandı ve son pastırma dilimini aldı.

"Tamam," dedi kendini büyük konuşmaya hazırlayarak. "Burada açık fikirli olmaya çalış. Arabanı ödünç almama izin verme ihtimalin nedir?"

"Hiç yok denecek kadar ince," dedi hararetle. "O araba, sahip olduğum ve benim için bir anlam ifade eden tek şey. Liseden beri ona sahibim. O kadar eski bir Vette'i çalışır durumda tutmak için ne kadar uğraşmak gerektiğini biliyor musunuz?"

"Önemli olmasa sormazdım," dedi Clara, ses tonunu alışılmış bir sakinlikle bağlayarak. "Bir işim var ve işe gidip gelmek için çalışmam gerekiyor." Annesi ona herhangi bir müzakerenin mantık ve kontrollü seslerle çözülebileceğini öğretmişti.

"Vay. Hızlı çalışıyorsun." Josh neşelendi. "Bir işin olması harika ve dinle, buralı olmadığını biliyorum ama Los Angeles'ta birinin arabasını ödünç almak büyük bir olay."

"Yalnızca birkaç saatliğine olur," diye onu temin etti. "Programına göre çalışacağım ve tabii ki benzin parasını ödeyeceğim. Hatta yıkatabilirim. Belki lastikleri döndürün?" Eski zaman satıcısı gibi ona dirsek attı. "Ne düşünüyorsun?"

"O arabayı ne kadar sevdiğimi anlamıyorsun. Senin için yapabileceğim başka bir iyilik düşünemez misin? Sevişmek istemediğine emin misin?"

Clara'nın çatalı yere çarptı ve ikisi de ona uzandıklarında kafalarını çarptılar.

"Üzgünüm," dedi zayıf bir sesle. "Kötü bir şakaydı. senin olduğunu unutmuşum . . Sen." Hareket etti ve yeni gümüş eşyalarını getirdi. "Senin neden kendi araban yok? New York'tan taşındığını biliyorum." Onun ünlemini salladı. "Ama neden 'bir araba bul' küçük lamine kontrol listenizde yoktu?" Tulumunun kancalarından biriyle oynadı. "Eninde sonunda araba kullanmam gerekeceğini biliyordum . Los Angeles trafiği meşhurdur ama Everett onun cipini ödünç alabileceğimi söyledi ve ben de pratik yapmak için daha çok zamanım olur diye düşündüm." İtiraf Clara'nın iştahına mal oldu.

"Eh, hey, bir kira alabilirsin. Seni bayiye bile götürürüm." Ona kısaca bir kez daha verdi. "Penceresinde Öğrenci Şoförü veya Bebek Bindi falan yazan çıkartmalardan biriyle seni güzel bir VW Bug'a yerleştireceğiz."

"Henüz bir kontrat alabileceğimi sanmıyorum. Bende var. . . araba sürmenin önündeki duygusal engel, unuttun mu? Bu yüzden direksiyon başına geçmeyi kaldırabilir miyim diye görmek için arabayı ödünç almak istedim. Çevreden alırdım. Çılgın bir şey yok. Bir eğitmen tutardım ama endişeleniyorum ki..."

"Kaza?" Sempatik bir şekilde başını salladı.

Clara, "... sinirimi boz," diye tamamladı. "Sana zayıflığımı itiraf etmem yeterince utanç verici. Konu tartışmalıysa, karışıma başka bir yabancıyı atmama gerek yok. Çatalı ile tabağın etrafında bir yaban mersini kovaladı.

"Beni zaten suçüstü gördüğüne göre, utanç perdesinin kalktığını düşündüm."

Josh kaşlarını çattı. "Sana orgazm verdim demenin süslü bir yolu mu bu? Çünkü sana söylediğim gibi, bu önemli değildi.

Clara onun delici yorumunu duymazdan geldi. Dün gecenin ona ne kadar az şey ifade ettiğini hatırlamasına gerek yoktu. "Gerçekten değer verdiğim bazı insanlara yardım eden bir işim var. Biliyorum çok şey istiyorum ama çaresizim. Muhtemelen beş dakikanın tamamını alacaktır. Arabada oturup çıldıracağım ve sonra hızla biriktirdiğim başarısızlıklar listesinin başına araba sürmeyi koyabiliriz."

Josh yemeye devam etti. "Anlamıyorum. Araba kullanamayacağına neden bu kadar eminsin? Ehliyetin olduğunu biliyorum. Geçen gün bakkaldan şarap aldığımda gördüm."

"Bir kazaya sebep oldum," diye itiraf etti sonunda Clara, kelimeler ağzından yırtılmıştı . Kotilyondan birkaç gece önceydi. Bu süslü bir sosyete etkinliği gibi," dedi onun boş bakışlarına yanıt olarak. "Provaya geç kaldım ve gelmezsem Everett'in başka birine eşlik etmesinden o kadar endişelendim." Tek kaşını kaldırdı. "Everett Bloom?"

"Tek ve sadece."

Josh içini çekti. "Biliyor musun, bu adamın berbat biri olduğunu düşünmeye başladım."

"Çıkış hızla yaklaşıyordu ve şerit değiştirmem gerekiyordu. Şerit değiştirmekten nefret ederim. Asla doğru zamanlayamam. Sonunda flaşörümü açtım ve en iyisini umdum. Bu stratejiyi önermiyorum."

"Hey, kazalar olur."

Nefesini kontrol etmekte zorlanıyordu. "Kardeşim Oliver yolcu koltuğundaydı. On dört dikiş, çürük köprücük kemiği ve kırık bir kolla sonuçlandı.

Josh nazikçe, "Clara," dedi, "iyi sürücüler bile hata yapar."

"Hatalar mı?" Sert, acı dolu bir kahkaha attı. "Korkunç içgüdülerim var. Diğer insanların onlara ne yapmaları gerektiğini söyleyen iç sesleri ne olursa olsun, benimki bozuldu. Ne zaman sezgilerimi takip etmeye çalışsam, biri inciniyor. Uzun bir süre, Oliver'ın çılgınlığını duymadan direksiyona geçemedim."

Anıları silkelemeye çalıştı ama sadece saçlarından un yağdırmayı başardı.

"Kendine fazla yük oluyorsun. Sen bir çocuktun.

"Yıllar boyunca bir dizi pahalı eğitmenim oldu ama hikaye hep aynıydı. Babam beni kayıp bir sebep olarak yazdı. Metroya binip taksi çağırabileceğim New York'a taşınmamı söyledi."

Clara'nın omuzları öne doğru düştü. "Bak, pragmatik davranıyorum. Daha önce hiç yapamadım. Bunu şimdi yapamayacak olmamın bir nedeni var. Ama Jill'e deneyeceğimi söyledim ve onu hayal kırıklığına uğratan başka bir aile üyesi olmak istemiyorum." Tabakına baktı. "Bana yardım etmek için bir nedenin olmadığını, zaten istediğinden daha fazla bela olduğumun farkındayım ama henüz hayır demediğine göre, bir kez daha soracağım. Lütfen Josh?

Gözlerini tavana dikti. "Bunu çok istiyorsun, ha?"

Ürkütücü çift anlamlı görüntüler, duyularını işgal etmek için o çok uygunsuz anı seçti. Josh, çabalamadığı zamanlarda bile seksiydi. Beden dilinde imalı

imalar içeren hiçbir şey yoktu. Bilakis, yüz hatlarına işlenmiş bir endişe gördü. Yine de sözleri onu etkiledi.

Lütfen odaklanmaya çalışın. "Bunu yapabilirsem, hamle boşuna olmayacakmış gibi hissediyorum. Everett olmasa bile gösterecek bir şeyim olacak. Bu korkuyu yenebilirsem, annemin telefonlarından kaçmayı bırakıp ona bir şeyler başardığımı söyleyebilirim."

"Tamam iyi." Josh başını geriye atıp gözlerini kapattı. "Ama bana borçlusun."

"Gerçekten mi?"

Onayladı. "Dostum, sana ilçe panayırında dev bir oyuncak ayı kazanmış gibi görünüyorsun."

"Teşekkürler teşekkürler teşekkürler!" Minnettarlığı, ona dokunma konusundaki endişelerine ağır bastığından, hiç düşünmeden ona doğru atıldı. Josh, beceriksizce başını okşayarak sarılmaya katlandı. Berrak ve tatlı bir meyve bahçesi gibi kokuyordu.

"Tamam aşkım. Kuyu." Kendini onun kollarından kurtardı ve kullanılmış tavalardan bazılarını lavaboya aktarmak için hareket etti. "Bulaşıkları yıkayacağım, burada patlayan un bombasının verdiği zararı en aza indirmeye çalışacağım, sonra gideriz."

Sırtışı soldu. "Beklemek. Benimle geliyorsun?" Başka bir aşağılanmaya tanık olmak için Josh'a gerçekten ihtiyacı yoktu.

"Bütün o konuşmadan sonra seni yalnız bırakacağımı düşünmedin mi? Araç amiriniz olacağım." Lavabo sabunlu suyla dolarken aldığı sarı lastik eldivenleri giydi. "Teklifim bu. Al ya da git."

Keşke bırakabilseydim ama Pazartesi sabahı ona bağlı olarak hem Jill hem de Toni'nin onu bekleyeceğini biliyordu. Aptal ya da zayıf görünmek, hayran olduğu insanların beklentilerini karşılamamak yanında hiçbir şeydi. Josh, onu zaten bir anormallik, Planet Stick-up-the-Butt'tan bir uzaylı olarak düşünmüştü.

Neden itibarını ateşleyen çöp kutusuna bir kütük daha atmıyorsun?
on iki bölüm

CLARA, Josh'un hayatında kontrolü bırakmakta güçlük çektiği bir alana tökezlemişti.

Josh, otuz dakika sonra Corvette'in yolcu koltuğundan, Yediden dokuza kadar olan kuralları bir kez daha tekrarlayın, dedi.

O plana tam anlamıyla katılmaya çalışırken son on beş dakika boyunca arabada, garaj yolunda oturmuşlardı.

Clara burnundan yavaşça nefes aldı ve ardından kelimelerin tüm anlamlarını yitirdiği birinin monotonluğunda Josh'un "yolun kurallarını" tekrarladı.

"Frene basmak yok. Frene basmak yok. Her zaman uygun ayakkabılar giyilmelidir." Elleri sıkıca direksiyon simidinin on ve ikinci konumlarında, abartılı bir soruyla başını ona doğru eğdi. "Lütfen gidebilir miyiz? Söz veriyorum, tüm trafik kurallarına uyacağım ve bu aracı kasten tehlikeye atmayacağım. Hiçbir koşulda uzun farları izinsiz çalıştırmayacağım.

En azından içini yemekle tehdit eden sinirlerinin bir kısmı yerini ağırlaşmaya ve can sıkıntısına bırakmıştı. Kasıtlı olarak onu sahte bir güvenlik duygusuna kaptırmak için kurallar önermiş olsun ya da olmasın, bu etkiyi yaratmıştı.

Josh emniyet kemerini bağladı ve ardından tekrar kontrol etti. "Kurallara karşı hevesli olmadığını fark ettim ama devam edebilirsin."

Tam olarak bir güven oyu sayılmaz ama alternatifinden daha iyi.

Clara ona göz ucuyla baktı. "Arabada bir tuhafsın."

"Affedersin? Kullanmaya hazırlandığınız son derece değerli aracın sahibine laf sokmak için bu anı mı seçiyorsunuz?"

"Gerçekten tuhaf," diye mırıldandı Clara aynalarda son ayarlamaları yaparken.

Onları zaten dört kez farklı konumlara yerleştirmişti. Arabayı çalıştırdı ve motorun mırıltısı onu yerinden sıçrattı.

Oyalanmak iyi bir fikir gibi görünüyordu. "Biliyor musun Josh, bir konuda bu kadar tutkulu olduğunu görmek güzel. Bu eski Camaro'yu gerçekten seviyorsun, ha?"

"Bu bir Corvette," dedi, kol dayanağını yumruklayarak. "Ve yaşlı denilmesinden hoşlanmıyor. Üstesinden gelelim."

Oyalama taktikleri için bu kadar. Clara kendini hazırladı ve sonra arabayı yavaşça garaj yolundan çıkardı.

Josh'un gözleri, yüzüyle yol arasında gidip geliyordu.

Yanağının içini çiğnedi. "Beni daha çok sinirlendiriyorsun."

"Üzgünüm." Josh koltuğuna geri çöktü. "Daha önce kimse benden iyi adam olmamı istemedi."

"Ne demek istiyorsun?" Yaşadıkları sokak pek dikkat çekmemişti ama kaldırım kenarına park etmiş tüm arabaları yönlendirmesi gerekiyordu. Her yeni engeli aştığında nefesini tuttu.

"Bütün bu durumu kastediyorum, bir genç kızın ihtiyaç duyduğu anda ortaya çıkan bir kahraman olmak. Benim için yeni. Bunu biraz rahatsız edici buluyorum."

"Ben küçük hanım değilim." Clara'nın terli avuçları, direksiyonu kavramasını tehdit etti. Onları tek tek tulumunun şortuna sildi.

"Tabii ki öylesin. Soylu bir genç, evli olmayan kadın."

Trafik ışığına yaklaşırlarken Clara başını salladı. "Az önce Merriam-Webster'dan alıntı mı yaptın?"

"Annem ben küçükken bize masal okurdu. Bilmediğim kelimelere baktım." Dört yollu bir kavşağa ulaşana kadar Clara'nın ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi.

"Clara mı? Hey. İyi misin?"

Gözleri sulanmaya başladı. Yolu gözden kaybetmeden çenesini kaldırmaya çalıştı.

Josh, bir avuç mendili çıkarana kadar torpido gözünü karıştırdı. "Bunu yapmak istediğinden emin misin?"

"Eminim," dedi, sesinde hafif bir titremeye.

Kleenex'e uzanmayınca Josh, sızıntıyı önlemek için dikkatlice gözlerini sildi.

"Teşekkürler." Clara'nın yanakları kızardı. "Öyle görünmediğini biliyorum ama bunun üstesinden gelmeye yakın olduğumu hissediyorum." Kürek

kemiklerini düzeltti. "Yeterince uzağa uzanabilirsem, parmak uçlarımla zafere dokunabilirim. Bu muhtemelen aptalca geliyor, değil mi?

"HAYIR. Tanıştığım en zeki insan olduğuna oldukça eminim. Objektif olarak." Gözleri, akşam yemeğinde onun bela gibi görüldüğünü söylediği zamanki gibi ısındı. Bu bakışın ardındaki anlam hakkında endişelenecek vakti yoktu.

"Teyzem benim için riske giriyor ve ben onun için görünmek istiyorum, anlıyor musun?"

"Biliyorum," dedi. "Hey, şarkı söylesem yardımı olur mu? Bilirsin, yatıştırıcı bir şey. "Walking on Sunshine"ın ilk birkaç ölçüsünde başladı.

Josh'un perdesi berbattı ve tiz bir notayı vurgulamak için elini kol dayama yerine vurdu, ama bu jest Clara'nın uyuşukluğunun bir kısmını kesti.

Belki beni seviyorsundur diye düşünürdüm. . . Şimdi bebeğim, eminim. Kalbi çırpındı. "Sen berbat bir şarkıcısın."

"Üzgünüm, o neydi?" Bir elini kulağına götürdü. "Daha yüksek sesle şarkı söyle?"

Clara frene çok sert bastı ve yüzünü buruşturdu.

Josh sessiz kaldı.

Otoyolun girişine varmışlardı. Clara, yeşil ışığın gitme anlamına geldiğini bildiği halde, ölçülü rampada arabayı yavaşlattı.

Corvette'i durdurdu ve arkasındaki araba protesto için korna çaldı.

Clara nefes almaya odaklanmaya çalıştı. İç ve dış. İç ve dış. Ne zaman yeni bir korna çalsa, onu şakağına bir tekme gibi indiriyordu. İç ve dış. İç ve dış.

Elleri direksiyon simidinde titriyordu, o kadar yoğun titriyordu ki, tepki omuzlarında yankılanıyordu.

Tanrım, Clara. Bu sinir değil. Bu terördür." Sesi titredi. "Unutalım," dedi nazikçe. Omzuna çekmesi için onu ikna etti. "Seni gitmen gereken yere ben götürürüm. Araba kullanmak buna değmez."

Diğer arabalar yanlarından ısıklık çalarak geçerken Clara'nın dişleri yazın ilk sıcağına rağmen çatırdıyordu. Göz ucuyla Josh'un bakışlarını yakaladı. "Bunu yapabilirim."

Başını bir kez sallayarak uzun buklelerini zıplattı. "Elbette. O zaman konuş benimle."

"Ne?" Omuzda olmamalı. Birisi muhtemelen onun için polisi aramıştı. O kamyondaki adam her an inebilir ve onun suratına gelebilirdi.

Josh, "Sesime odaklan," dedi. "İnsanlar gergin olduğunda sette işe yarıyor. Kameraları ve ışıkları geçemediklerinde."

"Bu bir hataydı." Oliver'ın çığlıkları, metal buruşma ve lastik gıcırtilarıyla birlikte bir döngü halinde çalmaya başladı. Parmaklarıyla kulaklarını tıkama dürtüsüne karşı koydu.

"Konuşmaya devam et."

"Ben yargılayıcı bir insanım," diye ağzından kaçırdı.

Kıkırdaması bir gümbürtü halinde çıktı. "Şimdi bu beni neden şaşırtmadı?"

Gözleri dikiz aynasına kaydı. "Ben ciddiylim. seve seve kabul ederim. Bir insanla tanışıyorum ve onun karakterine yarım saat içinde karar veriyorum.

Olağanüstü bir geçmişim var. Hipotezim, zamanın kabaca yüzde doksanında

doğrudur. Ama nadir durumlarda yanıliyorum, bu bir heyecan. Bazı insanlar, tehlikeli ve güzel kısımları yüzeyin altında saklı olan bir buzdağı gibidir."

"Tehlikeli ve güzel bir buzdağı olduğumu mu söylemeye çalışıyorsun?"

Clara ofladı. "Daha çok buz örtüsü gibi." Bakışları otoyoldan direksiyon simidindeki ellerine ve sonra tekrar yola kaydı. "Teşekkür etmeye çalışıyorum."

Sonra bana teşekkür et, dedi Josh.

"Sonrası olmayabilir. Sanırım sınıırma ulaştım."

"Tamam, işte seçeneklerimiz. Birleşebilirsin ya da burada oturup dün ellerimi senin üzerindeyken-"

Clara neredeyse hiç düşünmeden ayağını gaz pedalına bastırdı. Josh, onu araba kullanmaktan daha çok sinirlendiren tek şeyi bulmayı başarmıştı.

JOSH MUZAFİR BİR ŞEKİLDE Uludu, yumruğunu arabanın tavanına indirmek için havaya kaldırdı. "Şu anda olanları görüyor musun? Çünkü sen, Clara Wheaton, otobana ayak uyduruyorsun. Bir tür ilkel bağırmaya ihtiyacın var gibi hissediyorum.

Clara, kaşındaki küçük bir kemer dışında onu kabul etmedi, ama Clara onun ellerinin direksiyon simidinde hafifçe gevşediğini fark etti. Yanaklarına renk geldi. Hatta sesini fısıltı seviyesinde tuttuğu sürece radyoyu açmasını bile önerdi. Bir tane görürse kazanır.

Midesinde ağır ve tanıdık olmayan endişe yavaş yavaş azaldı. Naomi ile hiç böyle bir şeyle uğraşmamıştı. Bir hataya kendi kendine yeten bir kadın. Onun için endişelendiğini en son hatırladığı zaman, Venedik Sahili Tahta Kaldırımı'nda dilini deldirmek için ısrar ettiği zamandı.

Okyanusta yaklaşık on beş dakikalık olaysız bir seyirden sonra, tanıdık bir palmiye ağacı kümesi Josh'a bir fikir verdi. "Hey, biraz sapmaya ne dersin?" "Arabadan çıkma şansı mı demek istiyorsun?" Clara sertçe güldü. "Evet lütfen."

"Sadece yeri biliyorum." Josh, onu bir sonraki çıkışa doğru yönlendirdi ve ardından kendilerini bir lisenin boş otoparkına girerken bulana kadar birkaç sokak aşağı yönlendirdi.

Clara'nın sürücü koltuğundan inmesine yardım etmek için yarıştı, çünkü onun bir kasa jöle bacakları ve kaldırıma yüzünü dikmesi riskini almak istemiyordu. Rengi geri dönmüş olsa da alnında hâlâ bir ter lekesi vardı.

Minik, yapışkan elini onunkilere koyduğunda, dürtüsünü daha sıkı tuttu. Ayakları sert zeminle buluştuğunda içini çekti. "Lütfen bana daha kolay olduğunu söyle?"

Beyninden gelen tüm talimatlara ihanet eden bedeni, teniyle temas ettiğinde vızıldadı. "Bunun olması gerektiğinden oldukça eminim." Clara'yla mı yoksa kendisiyle mi konuştuğundan emin değildi. Ayağa kalkar kalkmaz Josh, çevresini incelerken yörüngesinin çekiminden kurtularak geri çekildi.

"Buranın burada olduğunu nasıl bildin?" Clara saçını salladı.

“Burası benim lisemdi.” Josh açgözlülükle taze biçilmiş çimenlerin kokusunu içine çekti. “Ailem dokuzuncu sınıftan hemen önce Seattle'dan buraya taşındı. Etrafa bakmak ister misin?”

Başını salladığında, onu binanın etrafında gezdirdi. “Peki, Josh Darling on sekizinde nasıldı?”

Uzun siyah saçları rüzgarda dalgalanırken bir an büyülenmiş bir şekilde izledi.

“Eh, Josh Darling henüz yoktu ama Josh Conners senin klasiğindi. Dersi o kadar çok kestim ki neredeyse beni geride tutuyorlardı.”

“Ah.” Her adımına ayak uydurmak için iki adım attı. “Bir asi.”

“Bunun için bir kelime. Bence hukuk okuldan kaçmayı tercih ediyor.

Görüyorsun, orada” -bir dizi köşe penceresini işaret etti- “bir ay tutuklu kaldığım yer. Müdürün zamanında mezun olmama izin vermesi için çok tatlı konuşmalar gerekti.”

Kulağa o kadar da kötü gelmiyor. Clara başını geriye attı ve porselen derisini ölmekte olan güneşe sundu.

“Müdür Carlson'la hiç tanışmadın. Hayatımı acıklı bir hikayeye dönüştürmeye çalıştım ama üzerinde çalışacak pek bir şey yoktu. Tek çocuk, mandalın hafif tarafında. Ailem faturaları ödemek için her zaman çalıştı ama her zaman beni seven iyi insanlar oldular ve sanırım bunu nasıl saklayacağımı asla bulamadım.

Josh, boğazındaki suçluluk yumruğunu yuttu. İki yıl önceki Şükran Günü'nden beri ailesini görmemişti. O zamandan beri hindi midelerini bulandırılıyordu.

Clara yürümeyi bıraktı ve ona baktı. “Müdür satın almadı mı?”

Okuldan eve geldiğinde mutfak masasında umursamazca onu bekleyen anne ve babasına gönderilen değerdendirmeyi hatırladıkça göğsü yandı. Başarısız, zevk peşinde koşan, tembel, tehlikeye atacak kadar pervasız.

Bu neredeyse on yıl önceydi ama pek bir şeyin değışmediğini biliyordu.

Müdür Carlson'ı tekrar görseydi, muhtemelen listeye eklerdi. Savunmacı, kapalı, umutsuz.

Josh, bir eli sırtında, Clara'yı bir çukurun etrafından dolaştırdı. "Onu satın almadı."

Lisedeki sıkıntılarını doktoralı birine anlatırken ne düşünüyordu? Josh onu on sekiz yaşında hayal edebiliyordu. Tüm hayatı boyunca içerlediği ayrıcalık ve desteğe sahip o altın kızlardan biri.

Clara bir odaya girdiğinde insanlar ona saygı duyardı.

Josh bir odaya girdiğinde insanlar onun neden bu kadar çok kıyafet giydiğini merak ettiler.

Benim için üzölme. Sözcükler, kastettiğinden daha sert çıktı.

"Değildim." Clara gerçekten kalbini geçti.

Güneş ufuk çizgisinin altına kaydı ve beyzbol sahasının etrafındaki stadyum ışıkları yandı.

Clara o yöne doğru yürüdü. "Ders dışı etkinlikler ne olacak? Herhangi bir spor yaptın mı?"

"Hayır, ama aktif kaldım." Bir ağaç yamasını ve iyice yıpranmış bir bankı işaret etti. "Orada seks yaptım." Sığınağa sevgiyle el salladı. "Orada Olivia

Delvecchio'nun üzerine düştüm. Fışkırtmayı öğrendim—"

"Tamam tamam anladım. Sen bir aygırsın."

"O zamanlar bile yeteneklerimin nerede olduğunu biliyordum." Bennie ile son görüşmesini hayal etti. "Yine de bunun hüsnükuruntu olabileceğini tahmin ediyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Çimlerin büyümesini izlemek için çenesini eğdi. "Çalıştığım stüdyo Black Hat, geçenlerde menajerim sözleşmemi yeniden müzakere etmek istediğinde bana gerçekten düşük bir teklif verdi."

Ona zayıflığını göstermişti ve şimdi o da kendi zayıflığını ortaya çıkarmıştı. Tüm büyük konuşmasına ve "viral" videosuna rağmen, onun için önemli olan hiç kimse eski çek defterini açmaya değer bulmadı.

"Gerçekten mi? Seni kayıtlarda tutmak için tüm şansları atlayacaklarını düşünürdüm. Tribünlere oturdu. Tanrım, yaptığı her şey çok parlak ve düzgün görünüyordu.

Josh onun yanına oturdu. "Bu benim hatam. Bu korkunç sözleşmeyi birkaç yıl önce imzaladım. Okumadım bile. Birinin bir şeyi, her şeyi iyi yapabileceğimi düşündüğü fikrinden sarhoş oldum. Yalnızca ticari mallardan elde edilen gelir kaybı. . " Ellerini saçlarına gömdü.

"Eşya?" Clara'nın sesi tam bir oktav yükselmişti.

Rahatsızlığı, kendine acımasının bir kısmını bastırdı ve ruh halini hafifletti. İyi bir sporcuydu, yeni oda arkadaşıydı. "Endişelenme Wheaton. Ne zaman istersen, gerçek olana sahipsin."

Clara onun anlamını anlayınca nefesi kesildi ve hırkasının kenarlarını birbirine yaklaştırdı. "Bu sözleşme durumu hakkında ne yapacaksın? Avukat tut?"

Konuyu değıştirme konusundaki kararlılığına hayrandı ama avukatlardan bahsetmek acı bir hap gibi geçti. "Hayır. En azından Black Hat'a karşı çıkacak kadar iyi bir avukat tutamam. Sanırım porno endüstrisinin bazı bölümlerinin kötü şöhreti hak ettiğini biliyorsun. Oyunda cildi olan pek de hoş olmayan bazı insanlar olduğunu mu?

"Seninle tanışana kadar pornonun değerli bir yanı olduğunu düşünmemiştim." O kadarını düşünmüştü. "Bir sanatçı olarak, neyin yapıldığı konusunda çok az söz hakkınız var. Yapımcılar ve stüdyo başkanları ipleri ellerinde tutar.

Sağlam bir hayran kitlem var ama fazla etkisi yok. İster inanın ister inanmayın, çoğu pornonun ana izleyicisi kadınlar değil."

"Bu yüzden mi bu kadar çok iğrenç? Büyük stüdyolar neden kadın izleyicilere yatırım yapmıyor?" Burnunu kırıştırdı. "Bana kötü bir iş gibi geldi."

"Stüdyolar doğru türde pornoya yatırım yapsa izleyeceğinizi mi söylüyorsunuz?" Josh, imzası olan için için yanan közün közlerini canlandırdı.

"Bu soru şu anda önemsiz," dedi bacak bacak üstüne atarak.

"Lanet etmek. Kulağa hoş gelen her şeyi yapabilirsin, değil mi?"

Kararan gökyüzüne gözlerini kısarak baktı. "Kesinlikle tamamen yaya bir şey değil."

"Dalga mı geçiyorsun? Az önce yaptın."

Ona göz kırpma cesaretini göstermişti. Bu kızı beş dakikalığına sürücü koltuğundan kaldır ve birdenbire bir alçağa dönüşüyor. En son ne zaman bir kadının ya da herhangi birinin onu bu kadar şaşırttığını hatırlamıyordu. Clara bir ot toplamak için uzandı. "Yani yeni bir kontrat alamazsan, istifa eder miydin?"

Josh elleriyle yüzünü kapattı ve iç geçirdi. "Hiçbir fikrim yok." Bu soru günlerce aklını kurcalamıştı. Bennie onu ömür boyu erteleseydi, Josh onu asla affetmezdi.

Clara, "Yirmili yaşlarının sonlarında birçok insan kariyerleri arasında geçiş yapar," dedi. Her zaman diploması için çabalar. "Bir liste yapmalısın. Belki iki. Keşke defterimi getirseydim. Birincil beceri setiniz nedir?"

Josh elini onun çıplak dizine koydu. Yarı meydan okuma, yarı davet. Çok fazla baskı uygulamadı, sadece tüylerini diken diken edecek kadar. Dün gece kanepeye yayılmış görüntüsü damarlarında adrenalin pompalamasına neden oldu. Clara yere bakmadı ama vücudundaki gerginliği, hızlı farkındalığı hissetti. Hemen elini onunkini örtmek için getirdi ve adam onu itmesini bekledi. Bunun yerine o . . . tutulmuş. İnanılmaz bir an için, parmakları onun tulumunun şortunun altına değip uyluğunun üstünü tembel bir esinti kadar hafif okşayana kadar, onun kendisini daha yükseğe götürebileceğine inandı. Keskin bir nefes aldı ama kıpırdamadı.

Clara muhtemelen her an onun ağzına bir şey sokardı. Muhtemelen hazırlık için gücünü topluyordu. Dişlerini alt dudağının yastığına bastırırken gözleri sahada kaldı. Clara Wheaton'ın seksini gösterişli bir şekilde sevmesi mümkün

müydü? Bu bilgi doğrudan aletine koştu. Ama o ifşasına yatırım yapamadan , kadın boğazını temizledi ve elini tekrar kucağına koydu. "Başka ne?"

Kalp atışları yavaşlarken beynini zorladı. "Sürme. Kamyon şoförü veya pizzacı olabilirim." Sadece yarı şaka yapıyordu. Pizzayı severdi.

"Bu bir başlangıç. Devam etmek." Sohbeti tekrar güvenli bir alana taşıma şansına atladı. Ailesi, o anaokulundayken muhtemelen onun için bir kariyer danışmanı tutmuştu.

"Vergiler. Senin vergilerinden bir bok yapabilirim," dedi, kendine rağmen oyuna girerek. Ayağa kalktı ve tribün koltuklarının arasına tırmanmaya başladı. "Geçen yıl aldığım geri ödemeyi görmelisin."

Clara onu izlemek için döndü ve ağzını yana kaydırıldı. "Muhasebeci olmak için okula geri dönmelisin."

Muhtemelen çalışmak için de kravat takması gerekecekti. "Unutmak."

Clara'nın onun yaptıklarını -ne olduğunu- görmeye başlaması, dünyanın geri kalanının da aynı şeyi yapacağı anlamına gelmiyordu. Pornodaki göreceli başarı, gerçek dünyadaki göreceli başarısızlığa eşitti.

Tüm bu eğerleri ve belkileri işlemeye çalışırken başı ağrıyordu. Bektan bir sözleşmede kalmıştı, ölmekte olan bir ilişkiden bahsetmiyorum bile, çünkü en az direniş yolunu tercih ediyordu. Tek bildiği, pornoda çalışmayı sevdiğiydi.

Sadece seks için para alma kısmı değil - canını yakmadığını kabul etse de - insanlar ve başkalarının keyif aldığı bir şeyi yapma süreci. Uzun vadeli planlamaya hazır değildi, o tür bir dayanıklılığı yoktu ama Clara ona

beklentiyle bakmaya devam etti. Sanki birlikte tüm sorunlarını çözebilirlermiş gibi.

"Üretim hakkında epey bilgim var," dedi sonunda, onun oturduğu yere geri dönerken. "Sürekli etrafında olmaktan, biliyorsun." Elini çenesinde gezdirdi.

"Kurgulamanın bir parçanın tonunu ne kadar etkilediğine inanamazsınız. Veya müzik seçimi. Bunun bir porno olduğunu biliyorum, bu yüzden gerçekten ne kadar duygusal olabilirsiniz, ama gişe rekorları kıran çoğu ticari filmde daha sanata yakın bazı şeyler gördüm. Ve dökümü, setleri kontrol eden, hatta sağlık ve güvenlik düzenlemelerine uyduğumuzdan emin olan üretimdir."

"Kulağa umut verici geliyor." İlk ilgi belirtisine atladı. "Bir şeyler üretmelisin."

"Kimse beni işe almaz. Lise diplomam, otuz üniversite kredim ve anal boncuklar konusunda uzmanlığım var. Tam olarak mükemmel bir özgeçmiş değil."

Clara, onun üst sıralarda durduğu yere bakmak için başını geriye attı. "Kendini kısa satma. Seni Google'da arattım, hatırladın mı?"

Güçlkle yutkundu. Sanki unutabilirmiş gibi.

"Açılan manşetlerden biri - ki kesinlikle tıklamadım - web sitenizde bir milyondan fazla hayranınız olduğunu söyledi. Bir şey yapsaydın, bahse girerim o insanlar onu izlemek için para verirdi."

Josh tekrar onun yanına çöktü. "Bilmiyorum. Porno endüstrisi tam olarak kadınların zevkine hitap etmiyor. Yetenek setim. . . eğer buna öyle diyebilirsen. . . makarna heykellerinin da Vinci'si olmak gibi. Kimsenin umurunda değil."

"Sen bir sanatçısın ve hayatını sanatından kazanmanın bir yolunu buldun."

Clara pembeye döndü. "Bu oldukça girişimci. Çoğu insan başarısız olma şansı bulamadan pes eder."

Josh, en son ne zaman birisinin ona moral verici bir konuşma yaptığını hatırlamıyordu, özellikle de konu onları açıkça rahatsız ettiğinde.

"Etkileyicisin."

Clara iltifatı el sallayarak uzaklaştırdı.

"Hayır, gerçekten." Bir avuç ot topladı ve bıçakları saydı. "Sen çelişkiler içinde bir çalışmasın. Bir hafta önce beni hiç duymamıştın ve şimdi burada oturmuş inatla 'sanatımı' savunuyorsun."

Narin bir omuz kaldırdı. "Ne söyleyebilirim? Ben çaresiz bir iyimserim."

"Burası, kuşların ve diğer ormanlık yaratıkların çıkıp senin baladına neden şöhret yolumu becerme hayalinden vazgeçmemem gerektiğiyle ilgili şarkı söylediği bölüm mü?"

Clara acı bir şekilde içini çekti ve ayakkabı bağlarını düzeltti. "Maalesef hayvanlar benden nefret ediyor."

"Ne?" Josh homurdandı ve ayağa kalkıp ona yardım etmek için uzandı.

"Korkumu koklayabilirler." Elini tutarken sesinde en ufak bir şaka yoktu.

"Bu kadar küçük bir kaçık olman çok hoş," dedi, ondan çok kendi kendine.

"Sevimli bunun için tek kelime." Arabaya doğru geri gitmeye başladı.

"Bekle." Onun önünde durmak için hareket etti. "Hey. Bir haftadan az bir sürede ne yaptığına bir bak." Josh ellerini önünde açtı. "Ülkeyi dolaştım, yeni bir işe başladım, direksiyona geçtim. Alkışlanan bir yetişkin oyuncuyla dalga

geçmekten bahsetmiyorum bile. Gamzeleri açıldı. "Görebildiğim kadarıyla, Wheaton, oldukça sıra dışısın."

Clara'nın utangaç gülümsemesi, onda o gülünç tulumun askılarını tutma, ağzını kendisinininkine çekme ve Clara hayatına ilk girdiğinden beri hayalini kurduğu o çilekli dudakları tatma isteği uyandırdı.

"Muhtemelen geri dönmeliyiz." Aralarında kilitleyebileceği kapılara ihtiyacı vardı.

"Ah. Elbette." Clara poposunu silkeledi ve Josh, ellerinin cömert dalgalardan aşağı kaydığını fark etmemeye çalıştı.

Kahretsin. Dikkatli olmazsa sonunda oda arkadaşına aşık olacaktı.

on üçüncü bölüm

Josh, kendi kendine empoze ettiği eksik istihdamına İKİ HAFTA SONRA tehlikeli bir şekilde sıkılmıştı. Clara Wheaton'ın yakınında bu kadar çok boş vakit geçirmek felaketti.

Semptomları ilk olarak, duşlarını onunkini takip edecek şekilde zamanladığını bulduğunda fark etti. İçeri girdiğinde içinde bir şeyler canlandı ve küçücük banyolarında hâlâ onun sabununun kokusu vardı. Bir çayıra adım atmak gibiydi. Ya o çayır ona çıplak, ıslak ve baloncuklarla kaplı Clara'yı düşündürdüyse? O hayalleri görür görmez vurdu.

Bu yeni, tuhaf davranışını yakın geçmişteki ilk fiziksel kuraklığına bağlamak kolaydı. Naomi ile olan romantik ilişkisi birkaç aydan daha uzun bir süre önce,

geçen Perşembe gününe kadar fiyaskoyla sonuçlanmış olsa da, işi libidosunu kontrol altında tutmuştu. Ergenliğe girdiğinden beri sağ eli bu kadar hareket görmemişti.

Josh, fiziksel olduğu kadar zihinsel düşüş belirtileri de gösterdi. Sohbet için o kadar çaresiz kalmıştı ki, işe gitmeden önce Clara'yı yakalamak için erken kalkmak zorunda kaldı.

Josh'un aksine sabahları severdi. Adam mutfağa girer girmez , kahve yapıp öğle yemeğini hazırlarken ona eşlik etmesi için sevimsiz bir pop müzik açtı. Hayatında hiç bu kadar çok Tupperware görmemişti. Hatta pansuman için küçük kapları bile vardı, o kadar küçüktü ki üç tanesini avucuna sığdırabilirdi. Neredeyse sevimliydi. Bebek Saklama Kapları.

Derhal yedi buçukta ayrıldığında her şey sönmüş gibiydi. Otururken kendini o kadar işe yaramaz hissetti ki üçüncü gün Clara'yı Malibu'daki ofisine götürmeyi teklif etti. Josh'un yapacak daha iyi bir işi yoktu. Akşamları onu aldı ve antrenman için eve bırakmasına izin verdi. Temelde oda arkadaşının şoförü olarak hareket etmenin ona küçük, çarpık bir amaç duygusu vermesi acınasıydı, ancak bu günlerde galibiyetleri bulabildiği her yere götürmek zorundaydı.

Clara'nın evin her yerine ayak izleri gibi bıraktığı eşyalardan başka hiçbir şey olmadan günün çoğunu hâlâ yalnız geçiriyordu. Her öğleden sonra kaplarına yeni bir kutu tchotchke getirilirdi. Değişiklikleri ince olsa da, her odaya dokundu. Bardak altlığı veya fırın eldiveni bulmak için bir çekmece açardı. Banyoda bir çeşit kuru çiçek ve dal sepeti ile birlikte el havluları belirdi.

Doktorası olabilirdi ama onun geldiği yerde bu bok sanat sayılmazdı.

Clara, yatak odası için perde bile aldı. Bir gün kapıyı açtığında, onları hem çekici hem de yararlı olarak penceresinin üzerinde gösterişli bir şekilde asılı buldu. Her nasılsa, çalışırken, Everett'in insan mağarasını bir eve benzeyen bir şeye dönüştürmek için hala zaman buldu. Durmuş kariyerinin yaralarını sarmak için onun yetkinliğine dair daha fazla kanıtı ihtiyacı varmış gibi. Öğleden sonraları yapacak bir işi olsun diye koşmaya başlamıştı. Uzunlarında hissettiği kaşıntıyı yakmaya çalışıyordu. Okyanusa yaptığı o uzun yürüyüşlerde geleceğini düşünmeye çalıştı. Yapım ortakları ve sektördeki ona iyilik borcu olan kişiler hakkında beyin fırtınası yapmaya çalıştı, ancak yapımcılığını yapmasına izin verecek birini bulsa bile, Josh'un ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Son koşusundan eve döndüğünde, daha Clara'nın beş ayrı sepetine çarpmadan önce, Clara'nın temiz iç çamaşırının bitmiş olması gerektiğini biliyordu. Tüm ev, verandanın yanındaki küçük çamaşır odasından yayılan hoş kokulu nemle dolmuştu.

Ellerini yumruk yaptı ve hemen bir pencere açmak için harekete geçti.

Clara, bu hafta her gece olduğu gibi, bu gece de kendini bir yığın belgeyle çevrili kanepeye bırakmıştı. O işi aldığı anda ne tür bir iş yükünü kabul ettiğini bilmiyordu, ama eve götürmek için çok fazla okuma gerektiriyor gibiydi.

Josh, kendi mutfağının önünde engel olmaması için onun çamaşır sepetlerini yeniden düzenledi.

Dolu sepetlerden birini ayaklarının dibine bırakırken, "Kıyafetlerini o kadar çok ayrı döngüye ayırmana gerek yok," dedi.

"Kot pantolon ve tişörtlerle yaşadığına göre muhtemelen umursamadığını biliyorum," dedi küstahça, "ama farklı türdeki giysiler farklı su sıcaklıkları ve hızları gerektirir."

"Evet, bunu düşünmenin yanlış yolu bu."

"Affedersin?" Clara elindeki belgeyi indirdi.

Organizasyon sistemini incelemek için eğilen Josh, kıyafetlerini ayırmaya, eşyaları halının üzerinde yeni yığınlar halinde yeniden düzenlemeye başladı.

"İdeal yıkama koşullarını rengi değil, kumaş içeriği belirler. Örneğin" -

yumuşak bir tişörtü kaldırdı- "pamuk çekme eğilimindedir. Sadece soğuk su ve her renkten hava kurumuş pamuk kullanmalısınız." Omzunun üzerinden bir şort takımı attı. "Keten bir fahişe gibi kırışır, bu yüzden o şortları çamaşır makinesinden çıkar çıkmaz hemen ütölemelisin." Bileğinde iki çift külotlu çorap birbirine dolanmıştı. Josh onları ayırdı ve kanepenin kolunun üzerine yerleştirdi. "Naylon asmak, yaşadığınız o agresif statik durumu önleyecektir."

Ders bitti, Josh burnunu takip ederek mutfağa gitti. Hoş bir biber kokusunun kaynağını araştırmak için fırını açtı. "Ah, polyesterle ne istersen yapabilirsin," diye bağırdı, onun kapı aralığından duyabilmesi için. "Polyester'ı bozmak zor." Josh, ızgaranın altında fokurdayan bir lazanyaya baktı. "Makarnandan biraz alabilir miyim?"

Tabii ki. Bu vejeteryan. . . ve sosu sıfırdan yaptım.

Josh'un midesi guruldadı. Başka bir semptom. Bu kadar kısa sürede Clara onu çoktan sebze bağımlısı yapmıştı. Muhtemelen onu, çok miktarda yapraklı yeşillikleri gizleyen büyümlü menüsüyle bir tür demir bağımlılığına sokmak için kandırmıştır. Bazen gecenin bir yarısı canı ispanak aşererek uyanırdı.

Josh, buharı tüten bir tabakla kanepede ona katılırken Clara yavaşça başını salladı. "Nasılsın? . . Çamaşırhane hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?"

"Senin ortalama deneyiminden daha fazlasına sahibim. Annem kuru temizlemecide çalışıyor. Küçüklüğümde beri var. Çocukken o şeyleri bana kaşlarını çattı. En son hala orada olduğunu duydum. Bu gidişle ellerinin çamaşır suyu gibi kokması asla bitmeyecek."

"En son duydun mu?"

"Birkaç yıldır ailemden kimseyi görmedim. Onlara işimi anlattığımdan beri değil." Josh dolu çatalına üfledi. "Anlamadılar."

O andaki suçluluk duygusu, aramalarına cevap vermeyi bırakana kadar içini kemirmişti. Hatta numarasını ve e-posta adresini değiştirecek kadar ileri gitmişti. Derslere ya da sessiz bir ilgiye ihtiyacı yoktu.

Boğazını temizledi. "Sanırım kendilerini sorumlu hissediyorlar. Sanırım annem beni çocukken daha çok kiliseye götürseydi belki şimdi bir bankada falan çalışırdım diye ikna oldu."

"Ne demek istediğini biliyorum."

Çatalını indirdi ve kaşlarını çattı. Clara bir ebeveynin rüyasıydı. Kibar, saygılı, çalışkan. Ailesi daha ne isteyebilir ki?

Acı yüzünü kapladı. "Ailemin kararlarını bu kadar kişisel olarak aldığı için kendi anneme kızıyorum. Yara izleri gibi başkalarının hatalarını giyer. Sanki ona karşı işlediğimiz tüm suçların kaydını tutuyormuş gibi. Buraya taşınana ve seçilen rotadan sapana kadar temiz bir defterim vardı . Ama şimdi . . . çıtayı düşürürse onunla yüzleşmek daha kolay olur."

Josh, Clara'nın özgürlüğü için ödemiş olabileceği bedeli hiç düşünmedi. İkisi de bir şeylerden kaçıyorlardı. Sonuçta ortak bir şeyleri olabileceğini.

"Anneme kızgın değilim" dedi. "Tam olarak değil. Nereden geldiğini anlıyorum. Hiçbir ebeveyn, çocuğunun büyüüp porno çekmesini hayal etmez. Ama hayal kırıklığının ağırlığını taşımak zor. Sanırım o ve babam beni destekleselerdi, anlamasalar bile, kahretsin, bundan hoşlanmasalar bile, toplumun geri kalanının bana ayakkabılarının altındaki pislikmişim gibi bakmasına katlanmak daha kolay olurdu. "

"İnsanlar sana gerçekten böyle mi bakıyor?"

"Demek istediğim, herkes benim ne yaptığımı bilmiyor. Sokakta sık şeklinde kartvizitler dağıtıyormuşum gibi değil.

Clara eliyle ağzını kapattı. "Onlardan var mı?" Gözleri neredeyse tamamen dönmüştü.

"HAYIR. Kötü bir pazarlama fikri olmasa da. İnsanlar nasılsa öğrenir.

Partilerde neredeyse her zaman gündeme gelir. Liseden arkadaşlarım bunun komik olduğunu düşünüyor." Küçük, acı bir kahkaha attı. "Küçümsemeyi pek umursamıyorum. En azından bu insanlar genellikle mesafelerini koruyorlar. Elleri daha kötü. İşimin bedenimi kamu malına çevirdiğini düşünenler."

"İnsanların seni yakaladığını mı söylüyorsun?"

"Tabii ki. Bundan kaçınabileceğini bildiğin halde, metroda sana karşı bir erkekle karşılaştın mı hiç? Ya da belki barda duruyorsunuz ve bir kanka 'geçmek' için elini belinize koyuyor?"

"Ah, evet." Baktı.

"O gibi. Bahsetmeyeceğim kadar kibar olduğum yerlerde pek çok istenmeyen el alıyorum. İnsanlar performans gösterdiğimi öğrendiklerinde beni bir erkek olarak görmeyi bırakıyorlar. Sanki onların gözünde aniden kocaman, şişko bir Noel jambonuymuşum gibi. Herkes bir dilim oymak istiyor.

Clara, "Çok üzgünüm," dedi.

Josh yemeğine baktı. "Pek çok insanın durumu daha kötü. Sektörde çalışan tanıdığım hemen hemen her kadının tacize, hatta istismara uğradığına dair hikayeleri var." Naomi kaç kez birisi ondan yararlanmaya çalıştığı için eve tükürerek gelmişti? Ona istemediği şeyleri yaptırmaya çalıştınız ve çoğu zaman bunu açıkça reddettiniz mi? Josh, onu korumak için sahip olduğu azıcık gücü kullanmaya çalıştı, ancak güç dengesizliği ezici olmaya devam etti ve ayrıca herkesi koruyamadı.

"Sıfır toplamı bir oyun değil. Kendi acını kabul etmek, başkasınınkinden bir şey eksiltmez."

"Teşekkürler ama bu kadar acım yeter." Ölümcül bir şekilde yaralanmadığını belirtmek için gülümsedi. "Bir gecelik duygularım bu kadar." Tabağını baldırının üzerinde dengeledi ve sehpanın üzerindeki çizgi romanına uzandı.

"Gecenin geri kalanını X-Men ile geçireceğim."

Clara daha yakına geldi. "Orada neler oluyor?" Bir paneli işaret etti.

"Mystique, Forge'un girişim vericisini çalmak üzere."

Bir an sonra, bir eli kolunda, ilerlemesini durdurdu. "Bekle, o sayfayla işim bitmedi!"

Tingles omzuna doğru koştu. "İşten daha heyecanlı, ha?"

"Bütün o dosyalarda ilginç bir şeyler bulmaya çalışırken şaşılık yapıyormuş gibi hissediyorum. Jill beni Toni Granger'ın yeniden seçim kampanyasında çalışmam için tuttuğundan beri, kendimi tamamen vasıfsız olduğum gerçeğiyle mücadele etmeye, kendimi araştırmaya büyük bir özveriyle vermeye çalışıyorum. Granger'ın ofisi, halkla ilişkiler açımızı oluşturmamıza yardımcı olması için incelememiz için bu belgelerden otuz kutu kadar teslim etti. Avukatlar evrak işlerini sever."

Josh, "Bunu duydum," dedi. "Diyelim ki otuz dakika boyunca bu sıkıcı dosyaları gözden geçirmenize yardım etsem, ara verip film izlemenize izin verilir mi? Koca beyninin yanmasından endişeleniyorum."

"Aman Tanrım. Bu harika olurdu." Ona büyük bir yığın uzattı. "Ama filmi kim seçecek?"

"Tabii ki ben."

"Neden belli ki sen?"

"Çünkü seni erken başlayan kataraktan kurtaran benim."

"İyi." Okumaya devam etti. "Ama lütfen Speed'i izleyebilir miyiz?"

Kaşları çatıldı. "Speed'i seviyor musun?"

"HAYIR." Kağıtta bir şeyin altını çizdi. "Speed'i seviyorum."

"Yani Keanu Reeves'i sevdiğini mi söylüyorsun?"

"Filmlerdeki mükemmel zevkimi sadece ünlülere aşık olmak için mi küçültmeye çalışıyorsun?"

"Oh hayır. Bunu hayal etmezdim.

"İyi. Çünkü aksiyon filmi türünün kendini adanmış ve ömür boyu sürececek bir hayranı olduğumu bilmenizi isterim." Clara ayağının dibindeki bir dizi belgeye uzandı. "Aslında sana bunlardan birini sormak istiyordum." Ona bir dosya uzattı. "Siyah Şapka adı sana bir şey ifade ediyor mu? Sizi Google'da arattığımda çıkan makalelerden birinde bu isme rastladığımı sanıyordum." Basında çıkan haberleri okuması konusunda onunla dalga geçmek istedi ama üçüncü satırda duraksadığında esprisi kesildi. "Bir dakika bekle . . "

"Nedir?" Clara okumak için omzunun üzerinden eğildi. Göğüsleri omzuna değdi ve neredeyse ciyaklayacaktı. Onu düşünerek mastürbasyon üzerindeki ambargosunu kesinlikle kaldırması gerekiyordu. Kendini yeniden toparlayana kadar platonik dokunuşları bile göze alamazdı. Josh, her zamanki bağlantılarından birini arayabilirdi -hatta Naomi'nin evinin yanından geçmeyi bile düşünmüştü- ama iş dünyasında ona bu işi bitirip işine geri dönmesini söyleyecek insanlardan kaçınırsa grevinin daha uzun süreceğini biliyordu. . Biraz ilişkiye ara verilmesi kalıcı bir hasara neden olmaz. Muhtemelen.

Josh onun nefesini boynunda hissedebiliyordu. Başını çevirdiğinde yüzlerinin tahmin ettiğinden daha yakın olduğunu gördü. Clara'nın dudaklarında, onları normalden daha pembe yapan parlak bir şey vardı. Kendini onlara bakarken buldu, onun . . .

"Sümüm var mı?" Burnunu ovuşturdu. "Eğer yaparsam, bana söylemek zorundasın."

"Rahatlamak. Burnun bir ıslık kadar temiz." Josh gözlerini önündeki sayfaya çevirdi.

"Orada bir şey mi buldun? Ofiste okuduğum kadarıyla, Toni sağlam bir dava siciline sahip iyi bir avukat, ancak şu ana kadar manşetlere konu olacak hiçbir şey çıkmadı."

"Gözlüğüme ihtiyacım var." Josh bir an sonra gözlüklü bir şekilde odasından döndü. "Tamam aşkım. Evet. Şuna bak." Parmağını aşağıda onun takip etmesini istediği yerde gezdirdi. "Toni Granger sadece Black Hat'tan bahsetmedi, onlar hakkında koca bir makale yazdı."

Clara, doktoru elinden almak için uzandığında giydiği eşofman üstü omzundan düştü. "O sweatshirt'ü nereden buldun?" Berkeley'e gitmediğini biliyordu.

"Ah, şey." Clara düşmüş yakasını çekiştirdi. "Everett'in. Benimkilerin hepsi yıkanıyor."

Josh dişlerini birbirine gıcırdattı. Everett. Tekrar. Hayat boyu süren aşkını rahatça unutmasına izin vermeye devam etti. "Bunu bölge savcı yardımcılığına başvururken yazmış gibi görünüyor." Birkaç sayfa çevirdi. "Hey, Büyük Porno nedir?"

"Big Tobacco gibi. Black Hat, dünyanın en büyük pornografi dağıtıcısıdır. Beş büyük yayın sitesinden üçüne, bir avuçtan fazla büyük stüdyoya ve muhtemelen benim bilmediğim bir sürü başka şeye sahipler. Erişimleri uzun."

Pozisyon kağıdından daha fazlasını alırken Clara'nın gözleri büyüdü.

"Görünüşe göre porno endüstrisinin yapısını birkaç yılda tamamen yok ettiler.

Toni, uçtan uca dağıtım modelinin tehlikeli bir güç dengesizliği yarattığını ve maliyeti çalışanlarının ödediğini savunuyor. Bu insanları tanıyor musun?"

"Elbette. Yani Black Hat'ı herkes bilir. Onlardan kaçınmak zor. Doğrudan şirketlerle muhatap olmuyorum, genellikle Bennie aracılığıyla çalışıyorlar ama onların holding şirketi benim münhasır sözleşmeme sahip olan stüdyoyu kontrol ediyor. Son birkaç ayda beni birkaç kez toplantılara davet ettiler , ancak işadamlarının sinerji hakkında konuşmalarını dinlemektense kendi kolumu kemirmeyi tercih ederim."

"Bu ciddi." Clara parmağını yeni bir paragrafın altına kaydırды. "Yanlış fesih, güvenli olmayan çalışma koşulları, cinsel taciz ima ediyor. Burası kulağa bir felaket gibi geliyor. İlk döneminde politikalarını iyileştirmelerini talep edebilirdi. Neden Granger'ın ofisi bu ihlallerin hiçbirini kovuşturmuyor?"

"Tahminim? Tanıklık edecek yeterli tanık yok." Josh'un bir biraya ihtiyacı vardı. "Sözleşmem kötü olabilir ama iş pornoya gelince, oyuncular şanslı olanlar. Bir temsilcim var, muhtemelen takas edebileceğim bir piyasa değeri var. Ama yöneticiler, ekip, çöp kutularını boşaltan insanlar? Bu kadar güce ve etkiye sahip bir şirketi alaşağı etmek için işlerini riske atmayı göze alamazlar."

"Eh, birileri bir şeyler yapmalı. Basının bundan bahsetmediğine inanamıyorum."

"Gerçekten mi? Birisi porno endüstrisinde kötü muamele görüyor olabilir diye Hollywood'un kargaşa içinde olmamasına şaşırıdın mı? Baloncuğumuzun dışında kimsenin umurunda değil."

"Eh, birileri yapar. Toni belli ki—"

Josh alay etti. Toni bunu beş yıl önce, seks işçilerini şeytanlaştırarak kariyer yapmış kendisinden önceki sayısız politikacının izinden gidebilmek için yazdı. O zamandan beri ne yaptı?"

Sessizliği aralarında ağır bir şekilde oturdu. Clara kağıtları yere koydu ve destelerini düzeltti.

Ses tonunu ayarladı. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama hükümet ve porno endüstrisi aynı fikirde değil."

"Toni öyle değil. Yerel politikacılardan ve diğer etkili insanlardan oluşan bir ailede büyüdüm ve onlardan birinin sivil reforma onun kadar sarsılmaz bir bağlılıkla konuştuğunu hiç görmedim. Umursar."

Josh'un yüzü öfkeyle buruştu. "Onun öyle olduğunu düşünmüyorsun çünkü gerçek dünyada yaşamamanın nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrin yok. Tüm hayatını lüks okullarda geçirdin. Bahse girerim çamaşır yıkamayı asla öğrenmedin çünkü bunu senin için yapması için her zaman birine para ödeyebilirsin. Burada herkesin icabına bakılmaz. Hepimizin nane şekeri gibi işler dağıtan zengin aile üyelerimiz olduğunu mu düşünüyorsun?"

Clara yüzünü buruşturdu ve yastığı göğsüne bastırarak ona bakmayı reddetti.

"Üzgünüm." Josh sesini yumuşattı. Bu akşamki tartışmaları pek çok acı dolu anıyı canlandırmıştı. Ama bu bir mazeret değildi. Midesi bulandı. "Clara, bunu söylememeliydim-"

"Hayır, haklısın." Kocaman gözleri ile onun bakışlarını buluşturdu. "Ağzımda gümüş kaşıkla doğdum. Bunu hep biliyordum. Bu benim gerçek dünyaya ilk adımım ve tökezliyorum. Senin yaptığını yapmak nasıl bir şey bilmiyorum." Kaşlarını çattı. "Ya da görünüşe göre farklı kumaş türlerinin nasıl yıkanacağı. Biraz dağınık olduğumu kabul eden ilk kişi ben olacağım.

Josh, savunmasız olduğunu kabul etmesi karşısında midesinin nasıl alt üst olduğunu görmezden geldi. "Burada ikimiz de engebeli bir zemindeyiz. Lütfen beni affeder misin?"

Gözleri dudaklarına kaydı ve daha hızlı nefes aldığını fark etti.

"Evet dersem, Speed'i izleyebilir miyiz?"

Ona olan ilgisini kontrol altına almanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

Fantezileri için yakıt değildi ve kesinlikle tüm kişisel başarısızlıkları için bir kırbaqlama noktası değildi.

"Speed'i izleyebiliriz," diye kabul etti.

Kargaşa ZAMANLARINDA, bazı insanlar bir bardak dondurmaya döndü ve diğerleri sıcak bir banyo yaptı. Clara teselliye ihtiyaç duyduğunda bir aksiyon filmi çıkardı.

Josh'un özüne rağmen, havada ağır bir beceriksizlik asılıydı. Clara, söylenmemiş sözlerin elle tutulur ağırlığını biliyordu. Bir ömür boyu , insanların söylemek isteyip de cesaret edemedikleri kelimelerle dolu bir evde parmak uçlarında dolaşarak geçirmişti .

“Eski tabloları eleştirme konusunda iyi bir dereceye sahip birinin, grenli belgeselleri ve altyazılı yabancı filmleri tercih etmesi gerekmez mi?” Josh, Speed'in açılış jeneriği Everett'in düz ekranında yuvarlanırken kanepenin ucundan ona baktı.

"Gerçekten olduğumdan çok daha entelektüel olduğumu düşünüyorsun," dedi Clara, aldığı lazanya dilimini düzgün, lokma büyüklüğünde kareler halinde keserek. Sosyoekonomik durumları ve yetiştirilme tarzlarıyla ilgili son gerginlik, Josh'un ona asla şımarık oda arkadaşı dışında bir şey olarak bakmadığı gerçeğini güçlendirdi. Duygularını ona karşı korumasına gerek yoktu çünkü dünya, aralarındaki herhangi bir geleceğe hazır engeller sağlıyordu.

Yine de, çalışmadığı ve yapacak daha iyi bir işi olmadığı için ya da onu tuhaf bulduğu için, Josh ona şaşırtıcı derecede ilgi gösterdi. Başka bir erkek olsaydı, inceleme altında kıvranabilirdi.

Tanıştığı en büyüleyici insandı. Günlük etkileşimlerinin mayın tarlasında nasıl gezineceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Everett'le, en azından iş onun gözüne girmeye geldiğinde iç saha avantajına sahip olmuştu: Etkileşimlerinin her zaman kolay olmasını sağlamak için onun hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyleri yıllarca zor kazanmıştı.

Josh onu mikroskop altındaki bir slayt gibi inceledi. Peki ya dönem parçaları? Bilirsin, bir sürü fırfırlı yaka ve ağlak gözlü hasret. Bahse girerim bunlara gidersin.

Clara zarafetsizce çatalından uzun bir peynir parçası ısırıldı. Tanrıya şükür sofrada adabıyla Josh'u etkileme zahmetine katlanmak zorunda kalmadı.

Aslında biraz güzeldi. Romantik beklentilerin olmaması onu rahatlattı. Bir gün bu yaza sevgiyle bakacak ve gülecekti.

"İyi bir Regency dramasını seviyorum ama aynı zamanda Keanu Reeves'in dar bir tişörtle Los Angeles şehrini kurtarmak için sadece çıplak elleri ve cesaretiyle tehlikeye doğru koşmasını da seviyorum." Sos daha fazla fesleğene ihtiyaç duyuyordu. Bitkiyi zihinsel bakkal listesine ekledi. "Kişiliğim çokluklar içeriyor."

Keanu Reeves'in karakteri Jack ekrana geldi ve Clara mutlu bir küçük mırıltı çıkardı. O adam kargo pantolon giymeyi kesinlikle biliyordu.

"Ahhh, anladım." Josh kendini kanepeye yasladı. "Bu şey seni seksi yapıyor."

"Affınıza sığınırım?"

"Kahramanlıklara atıldın." Karakterlerin cüretkar kurtarma görevlerini denedikleri televizyonu işaret etti. "Kendine bak. Pembe yanaklar, geniş gözler, küçük nefesler halinde çıkan nefes. Bunlar klasik sinyaller."

Kalbi doğal olmayan bir şekilde çarpıyordu. Beyin üzerinde seks yapmanın Josh için mesleki bir tehlike olduğunu sanıyordu. Onun mazereti neydi?

"Öncelikle beni izlemeyi bırak ve filmi izle. İkincisi, şehveti sağlıklı heyecanla karıştırıyorsun." Her ihtimale karşı yastıklardan biri onun yüzünü görmesini

engelleyecek şekilde hareket etti. "Bir asansör boşluğuna tırmanıyorlar. Bu şüpheli bir durum. Rehinelerin iyiliği için endişeleniyorum."

Josh yastığı indirdi ve ona pis bir gülümseme gönderdi. O kadar işe yaramıştı ki hayatında ilk kez Clara mırıldanma dürtüsünü yatıştırmak zorunda kaldı. Ah lütfen. Keanu bombayı sökmek için otobüsün altına girene kadar bekleyin, bahse girerim çıldırırsınız."

O an bayılmasına neden oldu. "Speed'e olan bağlılığım, uzaktan da olsa bedensel hiçbir şey tarafından motive edilmiyor." En azından, tamamen değil.

"Bu film, insan ruhunun muzaffer bir kutlamasıdır."

"Uzanıyorsun," dedi, gömleği göbeğinin alt kısmını gösterecek kadar yükselene kadar kollarını başının üzerinde gererek.

"Değilim." Çift göğüs uçlarını kapatmak için kollarını kavuşturdu. "Hız, duruma göre yükselmekle ilgilidir. Jeff Daniels, Keanu ve Sandra Bullock gibi iyi ve asil ve evet, ateşli ama yumuşak ve ölçülü bir şekilde olan ortalama insanlar hakkında.

"Kendini tutun, kığım. Kapsamlı bir kişisel eğitim olmadan böyle bir pazı elde edemezsiniz."

Clara bu küstah yorumu duymazdan geldi. "Speed, kadın bakışları için bir aksiyon filmi. Nasıl söyleyeceğinizi biliyor musunuz? Kadın kahramanın mantıklı ayakkabıları var."

Josh ekrana gözlerini kısarak baktı. "Yani kendinizi Sandra Bullock'un karakteriyle özdeşleştiriyorsunuz?"

"Keşke. Keanu direksiyona geçer geçmez ona aşık olur. Öte yandan ben, Keanu'nun bana hanımefendi demesinin utancından asla kurtulamayacaktım." Clara kanepeye düşen bir damla sosu peçeteyle sildi. Akşam yemeğini asla televizyon karşısında yememeliydi. Yeni oda arkadaşından kötü alışkanlıklar kapmaya başlamıştı.

Josh, filizlenen lekeye daha iyi saldırması için ona ıslak bir kağıt havlu getirdi. "Neyin var hanımefendi?"

"Hanımefendi çok cinsiyetsiz." Somurttu. "Kelimenin tadı ağızımda talaş gibi." "Aha! Cinsiyetsiz. Sana seksi bir şey demesini istediğini ima etmek. Kesinlikle Keanu ile yatay mambo yapmak istiyorsun.

"Yatay mambo mu? Cidden?" Topladığı havluyu göğsüne fırlattı. "Bunu kimse söylemiyor."

Havluyu çöp kutusuna atladı. "Bundan hoşlanmadın, ha? 'Pound Town'a bilet almaya' ne dersiniz?"

Clara burnunu kırıstırdı. "Hayır teşekkürler."

"Muhallebi kamyonunu çarpmak mı? Bezden beze küçük bir savaşa mı giriyorsunuz? Devam edebilirim."

"Lütfen yapma." O gülünç isimlerin bile bir şekilde Josh'un kucağına atılmak istemesine neden olduğunu saklamaya çalışarak koltuğuna çöktü .

"Kendine uygun."

"Burada iri parça faktörünü inkar etmiyorum," diye kabul etti, "ama Speed hakkında sevicecek daha çok şey var."

Josh eline öksürüyormuş gibi yaptı. "Hız, fakir bir adamın Zor Ölümüdür."

Clara kalbini tuttu. "Bu ne cüret."

Kıkırdadı ve boş tabağına uzandı.

Kenarına tutunarak başını yana eğdi. "Ne yapıyorsun?"

"Toplamak?" O bırakana kadar ucundan çekiştirdi.

"Ah. Teşekkür ederim." Sanki bir takımmış gibi onun davranışlarını yansıtmaya başlamıştı. Hiçbir şeyi başarmaya uygun olmayan bir ekip elbette, ama yine de çabayı takdir etti.

"Zor Ölüm bir başyapıt. Bunu sana vereceğim," dedi adam mutfaktan döndüğünde. "Fakat Speed'in benzersiz bir şekilde sevimli bir topluluğu var. Ceketli inek turist var, biliyor musun? Onunla ilgiliyim. Ben de Los Angeles'a büyük hayallerle geldim ve sonunda bir otobüste bombayla havaalanını turladım."

Josh, koltuğuna dönerken kaşlarını kaldırdı.

"Belli ki mecazi bir otobüs."

"Beklemek." Kaşlarını çattı ve filmi durdurdu. "Bomba ben miyim?"

"Aptal olma." Uzaktan kumandayı aldı ve özgeçmişe bastı. Josh kesinlikle bombaydı. Onu zamansız bir sona çekmeye çalışan büyük bir hormon karmaşasıydı. Sevimsiz şakalar ve nazik gözlerle maskelenmiş bir bomba. Yanlış zamanda tetiklenirse tüm hayatını mahvedebilecek bir şey.

Dizleri ondan uzağa bakacak şekilde bacaklarını altına sıkıştırdı. En iyisi oturmamak. "Kendinizi hangi karakterle özdeşleştiriyorsunuz?"

Josh alt dudağını ısırды. "Kötü adam sanırım."

Clara burnundan küçümser bir şekilde homurdandı.

"Pekala, ben Keanu değilim, orası kesin. Ben kimseyi kurtarmıyorum. İlk otobüsün havaya uçtuğunu görüyorum ve diğer yöne doğru koşuyorum.

Benim başrolde olduğum bir film yok."

"Yapma. Sandığından daha iyisin. Kalbinin iyiliğinden sıyrılmayı öğrenmeme yardım ediyorsun.

"Sadece bana yaralı bir orman hayvanını hatırlattığın için."

"Teşekkürler," dedi Clara, kelimeden alay damlıyordu.

"Görmek? Ben tamamen kötüyüm. Hayal kırıklığına uğramış ve kızgın. Kendini beğenmişlik sarhoşu."

"Sen Howard Payne değilsin." Dün onu yaşı komşularının ortancalarını budarken yakalamıştı.

"Adı bu mu? Burun hakkında konuşun. Biliyorsunuz, senaryoyu ters çevirirseniz, bu, görev başında engelli bir memuru terk eden bozuk bir yasa uygulama sistemi hakkında bir hikaye. Belki LAPD'nin çökmekte olan altyapısına dikkat çekmek istemiştir.

Josh. Howard bir grup insanı öldürür."

"Evet. Bu hiç hoş değil."

Ona bir yastık fırlattı. "Dikkat etmek."

Filmin geri kalanı arkadaşça bir sessizlik içinde geçti. Zirvede Clara, dikkatleri üzerine çekmeden akan gözlerini silmeye çalıştı.

"Speed'de ağlıyor musun?" Josh'un sesi hem şaşırmış hem de korkmuş görünüyordu.

"Keanu burada çok tatlı." Clara hıçkırdı. "Ölebileceklerini biliyor ve Sandra Bullock'la birlikte yere oturup onu tutuyor. Memesini tutmaya ya da onu öpmeye çalışmıyor. Sığ bir güvenlik hissi vererek onu kollarına sarar. Hepimizin içten içe istediği bu değil mi? Hattın sonunda bizi tutacak biri var mı?"

"Burada aynı filmi mi izliyoruz? Keanu'nun patates suratından benim olduğumdan çok daha derin bir okuma alıyormuşsun gibi hissediyorum."

"Patates . . . yüz?"

Josh omuz silkti. "Annem, Keanu'nun yüzünün soyulmuş bir patates kadar boş göründüğünü söylerdi."

Clara avucuna sırttı.

Ayrıca, dedi Josh. "Bu bir son bile değil. Peki ya sonsuza kadar mutlu olmak?"

"Peki ya?" Clara, bitiş jeneriği başladığında televizyonu kapattı.

"Eh, uzun sürmezler. Jack ve Annie."

"Tabii ki var." Kanepenin üzerindeki yastıkları düzeltti.

"Yapmazlar. Bir devam filmi var ve Keanu onun içinde bile değil. Sandra Bullock başka bir polisle çıkıyor."

Dişlerini fırçalamak için banyoya giren Clara, cevap verebilmek için kapıyı açık bıraktı. "Bunu kabul etmiyorum."

Josh, ona diş macunu teklif ettiğinde kabul ederek ve kendi fırçasını hazırlayarak onu takip etti. "Ne demek istiyorsun? Devamı var. Tartışmaya açık değil."

Clara diş fırçasını yanağının içine yerleştirdi. "Eğer onu hiç izlemezsem, hiç olmamış demektir."

"Bu doğru mu?"

Yoğun kıllarının etrafında başını salladı.

"Alternatif bir gerçeklik icat ediyorsun. Rakamlar," Josh kendi naneli ağzının etrafında mırıldandı.

Tam iki dakika sonra Clara fırçasını duruladı. "Sanat, sanatçıya değil, izleyiciye aittir. Bunu şimdiye kadar bildiğini düşünürdüm.

Josh başını salladı. "Senin hakkında ne kadar çok şey öğrenirsem, o kadar az anlıyorum."

"Her zaman bir muamma olmak istemişimdir." Clara banyodan çıkarken omzunun üzerinden gülümsedi.

on dördüncü bölüm

JOSH, hayatının geri kalanını paraları, beyinleri ve başarıları için Clara gibi insanlara içerleyerek mi geçirmek istediğine yoksa kariyerini seyir kontrolünden çıkarmak mı istediğine karar vermek zorundaydı. Birkaç gün sonra Bennie'den gelen bir telefon, kararındaki son tarihi belirledi. Black Hat hayırı cevap olarak kabul etmiyordu.

Büyük köpekler, sözleşme taleplerini şahsen görüşmek üzere onu karargahlarını ziyaret etmeye davet etmişlerdi. Daha fazla Josh Darling içeriği

için neredeyse bir yıl daha beklemek istemediler. Kumar oynamaya karar verdi. Kaybedecek nesi vardı?

"Şimdi bu çok fazla krom." Josh, Burbank'taki sıradan bir ofis binasının resepsiyon alanına girerken alçak sesle ıslık çaldı. Pornoda çok para olduğunu duymuştı. Anlaşılan, her şey burada bitmişti.

Soyadını iki kez hecelemesini sağlayan bir resepsiyonistle görüştü ve onu beklemesi için rahatsız bir metal sandalyeye götürmeden önce kimliğini kontrol etti.

bu kurumsal kaleye seslenme planları yoktu . İstese ve belki de bir yanı istese bile, o adam değildi. Clara'nın sahip olduğu aynı fırsat lüksüne sahip değildi.

Bilakis, birkaç gece önce pornonun g yapısı hakkında hararetli tartışmaları, sorumlu kişilere karşı nazik davranmadığı takdirde asla bir yere varamayacağını anlamasını sağlamıştı. Köpekbalıklarıyla yüzmek ile onların arkadaşı olmak arasında bir karar vermesi gerekiyordu.

Bugün görmeye geldiği adam, HD Pruitt, bir parmağını şıklatmasıyla Josh'un hayatını değiştirebilirdi.

Adama bir bakabileceğini düşündü.

Josh Darling mi? Çok iyi dikilmiş bir takım elbise giymiş, kısa boylu, esmer bir adam resepsiyona girerken meydan okuyan bir tavır takındı.

Josh, HD Pruitt'i şirketin web sitesindeki vesikalığından tanıdı. Dün gece ödevini yapmak için geç saatlere kadar ayakta kalarak Clara'nın kitabından bir yaprak koparmıştı. Josh sözleşmesini imzalamadan birkaç yıl önce Pruitt'in bir imparatorluk kurmaya başladığını öğrenmişti. Bir risk sermayedarı,

girişimciliğe dönüşen Pruitt, yeteneklerini yetişkinlere yönelik eğlence sektörüne taşımaya karar vermeden önce, arama verilerini satarak çok para kazanmıştı.

Şirketi, kapıdan bir sürü anne ve pop stüdyosunu yutmuştu ve bugünlerde Black Hat'ın sahibi olduğu veya işlettiği bir şeye çarpmadan pornoda bir sık sallayamıyorsunuz. Biyografisine göre, Pruitt "sınırları zorlamak" ve "kibar olanın ötesine geçmek için yaşadı".

Josh'un sosyal çevrelerinde, adamın İnternet'in aklına gelebilecek her türlü ahlaksız fantezinin peşinden koşmasıyla bir ünü vardı. Bugüne kadar Josh, Pruitt'ten veba gibi kaçmıştı. Kurumsal oyunlar oynamaya hiç ilgi duymamıştı.

Ama Toni Granger'dan gelen o pozisyon kağıdını kafasından bir türlü çıkaramadı. Her gün içinde yaşadığı bir sistemin adaletsizliğini anlatan Clara'nın öfkeli sesini duymadan edemedi.

Josh kendi lacivert spor ceketinin kollarını aşağı çekti. "O benim." Pruitt'i köşedeki ofisine kadar takip etti.

"Sen ele geçirilmesi zor bir adamsın." Pruitt'in sandalyesi, ziyaretçiler için ayrılmış olandan birkaç santim daha yukarıdaydı, böylece minyon sahibi misafirlerine bakabilirdi.

Josh, heybetli koyu ahşap masanın karşısındaki rahat deri koltuğu çekti.

"İnan bana, bunun tek nedeni çılgınca sorumsuz olmam." Josh cep telefonunu cebinden çıkardı. "Bunlardan kaç tanesini yaktığıma inanamazsın."

Pruitt parmaklarını birleştirdi ve Josh'a bir kez daha baktı. "Filmde görüldüğünden bile daha uzunsun."

Josh daha az yer kaplamak için eğildi. Tecrübesine göre, kısa boylu erkekler boyuna kıзма eğilimindeydi. Sanki Josh, sadece var olarak onları bir üst seviyeye çıkarmaya çalışıyormuş gibi. "Muhtemelen filmlerde genellikle yattığım içindir."

Pruitt gülümsemedi.

Zor kalabalık.

"Peki, senin anlaşman ne? Yeteneklisin, belli. İzleyiciler size yanıt veriyor gibi görünüyor, ancak çalışma portföyünüz kesinlikle mülayim. Beni yanlış anlama." Pruitt elini kaldırdı. "Sen ve Naomi Grant bir süre baharatlı tuttunuz, ama aynı çiftin sikişmesini gerçekten kaç kez izleyebilirsiniz?"

Josh bunun retorik olup olmadığına karar vermeye çalışırken soru havada asılı kaldı.

"Umarım sonunda varlığınızla bizi şereflendirmeye karar vermişsinizdir çünkü işinizi bir sonraki aşamaya taşımaya hazırsınız? Eminim sana söylememe gerek yok ama amatörler artık revaçta. Ünlü oyuncular eskisi gibi numara getirmiyor. Kaliteden çok çeşitlilik. İş için iyi değil. Hisselerimiz son iki çeyrektir düşüşte. Marjlarımızı korumamızın tek yolu daha ileri gitmektir. Yaratıcı olmak. Kendini büyük hırsları olan bir adam olarak görüyor musun?" "Hayır, efendim. Öyle olduğunu söyleyemem."

"Pekala, yapmalısın. Porno güçtür. Bunu asla unutma. Diğer endüstrilerin saygısını göremeyebiliriz, ancak kültür ve teknolojiyi sadece hayal edebilecekleri şekilde şekillendiriyoruz. Kendin için bir isim yaptın. Güzel,

genç bir takipçim var. Taze. Görmeyi sevdiğim şey bu. Videolarında kaç abonen var?"

"Emin değilim." Josh hesap tutmadı. Clara geçen gün bir numaradan bahsetmişti. "Yaklaşık bir milyon?"

Pruitt gülümsedi. "Potansiyel ömür boyu müşteriler, çoğu kadın olsa bile. Meslektaşlarımdan çoğu erkek yeteneklere yatırım yapma konusunda benimle aynı fikirde değil. Erkek-erkek yapmaya istekli olmadıkça değil mi? Meraklı bir kaşını kaldırdı.

Josh kibarca başını salladı. Tam olarak bir kez denemişti, çünkü onun kadar seks yapmıyordunuz ve biraz merak etmiyordunuz, ancak kadınları şiddetle tercih ettiğini fark etti.

"Acımak. Bunun için hem hayranlardan hem de sanatçılardan çok fazla talep aldım. Hala. Kaç yaşındasın, neredeyse otuz mu? Kendine iyi bakarsan en az üç, hatta beş iyi yılın var. Kırmızı eti bırakın. Biraz göz altı kremine yatırım yapın.

Josh gözlerinin altındaki torbaları yoklamak için elini kaldırdı. Cilt nispeten sıkı hissediyordu. Belki de oda arkadaşının banyoda bıraktığı süslü losyonlardan ödünç almalıydı.

Pruitt kıkırdadı. Ah, merak etme. Sadece kızlar yaşlanamaz. İş dünyasının acı gerçeklerinden biri. Yaşlı erkekler ekranda kendilerini görmek istiyor ama biz eşlerimizi görmek istemiyoruz."

CEO, Josh'un kollarını iki genç erkeğe dolamış orta yaşlı bir esmerin fotoğrafını görebilmesi için masasındaki bir fotoğrafı çevirdi. Fotoğraftaki kadın tatlı, biraz da yorgun görünüyordu.

"İnsanlar pornoyu şeytanlaştırmakta hızlılar ama kaç evliliği kurtardık? Porno, eşleri artık hile yapmadığında erkekleri aldatmaktan alıkoyar . Cinsel hayal gücü için sürekli gelişen yem sağlamak bizim görevimiz. İzleyicileri gerçek hayatta asla gitmeyecekleri yerlere götürmek için."

Josh tırnaklarını avuçlarına geçirdi. Bu adamın, bırakın bir yabancıyı, karısı ve çocuklarının annesi hakkında bu şekilde konuşabildiğine inanamıyordu.

Cevap verdiğinde, tonunun keskinliğini tam olarak koruyamadı. "En aşırı izleyicilerin kariyerimin yönünü dikte etmesine izin vermeye hazır olduğumdan pek emin değilim."

Yaşlı adam kravatını düzeltti ve tahtı andıran koltuğunda daha da yükseğe oturdu. "Seninle aynı seviyeye geleceğim, Josh. Adam adama. Şanslısın. Kız arkadaşının ateşli kışının dalgasını bir nebze kötü şöhrete götürdün, ama bu sektörde sonsuza dek mutlu diye bir şey yok. Naomi Grant olmadan hızla solacaksın."

Josh arka azı dişlerini çenesini ağrıtabilecek kadar güçlü bir şekilde birbirine vurdu.

Pruitt masasından bir cam kağıt ağırlığı aldı ve hokkabazlık yaptı. "Ne olduğunu sana söyleyeyim. İstersen seni yavaş başlatırım. Çok nazik. Hatta hardcore bölümüme yılda elli oyun ve özel görünüm hakları verdiğiniz sürece diğer stüdyolarla çalışmanıza izin vereceğim."

Bu, Bennie'nin şimdiye kadar ona getirdiğinden daha iyi bir teklifti, neredeyse cömertti. Josh'un boğazı düğümlendi. Ağzından çıkan sonraki kelimeler için kendinden biraz nefret etti. "Ne kadar?"

Pruitt elini indirmeden önce bir anlığına ağzını kapatmak için kaldırdı. "Geçen yıl ne yaptın?"

Josh, kaynayan öfkesinin pusuyla geçen yılın gelirini aldı ve önündeki bloknottan bir kağıda yazmadan önce onu ikiye katladı. Masanın üzerinden Pruitt'e kaydırды.

Yönetici mektubu aldı ve okudu, biraz güldü. "Sana bu miktarın iki katından başlayacağım."

Josh, bu tür bir parayı kafasına takmaya çalıştı. Böyle bir maaş, kariyerini doğrular.

"Büyük liglere hoş geldiniz." Porno dünyasının en güçlü adamı arkasına yaslandı ve ellerini göğsünde kavuşturdu. Pruitt istediğini yaptığına ikna olmuştu ve Josh tam o anda Clara'nın yüzünü düşünmeseydi belki de yapardı. Korkularıyla yüzleştiği bütün bir günün ardından gün batımında arabasının sürücü koltuğunda onun profilini çekmemiş olsaydı. Yüzünde ölmekte olan bir güneşin gölgeleri onu 1940'ların bir film yıldızı gibi gösteriyordu. Dudağını ısırarak. Yapması gerektiğini düşündüğü şeyi yapmaya kararlıydı. Onu ne kadar korkutsa da korkutmadı. Karşısında oturan adam tarafından hiç tanışmadığı insanlara kötü muamele edilmesini protesto ettiğinde beyninin sesindeki yakalamayı tekrarlamamış olmasını diledi. Artık cahil olduğunu

iddia edemezdi. Eğer bu parayı alırsa, Clara bunu zayıf olduğu için yaptığını her zaman bilecekti.

"Üzgünüm." Kâğıdı masanın üzerine geri koydu. "Kabul edemem." Sözleşmesi sona erdiğinde, diğer daha küçük stüdyolarda iş bulabilirdi. Belki hiçbir zaman zengin olamayacaktı ama en azından bu adam gibi adamların cebine para koyan işini dert etmeden geceleri uyuyabilirdi. Yarın kahvaltıda Clara'nın gözlerinin içine bakabilirdi. Onun gibi bir kadın için asla yeterince iyi olmayacaktı ama en azından bu temel ahlaki testte başarısız olmayacaktı. "Bundan emin misin? Çok cömert davrandığımı hissediyorum, Josh. Pruitt'in gözleri sertleşmiş ve soğumuştur.

Josh ellerini kaşınan elbise pantolonunda gezdirdi. Bu odadan, bu binadan çaresizce çıkmak istiyordu. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim ama sanırım sözleşmem sona erdiğinde başka girişimlerde de şansımı deneyeceğim."

Pruitt sandalyesinde daha dik oturdu. "Bunun akıllıca bir seçim olacağından emin değilim, evlat."

"Ne ima ediyorsun?" Josh'un bildiği gizli bir şüphesi vardı.

"Bu şirketten ve çok cömert teklifimizden uzaklaşmayı seçerseniz, bu işte sizinle çalışmaya hazır başka insanlar bulmakta zorlanabilirsiniz.

Anlatabildim mi?"

"Evet teşekkürler. Sanırım şifrenizi kırmayı başardım." Josh, boyunun son bir mesaj göndermesine izin vererek ayağa kalktı.

Pruitt hızla ayağa kalktı. "Neden bunu düşünmek için birkaç gün ayırmıyorsun?" Yakalarını düzeltti. "Böyle kararlar anın hararetinde alınmamalı. Seçeneklerinizi tartın. Banka bakiyenizi kontrol edin." Cüzdanından bir kartvizit çıkarıp Josh'a çevirdi, o da küçük dikdörtgeni göğsüne bastırdı.

Josh, kağıdı otoparkta bulduğu ilk çöp kutusuna atarken, Kariyerim böyle gidiyor, diye düşündü.

onbeşinci bölüm

Clara, Josh'u berbat bir ruh hali içinde bulmak için eve geldiğinde hemen bir şişe şarap açıp Zor Ölüm'ü izlemelerini önerdi. Yeni oda arkadaşının hiç bu kadar kaşlarını çatıldığını görmemişti. Yüzü bu ifadeye içerlemiş gibiydi. Günü teyzesinin firmasında geçirdiği sırada neler olduğunu sormak istiyordu ama aynı zamanda burnunu sokmak da istemiyordu.

Clara, aksiyon filmlerinin Josh ile kendisi arasında bir köprü haline geldiğine dair tuhaf bir duyguya kapıldı. Onlara konuşacak bir şeyler veren ya da en azından ikisinin de oturma odasını en az beceriksizlikle işgal etmelerine izin veren karşılıklı bir takdir.

"Hey. Ağustos başında benimle Silver Lake'te bir Rocky maratonuna gitmek ister misin? Taksisinden rahat bir yudum aldı. "İş yerinin yakınındaki bu kafede bir poster gördüm ve Rocky'yi seviyorum ve açıkçası tek başıma gidebilirim, tabii eğer sen..."

"Saçmalamayı bırakabilirsin." Josh, kanepede kalçasının yanında duran ayağına hafifçe vurdu. "Seninle gitmek istiyorum. Rocky'yi hiç görmedim."
"Ah. İyi. Pekala, o zaman biletleri alayım. Tüm sürüş derslerinin karşılığını ödemek için."

Clara nefes verdi. Bu bir randevu değil. Tabii ki bu bir randevu değil. Açıklığa kavuşturmama gerek yok çünkü bunu bir randevu olarak düşünmesine imkan yok. Çok fazla ortak noktaları olmayabilir ama en azından ikisi de başrol oyuncusunun bolca terlediği bir filmi takdir ettiler.

Ne yazık ki, Josh'un huysuzluğunu tersine çevirmek için yaptığı parlak plan neredeyse anında bir engelle karşılaştı. John McClane, Nakatomi Plaza'ya daha yeni varmıştı ki, evdeki elektrik çok uzun süre tutulan bir göz kırpma gibi kesildi. Birkaç saniye ne Josh ne de Clara bir şey söylemedi. Kimse kıpırdamadı.

El fenerin var mı? Dünya karanlığa gömülmeden önce Josh'un oturmakta olduğu kanepenin ucuna doğru konuştu.

"Birimizin el feneri olsaydı, o sen olurdun."

"Sağ." Clara yan sehpanın üzerindeki telefonunu aradı. "Sanırım bunlarla yetinebiliriz."

Josh da aynı şeyi yaptı. "Ben gidip kesiciyi kontrol edeceğim."

Clara perdeleri açtı ve sokağa baktı. Zahmet etme. Bütün blok dışarıda." Bir yaz fırtınası, LA havasının ender görülen bir döneminde gökyüzünde kasıp kavurarak Clara'nın zıplamasına neden oldu.

Birkaç kokulu mum sakladığı kitaplığa doğru ilerledi. "Bunları yakacağım sanırım."

"Harika. Şimdi tüm ev balkabağı turtasının içi gibi kokacak," diye dalga geçti, oturma odasının etrafındaki mumları düzenlemesine yardım etmeden önce, alan rahat bir şekilde parladı. Şimşek çakmaları ve gök gürültüsü gümbürtüleri birbirine karışarak kötü niyetli bir orkestra oluşturdu.

"Vay. Bu bir tür ro-"

"Hayalet gibi." Clara, Josh'un cümlesini, mum ışığının onun yüz hatlarında dans etmesini izlerken düşündüğü aynı yasak kelimeyi söylemek üzereyken bitirdi.

"Doğru, evet." Ellerini ceplerine soktu. " Ben de tam olarak bunu söyleyecektim. Hey, elektrik kesintisi sırasında soba hala çalışıyor, değil mi? "Evet. Gaz olduğu için kibrit ile yakabilmeniz gerekir. Burada." Sehpanın üzerine bıraktığı kutuyu aldı ve ona uzattı.

Parmakları, bileğinin iç kısmındaki hassas deriye dokundu ve kadın yutkundu. Ne kadar denerse denesin, ona dokunmaktan kendini alamıyor gibiydi ve ne zaman dokunsalar, ateşli bir istek onu tüketmekle tehdit ediyordu.

"Serin. Teşekkürler." Josh'un sesi normalden daha alçak çıktı. "Patlamış mısır yapacağım." Aceleyle mutfağa girdi.

Clara kendini toplamak için bir dakika bekledi. Kasten seksi olmuyor. Onu fetişleştirmeyi bırak.

Josh'un odadan çıkmış olmasından yararlandı ve sütyeninin balenini göğüs kafesine girdiği yerden çekti. Clara, doğal olup olmadıklarını zorlukla

anlayabileceğiniz, idare edilebilir göğüs ölçülerine sahip kadınlardan biri değildi. Kesinlikle söyleyebilirsiniz. Bu yüzden, özlediği ve yalnız yaşasaydı kesinlikle yapacağı gibi, işten eve gelir gelmez hantal iç çamaşırlarını fırlatıp atmak yerine her şeyi kilitli tuttu. Josh'un gözbebeklerinin, üzerine aptal, pervasız geceliğiyle geldiği zamanki gibi yeniden kararmasına ve telaşlanmasına ihtiyacı yoktu.

"Ta-da." Bir süre sonra mutfaktan dev bir kase patlamış mısırla döndü ve onu incelemesi için uzattı.

Ocakta patlamış taneleri bir pound Parmesan, kırmızı pul biber ve zeytinyağı ile doldurduğunu anlamak için sadece nefes alması gerekiyordu. Bunu "sağlıklı bir atıştırma" olarak gördü ve onun onu düzeltecek yüreği yoktu. Clara solda, Josh sağda, orta minder tampon görevi görecek şekilde kanepede kendilerine ayrılan koltuklara geri yerleştiler. Tampona katı saygı genellikle yaklaşık yarım saat sürdü. Her biri rahatladıkça vücutlarını açma eğilimindeydiler.

Josh, fark edilmeden kirlentin arkasına ellerini silmeye çalıştığında, Josh hiç düşünmeden onun ön kolunu tuttu. Normalde açık bir davet olmadan kimseye dokunmazdı ama Josh kişisel alanın normal kurallarına göre yaşamıyordu ve bu yüzden bazen o da unutuyordu. Bir an öne eğildiğini ve dilini onun avucunda gezdirdiğini hayal etti. İşaret parmağını ağzına soktuğunu ve tereyağ ve tuzun tenini tatlandırmasının tadını çıkardığını hayal etti. Yüzü aşırı ısındı. Sapık gibi davranmayı bırak. Kağıt havlu almak için mutfığa yürüdü.

"Oyun oynamak ister misin?" Döndüğünde Josh bir deste iskambil kağıdını kaldırdı. Kendini kanepenin kendi tarafının en ucuna yerleştirmişti. Ya onun şehvetli bakışlarından kaçmak istedi ya da - kadın bacaklarını sıktı - karanlık ona da yaklaşıyordu.

"Nasıl bir oyun?" Clara dilini yuttu. Kesinlikle striptiz pokeri önermez, öneremezdi.

"Sana Slap Jack'i öğretebileceğimi düşündüm," dedi, masumiyetin resmi. Birkaç el ele, Clara Josh'un hile yaptığını biliyordu ama nasıl olduğunu bilmiyordu.

Şarap kadehine somurttu. Josh'un onu açıkça alt etmesini beklemiyordu.

"Kıcının altında kart mı saklıyorsun?"

"Bu açıklama inanılmaz derecede saldırgan. Her şeyden önce, bir Connors asla hile yapmaz. İnanılmaz derecede dürüst ve dürüstüz. İkincisi ve daha da önemlisi, kıçım asla kart saklayacak kadar büyük değil. Bu sıkı topuzları elde etmek için yüzlerce saat zorlu çaba harcadım.

Clara dudaklarından bir damla şarap yaladı. Bu kanepede, mum ışığında, Josh'la yüz yüze, dizleri neredeyse birbirine değecek şekilde otururken, o seksten bahsetmeden yeterince zor zamanlar geçirmişti. Ya da bu konudaki sıkı kıçını.

Josh'un Everett olmadığını kendine hatırlattı. Hiç gibi. İkinci sınıfta bir yerlerde, Everett büyük duyguların havalı olmadığını karar vermişti. Kendini "yumuşak bir yaşam tarzına" adadı. Filmlerde hiç ağlamadı ya da burnundan bira çıkacak kadar çok gülmedi. Öte yandan Josh, doğal olarak her anın tüm

suyunu emiyor gibiydi. Josh, tadı güzel olan bir şey yediğinde başını geriye atıp gözlerini kapattı ve inledi. Clara bunu düşünerek dudağını ısırıldı. "Sadece kartları dağıt."

Bileğinin etkileyici bir hareketiyle ayaklarını sürüyerek onun dediğini yaptı. Clara bu oyunun onun ellerine odaklanmasını bu kadar sağlayacağını tahmin etmemişti. Belki de o uzun parmaklarını onu inletmek için kullandığı onca yolu düşünmeden edemediği için çok kaybediyordu? Onun cinsel yeteneklerinin henüz yüzeye çıkmadığını bilmek onu biraz çılgına çevirmişti. O makaleye göre o, cunnilingus'un Michael Jordan'ıydı.

Clara bir raunt daha kaybetti.

"Para için oynamamamız iyi bir şey, ha?" Ona yapmacık bir gülümseme sundu. Kıvrandı. Kendini tut. Josh'a bir et parçası gibi davranan diğer insanlarla aynı şeyi yapıyordu. Adam bir yatırım bankacısı ya da tesisatçı olsaydı, tüm kıyafetlerini yırtıp kendisini alması için ona yalvaracağını hayal etmezdi. Yasa dışı mesleği, onun beynini bir tür çılgınlığa çevirmişti.

"Kaç bardak şarap içtin?"

"İki?" Oh hayır. Salyası mı akıyordu?

"Sen pembesin." Josh parmak boğumlarını onun yanağına dokundurdu. "Sana biraz su getirmemi ister misin?"

Clara'nın elleri yanaklarına gitti. "HAYIR. Ben iyiyim. Rekabetçi bir ruhla ateşli olmalı."

"Kabul etmeliyim." Josh öne eğildi. "Kaybetmeni izlemeyi seviyorum."

Çakıllı ses tonuyla göğsüne bir sıcaklık yayıldı. "Bu söylenecek korkunç bir şey!"

"Hayır, tatlı demek istedim."

Clara neşelendi.

"Küçük bir çocuk gibi surat asıyorsun."

Ah. Bir çocuk gibi. Elbette. "Somurtmuyorum. konsantre oluyorum Konsantre olduğumda yüzüm böyle görünüyor."

Josh deftere bir göz attı. "Belki de daha az konsantre olmalısın."

Clara, attığı kartları gereğinden fazla kuvvetle ona uzattı. "Bu oyun hileli."

"Sana bir handicap vermeyi teklif ettim." Josh ona bir avuç patlamış mısır fırlattı.

Yumuşak çekirdekler burnundan sekti ve nefesi kesildi. "Evrimsel bir avantajın var. Kollarınız daha uzun, bu da kartlara ulaşmanızı kolaylaştırıyor ve elleriniz daha büyük, yani destenizi daha hızlı çevirebiliyorsunuz."

Josh güldü. "Akılsallaştırma yeteneğiniz sınır tanımıyor."

"Belki de cin rummy'ye geçmeliyiz?"

Josh yüzünü buruşturdu. "Dalga mı geçiyorsun? Texas Hold'em'e ne dersin?"

Clara öfkeyle kanepede dizlerinin üzerine doğruldu. "Gin rummy'nin nesi var? Dedemle hep oynardım."

"Kesinlikle. Yaşlılar için bir oyundur. Diyeceğimi dedim."

Minderlerin derinliklerinde bir yerden bir telefon bip sesi geldi. Josh ve Clara ellerini kanepenin dikişlerine soktular ve kolları birbirine değdi. Tüyleri diken diken oldu ve onun fark etmemesi için dua etti.

"Bu benim." Ekrandaki mesaja bakarken Josh'un ağzı limon emmiş gibi kıvrıldı.

"Ne diyor?"

Josh telefonu arkasına fırlattı. "Hiç bir şey." Sonra ağzına bir avuç patlamış mısır attı.

"Açıkçası hiçbir şey değil. Hadi. Sana kim mesaj atıyor?"

"HD Ürün."

"Bu isim neden tanıdık geliyor?"

Josh dağılmış taneleri almak için eğildi. "Çünkü o Black Hat'ın CEO'su."

Clara'nın nefesi kesildi. "Toni'nin hakkında yazdığı mı?"

"Evet. Bu sabah onunla bir toplantı yaptım ve bana bu çılgın anlaşmayı teklif etti. Sert bölümünü yönetecek altı rakam.

Hardcore bölümünde ne halt ettiler?

"Sen çıldırmadan önce, onu geri çevirdim. Beni kara listeye almakla tehdit etmiş olabilir.

O ne? Josh, bu korkunç. Yasadışılıktan bahsetmiyorum bile."

"Anlayabildiğim kadarıyla Black Hat için oldukça standart. Toplantıyı kabul ettiğimde benzer bir şey deneyebileceğini düşündüm. Çok önemli değil.

Onlarla sözleşmemin bitmesine bir yıl kaldı ama film kotamı doldurdum. Biraz ara vereceğim. Bana dava açamazlar ya da başka bir şey yapamazlar."

"Ama bir yıl boyunca ne yapacaksın? Peki ya yeteneğin?"

Josh kaşlarını kaldırdı. "Sanırım yeteneğimi eğlence amaçlı kullanmaya geri dönmem gerekecek."

Clara'nın kalp atışları durma noktasına geldi.

"Hisse senedi sözleşmemde kilitlenmeyen tek hak seslendirme içindir."

Clara, Josh'un "eğlence etkinlikleri"ni neden bu kadar önemseydiğini bir iğneyle işaret ederek gözlerini kısıtı. "Bekle, yani bir şeyler anlatabileceğini mi söylüyorsun?"

Josh başını iki yana salladı. "Evet, sanırım teoride. İnsanlar genellikle pornolarında bir anlatıcı aramıyorlar. Bu tür bir şey muhtemelen sıfırdan çok hızlı bir şekilde vahşi yaşam özeline gider.

Clara daha dik oturdu. "Ama ya porno yapmasaydın?"

"O zaman bir işim olmazdı?"

Bir fikir omurgasından aşağı bir yük gibi koştı. "Tamam, bana yardım ettiğin şeyi hatırlıyor musun?"

Bir omzunu kaldırdı ve kaşlarını çattı.

"Bu şey." Kucağına baktı.

"Üzgünüm hayır."

Ah. Bana orgazm verdiğin zamanı hatırlıyor musun?

"Ha. Evet. Ne demek istediğini biliyordum. Söylediğini duymak istedim.

Clara gözlerini devirdi. Sarsmak. Pek çok kadının buna benzer sorunları var. Araştırdım."

"Tabii ki sen yaptın."

"Ortakları onları nasıl çıkaracaklarını bilmiyorlar. Ya da bunu yapmanın bir yolunu biliyorlar ve o atı yere sürüyorlar. Bir keresinde, misyonerlik dışında herhangi bir pozisyonun kendisine migren verdiği konusunda ısrar eden bir

mühendisle çıkmıştı. "Ama onlara yardım edebilirsin. Bir şeyler üretmek istediğini söyledin. Ya porno ile seks eğitimi arasında bir şey yapsaydın?"

Josh ensesini ovuşturdu. "Orgazm nasıl yapılır kılavuzu gibi?"

"Evet! Kesinlikle. İpuçlarını ve püf noktalarını anlatabilir ve . . . Bilmiyorum . . .

kadınların cinsel hazzına odaklanan senaryolar. Hayran kitleniz bunu yerdi.

Josh başparmağını ısırды. "Fena bir fikir değil ama böyle bir şeyle ilgili başlangıç maliyetleri hızla artacaktır. Oyuncuları işe almaktan, sağlam bir sahne kiralamaktan bahsediyorsun. Bir ton pahalı ekipmana ihtiyacınız var.

Aydınlatma, düzenleme, web barındırma, pazarlama. Biraz birikimim var, ama parayı geri görmeden önce hepsini harcardım. Bir abonelik modeli oluştursak bile."

"Pekala, ödemene yardım edebilirim." Her zaman sonunda, zenginliğiyle anlamlı sanat eserlerinin yaratılmasına sponsor olacağını hayal etmişti. Bu tür bir girişim aklına hiç gelmemiş olsa da, karşı çıkmadığını fark etti. Aslında, bu fikrin onu ne kadar heyecanlandığına bakılırsa zar zor nefes alıyordu.

"Ne? Hayır. Paranı almayacağım.

"Neden? Birçok proje yatırımcı getiriyor. Orada öylece duran bir vakıf fonum var. Konseptte inanmasaydım bunu önermezdim."

"HAYIR. Cidden. Borç almak dostlukları bozar."

Clara'nın yanakları kızardı. "Beni arkadaşın olarak mı görüyorsun?"

"Elbette arkadaşımsın ve böyle kalmasını tercih ederim."

"Öyleyse para olayının bunu garipleştirmesine izin verme. Kadınların buna ihtiyacı var. HAYIR." Kendini düzeltti. "Kadınlar bunu hak ediyor" Ayağa

kalktı. Bu, bir insanın ayağa kalkması gereken bir an gibi geldi. “Kadınlar zevklerinin önemli olduğunu bilmeli. Doğru kaynağı oluşturursak, dünyanın artık klitoris nasıl çalıştığını bilmemek için bir bahanesi kalmaz.”

Josh ona baktı. "Klitoris'i son ses söylediğine inanamıyorum. Şu anda senden korkmuyor muyum yoksa tahrik mi oluyorum anlayamıyorum. Muhtemelen ikisi de. Sadece iki kadeh şarap içtiğine emin misin?

Keşke cazibesi nüfusun tüm kadın yarısını kapsamasaydı. "Bu, yapacağın anlamına mı geliyor?"

Kucağında kavuşturmuş ellerine baktı ve alışılmadık bir şekilde hareketsiz oturdu. "Neden ben?"

Göremiyor muydu? “Sen mükemmel bir ilham kaynağısın. Tanrı biliyor ya, egonu daha fazla şişirmek istemiyorum ama senin birçok kadın için pornoya açılan bir kapı olduğunu hayal edebiliyorum. Senin kütlen olmalı. . . kişilik.”

Yüzüne bir gülümseme yayıldı. "O küçük sabun kutusu konuşmasının bir yerinde, şimdiye kadar aldığım en güzel iltifat olduğundan eminim." Josh kanepeden kalktı ve kendi omzuyla onun omzuna vurdu. Ama böyle bir fikir için kadınlara ihtiyacım yok mu? Kadın bedeni konusunda tam olarak bir otorite değilim.”

Clara homurdandı. "Açıkça. Ama bunu tek başına yapmak zorunda kalmazsın.”

"Gönüllü müsün?"

"Ben? Oh hayır. Kesinlikle hayır." Adını böyle bir projeye bağlama düşüncesi bile gözlerini kamaştırdı. "Beni isimsiz bir para çantası olarak düşün.

Kamerada olmaktan çekinmeyecek birini, bir kadını tanıyor olmalısın. Tavana baktı. "Çıplak."

"Böyle çok kişi tanıyorum. Ama Pruitt'in tehdidiyle caydırılmayacak biri ? Bu, listeyi önemli ölçüde daraltır. Aklına gelen bir kişi var ama bu, işleri biraz karmaşıktırabilir."

"Peki, ara onu." Clara onun Naomi Grant'i kastettiğini biliyordu. Aklına gelen bu iş fikri, muhtemelen kaçınılmaz uzlaşmaları için zemin hazırlayacaktı.

Vücuduna tırmanan paniği görmezden gelmeye çalışan Clara, Josh'a hayatından tek yönlü bir bilet verdiğini fark etti.

on altıncı bölüm

JOSH, bir Batı Hollywood bowling salonunun disko ışıklandırması altında garip kelimesinin tanımını ÖĞRENDİ.

"Clara, Stu ile tanışmanı istiyorum. . . ya da . . . Yani, Naomi Grant," dedi bir buçuk hafta sonra, cinsel olarak dokunduğu son kadını eski kız arkadaşıyla tanıştırdı, iğnelerin birbirine çarpmasıyla sesini yükselterek.

İş teklifini genişletmek için yer konusunda stratejik olmaya çalışmıştı.

Kurumsal veya telaşlı bir şey yok. Bowling akıllıca görünüyordu çünkü herkese elleriyle yapacak bir şeyler veriyordu ama bir Pazar günü öğleden sonra ikide müsait olan tek kulvarın bir ortaokul doğum günü partisi ile son sınıflar için lig antrenmanı arasında şaplak atacağını tahmin etmemişti.

Clara sağ elini serbest bırakmak için tuttuğu bowling ayakkabılarını kaydıldı ve Stu'nun sallaması için uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Naomi'yi mi yoksa . . . Stu, öyle miydi?"

"Bana Naomi dersen, cevap verme şansım artar." Eski sevgilisi derin bir bakışla bowling salonuna baktı.

Hepsi küçük bir çember oluşturmuş, birbirlerine bakıyorlardı ve ellerinde kendilerine ait olmayan ayakkabılar vardı. "Yapalım mı?" İki kadına bowling toplarını seçmelerinde ondan önce gelmelerini işaret etti.

Clara bir kot pantolon ve basit beyaz kısa kollu bir gömlek giyerken, Naomi gülünç derecede küçük bir deri şort ve eski Metallica tişörtlerinden birini giymişti ve omuzlarından sarkıp göbeğini gösterene kadar kesilmişti. En azından görünüşte, iki kadının ikisinin de güzel olduğu bariz gerçeği dışında ortak bir noktaları yoktu. Josh, kaçma dürtüsüne karşı koydu.

Naomi, "Bir dahaki sefere aktiviteyi seçmesine izin verme," dedi Clara'ya.

Clara başını eğdi. "Kayıt edilmiş."

"Tam arkanda duruyorum."

İki kadın da ellerini kalçalarına dayamış ona bakıyorlardı. Neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştü ki?

Ah doğru, çünkü dilenciler seçici olamazlardı. Ve son birkaç gün içinde birkaç kez Clara'nın ayıkken bu girişimi finanse etmek istediğini doğruladıktan sonra, Clara'nın parasını almayı kabul etmişti. Şimdi mümkün olan en iyi "başrol oyuncusunu" bulmayı ona borçluydu. Sektörde başka hiç kimse Naomi'nin sahip olduğu ölümcül yetenek, zeka ve iş anlayışına sahip değildi.

Ne yazık ki, dönüşümlü olarak ondan nefret ediyor ve beynini sikmek istiyordu, bu da müzakereyi oldukça hain hale getiriyordu.

Hem bowling hem de birayla geçen birkaç tuhaf turdan sonra, Clara ihtiyatlı bir şekilde Josh'a dirsek attı. Naomi topunun makineden çıkmasını beklerken, "Oyalamayı bırak," dedi kendi kendine. "Son birkaç gün içinde sahayı yüzlerce kez aştık. İzleyicilerimizi kaybetmeden önce ona şimdi sorun.

"Şimdi? Öyle mi düşünüyorsun? Sadece yirmi dört kare attık."

Clara kaşlarını çatı. "Şimdi. O kadının yanında dururken geçirdiğim her saniye daha da huysuzlaşıyorum." Çantasından bir avukata yazdırdıkları sözleşmeyi çıkardı ve kağıtları sertçe Josh'un göğsüne bastırdı. "Bunu senin arkadaşın, oda arkadaşın olarak değil, iş ortağın olarak söylüyorum : eğer ondan önümüzdeki beş dakika içinde o belgelere bakmasını istemezsen" -gri gözleri tehlikeli bir şekilde parladı- "Ben' Onları sana yedireceğim."

Josh yutkundu. "Anladım."

Naomi sırasından döndü.

Hey, Stu, bir saniye oturur musun? Ben bir şey var. . . Yani, seninle tartışmak istiyoruz." Clara'nın proje önerisindeki kilit noktaların çoğunu vurgulayarak durumu ortaya koydu. "Kadınların zevk kaynağı" yerine yanlışlıkla "kadınları zevk kaynağı" dediğinde sadece bir kez yüzünü buruşturdu.

Bitirdiğinde sert plastik sandalyesinde geriye yaslandı. Görev tamamlandı.

Belki şimdi cips sipariş edebilirler. "Yani ne düşünüyorsun?"

Naomi, birasının kenarından Clara ve Josh'a baktı. "Yıllar boyunca bana düşen çılgın teklifleri duydum ama işi sana vermeliyim, pastayı bu seferki alıyor.

Kara Şapka'ya orta parmağını vermek istiyorsun ve bunu yapmak için diğer vücut kısımlarından bahsetmeye bile gerek yok, elimi kullanmak mı istiyorsun?

Josh öne eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. Kağıt şapkalı doğum günü çocuğu onları duymasın diye sesini alçalttı. "Konsept, yalnızca yönetiminde bir kadın varsa çalışır. Hiç kimsenin erkekleri nasıl orgazm ettireceğine odaklanan bir siteye ihtiyacı yok. Clara, pazarın ihtiyaçlarına göre oynamamız gerektiğini söylüyor."

Clara birasından sağlıklı bir yudum aldı ve titreyen eliyle indirdi. Gelmesi için ona yalvarmamalıydı ama bunu onsuz atlatacağını sanmıyordu.

"Hadi Stu. Kadınların zevkleri hakkında her şeyi bildiğimi düşünecek kadar kibirli değilim. Ama güzel çocuk paravanınız olarak tatlı ses tonumu ödünç veriyor musunuz? İşe yarayabilir.

Naomi'nin ateşli bakışları bir Buick'in boyasını sökebilirdi.

Clara onu kurtarmaya geldi. "Kimi istersen işe alabilirsin. Kadın yazarlar, yönetmenler, editörler, ihtiyacınız olduğu kadar çok pozisyon. Onlara riski Pruitt'ten önceden bildireceğiz , ancak planın güzelliği, Black Hat dağıtımına ihtiyacımız olmaması. Josh, Darlings'ini dizginleyebilir ve sen de kendi hayranlarını masaya getirirsin. Bu, işlerin ilerlemesini sağlamak için yeterli bir görüntüleme popülasyonu. Ama amacımız erkek izleyicileri de çekmekse, bir havuca ihtiyacımız var."

"Ben havuç muyum?" Naomi, içeri girdiğinden beri gözlerini ondan ayırmayan ayakkabı görevlisine hafifçe el salladı.

"Sen bir havuçtan daha fazlasısın," dedi Clara. "Ayrı ayrı, sektördeki en ateşli isimlerden ikisisiniz ve deneyimlerine ve memnuniyetlerine odaklanarak kadınlar için bir şeyler inşa etmek üzere yeniden bir araya gelme fikri insanları meraklandırarak. Basında yer almana yardım edebilirim. Teyzemin halkla ilişkiler firmasında çok şey öğreniyorum. Kanca yerleşiktir. Kadınların cinsel zevkine odaklanan bir site devrim niteliğinde gelmemeli ama öyle değil mi?"

Naomi özenle hazırlanmış bir kaşını kaldırdı. "Kadınları memnun etmek hakkında tam olarak ne biliyorsun?" Ses tonu medeni ama alt metni anlamlıydı: Sen kimsin ve sana bizim dünyamızda yürüme hakkını veren nedir?

Clara omuzlarını dikleştirdi. "İstediğim kadar değil ama çabuk öğrenirim."

Naomi'nin gözleri Josh'a kaydı. "Sen mi devreye giriyorsun, Romeo?"

Josh, onun Clara'yı bir tür seks sisine sürüklediğini düşündüğünü biliyordu ama durum bu değildi. Parasını insanlara yardım etmek için kullanmak isteyen o kadar iyi bir insandı ki. Ve onu buraya getirip bir dişi aslanla beslemişti çünkü potansiyeline yalnızca kadın kendisine üç metre yakınında durduğunda inanmıştı. Şakaklarında boncuk boncuk terler birikti ve kendini birasında boğmaya çalıştı.

Naomi ayağını yere vurdu ve bowling ayakkabısının altı muşambaya çarptı.

"Ne yani, daha çok öpüşen porno mu? Daha iyi aydınlatma? Gül yaprakları?"

Josh, "Porno değil," dedi. "Bir makyaj ile seks ed. Daha az klinik, daha eğlenceli. Büyükler için tasarlandı."

Clara onun ivmesini yakaladı. "Siz ikiniz bunu eğlenceli ve heyecanlı hale getirebilirsiniz. Siz zevk konusunda uzmansınız. Birincil odak, gıdıklanmadan çok talimat olacaktır. Ekrandaki insanlar farklı pozisyonlar ve teknikler sergilerdi, siz ve Josh ne yaptıklarını ve neden işe yaradığını açıklayabilirdiniz. Herkes için işe yarayan şeyler farklıdır, bu yüzden hiçbir zaman malzememiz bitmez."

Josh, Clara'nın Batman'indeki Robin gibi hissederek, "Ortakların birlikte hareket etmeleri ve kadınların tek başına denemeleri için tavsiyeler ve ipuçları verebiliriz," diye ekledi.

Naomi, "Kulağa tuhaf geliyor," dedi. "Ama adının ne olduğu önemli değil. Toplum çıplak kadınları görür ve şaplak bankası materyallerini hemen kayıt altına alır."

"Ama tamamen farklı bir amacı var. Hikayeyi, sağlıklı bir yakınlık kurmaya ve fırsat eşitliğine sahip orgazmlara odaklanarak yeniden yazmak istiyoruz," dedi Clara, yanlarındaki şeritte özellikle iyi bir yedeklemeyi yüksek sesle bağırarak kutlarken.

Naomi topunu aldı ve alıştırma yaptıktan sonra koridorda uçarak gönderdi ve düzgün bir dokuz lobut devirdikten sonra omzunun üzerinden, "Bu çok hoş bir görüntü. Sanrılı ve kendini beğenmiş ama kesinlikle tatlı."

Clara, Josh'a, "Evde kalmalıydım," diye fısıldadı.

Ama havlu atmaya hazır değildi. "İşte bu yüzden sana ihtiyacımız var, Stu. Sektörün gittiği yöne baktığınızı ve keşke değiştirebilseydiniz, makineyi

içeriden sökseniz, biliyorum. Sana kendini iğrenç hissettiren bir adamla kaç kez çalışmak zorunda kaldın?

"Josh, sana istemediğin şeyleri yaptırmaya çalışan yapımcılar ve yönetmenlerle sorun yaşadığından bahsetti," diye ekledi oda arkadaşı, onun ellerini sıkarak. "Bu, kararları vermek için bir şans. Kimi işe almak istersen onunla istediğini yapmak için. Eksiksiz yaratıcı özgürlük."

"Hadi Stu. Kaçımız böyle bir fırsat elde ederiz?"

Naomi gözlerini kıstı. "Bu hayırsever çabayı kim finanse ediyor? Yakın zamanda bir mirasa sahip olduğunuzu sanmıyorum?"

"Bu ben olurdum." Clara elini kaldırdı ve hemen uyluğunun altına sıkıştırdı. Naomi güldü. "İşte bu beklenmedik bir dönüş. Yaratıcı ortağım olur musun? Sürprizlerle dolusun."

"Benim katılımım tamamen finansal olacaktır. Eğer endişelendiğin buysa."

"Tam olarak endişelendiğim şey bu." Naomi, Josh'a döndü. "Bunu yapacağım, ancak yalnızca buradaki Connecticut geliştirme, döküm, kesim ve tüm süreçte yer alırsa."

Clara'nın yüzünün rengi solmuştu. "Neden benim dahil olmamı isteyesin ki?"

"Bu çok büyük bir risk. İkiniz kendinize ne söylemek isterseniz isteyin. Bunu bir iş kararı gibi görüyorum. Ciddi bir tane. Sadece zaten porno izleyen insanlara ulaşırsak, bu çok niş olur. Hedef kitle sizsiniz. Başarılı olursak bunları izleyecek, bundan faydalanacak türden bir kadın, değil mi? Ortalama bir Amerikalı kadının bilmek istediği ve neyin çok ileri gittiği konusunda bir

vekil olarak sana ihtiyacım var. Ayrıca, oyunda daha fazla görünümünüz varsa, korkma ve fonu çekme olasılığınız daha düşüktür."

"Sadece Rönesans sanat eserlerinde çıplaklık konusunda rahatım ve o zaman bile bazen aşırı ısınıyorum."

Naomi, neredeyse tüm yüzünü değiştiren gerçek bir gülümsemeyle gülümsedi. Buzdan cehenneme. "Bu benim son teklifim, Connecticut."

Josh, Clara'nın dirseğini tuttu. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Bu çok fazla. Zaten tam zamanlı bir işin var. Başka birini bulacağız."

"Başka kimse yok," dedi Clara dişlerinin arasından. "Onun gibi değil."

Avuçlarını kot pantolonuna sildi ve Naomi'nin tokalaşması için elini uzattı.

"Kendinle bir anlaşma yaptın, ama seni uyarıyorum, bayılmak için bir kanepeye ihtiyacım olabilir."

on yedinci bölüm

CLARA, Fransa'nın güneyi dışında HİÇ bu kadar çok üstsüz insan görmemişti. Yeni işlerini kaydettirmek, federal bir işveren kimlik numarası almak, bir şirket banka hesabı açmak ve Kaliforniya yasalarının zorunlu kıldığı tüm gerekli lisansları ve izinleri almak iki hafta sürmüştü, ancak sonunda henüz kendi işleri için sanatçıları işe almaya başlamaya hazırdılar. isimsiz proje İki hafta daha annesine "tüm boş zamanını" sanat müzelerini ziyaret ederek ve eski Yunancasını tazeleyerek geçirdiği konusunda yalan söyledi. Lily ne zaman Skype ile görüşmek istese, Clara ona Wi-Fi'nin bozuk olduğunu ve

Everett'in onu tamir etmeye çalıştığını söylüyordu. Muhtemelen tüm bu yalanlardan mide ülseri olacaktı ama kendini durduramadı.

Josh, Clara ve Naomi seçmeler için Burbank'ta küçük bir stüdyo alanı kiralamışlardı. Tabii ki, Naomi herkesin hak ettiğinden çok daha sık görünüyordu. Josh'un aradığı kadın tipi bu. Tüm bacaklar, saçlar ve köprücük kemikleri bir gözü çıkaracak kadar keskin.

Onun bir daha Clara'ya dokunduğuna dair tüm düşüncelerin sona ermesi gerekiyordu. Kendini asla Naomi gibi taşımaz. Sadece birkaç kelimeyle bir erkeği asla cinsel çekiciliğe boğmayın ya da şişirmeyin. Josh, kitap kurtları değil, bombalarla dolu.

O ve Naomi, Clara Jill'in günlük işinde çalışırken işe alım lojistiğini ayarlamışlardı. Sözüne sadık kalarak, yine de her şeyi gözden geçirdi. Beklenmedik üçlü, geceleri günlük durum aramaları yaptı.

Bugün tecrübeli yetişkin oyuncularla Naomi'nin Cal State'deki psikoloji programından işe alınan bir avuç öğrenci karışımını göreceklerdi. Naomi, delicesine seksi olmasının yanı sıra, sosyal psikoloji ve aile dinamikleri alanlarında yüksek lisans yapmak için çalışan bir dahiydi. Clara herkesin kapıda sağlam bir gizlilik anlaşması imzalamasını sağladı.

Bir dizi arka plan ve vücut tipi oluşturmak istediler ve kamera önünde olduğu kadar risk konusunda da rahat olan ve projenin misyonuna inanan insanlara ihtiyaçları vardı.

Naomi seçme odasından dışarı fırladığında, Clara koridordaki çeşmenin yanında durmuş yeniden kullanılabilir şişesini dolduruyordu. "Şimdiye kadar çok iyi Connecticut, ama asıl eğlence bugün başlıyor. Sinirlisin?"

Clara yalan söylemeyi düşündü ama Naomi'nin de hayvanlar gibi muhtemelen korkunun kokusunu alabildiğine karar verdi. "Evet."

"Tamam." Naomi atletinin askılarını düzeltti. "Sinirlerin seni işini yapmaktan alıkoymadığı sürece."

"Bana yine işimi mi hatırlattın?"

"Ortalama için barometre."

"Sağ." Clara'nın gözleri koridora kaydı. "Beklediğimden çok daha fazla insan var burada."

"Hey." Naomi'nin sesi granitten şöyle rahatladı. "Bunu yapabilirsiniz."

Güven oyu şaşırtıcı ama güzel oldu. Clara gülümsedi. "Teşekkürler."

"Ama yapamazsan, şimdi çözmeyi tercih ederim."

Gülümsemesi öldü. "Bu daha az güven vericiydi."

Naomi omuz silkti ve uzaklaştı.

"Hmm. . . Sanırım şişen dolu olabilir," dedi bir erkek sesi Clara'nın arkasından. Taşan su şişesini işaret eden yakışıklı bir yabancı bulmak için döndü. Aslında Josh'unkiyle benzer bir çene hattına sahipti, ama bu adamınki o kadar güçlü değildi ve Clara'nın oda arkadaşında takdir etmeye başladığı altın sakalı yoktu.

"Üzgünüm." Onun yolundan çekildi.

"Sorunsuz." Adam ona bir dizi çok beyaz ve çok düz diş gösterdi. "Seçmeler için mi buradasın?"

"HAYIR. Yani, evet." Clara en sevdiği ceketinin kollarını indirdi. "Oyuncu ekibinin bir parçasıyım. Ben bir oyuncu falan değilim.

"Bu mantıklı. Senin gibi bir kızı hatırlardım." Bronz elini uzattı. "Ben Matt. Masterson. Josh ve Naomi'yi Infinity Orgasm filminden tanıyorum."

"Ah." Gergin bir şekilde güldü. "Anladım."

"Onu gördün mü?"

"HAYIR." Geriye doğru dikkatli bir adım attı. "Hayır, korkarım ben biraz pornografi acemisiyim."

"Pekala, eğer herhangi bir tavsiye istersen ya da... ." Nefesinin nane kokusunu duyana kadar ona doğru eğildi. "... pratik bir gösteri, size yardımcı olmaktan memnuniyet duyarım." Devasa, parlak dişlerini ona tekrar gösterdi. Bu adam günde on kez falan diş ipi kullanmak zorunda.

Clara kekelememeye çalıştı. "Bu çok cömert bir teklif, Matt."

"Kaldır onu, Masterson."

Josh'un arkasından geldiğini duymamıştı. "Ah. MERHABA."

"Sadece arkadaşça davranıyorum, Darling." Matt, Josh kadar uzun değildi.

Gözlerine bakabilmek için başını hafifçe eğmek zorunda kaldı.

"Dostluğunu başka yere yönlendir. Programın gerisinde kalıyoruz." Josh, elini hafifçe Clara'nın kürek kemiklerinin bittiği yerin birkaç santim altındaki sırtına koydu ve onu nazikçe konferans odasına doğru yönlendirdi. Gitmemiz gerek. Onunla Matt'e olduğundan çok daha hafif bir ton kullandı.

Yürürlerken Clara ona fısıldamak için eğildi. "O adam hakkında ne düşünüyorsun? Onu atmalı mıyız? Kesinlikle görünüyordu. . . hijyenik." Josh'un sabununun baharatlı kokusu üzerine yayıldı ve gereksiz yere içine çekti.

Josh onun sandalyesini çekti, sonra kendi sandalyesini. "Sanırım kadınlar ondan hoşlanıyor," dedi kesik kesik hecelerle.

Clara defterine baktı. Potansiyel oyuncular için nesnel bir sıralama sistemi bulma çabasıyla dün gece yaptığı kontrol listesinde. Benimle flört ettiğini düşünmüyorsun, değil mi?

"Elbette seninle flört ediyordu." Josh, kaleminin ucunu ağzında tutuyordu ve plastiğin üzerinde hafif bir diş izi bırakıyordu.

Clara kendini defterine gülümserken buldu. "Gerçekten mi? Sanırım bundan hoşlanmış olabilirim." Söylemesi zor oldu. Erkeklerin ilgisini çekmek için fazla pratiği yoktu.

"Matt sana göre bir adam değil, güven bana."

"Neden?"

"Çünkü bir doktor ya da itfaiyeciyi birlikte olmalısın. . ." Josh içini çekti. ". . . ya da en azından bir anaokulu öğretmeni."

Ah, anladım. Omuzları çöktü.

Josh'un ağzı döndü. "Neyi alayım?"

"Değilim . . . yeterince seksi." Midesi kasıldı. Matt muhtemelen büyüüyü sadece onun bir rol almasına yardım edebileceğini düşündüğü için kullanmıştı.

Josh kalemini düşürdü. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Çok fazla hırka giydiğimi biliyorum. Ve hayatım boyunca saç maşasını nasıl kullanacağımı çözemiyorum. Sesini alçalttı. "Güzel sütyenlerim bile nötr renkler."

Josh gözlerini kapattı ve alnını eline aldı. "Ben öyle söylemiyorum."

"Her şey yolunda." Rahatsızlığını bastırdı. "Şeker kaplamak zorunda değilsin. Hayatım boyunca bu böyle oldu." Everett, Naomi'den asla uzaklaşmazdı.

"Clara..." Josh, elini onun kucağında endişeyle başparmaklarını oynatmaya başladığı yere koydu.

"Siz ikiniz hazır mısınız?" Naomi oyun masasının arkasındaki son koltuğa oturdu ve Josh kalemini almak için eğilerek elini tuttu. "Koridorun sonunda bir sıra var."

"Evet. İyiydi." Clara olabildiğince küçüldü. Bacaklar, omuzlar, boyun. Josh'un bir adamın kanını ısıtma yeteneğine ilişkin görüşü, kasvetli öz değerlendirmesini doğruladığı kadar onu şaşırtmadı. Buraya, cinsel açıdan gelişmiş güzel insanlara ait değildi.

"Bir numara, lütfen." Naomi'nin sesi otoriter bir şekilde çınladı.

Kolunda dövme ve burnunda halka olan iri yarı bir esmer içeri girdi.

"Marissa Martinez," dedi.

Merhaba Marissa. Başlamadan önce, serbest bırakma formlarını, oyuncu anketini ve ifşa etmemeyi imzaladınız mı?

Clara, Naomi'nin sürecin bu kısmına öncülük ettiği için minnettardı. Birinin seks eğitilmiş bir kaynaktan gerçekleştirmek için gerekenlere sahip olup

olmadığını nasıl belirlediğinizi çözmesi gerekmeseydi, binlerce avukat, noter ve bankacıyla konuşurdu.

"Evet." Marissa bir deste kağıt verdi. "Hadi bakalım."

Naomi formları inceledi. "Burada tam çıplaklıktan, tek başına seks eylemlerinden veya bir ila üç partnerle rahat olduğunu belirttiğini görüyorum. Hem erkek hem dişi. Harika."

"Siyah Şapka'nın riskine ilişkin belgeleri okudunuz mu?" Özellikle Josh, bu işe bulaşabilecek herkesin kumar hakkında tam bilgi sahibi olduğundan emin olmaları konusunda ısrar etti.

"Yaptım. Dürüst olmak gerekirse şaşırmadım. Daha önce stüdyonun yanlış tarafına geçen arkadaşlarım oldu. Kara liste tehditleri aldılar ve daha kötüsü." Daha kötüsü? Paniği artan Clara, Josh'a bir şeyler söyledi.

Dikkatini tekrar seçmelere vermeden önce yüzünü buruşturdu.

"Birinin o pisliklere karşı durduğuna sevindim." Marissa şortunun cebinden yeni bir kağıt parçası çıkardı. "Sağladığınız şirket manifestosunu gerçekten beğendim."

Clara'nın kulakları dikildi. Sürecin bu kısmına yaptığı tek katkı o kısmı yazmıştı. Benzer düşünen kişileri işe almaya yardımcı olmak için. Fikrin itici gücü, kaynağın hem kadınlara hem de eşlerine nasıl yardımcı olacağına dair bir vizyon ve ilgili herkese saygı duyma konusunda bir şirket taahhüdü hakkında birkaç paragraftı.

Naomi masanın üzerinden bir dosya itti. "Clara, neden seçme şartlarını okumuyorsun?"

Clara koltuğunda kıpırdandı. "Ben?"

Josh ona cesaret verici bir şekilde başını salladı.

"Şey. . . Elbette." Çarşafı aldı. "Önce lütfen kıyafetlerini çıkar." Karnı alt üst oldu ama Marissa gülümsedi ve Clara daha cümlesini bitirmeden şortunu çıkardı. Bu durum için bir blazer yanlış seçimdi.

Tamamen çıplak kaldığında, Naomi ve Josh bazı notlar aldılar. Clara tamamen amatör görünmemek için çıplak kelimesini kendi defterine el yazısıyla yazdı.

"Devam etmeye hazır mısınız?" Naomi, Marissa'ya karşı, Clara ya da Josh'a karşı hiç kullanmadığı kadar nazik bir ses tonu kullandı. "Bu sürecin garipleşebileceğini biliyoruz. Bir hatırlatma olarak, istediğiniz zaman durabilirsiniz."

Marissa kıkırdadı. "Bunu takdir ediyorum ama bunu milyonlarca kez yaptım. Artı, vücudum sallanıyor.

"Oda yeterince sıcak mı?" Josh, odayı yetmiş beş dereceye ayarlamaları konusunda ısrar etmişti.

"Ah evet. Bu, olağan buz kutusu döküm çağrılarından çok daha iyi.

"Biz senin yerindeydik. Süreci olabildiğince konforlu hale getirmeye çalışıyoruz. Clara, sanırım bir sonraki kısma geçebiliriz."

"Tabi ki elbette." Tutuşu kağıdın kıvrılmasına neden oldu. "Lütfen rahatınıza bakın ve... ." aman tanrım

Josh onun ön koluna dokundu. "İyi misin?"

Clara, kulaklarındaki cınlamanın üzerine kelimeleri zorladı. “. . . ve kendinizi orgazma getirin. Yağlama sağlandı. Havanıza girmenize yardımcı olması için her türlü okuma veya görüntüleme materyalini kullanabilirsiniz.”

"Sorun değil." Marissa, Naomi'nin getirdiği rahat koltuğa uzandı ve üzerini temiz bir çarşafla örttü ve göğüslerini canlandırmaya başladı.

"Ah hayatım." Clara otomatik olarak gözlerini tavana kaldırdı.

Naomi boğazını temizledi. "Tepkilerinizi artırmanın sakıncası yoksa? Herkesin zevkini seslendirme konusunda gerçekten rahat olduğundan emin olmak istiyoruz.”

Marissa kalçalarının arasından geçmeyen eliyle baş parmağını kaldırırken Clara kendini oyuncuyla göz teması kurmaya zorladı.

Gerçek hayatta daha önce hiç bu kadar açık bir şey görmemişti. Marissa eğleniyor gibi görünse de Clara terlemeyi durduramadı.

"Ne düşünüyorsun Clara?" Naomi'nin yüzü tehditkar görünmüyordu ama Clara bir test gördüğünde bir test olduğunu anladı. "Marissa'nın özellikle herhangi bir tekniği denemesini ister miydin?"

"Hayır, bence bu iyi. Güzel, yani.”

Naomi başını salladı. "Marissa, istersen müstehcen konuşmalarla doğaçlama yapmaktan çekinme.”

Oyuncu, Clara'nın yüzünün sıcaktan haşlanmasına neden olan bir dizi cümle kurdu.

"Lütfen bana bir dakika izin verin." Clara kendini masadan geriye itti ve ciğerlerine temiz hava çekene kadar ayaklarının çılgınca yönünü takip ederek koridora koştu.

Gözlerini kapattı. Zen bahçelerini ya da Manhattan'da aldığı kırk beş dolarlık yoga derslerinden herhangi bir meditasyon mantrasını gözünün önüne getirmeye çalıştı. Bunu yapamazdı. Kanıt onun titreyen ellerinde yatıyordu. Kendisiyle dalga geçiyordu. Şaka hepsi.

"Clara?" Josh kapıdan dışarı fırladı. "İyi misin?"

Titreyen bacaklarını binanın girişinin yan tarafındaki bir banka dayadı.

"Üzgünüm. Bunu halledebileceğimi düşündüm. Sakin, havalı ve akli başında olabileceğimi düşünmüştüm ama açıkçası yapamıyorum."

Josh, onun yanına oturdu ve o nefesini düzenlemeye çalışırken terli ensesindeki saç düzeltti. "HAYIR. Üzgünüm." Gözleri yüzünü takip etti ve başparmağını yatıştırıcı bir şekilde boynunun yanında aşağı yukarı gezdirdi. "Hepsi benim suçum."

Dokunuşu bir merhem gibi etki ederek Clara'yı hem fiziksel hem de zihinsel olarak sakinleştirdi. "Neden bahsediyorsun? Senden çıplak insanların yer aldığı bir web sitesi yapmanı istedim ve daha ilk gün dizlerimin bağı çözüldü." "Teorik çıplaklık ile gerçeği arasında büyük bir fark var. Bunu biliyordum. yapmadın Aynı banyoyu paylaşmamız gerektiğini anladığın anda kızardığını gördüm.

Anıya zayıfça gülümsemeyi başardı.

"Şimdi bu siteyi oluşturmaya çalışıyoruz ve bu sizin için büyük bir adım."

Saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve onun aşağılanmasına rağmen tüylerini diken diken edecek bir şekilde onun için telaşlandı. "Sürecin yüzünüzü yanmış bir domatese dönüştürmesine şaşmamalı."

Pekala, bu hoş olmayan bir resim. "Kendimi daha fazla hazırlamalıyım.

Bilmem çok fazla National Geographic dergisi okumalıyım."

Josh'un gözleri kırıştı. Ona gülmemeye çalışıyordu.

"Marissa orada yanlış veya utanç verici bir şey yapmıyordu." Clara çenesini binaya doğru uzattı. "Ben hala bir iffetliyim."

Josh ellerini kavuşturdu. "Bu o kadar da kötü bir şey değil, biliyorsun."

Clara, canını yakan acı bir kahkaha attı. "Elbette."

"Ben ciddiym. Bu tatlı ve hatta belki. . . aslında seksi."

Clara alay etti. "Bana yaltaklanma. Soğukkanlılığım seksi değil. Vücutlarına güvenen kadınlar Marissa ve Naomi seksidir. Ben çizgi film tavşanı hakkında bir PG filmiyim.

Josh ayağa kalktı ve onun elini tuttu, parmaklarını birbirine geçirdi ve ayağa kalkmasına yardım etti. Kadın ona bakana kadar başını eğmek için birleşik tutuşlarını kullandı. "HAYIR. Gerçekten değilsin. Senin tulumunla ilgili ne kadar pis düşüncem olduğunu biliyor musun?

Burnunu kırıştırdı. "Dalga geçiyorsun." Onun senin tulumunu söylediğini anlayana kadar içinde sıcak bir şeyler yeşerdi, sen değil. Muhtemelen onları Naomi'nin kıvrak çerçevesinde hayal etmişti.

Josh boştaki elini saçlarının arasından geçirerek bukleleri dikleştirdi.

"Değilim. Maalesef. İşlenmemiş bir altın madeni gibisin. Bir adamı bekliyorum.

.. ya da kız .. gelip seni keşfetmek için Tüm gizli katmanlarını çözmek için, oralarda bir yerlerde olduğunu bildiğim ahlaksızlığın derinliklerini ortaya çıkar." Birleşen ellerini çenesine atmak için kullandı. "Sen bir meydan okumasın."

Clara ayaklarının birbirini gösterdiği yere baktı. Kalçalarını Josh'inkine doğru eğmek, vücutları arasındaki kısacık mesafeyi kapatmak gibi saçma bir fikir aklına geldi, ama onu bir tokatla savuşturdu. Herkesi istemekle ilgili şaka yaptığı için onu istemekle ilgili şaka yapabiliirdi. Onun dikkatinin kırıntılarını yutmayı ne kadar çabuk bırakırsa o kadar iyiydi. Yine de boğazı kurudu ve su şişesini içinde bırakmamış olmayı diledi. Clara dudaklarını yaladı. "Bir gün birinin bu meydan okumayı kabul edebileceğini mi düşünüyorsun?"

Josh dolgun alt dudağını dişlerinin arasına alıp gözlerini kapattı. "Kesinlikle evet." Gözleri birden açıldı. Yani teorik olarak. Büyük ihtimalle geniş bir makosen ayakkabı ve para klipsi koleksiyonu olan biri.

Sağ. Onun zıttı biri. Bu gidişle Josh, önümüzdeki hafta bir ara onu göz doktoruna ayarlamaya çalışacaktı.

"Ama bunu yapmak istemiyorsan dinle." Sesi ciddileşmişti. "Hemen oraya gidip her şeyi iptal edeceğim." Birkaç dakika önceki neşeli yorumlarına rağmen, Josh'un gözlerinde şimdi muazzam bir yerçekimi vardı. Başparmağını onun parmak boğumlarında gezdirdi. O iyi bir adamdı. İyi bir arkadaş, diye hatırlattı kendine.

"HAYIR. İyiyim. Maddeye dikkat et, değil mi?" Clara bir yetişkindi. Biraz çıplaklığı kaldırabilirdi. Bir avuç dolusu orgazm. Bu çılgın planın bütün amacı buydu, değil mi? Sosyal damgalamanın rahatsızlığını zorlarsanız, hayatınızı katlanarak daha iyi hale getiren bir şey öğrenmişsinizdir. Cehennem, belki Everett turnesinden döndüğünde repertuarında bir sürü yeni hareket olurdu. Aklını başından alırdı.

Josh'un omuzları gözle görülür şekilde gevşedi, ancak gözlerindeki sıcaklık tamamen geri çekilmemişti. "Kesinlikle. Bak, daha kolay oluyor. alışırsın Tüm rahatsızlık birkaç gün sonra kaybolur. Hepimizin insanız olduğunun farkındasın. Hepimizin vücutları ve sinir uçları var. Cazibe ve orgazmlar..." Bakışları onun boğazına kaydı ve yutkundu. "—bu sadece biyolojik bir tepki." "Sağ." Omzundan bir ipliği silkeledi ve elinin oyalanmasına izin verdi. "Bu bilim."

Josh'un kasları parmaklarının altında esniyordu. "Eğer yardımı olacaksa, duyarsızlaştırma taktiği olarak apartmanda çıplak dolaşmaya başlayabilir miyim?"

"Evet, hayır, sanırım bu beni öldürebilir."

"Pekala, fikrini değiştirirsen beni nerede bulacağını biliyorsun."

Clara gözlerini devirdi. "İyi olacağım."

"İyi." Josh sanki daha fazlasını söylemek istermiş gibi, onun yüzünde bir ipucu arıyormuş gibi gözlerini kıstı.

Clara stüdyoya giden kapıyı açtı. "Eve gidip tonlarca porno izleyeceğim."

Josh'un ağzının yere düşme şekli, tüm utanç verici çileyi değerli kılıyordu.

Ayağıyla vurdu. "Geliyorsun?"

Josh, "Yani, yapmamaya çalışacağım," diye mırıldandı.

on sekizinci bölüm

Clara'nın daha önce hiç seks dükkanına gitmemiş olması Josh'ı şaşırtmadı.

Sanki Vadi'nin ortasındaki bir tür erotik kar küresinin içinde geziniyormuş gibi devasa gözlerle mağazaya girdi.

İlk koridorda dolaşmadan önce, "Çok sessiz," diye fısıldadı.

Josh, dükkânın önünden bir araba kaptı ve onu takip etti. "Ne bekliyordun? Tiz iniltilerden oluşan bir film müziği mi?" Proje için yapacakları pek çok işleri ve bunları gerçekleştirmek için sınırlı bir zamanları vardı.

"Çok temiz görünüyor."

Her an bir büyüteç çıkarabilirdi.

Mağazanın beyaz duvarları ve parke zeminleri vardı ve her bölümü elle yazılmış düzgün işaretlerle işaretliyordu. Los Angeles'ta son beş yılda açılan çoğu butik gibi zanaatkâr bir kahvehaneyi andırıyordu. Tezgâhın arkasındaki yazı tahtasında latte yerine organik madeni yağlar listeleniyordu.

"Bu deneyimle ilgili tüm varsayımlarını 1970'lerden bir filme mi dayandırdın?"

, yolculuğun bu ayağında Clara'nın kendisine eşlik etmesini engellemek için çaresizce uğraşmıştı . O günlük işinde güvenli bir yerde saklanmışken

gidecekti ama ona seks oyuncakları konusunda bir anlaşma yapmaya söz veren mağaza müdürü sadece hafta sonları çalışıyordu.

Bu sabah Clara kanepede uzanırken anahtarlarını ustaca kapmak için elinden gelenin en iyisini yapmasına rağmen, metal şingirtısı çingirak gibi çalıştı ve Clara daha fazla sürüş pratiği yapmak için çaresizce koşarak gelmişti. Bu hafta arabasının direksiyonuna dört kez geçmesi için onu çoktan kandırmıştı. Onu işten aldıktan sonra, akşamları Los Angeles'ın birçok mahallesini dolaşarak, Koreatown'dan Pasadena'ya kadar restoranlarda akşam yemeği yemek için mola vererek geçirmişlerdi. Kuşkusuz, uygulama bir fark yaratıyor gibiydi. Sürüşü, ilk önemli yolculuklarından bu yana gerçekten gelişmişti. Artık minimal hiperventilasyonla birleşebiliyordu.

Josh, onunla yaşadığı yaklaşık iki ay boyunca onun geyik gözlerine hayır demenin bir yolunu bulamamıştı. Yani şimdi, Clara sefahate ilham verecek nesneleri ve aletleri dikkatle incelerken, sonraki bir saati bir sertliği bastırmakla geçirmek zorunda kalacaktı. Onu sertleştirmek için açık uyaranlara ihtiyacı yoktu. Bu günlerde, Clara'nın dişlerini fırçalamasını izlemek bile tüm kanın kasıklarına hücum etmesine neden oluyordu.

"Buna ihtiyacımız var mı?" Ona bir çift kelepçe uzattı.

Josh, onun ses tonundaki apaçık heyecan karşısında penisinin nasıl zıpladığını görmezden geldi. "Elli dolar mı? Plastik için mi? Mümkün değil. O dayanıksız şeyleri uykumda kırabilirim.

Clara'nın nefesi kesildi. "Yapabilirdin?"

Josh, onun çıplak vücudu üzerinde sürünmek için saçma mekanizmadan kurtulduğunu hayal ederek başını salladı.

"Bunu bildiğim iyi oldu." Ürünleri dikkatlice rafa yerleştirdi. "Sana bütçeyi bu kadar dert etme demiştim. Hesabımızda çok para var."

"Bu parayla ilgili değil." Gerçi dün gece neredeyse bir saatini internette toplu prezervatif fırsatlarını araştırarak geçirmişti. "Her şeyin mükemmel olmasını istiyorum."

Arabaya birkaç saten göz bağı attı ve yanağının içini ısırды. Clara'nın hayalini kurduğu şeyi öğrenmek için her şeyini verirdi. Rüyasında bu aksesuarlardan herhangi biri varsa. Eğer yaptıysa.

Dün gece eli aletine sarılı yatakta uzanmış, onun o gülünç pamuklu külotun altında kendine dokunduğunu hayal etmiş, onu onun onu istediği gibi istiyormuş gibi davranmıştı. Çaresiz, her şeyi tüketen, ona o kadar aç ki, sızlanmalarını elinin tersiyle bastırmak zorunda kaldı. Beyni aletin yarısı kadar çalışsaydı, gösterecek bir şeyi olabilirdi. Josh, Clara'ya mavi toplara ek olarak büyük bir yazma sıkıntısı yaşadığını söylemek istemedi.

Tüm proje, onun bir sonraki Kama Sutra'yı yapma becerisine bağlıydı ve bağırsaklarını yemekle tehdit eden sinirlerini üzerinden atamıyordu. Bu işi bitirdiklerinde, gerçekten kaleme almaktan başka yapacak bir şeyi kalmayacaktı. Gerçekten ürkütücü bir olasılık.

"Korkuyorum." Sözcükler ağzından akan bir musluk gibi döküldü.

Clara kaşlarını çatarak incelemekte olduğu popo tıkacı kutusunu indirdi ve etrafına bakındı. "Neden?"

Josh derin bir nefes aldı. "Bu şansı kaçırmaktan. Her zaman ortaya çıktım ve aletimi birisinin bana söylediği yere doğrulttum. Şimdi, eğer başarısız olursam, sırada çok daha fazlası var. Kimse benden bir şey beklemezken ben kimseyi hayal kırıklığına uğratamazdım." Burun kemerini çimdikledi. Ailem hariç, ama bu farklı bir hikaye.

"Hey." Clara ona Acıyı Sikeyim yazan bir kupa uzattı. "Sana inancım tam." Onu kıkırdamamaya çalışarak izlerken rahatladı. En az bir kişi tüm bu süreci eğlenceli buldu.

On iki inçlik bir vibratör aldı. "Böyle bir şey kullanmayı hayal edebiliyor musun?"

Josh dişlerini dudaklarıyla kapattı ve tek kaşını kaldırdı.

"Sağ." Yanaklarına renk sıçradı ve kutuyu dikkatlice rafa yerleştirdi. "Tabi ki yapabilirsin."

Gözüne çarpan bir sonraki öğeyi, bir dizi paslanmaz çelik Ben Wa topunu işaret etti. "Bunlar viski kayaları gibi mi?"

Josh, cinsel Sherpa'sı gibi hissetti. Sorun şu ki, pratik bir gösteri yapmayı tercih ederdi. Elinle onun tatlı amcığını hazırlamayı düşünme. Soğuk metali sıcak, sıkı vücudunun içine kaydırırken nefesini tuttuğunu düşünme. yapma . . Zihinsel duvarlar ördü.

Hormon tarafından kaçırılan beynine girmeye çalışırken, onun seçiminin solundaki bir seti aldı ve dikkatlice arabaya yerleştirdi. "Aslında senin içine giriyorlar. Pelvik tabanınızı güçlendirmek için. Ancak bunları kenar düzeltme alıştırmaları yapmak için de kullanabilirsiniz."

"Kenar nedir?" Sözlerinden merak akıyordu.

Kendini hizada tutmaya çalışarak güçlükle yutkundu. "Vücudunuzun uyarılmaya hazırlandığı, ancak salıvermenin ertelendiğı zamandır. . . veya alıkonuldu."

Konuştığında, sözleri normalden daha boğuk çıkıyordu. "Neden o seti seçtin?"

Josh, par m n n kokusunu içine çekene kadar ona doğru eğildi. Bir an gözlerini kapatıp kendini toplamaya çalıştı. "Onlar . . . ah . . . uzaktan kumandayla gel."

Her nasılsa burunları neredeyse birbirine değene kadar hareket etmişlerdi.

Başını hafifçe eğerek dudaklarını yakalayabildi. Göğsünün her abartılı yükselişi ve düşüşü, onun zayıf kontrolünün bir başka ipini daha kopardı.

Gözlerini ondan ayırdı ve avucunun içinde sıkıştırdığı alışveriş listesine göz attı. "Bu koridorda işimiz bitti."

Clara köşede gözden kaybolduğunda, kot pantolonunu dikkatle d zelitti.

Birkaç dakika sonra, bir dizi ambalajın önünde o kadar uzun süre durdu ki

Josh, onun dikkatini neyin çektiğini görmek için penis y z ğ u arayışından

vazgeçti. Söz konusu eşyaların, Naomi'nin deri bir b stiyer ve zehirli

görünümlü kırmızı rujla ambalajın üzerinde poz verdiği bir kırbaç seti olduğu ortaya  ıktı. Onun kendi hattı olduğunu unutmuştu.

"Naomi'nin bu kadar çok malı olduğunu bilmiyordum," dedi Clara, omuzlarını gererek. "Onunla barışma planlarınızda herhangi bir ilerleme kaydettiniz mi?"

"Bir süredir bunu düşünmemiştim." Bir kova buzlu su heyecanını söndürdü.

"İkimiz de çok meşguldük." Bu noktada, gelecekteki yaşam durumu için en olası durumun bu olduğunu varsaydı. Şu anki evinin bir son kullanma tarihi ile geldiğini unutup durdu. Er ya da geç Everett geri dönüp onu kapı dışarı edecekti.

"Son zamanlarda Everett'ten haber aldın mı?" Hiçbir şeyden bahsetmemişti ama bu, onun duyma mesafesi dışında birbirlerini arayıp mesaj atmadıkları anlamına gelmiyordu.

"Birkaç kartpostal ve üzerinde grubun adının yazılı olduğu bir bira koozie promosyonu aldım." O, başını salladı. "Annem aradığında onun için daha ne kadar bahaneler uydurabilirim bilmiyorum." Clara, agresif görünen bir meme ucu kısıkcı setini kutunun yüzünü ona çevirecek şekilde çevirdi.

"Annenle ne işin var? Ülkenin başka bir yerinde yaşayan birinden kaçınmanın bu kadar zor olabileceğini düşünmemiştim."

Clara bir dergi rafının önünde durdu ve kaşlarını çatı. "Onun gibi olmamı istiyor. İyi bir aileden gelen saygın bir adam bulup yerleşmem gerekiyor. Birkaç bebek çıkar ve sonra seçtiğim hayır kurumunu yönet.

"Kulağa sıkıcı geliyor." Josh yüzünü buruşturdu. "Yani, istediğin bu değilse?"

"Sanırım sorunumun bir kısmı, onu ve babamı memnun etmek için o kadar uzun zaman harcadım ki, ne istediğimi hiç düşünmedim. Ve şimdi . . ."

Josh bu son iki kelimede bir umut kırıntısı buldu. "Şimdi?"

"Önemli değil." Clara eteğini düzeltti. "Eğer ailem Jill'le olan işim hakkındaki gerçeği öğrenirse ya da... . sen seni biliyorsun. Aman Tanrım. Öleceklerdi.

Midesinde lav yüzüyordu. "Öyleyse porno yıldızlarıyla arkadaşlık kurmak yasak mı yani?" Şaşırmamalı. Geldiği andan itibaren onu gerçekten istediği şeylere giden yolda bir mola vermekten başka bir şey olarak görmeyeceğini biliyordu.

"Büyük zaman. Buğdaylar optiğe karşı çok hassastır. Annem kaykay sürdüğü için lisans sırasında bir hukuk memuruyla çıkmamı istemedi. Onun kurtarıcı lütfu olmam gerekiyor - onu utandırma konusunda endişelenmesine gerek olmayan kişi."

Josh çenesini sıktı. Ara sıra Clara'nın nereden geldiğini unutmasına izin veriyordu. Şu anda, bu kasıtlı cehalet ölümcül geliyordu. "Ve sen ve Everett fikri hoşuna mı gitti?"

Clara eğildi ve arabadaki eşyaları onun onlara verdiği gelişigüzel konumlarından yeniden düzenledi. Ailesini seviyor. Nereden geldiğini ve nasıl büyüdüğünü bildiğini seviyor. Eminim o ve Bayan Bloom biz sekizinci sınıftayken düğün porselenlerimizi seçmişlerdi. Sesi keskinleşti. Everett ile benim hiç öpüşmemiş olmamız kimsenin umurunda değil gibi görünüyor. Göğsüne hain bir tatmin yayıldı. Everett Bloom bir gün onunla evlense bile Josh her zaman onu buraya getiren ilk erkek olacaktı. Ama eğer Clara görücü usulü evliliğin Greenwich versiyonuna sahipse, Everett ne halt bekliyordu ki? Josh, çenesini burkana kadar onu yemek istemedi onunkı on beş dakikadan fazla zaman geçiremezdi. "Üzgünüm, ergenlik çağından beri o adam için bir meşale taşıyorsun ama bir şekilde hiç öpüşmemişsin?"

"Bazen bir öpücük beklentisi zaten gerçek deneyimden daha iyidir." Josh, elbisesinin eteğini parmaklarının arasından geçirip solgun baldırını yarım santim daha açığa çıkarışını izledi.

Buna inanıyorsa, açıkça daha fazla pratiğe ihtiyacı vardı. "Fiziksel olarak öpüşmenin daha iyi olduğuna eminim."

"Çünkü anında tatmin olmaya alışkınsın." Clara, Josh'u hemen arkasında nefes nefese bırakarak önünden geçerken ona Cheshire kedisi gibi gülümsedi .

"Öpüşmenin zevkinin yarısı birikimdir. Diğer kişinin ağzına takıntılı olma. Dudaklarının şeklini ve dilinin tadını düşündü. Ellerini saçlarında hayal etmek. Ya da seni nasıl tutacağı. Durdu ve ona doğru döndü. "Bütün bir geceyi, seni hiç beklenmedik bir şekilde kendine çekip bir cümlelerin ortasında nefesini tutup tutmayacağını merak ederek geçirebilirsin. Ya da bir sabah o kadar yavaş eğil ki, istek ayak parmaklarını kıvırsın ve parmak uçlarını yaksın." Josh tırnaklarını iz bırakacak kadar sert bir şekilde avucuna geçirdi. Onun başka bir erkeğe özlem duyduğunu anlatması vücudunun umurunda değildi. Cümlelerindeki tüm he'lerin kendi adıyla değiştirilebileceğini düşünmekte hiç zorlanmadı.

"Tadı tarçın veya viski gibi mi?" Clara onun bakışlarını tutarken işaret parmağının ucuyla dalgınlıkla alt dudağını gezdirdi. "Binlerce yorumda, seni nasıl duvara dayayacağını ve seni ne kadar çok tutmasını istediğinden titreyene kadar tüm vücudunu seninkine nasıl bastıracağını hayal ediyorsun."

Gözleri onun arkasındaki çıplak tuğlaya takıldı. Elleri o ince pamuklu eteği beline bastırırken ağzını boynuna indirmeden önce, kaba taş yumuşak vücuduna bastırana kadar onu geri yürümekte hiç zorlanmayacaktı.

Clara'nın gözleri, dudaklarını bulduğunda sıvılaştı. "Ya da belki de yapmaz. Belki ağzını zar zor seninkine değdirir. Çenenini indirip yalvarttın."

Josh inlemeyle sızlanma arasında kalan bir ses çıkardı.

Gürültü, Clara'yı uyuşukluğundan kurtarmış gibiydi. "İyi misin?"

"Evet." Kelime yanlış kayıta çıktı. Tekrar denedi. "Evet. Düşünüyordum da, belki de web sitesi için yazmalısın.

"Ben? Gerçekten mi?"

Gözlerini onun burun deliklerinin üzerinde tutmaya odaklandı. "Duygularını yönlendirmede iyisin. Tüm bu seks hakkında düşünmek ama aslında hiç sahip olmamak beynimi kaynatıyor. Penisini öfkeyle fermuarına bastırdı. O haklı.

Josh'un vücudu, istemek ve sahip olmamak kavramını anlamadı. Bitiş çizgisini geçmek için sıfır umutla arzusunun nesnesine sürekli maruz kalma.

"Ne demek istediğini biliyorum. Bütün bunlar seksi insanların seksi oyuncaklarla seksi şeyler yapmasıyla ilgili. Eliyle kendini yelpazeledi. "Seksi kelimesini hayatımda hiç bu kadar çok kullanmamıştım. Gergin hissediyorum."

"Ne yapacağımı bilmiyorum." İsteddiği hiçbir şeyi yapamıyordu. Hepsi Clara'nın vücudunun farklı bölgelerini ilgilendiriyordu. Onun gözlerinin ağırlaştığını izlerken alnında boncuk boncuk terler belirdi. Dizlerinin üzerine

öküp onu bu sefaletten kurtarması için ona yalvarmamak için elinden gelen her şeyi yapması gerekiyordu.

"Tam olarak kaşıyamadığınız bir kaşıntıya sahip olmak gibi." Pembe dili daha pembe alt dudağında gezindi.

Çenesi gevşedi. "Evet." Tanrım, sesi bile onun yerine bunu yapmaya başlıyordu. Onun kadar açık olması mümkün müydü?

"Pekala, sanırım tüm bu enerjiyi üretken bir yöne yönlendirmelisin." Clara telaşlı nefesler aldı.

Uyluklarının arasında "verimli bir yön"ün kod olduğunu umuyordu.

Kafasını temizlemek ister gibi salladı. "Günlük tutmayı denedin mi?"

Josh'un kafası geriye doğru atıldı ve aptal aptal gözlerini kırptırdı.

"Üzgünüm. Günlük tutmak demişsin gibi geldi."

"Yaptım. Gelecek haftaki sahneler için tüm erotik enerjini yakıt olarak kullanmalısın."

"Ah. Evet. Plan bu." Daha önce cinsel dürtüsüyle akademik bir şey üretmeye çalışmamış olması, başarısız olacağı anlamına gelmiyordu. Asla bir e-postadan daha uzun bir şey yazmamış olması kötü bir işaret değildi. Tüm bastırılmış şehvetini, tüm bu tükenmez dürtülerini alacaktı ve... . . paketleyin. Dağınık ve çıldırtıcı olmak yerine onları düzenli ve kullanışlı hale getirin.

Sonunda kasaya vardıklarında, Clara satın aldıklarını yönetici için belirlenmiş sıralara yerleştirdi.

Pembe bir Mohawk giyen uzun boylu kadın, vaat edilen yüzde otuz indirim de dahil olmak üzere hepsini topladı ve etkileyici sayıda çanta verdi. "Sormamda sakınca yoksa, bütün bunlar iş için mi yoksa zevk için mi?"

Clara kızardı. "İşimizin zevk olduğunu söyleyebilirsin sanırım."

Eve varır varmaz Josh, eli düşene kadar kendini yatak odasına ve günlüğüne kilitleyecekti.

on dokuzuncu bölüm

CLARA, libidosunun cehennemini bastırmak için bilerek sahip olduğu en az seksi pijamayı giymişti. Normalde çekici değil rahat uyku takımları giymesine rağmen, bu akşam geçen Noel'de tesadüfen sipariş ettiği bir çift ekstra büyük erkek pijamasını giyecek kadar ileri gitmişti. Sanki büyük büyükbabasının hayaleti her yerine ekose tükürmüş gibi gülünç görünüyordu ama umurunda değildi. En azından bu pj'ler onun bedensel düşüncelerine düşman olmadı. Son bir saat içinde onuncu kez gözleri sehpanın üzerindeki bilgisayar ekranından Josh'un kapalı yatak odası kapısına kaydı. O ince tahta şeridin arkasında, onun X dereceli fanteziler yazdığını biliyordu. Ağzındaki tüm nem belinin altına taşındı.

O seks dükkanına gitmek bir hataydı. Josh'un projeleri için otorite ve uzmanlıkla öğeleri seçmesini izlemek, onun beynindeki binlerce zevk algılayıcısını ateşledi. Üstünü ısınan teninden çekti. Pamuk, üreticilerin iddia ettiği kadar nefes almıyordu.

Akşam yapılacaklar listesini tamamlamak için bir alan adı alması gerekiyordu. Ne yazık ki o, Josh ve Naomi projeye ne isim verecekleri konusunda hâlâ anlaşılamamışlardı. Josh'un en son önerileri olan LadyBoners.com ve Orgasms4All .org, pek de dilden düşmedi.

Saatin adamı kapısını açtı. "Hey." Elinde yıpranmış siyah bir defter vardı. "MERHABA." Clara bacak bacak üstüne attı. "Orada işler nasıl gidiyor?" "Her şey yolunda gidiyor." Açık defteri ona doğrulttu ve koyu renkli, dikenli el yazısıyla dolu birkaç sayfayı yelpaze gibi açtı. "Başladığımda, söyleyecek çok şeyim olduğu ortaya çıktı."

Clara güçlükle yutkundu. "Tahmin edebiliyorum." Çok şey. Zihninde dönüp duran milyonlarca Josh fantezisi. Bir çeşit libido önleyici ilaca ihtiyacı vardı. Ya da bir terapist. Muhtemelen ikisi de.

Josh, onun yanındaki kanepeye indi. Vücudundan yayılan ısıyı hissedebileceği kadar yakındı. Kokusunu içine çekmemek için dişlerini sıktı.

"Sorun şu ki, herhangi birinin iyi olup olmadığını veya sayfada çöp toplayıp salmadığımı anlayamıyorum."

"Bakmamı ister misin?"

"Aslında, belki sana okuyabilirim diye düşünmüştüm?" Sesinde bir güvensizlik iması vardı. "Anlatım olarak iletilmesi gerektiğinden beri." Josh buklelerini gözlerinin önünde karıştırdı. "Tuhaf değilse? Seksi olduğu için. Naomi'yi her zaman arayabilirim."

"HAYIR." Bilgisayarını sehpanın altına itti ve bacaklarını önünde birleştirmiş Josh'a baktı. "Dinleyebilirim."

"Tamam. Harika. Yani giriş serisinin bir parçası. Birbirlerini cinsel olarak tanıyan ve neyin işe yaradığını anlamaya başlayan ortaklar için. Bizim durumumuzda oyuncu olan kadının, hemen konuya dalmak yerine partnerine kendisini nasıl zevk aldığını gösterebileceğini düşündüm. Nereden ve ne kadar baskıyla dokunulmasından hoşlandığını anlamalarına yardımcı olun." Kulağa akıllıca geliyor. Clara kendini onun ağzından başka yöne bakmaya zorladı. Kahretsin. Onu çok istiyordu.

"Tamam aşkım. Başlayayım o zaman?"

"Anı yaşamak gibisi yok." Kendini güçlendirdi. Hiç kimse aşırı dozda arzudan ölmedi.

"Eşinizin havaya girmesine yardım ederek başlayın." Josh, hecelerinin ortalama konuşma sesinden daha otoriter çıkması için telaffuzunu biraz değiştirdi. Karizmasının büyüsunü masum sözlerin üzerine dökerek onları dumanlı ve baştan çıkarıcı hale getirdi. "En sevdiği fantezilerinden birini anlatmasını isteyin. Kendini rahat hissettikçe, vücudunun hikaye tarafından uyarılan bölgelerine dokunması için onu cesaretlendirin."

Clara elini kalçasında aşağı yukarı gezdirirken Josh defteri indirdi. "Bu egzersiz hakkında ne düşünüyorsun? Naomi'nin Cal State'ten sertifikalı bir seks terapisti olan arkadaşlarından biri olan Heather bunu önerdi.

Dili ağzının içinde büyüktü. "Bence iyi. Ve kullandığın ton, derin ve yavaş. Bu da iyi. Seksi ama abartılı değil."

Josh'un dudağının kenarı yukarı kalktı. "Teşekkürler." Pervasız buklelerinden biri gözünün önüne düştü ve Clara uzanıp parlak buklelerini parmaklarının arasından geçirmemek için ellerini pijamasının pantolonunun içine soktu. Defterinden birkaç sayfa çevirdi. "Sonra, oyuncu için bazı engellemelerin haritasını çıkardım, ancak ona kendi arzularını keşfetmesi için çok fazla yaratıcı özgürlük verebileceğimizi düşünüyorum. Fikir, ağız, kulaklar ve boğazdan başlayarak birkaç erojen bölgeyi keşfetmemiz ve ardından göğüslerinde oyalanarak vücuduna inmemiz olabilir.

"Vay." Bedeni, onun bahsettiği her yere dokunuşuyla yanıyordu.

Ah, iyi karar. Defterine köprücük kemiği kelimesini karaladı ve Clara onun ağzını hayal ederek iki parmağıyla köprücük kemiğini çizmeye başladığını fark etti. Elini aceleyle poposunun altına soktu.

"Bence pek çok erkek göğüs ucu uyarımını iptal ediyor çünkü bunu yapmanın doğru yolunu bilmiyorlar. Kadınlar genellikle bu bölgeyi kendi bedenlerinde keşfetmek için eşlerinden daha fazla zaman harcarlar.

Mükemmel dudaklarından dökülen her kelimeyle Clara'nın göğüsleri daha da sıkılaştı. Josh'ın göğsüne bakarken eliyle ağzını kapattığını görmek için gözlerini kaldırdı.

Deneyebiliriz, dedi. "Egzersiz. Eğer istersen. Bir meslek olarak zevk almaya başladığınızda aşırı uyarılmanız normaldir. İşe girdiğimde, aletim neredeyse tüm solo seanslardan düştü, bu avantajı ortadan kaldırmak için ihtiyacım vardı.

"Cinselliğimde bir artış fark ettim. . . iştah." Göğüslerinin arasından bir damla ter kaydı. "Sanırım, bir bakıma, yaratıcı liderler olarak, önerdiğimiz şeyin işe yaradığından emin olmak gibi bir yükümlülüğümüz var." Kalp atışları endişe verici bir kesik kesik atmaya başladı. "Para ödediğimiz oyuncularla birlikte sette boy göstermek ve dikkatli incelemelerden geçmemiş bir şey için onların zamanını harcamak istemeyiz."

Gözleri yanıyordu, şimdiye kadar gördüğü hiçbir şeye benzemeyen bir açlık ifadesi. "Sağ. Seks yapacaktınız gibi değil.

"Hayır," diye onayladı Clara derin bir nefes alarak. "Kesinlikle seks değil."

"Bu mastürbasyon." Oturduğu yerde kıpırdandı. "Tamamen normal. Ve daha önce de son zamanlarda gergin olduğunu söylemiştin."

Clara başını salladı. Pantolonundaki büyük çıkıntı dudaklarını ayırmasına neden oldu. Elleri eteğinin eteğine gittiğinde, kulaklarında binlerce alarm çınladı ve onu bu sınırların parçalanmakta olduğu konusunda uyardı.

"Gerçekten var."

"Eminim kendine dokunsaydın -o dikkat dağınıklığından kurtulursan- işine çok daha fazla odaklanırdın. Hem Jill için hem de proje için."

Mükemmel bir nokta. "Ve rahatlamış bir zihin daha yaratıcıdır."

Josh defteri kucağının önüne koydu. "Düzenli orgazmların uzun vadeli sağlık yararları hakkında her zaman okuyorum."

Parmakları hareketsiz kaldı. "Sen?"

"Elbette."

“Yani yapardım, ne . . . gömleğimi çıkarıp göğüslerime dokunmak mı?” Bu, kendine hakim, cinsel açıdan özgür, ateşli bir insanın yapabileceği türden bir şeye benziyordu.

Josh boğazını temizledi. Kulağa iyi bir başlangıç gibi geliyor.

Sinirler ve müthiş bir uyarılma bileşimi tüylerini diken diken etti. "Bunu yapabilirim?" Sözler bir soru olarak çıktı ağzından.

Erimiş gözleri ağzını yuttu. Bence yapmalısın.

Clara vücudunun harekete geçmesini istedi. "Kollarımı hareket ettiremiyor gibiyim." Uzuvarı ona ihanet etmeye nasıl cüret eder? "Üzgünüm. Tek başıma çıplak kalmaktan bile hoşlanmıyorum" dedi. "Bırak seyirciyle."

"Çıplak olmanın nesi yanlış?"

Ağzından hüzünlü bir iç çekiş çıktı. "Kendine benziyorsan hiçbir şey. Ama çıplak olduğumda tamamen yumuşak ve her şey sallanıyor." Kıvrımlarını gizlemek için öne doğru eğildi.

Josh başını salladı. "Bunlar en iyi kısımlar." Hırkasının kollarını sıvadı. "Seni ne kadar çekici bulduğumu söylesem bir şey değişir miydi?"

"Ne?" Clara'nın soğukkanlı davranma girişimleri duman oldu.

"Seni nasıl seksi bulduğumu ana hatlarıyla anlatsam yardımcı olur mu?"

Objektif olarak konuşursak, tabii ki." Defterindeki başka bir sayfayı ona gösterdi. "İş ortağı ipuçlarından biri. Beraber olduğunuz kadın gergin hissediyorsa veya bir fantezi kurmakta zorlanıyorsa, ona olan arzunuzu belirtmek seansın gidişatını belirlemeye yardımcı olabilir."

Clara'nın zihni boşaldı. "Tamam aşkım. Evet, bunu deneyelim."

Josh, başının tepesinden başlayıp çoraplarla kaplı ayaklarına inerek ona bakmak için acele etmedi.

Bakışlarını vücudunda gezdirirken hareketsiz kaldı.

"Eh, pek çok güzel şey oluyor," dedi o kadar sessizce ki neredeyse anlayamıyordu. "Bir odaya girdiğinizde fark ettiğim bariz şeyler var." Bir şeyleri parmaklarıyla saymaya başladı. "Saçların çok güzel. Hepsi parlak ve mürekkepli. Ve sen onu her zaman etrafa fırlatıyorsun. Bu yüzden istesem de istemesem de kanepede otururken şampuanından büyük bir koku alıyorum . Ve sonra elbette göğüsleriniz var. Tanrım, göğüslerin tam bir işkence. Onları o gülünç yüksek boyunlu gömleklerin içinde saklamakta ısrar etme şeklin. Bunu neden yapıyorsun? Temiz havayı deneyimlemeyi hak ediyorlar. Yüksek sesle ağlamak için Los Angeles'ta yaz. Canı acıyormuş gibi çenesini ovuşturdu. "Sanırım üstünü çıkarmanın yirmi farklı yolunu hayal ettim. Onlara bir göz atabilmem için."

Daha yeni başlamışlardı ve şimdiden Clara'nın soluğu çok hızlı gelmeye başlamıştı. Bayılabilir.

"Ama beni gerçekten deli eden şeyler daha kurnazca," diye devam etti. "Senin arabadan inmene yardım ettiğimde cildinin nasıl hissettiğini ve yüz bölgesinin nasıl parladığını. Ayrıca sabahları gerinirken sırtınızı kamburlaştırarak yaptığınız şeyi de seviyorum. Oh, ve dudağının üstündeki küçük ben. X işaretli bir hazine gibi."

İnce deriyi okşamak için başparmağını kaldırdı.

Clara'nın göz kapakları ağırlaştı. Özlem boğazını dolduruyor, nefes almasını zorlaştırıyordu. Bir oturuşta onun hakkında bu kadar güzel şeyler söyleyen olmuş muydu? Elbette yüzeyseldiler ama aynı zamanda tatlıydılar. Josh'un vücuduna hayran olduğunu duymak, ortaokulda ona tombul diyen veya büyük dişleriyle dalga geçen her erkeği bir şekilde telafi etti.

Ağzını açmak için duyduğu ani, karşı konulamaz arzuya karşı koyamadı.

İçgüdüye boyun eğdiğinde, Josh parmağını dudaklarının arasından kaydırıldı.

Clara kendine hakim olamadı. Adam gözlerini kapatıp inerken, dilini başparmağının pürüzlü yastığında gezdirdi, tuzun tadına baktı.

"Bana ne sevdiğini göster," dedi, gözleri hâlâ kapalıydı. Bu aynı anda bir istek, bir emir ve bir yakarıştı.

Ve aniden ihtiyacı oldu. Vücudunun her yerini beğenip beğenmemesi önemli değildi. Önemli olan Josh'un sözleri ve onu hem ahlaksız hem de güçlü bir konuma yükseltme biçimleriydi. Ona gözlerinin arkasındaki arzu kıvılcımını parıldayana kadar üfleme fırsatı vermişti. Almaması aptallık olurdu.

Tekrar cesaretini kaybetmeden önce, topuklarının üzerine oturabilmek için bacaklarını arkasına çekti. "Bu profesyonel, değil mi? Bunu projenin iyiliği için mi yapıyoruz?"

Josh yavaşça ve hatta burnundan nefes aldı, kendini kaskatı tuttu. "Evet.

Kesinlikle. Şu anda çalışıyoruz." Gözleri neredeyse tamamen gözbebeği idi.

Clara, Josh'un usta bir oyuncu olduğu için şanslı yıldızlarına teşekkür etti. Şu anda onu istiyormuş gibi yapıyor olması kimin umurundaydı? İnanılmaz derecede gerçek hissettirdi.

Adamın onayı üzerine çöktüğünde omuzlarını gevşetti. Daha sonra olanların Josh'a karşı hisleri olduğu anlamına gelmediği konusunda açıkça anlaşmışlardı. Onu istemekle başa çıkabilirdi. Ama daha derin bir şey. . . Josh ile daha fazlası imkansızdı. Kabul edilemez. Kırık bir kalbin tarifi. Ama yine de fantezilerinden birini gerçekleştirebilirdi. Sadece tek, zararsız bir itiraf. Daha büyük iyilik için.

Tek bir akıcı hareketle üstünü sıyırdı. Neyse ki malzeme dirseklerine takılmadı.

Tepedeki fan, yeni maruz kalan cilde soğuk hava üfledi. Elbette bugün seçtiği sütyen çok küçüktü. Göğüsleri, süslenmemiş krem rengi kumaşın üstünden taşmıştı.

Josh sanki biri onu kör bir bıçakla bıçaklamış gibi inledi. "O lanet olası kolsuz boğazlı kazakların her birini yakıyorum. Nasıl olur da hayal ettiğimden daha iyiler?"

Clara başını eğdi ve buna biraz güldü. Kulağa başka biri gibi gelen ama gırtlığa iyi gelen gırtlaktan gelen bir mırıltı. "Sıradaki sütyen?" Rehberliğe ihtiyacı vardı ama ilerlemesini duyurmanın Josh'u çılgına çevireceği fikri de hoşuna gitmişti.

Gerçekten de, onunla göz göze geldiğimizde, elektrikli sandalyenin keyfini çıkaran bir adam gibi ürperdi.

"Durmamı mı istiyorsunuz?" Endişeli bir tavır takındı.

Güven vermek için ona en büyüleyici gülümsemesini verdi, gamzeleri tam anlamıyla etkiliydi. "Cesaret etme."

Clara ayağa kalktı ve sırtı ona dönük olacak şekilde döndü, doğrudan göz teması kurmak zorunda kalmamanın, güvensizliğine önemli ölçüde daha büyük bir engel olan sutyenini çıkarmanın biraz daha kolay olacağını umdu. Hafifçe öne eğildi ve klipsini açmak için arkasına uzandı, tokayla uğraştı. "Sana yardım edeyim." Josh kancayı ustaca çözerken, çekincelerinin çoğu eriyip gitti.

Elini çekerken parmaklarının arkasının onun omurgasına değmesine izin verdi. "Geri dönmeyi reddedersen, büyük olasılıkla kendiliğinden tutuşacağım." Nefesi artık yavaş ve düzenli değildi. El arabası taşırken bir kat merdiven çıkmaya çalışıyor gibiydi.

Josh dudaklarını yalayıp utanmadan onun göğsüne bakarken, Clara döndü ve vücudunu örtünme dürtüsüne boyun eğmemeye zorladı.

Bir nefeste tısladı. "Söylemek üzere olduğum şey kulağa bir replik gibi gelecek. Ama lütfen bana inanın, hayatım boyunca binlerce meme gördüm ve hiç bir zaman ellerimi, ağzımı ve tamamen dürüst olmam gerekirse, sikimi bir çift kadar almak istemedim. seninki gibi.

Clara'nın yüzü bu gülünç övgü karşısında ısındı. "Aklı başında hiç kimse bunun geçerli bir çizgi olduğunu düşünmez." Yine de kürek kemiklerini indirdi, göğüslerini daha da dışarı doğru itti ve ağır etleri parmaklarının üzerine dökülene kadar her birini avuçladı. Görmek. Bu zar zor ikinci üs olarak sayılır. Ergen beyzbol mecazlarını yakınlık düzeyleriyle bir tutmak garip bir şekilde yatıştırıcıydı. Josh'un yeteneği, onu küstahlaştırmaya neredeyse yetiyordu. Başparmaklarının göğüs uçlarını okşamasına izin verdi,

göbeğinden klitorisine gönderilen o küçük hareketin bile verdiği hazzı hissetti. Bir süredir kendine böyle dokunmamıştı ve çoğu zaman göğüslerinin büyüklüğünden o kadar utanıyordu ki göğüsleri yokmuş gibi davranıyordu. "Tamam aşkım. Yani, imm. . . Fantezimde, bir yerlerde bir kumsaldayım." Ona baktı . Seninle. "Ve güneş tenimi ısıtıyor." Gözleri onun geniş omuzlarını tüketti. Ve sen çıplaksın. "Üstsüz güneşleniyorum." Josh ellerini yumruk haline getirdi. Çünkü seni kızdırmak istedim.

Göğüslerine verdiği, yavaş başlayan ve basıncı değişen ilgi, kıvranmak istemesine neden oldu. Zevkin nasıl inşa edilebileceğini unutmuştu, kemerin altından başladığında olduğundan daha eksiksizdi. Clara gözlerini kapattı ve uzun saç tutamları sırtının ortasına değene kadar başını geriye attı.

Göğüslerinle oynamasını sevdiğin bilgi hayatımdan en az beş yıl çaldı. Sesindeki şehvet onu eritmişti.

Clara, bu planı kabul ettiğinde Josh'un müstehcen konuşmalarını hesaba katmamıştı. Sözleri her şeyi nasıl da daha heyecan verici, acil ve lezzetli bir şekilde onursuz kılıyordu.

Gözlerini açtığında onu kontrolle mücadele ederken buldu. Yüzünü kanepede ona bakana kadar hareket etti, uzun, zayıf vücudunun her santimi beklentiyle öne doğru eğildi. Gözlerinin bacaklarının arasında dolaşmasına izin verdi ve göğüs uçlarını baş ve işaret parmakları arasında sertçe kısırdı.

Pantolonundaki çıkıntı gerçekten müstehcendi. Kalçalarını hafifçe sallamaya başladığının farkında değil gibiydi.

"Bunu çıkarmalısın," dedi ve hemen ardından eliyle ağzını kapattı.

Josh dondu. "Ha?"

Clara parmaklarını yavaşça dudaklarından çekti. "Senin . . . horoz." Az önce kullandığı kelimeyi ağzına doladı. "Onu çıkarıp kendine dokunmalısın. Eğer istersen." Başını eğdi. "Üzgünüm. Bunu söylememeliydim. Kendini kaptırdım." "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Josh, tişörtünü yırttı ve kollarını kaldırırken karın kaslarının dalgalandığını ona gösterdi. Pantolonunu ve külotunu bacaklarından o kadar hızlı indirdi ki, elini kendine dolayana kadar kadın gözlerini zar zor kırpmıştı.

"Aman Tanrım." Odanın sıcaklığı yükselirken sesi titriyordu . "Sanki birisi bir Caravaggio tablosuna spor salonu üyeliği vermiş gibi."

Josh elini kalın şaftının altında sabitledi. "Bu mu . . . iyi?"

"Evet." İyiden çok daha fazlasıydı. Bilgisayarının ekranı ona gerçekten hakkını vermemişti. Tüm bu mal dolarlarını kaybettiği için kızmasına şaşmamalı. Amerika'nın dört bir yanındaki kadınlar muhtemelen 401(k)'lerini Josh'un doldurduğu ısının silikon simülasyonu için boşaltmışlardı.

"Gidiyor musun . . ." Hâlâ pijamayla kaplı olan kalçalarını başıyla işaret etti. "Şu anda seni görmeyi ne kadar istediğimi bilemezsin."

Clara, Josh'un ona aynen böyle bakmasını sağlamak için her şeyi feda edebilirdi, bu yüzden kıyafetlerinin geri kalanını aşağı indirip çıkardı.

"Kahretsin. Ben, dedi Josh, önünde çıplakken. Hareket etmeyi bıraktı. Aslında, nefesinin durup durmadığından emin değildi. "Lütfen amına dokun. Lütfen. Yalvardığımı biliyorum. Maço, tatlı ya da havalı olmadığını biliyorum. Ama

lütfen, Clara. Aklımı kaybediyorum." Josh, kelimeleri sızlayan bir sesle mırıldandı.

Kr Şehvet ona, titreyen elini karnına götürme, parmaklarını yavaşça kalçalarının arasında kaydırmasına izin verme güvenini veriyordu. Eli cinsiyetiyle temas kurduğu anda, o ve Josh, ikisi de küfretti.

Sert nefeslerinin her biri onun boynuna düşene kadar yaklaştı.

Kalçaları delip geçmeye çalışırken sızlandı. Yanındaki adam için yalvarıyor.

Josh'un gözleri, bir feromon gemi kazasının kurbanı gibi görünene kadar daha da koyulaŐtı ve vahŐileŐtı.

Aniden her Şey, elinin baskısı ve verdiği zevk ikiye katlandı. Josh yumuşak hareketlerle kendi kendine çalıştı, başparmağı aletinin başını her sıyırdığında yutkundu. Onun serbest kalmaya doğru daha yakın çalıŐmasını izlerken ağzının açık kalmasına izin verdi.

Clara düşünmeden ve niyet etmeden kendine söylemesini yasakladığı tek kelimeyi inledi. "Josh."

Adını onun dudaklarında duymak onu kırmış gibiydi. Tüm vücudu titremeye başladı. Sıktığı dişlerinin arasından, "Tekrar söyle," diye mırıldandı. alıŐan n kolu o kadar sıkı çekmiŐti ki damarları sayabiliyordu. Sesini bir ayın yapacak kadar alçalttı. "Adımı söylemeye devam et."

İki parmağını gergin vücuduna sokarken, zihninde utanacak yer bulamayınca onun bakışlarını tuttu.

Nefesi onunki kadar dzensizken değil.

Onu mahvetmeyi vaat eden bir orgazmın peşinden koŐtuĐunda değil.

Josh'un adını bir mantraya dönüştürmek çok mantıklıydı. Ona dokunmasa da onu her yerde hissedebiliyordu. Isı ve sıkıca sarılmış enerji, dalgalar halinde vücudundan yuvarlandı.

Kendi zevkinin peşinden koştuğu için asla özür dilememiş bir kadın gibi hareket ederken, seks ve bedeni hakkında inandığı her şey eski tarih oldu. Bakmasına izin ver. Kendisine tam olarak istediğini getirirken elinin çılgınca hareketini görmesine izin verin.

Varlığı duyusal yoksunluk gibiydi, her şey arttı, tek bir noktaya odaklandı.

"Lütfen bana şu anda ne kadar harika görüldüğünü anladığını söyle." Başka bir parmağını eklediğinde gözleri kafasına döndü. Vuruşlarıyla daha da sertleşti. "Senin kendini tekrar tekrar becermeni izlemek gibi mükemmel bir işkenceye katlanmak için korkunç şeyler yapardım Clara." Ona dokunmadı ama sözleri tenine işledi.

Clara ona kapılmıştı. Sansasyon içinde boğulmak. O kadar dikkati dağılmıştı ki, uçuşunun kenarına düştüğünde sadece zevkle değil, şaşkınlıkla da haykırdı.

Orgazmın çekinmeden tüm vücuduna yayılmasına izin verirken gözleri kapandı. Josh'ın yüzünü izlediğini görünce gözlerini kırıştırdığında, gözlerindeki çıplak özlem, vücudundaki ürpertileri ortaya çıkardı.

Bir an sonra, kadının bedeni nihayet gevşediğinde, gevşek bir erişte gibi kanepeye geri düştüğünde Josh kendi serbest kalmasına izin verdi ve arzusunun kanıtıyla midesini boyadı. Titreyen vücudunda ter soğumaya başladı . Hiçbir şey Josh'un onu isteme hayali kadar iyi hissettirmemişti. Umutsuz nefeslerinin birbirine karışması dışında oturma odası sessizdi.

"Bu ... idi . . " Josh sonunda dedi. "Yani, yaptın. . . Senin vücudun . . "

"Umarım bu cümlelerin sonları tamamlayıcıdır." Clara sehpanın üzerindeki kutudan ona bir avuç dolusu mendil uzatırken gülümsedi, bitkin, mutlu ve bir saat önce olduğu kadından farklıydı.

"Evet, çok," dedi göz göze geldiklerinde. Oda, cazibe ve dizginlenemeyen şehvetten daha fazla bir şeyle doldu. Josh çenesini sıktı ve gözlerini kaçırان ilk Clara oldu.

Başparmağıyla omzunun üzerinden işaret etti. "Muhtemelen gidip notlarımı yazmalıyım. Bulgularım, eğer istersen."

Clara yerde pijamasını aradı. "Sağ. Evet. Onu yap." Hafifçe dokunarak uzaklaşmak için ayağa kalkarken çıplak kıcına hayran kaldı.

"Ya Josh?"

Top haline getirilmiş giysilerini belinin önünde tutarak döndü.

"Stratejinin kesinlikle işe yaradığını söyleyebilirim."

Neredeyse kahkahaya benzeyen bir ses çıkardı.

Josh kendini odasına kilitledikten sonra, Clara ortalığı temizledi ve yeni bir pijama giydi. Sonra atılan dizüstü bilgisayarını aldı ve alan adı arama motoruna tek bir kelime yazdı.

Seçimini sepetine eklerken sırtıttı. Nihayet. Yeni başlayan projelerinin bir adı vardı. Geri alınmayı bekleyen bir kelime. Kalbinin gümbürtüsüne uygun olarak atan biri.

Utanmaz.

bölüm yirmi

CLARA WHEATON payına düşen utancı yaşamıştı. Akranlarının önünde merdivenlerden düşmüştü, ana dili İngilizce olan birine hitap ederken yanlış Fransızca zamir kullanmıştı ve bir keresinde Manhattan'daki bir içki dükkanında eski bir erkek arkadaşıyla karşılaştığında yanlışlıkla "iptal et" diye bağırmıştı.

Çok daha kötüsüne katlandıktan sonra, Josh'la yaptığı küçük "oturma odası provasının" aralarındaki garip, isimsiz bağı mahvetmesine izin vermemeye karar verdi.

Ona ihtiyacı vardı. Şimdi hem profesyonel olarak hem de kişisel olarak. Aralarındaki bazı sınırları yeniden çizecekti. Zarar yok. Faul yok. Kendini okşadığı anılarına dalmayı bırakmak muhtemelen iyi bir fikir olurdu. Sadece bir düşünce.

Clara, rahat alanına geri dönmek ve hafta boyunca işe aldıkları sanatçıları ve ekibi tanımak için çaresiz bir girişimde, Josh'u Everett'in arka bahçesinde bir barbekü düzenlemesi gerektiğine ikna etti.

Eğlenmek, neredeyse doğuştan Wheaton kadınlarına yerleşmiş bir beceri setiydi. Clara peçeteleri on dört ayrı şekilde katlayabilirdi. Bu beceri bu durumda işe yaramadı.

Rahat ve telaşsız görünmek için kırmızı Tek Kişilik kupalar satın almış, kart masaları ve katlanır sandalyeler kiralamıştı. Hatta Josh'un davetiyelere yemek yazmasına izin verecek kadar ileri gitmişti.

"Bizim yaşıımızdaki hiç kimse kendini bir pislik gibi hissetmeden bir partiye eli boş gelemey," demişti. "En azından bira getirmelerine izin ver."

Clara, her türlü diyet tercihinine uyum sağlamak için bir sürü sos yaparak kendini teselli etmişti. Hâlâ hostesti ve oyuncu seçimi sırasında yaptığı gösteriden sonra, bu onun arkadaş edinme şansıydı. Onlara patron ya da bankacı değil, onlardan biri olduğunu göstermek için. Birbirinden lezzetli mezeler ve keyifli sohbetler eşliğinde.

Partilerinin başlama zamanı yaklaşırken Josh, sevimsiz bir Hawai gömleğiyle odasından çıktı.

"Cidden bunu mu giyiyorsun?" Neden sorma zahmetine girdiğini bilmiyordu. Taze ahududuları bir kase punçta karıştırdı.

"Elbette ben." Josh, onu uzaklaştıramadan bir parça meyve çaldı ve ağzına attı. "Giydiğin şey bu mu?"

Clara eski moda elbisesinin eteğini düzelitti. Boyundan bağlamalıydı.

Büyüleyici olduğunu düşünmüştü. "Beğenmedin mi?"

"Hayır, hoşuma gitti." Bakışlarının onun vücudunda gezinmesine izin verdi.

"Ama beyaz. Bir arka bahçe barbeküsünde. Kırmızı yumrukla."

Clara kaşlarını çatı. Bunu düşünmemiştir. "Belki yemek sırasında önlüğümü giyebilirim?" Bir yığın pötikareli kumaş çıkardı ve fırlayarak dolaptan dışarı fırladı ve malzemeyi incelemesi için yukarı kaldırdı.

"Markaya uygun görünüyor." Buzdolabına doğru döndü ve Clara şakağında bir yara bandı fark etti.

Yaralı bölgeyi incelemek için parmak uçlarında yükseldi. "Burada ne oldu?"

Muhtemelen antiseptik uygulamayı düşünmemiştir.

"Hiç bir şey." Josh çekildi. "Sadece beceriksiz."

Kapı zili çaldı.

"Erken geldiler." Ellerini ovuşturdu. "Yer kartlarını henüz masaya koymadım."

Josh, onu omuzlarından kapıya doğru yönlendirdi. "Sen git misafirimizi karşıla. Yer kartlarını ayarlayacağım."

Clara, her birinin adının kaligrafiyle yazılı olduğu kağıt üçgenleri kavuşturduğu ellerine boşalttı ve aceleyle kapıya gitti.

Naomi, Clara'nın tanıdığı ama adını bilmediği bir avuç oyuncu ve ekip üyesiyle birlikte kapının eşiğinde duruyordu. Naomi büyük bir plastik sebze tepsisini Clara'nın kollarına sıkıştırdı. "Ben yemek yapmam ve doğramam."

"Seni suçlamıyorum." Açıkçası, Naomi'nin elinde bıçak olması fikri ürkütücüydü. "Geldiğin için teşekkürler. Bu harika." Clara arka tarafa açılan kapıyı işaret etti. Parti orada bitti.

Clara parmak arası terlik ve atlet giymiş misafir olarak birkaç yiyecek daha topladı, kendilerini tanıttı ve daveti için ona teşekkür etti. Kalabalık, başlangıçta hesapladığından daha fazla büyüdü. İyi ki bol yiyeceği vardı.

Clara, son dakika hazırlıklarının ardından bahçedeki grubun geri kalanına katıldı. Çalan müziğe rağmen, sahne ilham vermeyi umduğu neşeli yoldaşlık havasına ulaşamamıştı. Adamlardan birkaçının yer kartlarını kağıt futbol topalarına çevirdiğini şaşkınlıkla fark etti. Oh iyi. En azından onları kullanırlardı. Josh ve Naomi'nin bir köşede durup sohbet ettikleri yere gitti.

Josh, tipik kayıtsızlığının ötesinde, Clara'nın babasının uşağına bahşış vermesi gibi, ona küçük ve siyah bir şey uzattı.

Clara, gizli harekete eşlik eden cümlelerin sadece sonunu yakaladı. "... benim eşyalarım ve Ginger'dan gelen her şey onda."

Josh, onun yaklaştığını fark edince eşyayı cebine soktu. "Mutfakta her şey bitti mi?" Gamzelerini uzun fara çevirdi.

"Oh evet. Burada her şey yolunda mı?" Clara'nın beyni, bu geçiş için bir düzine açıklama yaptı. Naomi'nin Josh'a gizli bir seks zindanına giden bir tür elektronik anahtar vermiş olması en az gülünç olan şey değildi. Ama bir anahtarın üzerinde ne tür "malzemeler" tutulurdu? Büyük olasılıkla, bir tür flash sürücüydü, ki bu ... sadece biraz daha az rahatsız edici. Kafasının içindeki ciddi bir ses ona, bu seni hiç ilgilendirmez, diye hatırlattı.

"Sanırım biraz yavaş bir başlangıç yapıyoruz." Josh, ılık toplantıya kaşlarını çattı.

Şimdi bahsettiğine göre, parti pek canlı sayılmazdı. Misafirlerinin çoğu, Clara'nın hissettiği kadar rahatsız görünüyordu.

Naomi, "Etkileşimi teşvik etmeniz gerekiyor," dedi. "Bu insanların yarısı birbirini tanımıyor. Bir sürü yabancıyla bir araya geldin ve o çalan Shania Twain senin telefonunda mı?" Clara'ya suçlarcasına baktı. "Tuhaf olmasına şaşmamalı."

'Adamım'ı kim sevmez! Kadın gibi hissediyorum!?' "Ah. Bir fikrim var.

Odamda, orijinal olarak Marcel Proust tarafından anlamlı bir sohbet başlatmak için geliştirilmiş bir soru listem var. Şunları alabilirim—"

Josh ve Naomi aynı anda, "Hayır," dediler.

Josh müziği kıstı ve konukları çağırdı. "Bir tur eski usül Daha Önce Hiç Yapmadım"a ne dersin?

Birkaç kişi birbirlerine kurnazca gülümsediler. Diğerleri güldü ve içeceklerini tamamlamak için harekete geçti.

Kendini Stacy olarak tanıtan bir kadın, "Başladın, Darling," dedi. Yer kartı istismarcılarından biri olan randevusu, yere vurmadan önce birasını haykırdı ve içti.

Naomi, Clara'yı oynaması için masaya götürürken, "Yetişkin oyuncular Never Have I Ever'i seviyor çünkü bu onlara sahip oldukları onca seks hakkında böhürlenme şansı veriyor," dedi.

İlginç. Clara bu oyunu kampta birkaç kez oynamıştı. Soruların çoğunlukla yasa dışı faaliyetlere odaklandığını biliyordu. Yine de bu kalabalığın yasadışılığı Camp Sparrow'un danışmanlarından farklı tanımladığını hayal etmesi gerekiyordu.

Yine de içki oyunları iyi bir fikirdi. Sosyal bir kayganlaştırıcı herkesi rahatlatırdı. Kendine bir bardak punç doldurdu ve mücadeleye katıldı.

Pekala millet. İki eli havada oynayalım ve ayakta kalan son kişi turun sonunda bir bira pompalayabilir. Geçen sefer, yaptığın her şey için içmen gerektiği kuralıyla oynadığımızda, tüm parti çöpe gitti." Josh sırtıttı. "Başlayacağım. Asla evli bir çiftin her iki üyesini de becermedim.

Eski sevgilisi, birkaç kişiyle birlikte parmağını düşürdü. Clara, kimse onun şaşkınlığını fark etmeden önce kaşlarını indirdi.

Stacy, "Hiç bu kadar sert gelmemiştim, bayıldım," dedi. Daha birçok parmak düştü.

Clara ağırlığını bir yandan diğer yana verdi. Bu ihtimali hiç düşünmemişti. Nasıl . . . ?

"Bir günde asla on kez düzüşmedim."

Josh bile bu konuda parmağını indirmişti. Ancak . . . bu bilime meydan okudu. Doktor çağırmak istedi.

"Hiçbir zaman tek gecelik bir ilişki için bir milyon dolar teklif edilmedim."

Sadece Naomi parmağını bunun üzerine indirdi.

Clara ona döndü. "Ciddi misin?"

Naomi, "Kabul etmedim," diye onu temin etti.

Bir sonraki oyuncu, "Asla bir milyon doları geri çevirmedi," dedi.

Naomi, sağ elinde kalan tek orta parmağını ona gösterdi.

Tüm gözler sırası için Clara'ya döndü. "Hmm. Hiç kemiğimi kırmadım mı?"

"Bir gaf gibi mi demek istiyorsun?" Stacy parmağını yarıya kadar büktü. "Seks sırasında birinin aletini kırmak gibi mi? Çünkü bunu tamamen yaptım.

Clara bu zihinsel görüntü karşısında irkilmemek için kendini zorladı. "Hayır, normal bir kemik gibi demek istedim." Kolunu kaldırdı ve bir askı takıyormuş gibi yaptı.

Stacy'nin havası söndü. "Ah."

Naomi sırasını aldı. "Asla bir ünlüyü becermedim."

"Ünlüyü nasıl tanımlıyoruz?"

Naomi, "B listesi ve üstü," diye açıkladı.

"Lanet etmek. Kapat ama puro yok," dedi Stacy'nin randevusu. "Asla bir dünya liderini becermedim."

Çoğu insanın bir eli yukarıda veya daha az kalmıştı. Clara'nın on parmağı, onun dışlanmış olduğunu ilan eden bir neon tabela gibi göze çarpıyordu. Birkaç kişi kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bir şey yaptığında parmağını indirmen gerekiyor," diye fısıldadı Stacy ona yararsızca.

"Oh hayır." Boynunu kaldırdı, içki masasını görmeye çalıştı. "Sanırım buzumuz azalıyor. kontrol edeceğim." Clara mutfağa girdi ve dondurucuyu açarak havanın sıcak yanaklarını soğutmasına izin verdi.

"Hiç yardıma ihtiyacın var mı?"

Kapıyı kapattı ve Josh'a baktı. "HAYIR. Üzgünüm. Odaların tükenmesini alışkanlık haline getirdiğimi biliyorum."

"O oyun senin için eğlenceli değildi, ha?"

"Çok değil. Seks hayatım çok vanilya. Derin bir nefes aldı ve uzağa baktı. Mevcut şirket hariçtir.

"Başka bir şey oynayabiliriz."

"Oyun değil, Josh. Bana bak. Ben sığmıyorum. Sen dışarı çık ve eğlen. Eminim kimse benim yüzümden en iyi davranışlarını sergilemek istemez."

"Hadi. Kimse seni böyle düşünmüyor. Herkes seni tanımak istiyor. Sen onlar için bir sırsın."

"Gizem, ucube için güzel bir kelime. Lisedeki havalı çocuklar eskiden buzzkill kullanırdı." Clara, büyüyen görünüşüyle dikkatleri üzerine çekmeye

başladıktan sonra, Everett'in yeni arkadaşlarına karışmayı denemişti ama sıradanlık ona hiçbir zaman kolay gelmemişti.

Josh uzanıp onu kucakladı. "Artık lisede değilsin." Çenesi gerilmeden omzuna dayanabilsin diye dizlerini büktü ve sıkı ama gevşek mükemmel bir baskı uyguladı. Burnuna taze çamaşır kokusu doldu . "Clara, dışarıdaki insanlar hava atıyor. Bunların yarısı abartılı, garantili. Ayrıca, seks hayatlarımız pek de ortalama değil. O insanların hiçbirinin denemediği tonlarca şey yaptın."

Sarılmaktan geri çekildi, önce onun kaçmasına izin verdiği için minnettardı.

Bir parçası sonsuza kadar orada kalabilirdi. "Evet, doğru."

"Birkaç parmak kaldır."

Clara ona el salladı.

"Hadi. Ben ciddiym. Kaldır onları."

Gözlerini devirdi ve sağ elini kaldırdı.

"Hiç doktora yapmadım."

Clara parmağını kıvırdı. "Bana çok şey kattı."

"Brüksel lahanasının tadını hiç güzel yapmadım."

Clara, "Pastırma yağında kızartırsan her şeyin tadı güzel olur," dedi ama elinde olmadan hafifçe gülümsedi. Ne pahasına olursa olsun Josh'a sebze yedirmeye yemin etmişti.

"Asla kendi işim için bir fikir bulamadım."

Onu orada tuttu. Shameless onu gururlandırdı.

"Hiçbir zaman, hiçbir bankanın günün saatini vermeyeceği bir ayak takımı seks işçileri çetesini finanse edecek kadar cömert olmadım." Josh'un sesi saygısını ilette ve kızardığını fark etti.

Clara yüzük parmağını indirip omuz silkti. "Size inanıyorum çocuklar."

Josh alnındaki yara bandına dokundu. "Banyodan çok küçük bir havluyla çıktığım için hiç kimseyi kapı çerçevesine sokmadım."

Clara başını yana eğdi. Onunla birlikte onu kaybetmişti.

Josh uzandı ve son parmağını indirdi.

Anlayış doğdu. "Ne? Bu sabah?"

Josh ona kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Uymadığını düşünebilirsin, ama dışarıdaki insanlar senin onlardan korktuğun kadar senden korkuyorlar.

Sen rahatlarsan onlar da rahatlar. Söz veriyorum." Koluna hafifçe vurdu .

"Şimdi, Felix tüm yengeç sosunu bitirmeden oraya geri dönelim."

Bu iş girişimine bir ayağı dışarıdayken girmişti ama yanında Josh varken belki de kendi kendine "havalı çocukların" onu asla kabul etmeyeceğini söylemeyi bırakmalıydı. "Teşekkürler."

Partinin gürültüsü dışarıdan geliyordu. "Her zaman, Wheaton."

JOSH'un oda arkadaşına karşı hislerini kontrol altına alması gerekiyordu.

Fiziksel semptomları ona bedensel zarar vermeye başlamıştı. Ve zihinsel olanlar? Eh, bunlar o kadar güçlenmişti ki, Clara'yı düşünmeden on dakika bile duramıyordu.

Tek bildiği, onun her zaman mutlu olmasını istediğiydi. Gülümsediğinde ya da güldüğünde, kendini güçlü ve iyi hissediyordu. Bir şey onu incitirse, Hulk'u parçalamak istedi.

Yükünü boşaltmayı gerektirmeyen stresi atmak için bir şans olan partiyi önerdiğinde ona minnettar olmuştu. Clara'nın çıplak vücudunu görünce cinsel bir çılgınlığa kapılırken, "Bence sen benim hayallerimin kızıydın," diye ağzından kaçırdıktan sonra aleti resmen kilitlenmişti. Özlem duyma kapasitesi onu dehşete düşürdü.

"Hadi canım. Flip cup için takım seçiyoruz. Sen ve Naomi kaptansınız. Exes Savaşı.

Naomi'nin gözü takıldı. Önceki fiyaskodan sonra onu Clara'yı takip ederken gördüğünü biliyordu.

Josh ona hafifçe başını salladı ve omuzlarının gevşemesini izledi. Soğukkanlı tavrı onu yanıltmadı. Naomi, istese de istemese de Clara'dan hoşlanmaya başlıyordu.

"Önce sen seç," dedi ona, toplanmış olup oynamak isteyen konukları işaret ederek.

Josh, Clara'yı fıçıya yakın plastik bardakları yeniden düzenlerken buldu. Mutfakta yaptıkları konuşmalara rağmen, onun partinin geri kalanını diğer insanlarla etkileşim kurmak yerine hosteslik yaparak geçirmeyi seveceğini biliyordu.

"Wheaton," diye seslendi bahçenin karşı tarafından. "Sen benimlesin."

Kocaman gözlerle ona döndü. "Ben?" Tüm misafirlere baktı. "HAYIR. Sorun yok. Bir sonrakine oturacağım. Hepiniz devam edin.

Josh başını salladı ve parmağını kıvırdı. "Buraya gel." Barbekünün geri kalanını eğlenerek geçirmesini sağlamayı kişisel görevi haline getirmişti.

Felix ve Max masanın iki yanındaki uzun bardak sıralarını sıralayıp üzerlerine hafif bira dökerken, Clara gözle görülür bir isteksizlikle itaat etti.

Josh, Clara'yı masanın yanına çekti ve kalçasını onunkine vurdu. "Bu seferki kolay," dedi, ona boş bir bardakla hareketi göstererek. "Hepsi bileğinde."

"Flip cup oynamayı biliyorum." Çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Son dokuz yılımı çeşitli üniversite kampüslerinde geçirdim."

Yeterince adil, dedi Josh. "Naomi ve ben çapayız. Bu yüzden yanımda durun ve herhangi bir gecikme süresini telafi edebilirim.

Clara kollarını kavuşturdu. "Neden geç kalacağımı düşünüyorsun?"

Cevap verme fırsatı bulamadan Felix bir sandalyeye çıkıp kükredi. "Tamam millet. Benim emrimle gideceksin. Her takımın ilk oyuncusu, içmeye başlamadan önce soruma cevap vermelidir. Oyuncular hazır mı? Noel Baba'yı mı yoksa Paskalya Tavşanı'nı mı becermeyi tercih edersin?"

Her takımdaki ilk oyuncunun bağırarak cevapları, endişe verici bir felaketle karıştı ve sonra oyundan çıktılar. Diğer takım üyeleri tezahürat yaptı ve seyirciler avuçlarını kavuşturmuş megafonlarının arasından homurdandı.

Josh'ın omurgasında bir rekabetçi ruh şimşeği yükseldi.

Kuyruk Clara'ya doğru hızla ilerlerken nefesini tuttu. Lütfen telaşlanmasına izin verme. Josh, önündeki oyuncu Stacy'nin çabalamasını zar zor izledi. Diğer

takım, kupasını tekrar tekrar indirmeye çalışırken onları kazandı. Josh dişlerini gıcırdattı.

Bok. Şimdi tur Clara'nın sırası geldiğinde sona erecek ve Clara yeniden kötü hissedecekti. Onu üzgün görmeye dayanamıyordu. Bacağı kırık bir köpek yavrusunu izlemek gibiydi. Josh, Clara'nın arkadaşlarına uyum sağlamasına neden bu kadar önem verdiğini incelememeyi seçti.

Sonunda, Stacy fincanını indirdi. Diğer takım her an her şeyi bitirebilirdi. Allah kahretsin.

Hariç . . .

Clara tüm birasını tek bir yudumda bitirip ilk denemede sadece işaret parmağını kullanarak fincanını çevirirken Josh'un ağzı açık kaldı.

"Ne için bekliyorsun?" Clara ona bağırırken yanakları kızarmıştı ve dudaklarında bira parlıyordu.

Naomi bocalayarak karşısına geçerken Josh, uyuşukluğunu silkeledi ve kendi kupasını çevirdi. Kupa birkaç denemeden sonra indi ve oyunu mümkün olan son saniyede bulanık bir bayat bira ve takım üyelerinden gelen hayranlık dolu haykırırlarla kazandı.

Josh, hiç düşünmeden Clara'yı belinden tuttu ve eteğini sallayarak onu bir daire şeklinde salladı.

Kollarında güldü, sırtı yanaklarında parladı. "Beni yere indir yoksa üstüne kusarım ve o zaman ikimizin de başı belaya girer."

Josh belayı sever, dedi Naomi, kucaklaşmalarını izlerken kollarını kavuşturup gözlerini kısarak. Onun ekşi ifadesini acı bir zavallı olarak ününe bağlamak istedi ama bu, neden bu kadar suçlu hissettiğini açıklamıyordu.

Hemen dönmeyi bıraktı. İsteksizce Clara'yı indirdi. Korkunç bir düşünce beyinde bir ateş yaktı. Kahretsin. Dikkatli olmasaydı, uzun süre sevdiği tek şey bela olmayabilirdi.

Bir odaya her girişinde kalbi çarpan, onayını almak için açgözlü olan ve söylediği her şeye gülen Clara hakkında hissettikleri . Sinyalleri tanımamıştı. Her zaman bağışık olarak doğduğunu varsaymıştı.

Boğazını temizleyerek yeni bir bira açtı ve soğuk, acı sıvının bir uyandırma çağrısı gibi tat alma tomurcuklarında oylanmasına izin verdi. Hayır. Mümkün değil.

"Bu performans nereden geldi?"

Omzunu kulağına doğru kaldırdı. "Flip cup'ta her zaman iyi oldum. Sorduğun gibi değil. Ona dilini çıkardı ve Felix'in bir sonraki raundu ayarlamasına yardım etmek için uzandı.

Josh paniğe kapılmamaya çalıştı.

Clara ile yatmak istediğini kabul etmekten çekinmedi. Ya da onu bir insan olarak çok sevdiğini bile. Josh, başka hiç kimseyle paylaşmadığı şeyler hakkında bile onunla çoğu insandan daha kolay konuşabiliyordu. Ama bu onunla birlikte olmak istediği anlamına gelmiyordu. Asla birinin erkek arkadaşı olmak istememişti. Tüm sorumluluk ve beklentiler. Hayır, teşekkürler.

Ona aşık olamazdı. O yapmazdı. Evrim yasaları buna izin vermemeli.

Josh, Clara'nın Felix'in söylediği bir şeye gülmesini izledi. Kaşlarını çatı. Bu kadar komik olan neydi?

Naomi ona bir tabak ıspanak sosu ve kraker ikram etti. "Yapma."

"Hiçbir şey yapmıyorum." Kendine yemeğe yardım etmeden önce avuçlarını şortuna sildi.

"İyi. Çünkü zaten işe yaramaz." Naomi, birkaç dakika önce kendisi için öne sürdüğü argümanın aynısını kullansa da, ellerini yumruk yaparken buldu.

Annesi, "Bir şeyin olmasını istiyorsan, Josh'a bunun yapılamayacağını söyle" derdi.

yirmi birinci bölüm

CLARA, Toni'nin son bağış toplama etkinliği için yaptığı basın açıklamasına odaklanmaya çalıştı ama aynı paragrafı dört kez okumak zorunda kalmıştı çünkü Josh, stüdyonun dört bir yanından rahatsız edici iç çekişler yaymaya devam ediyordu. Bileğinin tersiyle gözünü ovuşturdu ve onu görmezden geldi. Josh, yarınki çekimler başlamadan önce son bir ekipman kontrolü yapmak için yalnızca yirmi dakikaya ihtiyacı olacağına yemin etmişti, ama o saplantılı bir şekilde mütevazı çalışma alanlarını incelerken onlar burada bir saatten fazla zaman harcamışlardı.

Kurulum kesinlikle profesyonel görünüyordu. UCLA'dan iki sinema öğrencisi olan iskelet ekipleri, gerekli tüm ışıkları, kameraları, mikrofonları, her şeyi

kiralamışlardı. Naomi daha önce gelip yeşil ışık yakmıştı ama Josh kimsenin sözüne inanmayı reddetmişti.

Akşam yemeğinden sonra arabayla Burbank'a gitmekten bahsettiğinde Clara ona onsuz gitmesini söylemeliydi. Ama o sabah ona yedek anahtarlarından bir takım teklif etmişti ve kadın onun jestini reddettiğini düşünmesini istemiyordu.

En azından işini yanında getirmişti. Halkla ilişkiler firması ve son birkaç haftadır Shameless'a harcadığı tüm fazladan saatler arasında, mumun her iki ucunu da yakıyordu. Yarınki bu serbest bırakma turunu bitirmezse, son derece rahat teyzesi bile onun postuna sahip olacaktı.

Acınası bir iç çekiş daha yukarı bakmasına neden oldu, ancak bu sefer Josh'u sırt üstü yatmış, kalçasını havaya kaldırmış halde buldu.

Gözleri şehvetli görüntüyü içine çekerken ona baktı. "Ne yapıyorsun?" Onun için geliştirmiş olabileceği pek de dostça olmayan hisleri gözden geçirecek zamanı olmadığını anlamalıydı. Birlikte yaşamanın, birlikte çalışmanın ve şimdi kucaklaşmanın sınırlarının nereye düştüğünü anlamak. Her şeyin suçunu bastırılmış hormonlara yükleyip yoluna devam etme kararını yöneticiye vermişti. Umutsuzca onun da aynısını yapmış olmasını umdu.

Josh, baskının ortasında durdu ve iki eliyle yüzünü kapattı. "Çekimleri tamamen yanlış çerçevediler. Açı çok geniş. Lance'in ayaklarını kesecekler." "Emin misin?" Clara, Lance'i seçmelerden belli belirsiz hatırladı. Çok özel piercingleri vardı.

“Neredeyse pozitifim. Bana bir iyilik yap, objektiften bak ve çekimde tüm vücudumu görüp göremediğini söyle. Josh sinir bozucu bir kolaylıkla köprü pozisyonunu tuttu. Anlayabildiği kadarıyla, koşma dışında geleneksel bir egzersiz rejimine boyun eğmedi. Tüm bu kaslar sadece seksten mi? aşağılık. Dikkatle tripoda yaklaştı ve vizörden bakmak için parmak uçlarında yükseldi. "Haklısın. Dizlerinde kesiliyor.”

Josh ayağa kalktı ve bakışlarını yere çevirdi. "Bok. Bu patronun tüm kasetlerini yeniden yapmak zorunda kalacağız. Bir şekilde bir adım sağındaki her şeyi engellediler.”

"Kamerayı hareket ettiremez miyiz?"

"Bütün ışıkları ve bomu hareket ettirmek istemiyorsanız hayır. Bir merdivene ihtiyacımız olacak.” Başının üzerine monte edilmiş belli belirsiz tüy tozu görünümlü şeyi işaret etti.

Clara yere dağılmış flüoresan bandı aldı. "Bu küçük işaretler oyuncuların gittiği yer mi?"

"Evet. Ginger ve Lance bu sabah geldiler ve Naomi giriş sahnesi için tüm pozisyonları bloke etti.”

"Yani kaseti taşımamız mı gerekiyor? Kulağa yeterince basit geliyor.”

“Bir nevi. Yeni kasetin nereye gittiğini bilmek için tüm oyuncuların pozisyonlarını yeniden bloke etmemiz gerekecek. Muhtemelen boylarına yeterince yakınız, ama... . ”

Clara'nın avuçları kayganlaştı. “Ne tür pozisyonlardan bahsediyoruz?"

Josh'un gözleri parladı. "Kadınların ilişki sırasında orgazm olmasını kolaylaştıran."

Durduğu yere yaklaştıkça nabızı hızlandı. Bundan korkmuştu. "Elbette."

Heyecanını kontrol etmeye çalışırken kelimeler dalgalandı. Tüm çabalarına rağmen, ona dokunmaya karşı savunmasını yapamıyor gibiydi. Göğsü

beklentiyle doldu. "Pozisyonları hızlıca gözden geçirelim. Yoruldum ve hâlâ yüce gönüllü kelimesinin erişilebilir bir eş anlamlısını bulmam gerekiyor."

Onun inanılmaz vücudundan yararlanmak için bu müstehcen egzersizi kabul ettiğini görmesin diye kaşlarını çattı.

Josh birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Üzgünüm, sahne için gereken tüm seks pozisyonlarını simüle etmeyi mi teklif ediyorsunuz?"

İnanmayan ses tonu, onun kendisini sorgulamasına neden oldu. "Yapmamız gerekenin bu olduğunu öne sürdüğünü sanıyordum?"

"Ah." Josh topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Evet. İhtiyacın olan şey bu. Bundan kaçış yok." Hemen çömeldi ve yerdeki bandı yırtmaya başladı.

Temiz bir sayfa açtıklarında kameranın arkasına geçti ve Clara'ya belirli bir pozisyonda durmasını işaret etti. "Orada kalın."

Etrafta koştu ve uzandı, böylece omuzları onun ayaklarının mevcut pozisyonuyla aynı hizaya geldi. "Tamam aşkım. Şimdi uyluğuma binersin ve bandı ayaklarımızın dibine yerleştirirsin."

Görünüşte zararsız olan iki kelime, Josh'un ağzından neden pis bir şekilde çıkıyordu? "Ancak . . . Etek giyiyorum."

Nefesi kesildi. "Uyluğunun üstüne binebilir miyim?"

Şakaklarına masaj yaptı. Uzun vücudu azgın bir ziyafet gibi onun önünde uzanmıştı. "Sadece bana hangi yöne bakmam gerektiğini söyle."

"Dizlerinin üzerine çök, sırtın bana dönük, bir bacağına sol bacağımın iki yanına koy."

Clara, poposu Josh'un kasıklarıyla hemen hemen aynı hizaya gelene ve baldırı, onun uyluğunun iç kısmına dayanana kadar, dikkatle pozisyonuna inerken eteğini tuttu. Birinin çıplakken bu kadar karmaşık bir manevra yapmaya nasıl cesaret edebildiğini anlayamıyordu.

Gerekli vücut parçalarının nasıl hizalanacağını hayatı boyunca çözemedi.

"Ayağım nereye gidiyor?" Spor ayakkabısı kayıp Josh'u ıstıraplı bir şekilde inlemeye zorlayan bir şeye çarpana kadar geriye doğru kaydı.

"Aman Tanrım. Ben çok üzgünüm." Ayağa fırladı ve Josh, ağza alınmayacak şeyleri tutarak cenin pozisyonuna dönerken çaresizce ayağa kalktı. "Gidip bir buz torbası alayım mı?"

"Ben iyiyim." Boynundaki zonklayan damar aksini söylüyordu.

"Ya kalıcı bir hasar varsa? Amerikalı kadınların Josh Darling'in değerli varlığının yasını tutmak için bir gün izin alması gerekecek.

"Lütfen konuşmayı kes." Gözleri yaşlarla doldu.

Clara, sonunda vücudunu açana kadar birkaç dakika boyunca onun yavaş ve derin nefesler almasını çaresizce izledi. Josh, ona ilk kez diz çökmesini söylediğinden kesinlikle daha az hevesle, "Artık yerine dönebilirsin," dedi.

"Nazikçe."

Josh söyleneni yaptıktan sonra rulodan birkaç parça bandı dişleriyle kopardı ve onlara verdi. "Ayaklarımızın yanına küçük X'ler çizin."

Uysallıkla ayak parmaklarına doğru eğildi ve eteğinin kendisiyle birlikte hareket ettiğini hissetti. "Hanımların böyle olduğundan emin misin?"

"Evet." Josh'un sesi sertleşmişti. "Ters kovboy kıza benzer bir konsept.

Derinliğin, hızın ve açının kontrolü sizde." Kalçalarını kaydırды. "Hadi, uh, bir sonraki pozisyona geçelim."

Tereddüt etti. "Seni tekrar incitmek istemiyorum."

Küçümseyerek el salladı. "Merak etme. Sikim sigortalı."

Clara elini kalbine götürdü. "Ciddi misin?"

"HAYIR. Tabii ki değil." Josh üst vücudunun ağırlığını dirseklerine verdi. "Ama biraz önce yaptığın surati gerçekten beğendim. Bir sonraki pozisyon kız üstte. Yani eğer yapabilirsen—"

"Üstteki kızın ne olduğunu biliyorum." Clara, ata bindiği yeri ayarlarken hanımefendi tavrını korumaya çalıştı. Kemerinin altındaki tehlikeli bölgeye girme riskini almaktansa kasıtlı olarak Josh'un karnının alt kısmına tünedi ve aşırı miktarda uyluk göstermemek için eteğini kabarttı.

Saçlarını kulaklarının arkasına itti. "Bu doğru mu?"

"Neredeyse." Josh elini nazıkçe onun sırtının ortasına bastırdı.

"Ne yapıyorsun?" Sesi daha çok ciyaklama gibi çıktı. Ereksiyonuyla karşılaşmadan buraya kadar gelmeyi başarmıştı. Mutlaka bir tane olduğundan değil. Muhtemelen yapmadı. Onu neredeyse insansızlaştırdığını düşünürsek.

Ayrıca, kumaş katmanları hariç, bu işi geçimini sağlamak için yaptı. Kendini profesyonel bir ifadeye alıştırdı.

Josh'un bluzunun ipeğinden geçen parmak uçlarının sıcaklığı, omurgasında aşağı yukarı hoş bir ürperti uyandırıyor. Göğüsleri birbirine değene kadar ona rehberlik etti. "Bu açıdan gidiyoruz."

"Anlıyorum," dedi, her nefes alışında göğüs uçlarının onun göğsüne sürtündüğünü fark etmemeye çalışarak. "Her zaman dik oturmam gerektiğini düşündüm. Bilirsin, kaldıraç için. Bu çok daha samimi." Çenesinin sert çizgisini incelerken burnundan nefes aldı. "Ama o kadar fazla yerim yok. . . sıçrama." Elbette kulaklarından buharlar akıyordu.

Josh ona gamzelerini buruşturdu. "Aslında zıplamana gerek yok. Yani yapabilirsin, manzara güzel olur." Bakışlarını sadece bir anlığına yere indirdi. "Ama eğitimde, klitorisini kasık kemiğimle temas ettirmek için daha çok sallama hareketi öneriyoruz." Profesyonel itibarına göre Josh, heyecan verici açıklamayı asık suratla yaptı.

"Bu nasıl olur?" Kelimeleri güçlkle çıkarabiliyordu. Derinin ve sabunun baş döndürücü karışımından oluşan kokusu, bir şehvet sisinin içine yuvarlanıp beyninin yarısını kaplamasına neden olmuştu.

"Sana gösterebilirdim ama... . ah . . . ellerimi kıcına koymak zorundayım.

Clara, toplayabildiği kadar ağırbaşlı bir tavırla, "Önemli değil," dedi. İradesine ne olmuştu?

Josh, eteğinin narin kumaşını parmaklarının uçları çıplak tenini dağlayana kadar sıkıştırarak onu arkasına aldı. O kaldıraç noktasından, onu sıvı bir sekiz rakamıyla leğen kemiğine yaslarken gözleri titreyerek kapandı.

Vay be. İnlememek için dudağını ısırđı. Kot pantolonunun kaba kotunu, sadece iç çamaşırının ince kumaşına sürmek, mükemmel bir sürtünme yarattı. "Aman Tanrım."

"İyi misin?" Josh donakaldı, çenesini öyle bir sıktı ki yanağında bir kas seğirdi. Clara onaylayarak mırıldandı ve gözlerini sımsıkı kapattı. Ağzını açsa çaresizce bir şeyler söyleyecekti. Pis bir şey. Bu hareketi tekrarlırsa böyle gelebileceğini biliyordu.

Josh tutuşunu onun kalçalarına kaydırdı. "Hala kaseti yerleştirmemiz gerekiyor." Nefesi düzensizleşmişti.

Clara, seks hayatının bir saniyesini bile bu pozisyon dışında herhangi bir pozisyonda harcadığına inanamıyordu. Avuçlarını yüzünün iki yanında yere bastırdı, göğüsleri onun göğsünde sürüklenirken onun üzerinde sallandı. Gözlerini açtığında ona bakıyordu.

Kan tadı alacak kadar alt dudağını ısırđı. Kuru çabalama trajik bir şekilde hafife alındı.

"Lanet olsun Clara. Beni çılgına çeviriyorsun."

Ellerini kıkına geri getirdi ve aşırı ısınmış cildini yoğurmak için parmaklarını açtı.

Clara zevki artarken nedensizce ona sürtündü. "Aman Tanrım. Yakınım."

Tutuğu o kadar sertleşti ki, yarın uyandığında parmak uçlarının izleriyle karşılaşacağını sandı. Bu fikir ona karşı ürpermesine neden oldu. "Durma."
"Sen ne dersen." Josh, bu sefer onu şüphe götürmez ereksiyonunun üzerinden aşağı doğru çekerken homurdandı.

Naomi odanın içinden kuru bir sesle, "Biliyor musun, kıyafetlerini çıkarırsan daha iyi oluyor," dedi.

Josh ve Clara ayağa kalktılar ya da en azından denediler. Ayakları parlak laminat zeminde kaydđ ve kollarını çılğınca sallayarak dengesini yeniden kazanmaya çalıştı.

"Siktir," dedi Josh, Clara'nın dirseği solar pleksusuna çarptığında.

"Pek sayılmaz." Naomi manikürünü inceledi. "Ama on dakika geç gelseydim eminim. ."

Clara özür dilemek ya da açıklamak için ağzını açtı. Hangisi önce çıktıysa.

"Ben sabırlı bir kadınıam ama bu göründüğü gibi değil gibi sözler söylersen aklıma kaçıracağım."

Josh'un alçak sesinde hem yorgunluk hem de uyarı izleri vardı, "Stu..."

"Clara, bize biraz izin verir misin?" Naomi kuduz bir panter gibi dişlerini gösterdi.

Kararsızlık Clara'nın ayaklarını yere sabitledi. Bir yandan, muhtemelen Josh'u terk etmemeliydi. Ne de olsa, aşağı inmek ve dönmek iki kişi aldı . Öte yandan, Naomi onun eski sevgilisiydi. En son duyduğu, hâlâ barışmayı umduğu eski sevgilisi. Belki de kasetle ilgili sorunu doğrudan açıklama fırsatı istiyordu?

Clara, Josh'un iki profesyonelin muhtemelen günlük bir soru olarak gördüğü Şeye amatörce yanıtını yazmasını dinlemek istemiyordu.

EŞyalarını yavaşça topladı ve Josh'a manevi desteğe ihtiyaçı olup olmadığını işaret etmesi için bolca zaman tanıdı. Hatta ayakkabı bağcıklarını yeniden bağlamak için eğildi.

"Clara, sorun değil." Gözlerini Naomi'ye dikmişti. "Seninle arabada buluŐuruz." Kaçarken, stüdyoda olup bitenlerle ilgili binlerce senaryo Technicolor'da aklından geçti. Her biri bir öncekinden daha kışkırtıcı. Motoru çalıştırdı ve radyoyu açtı. Çünkü Josh ve Naomi arasındaki bir anlaŐmazlıđın en olası iki sonucu bağırmak ve dzŐmekti ve her iki durumda da, o bunu duymak istemiyordu.

NAOMI tehditkar bir parmakla doğrudan Josh'un kalbini işaret etti.

"Kapatamazsın, değil mi?"

Josh içini çekti. Clara'ya olan hislerinin bataklığında boğulmaya başlamıştı bile. Şu anda ihtiyaçı olan son Şey, eski kız arkadaşından bir ders almaktı.

Sikini ıslatmak için tüm geleceğimizle kumar oynadığına inanamıyorum.

Uzanıp Naomi'nin elini tuttu. "Onun hakkında böyle konuşma. Clara ve ben seks yapmıyoruz. En azından Naomi'nin onu suçladığı türden değildi. Tanrım, hayatı ne zaman bu kadar karmaşık hale geldi?"

"Vay." Naomi geriye doğru bir adım attı ve elbisesi dizlerinin etrafında sallandı. "Yüzüme karşı yalan söyleyeceğin günü göreceğimi hiç

düşünmemiştim." Kollarını vücudundan ayırdı. "Bunun olacağını biliyordum . Taşındığı anda anlamıştım. Sana asla bağlanmayacak bir kadına karşı koyamazsın."

Josh, boğazındaki utancın alevini reddetti. "Ne hakkında konuştuğunu bilmiyorsun. Bir engelleme hatasını düzeltiyorduk. Bu arada senin fark etmediğin bir şey." İkisinin de yere inmesi mi gerekiyordu? Muhtemelen değil. Ama Clara'nın üzerinde pileli, cilveli küçük bir eteği vardı ve Clara kendini tutamadı.

"Engelleme hatası yapmadım" Kamera yuvasına doğru yürüdü ve merceğin içinden baktı. "Çekim kadrajından mı bahsediyorsun? Josh, geniş açıyı profesyonelce temizlettim." Çantasından pahalı lensi çıkardı. "Teçhizatın standardı bu. Kapatmak için geri geldim. Şimdi, senin şehvetli maskaralıkların sayesinde, bu pisliği düzeltmek için Lance ve Ginger'ın arama süresini yarın bir saat ileri almam gerekiyor.

Ensesini ovuşturdu. "Ah."

Bu mantıklıydı. Bok. Her şeyin hazır olması konusunda gergindi. Buna Clara'nın üç metre yakınına her gelişinde hissettiği, giderek artan baş dönmesi hissini ekleyince hemen sonuca varmıştı.

Naomi ayağına vurdu. "Ayrıca, bir hata yapmış olsam bile, ikinizin yaptığı blok yapmak değildi."

"İsa. Haklısın. Tamam aşkım? Bak, kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, çabalarım yüzünden hayalarım tekme yedim. Hala belli belirsiz bir mide ağrısı vardı. "Clara Wheaton'ın imkansız bir çekişme olduğunu bilmediğimi mi

sanıyorsun? O zengin, kültürlü bir dahi ve ben beyinden çok siki olan, üniversiteden terk yozlaşmış biriyim.

Herkes, onun iş kolunda çıkmaya çalışırken endişelenmen gereken şeyin kıskançlık olduğunu düşündü, ama bu buzdağının sadece görünen kısmıydı. Kıskançlık, endüstri dışı insanların mesleğinin ahlaki ve sosyal sonuçlarını kabul ettiğini varsayıyordu. İş arkadaşlarına ve ebeveynlerine porno yapan birini tanıtmaktan çekinmeyeceklerini. Sevginizin nesnesi, arkadaşlarınızın ve ailenizin önünde yanınızda dikilip dünyanın geri kalanının büyük bir bölümünün kirli saydığı birine sevgi ve bağlılık ilan etmeyi hayal edebilir.

Clara, ailesinin onu asla kabul etmeyeceği konusunda netti.

Naomi'nin kaşları çatıldı. "En son ne zaman seks yaptın?"

Hatırlamaya çalışarak tavana baktı. Gözleri kapalı ve ağzı açık, zevkle sırtını büken Clara'nın görüntüsü kafasına girdi. Clara sayılmazdı. Şimdi düşününce, belki de bir süredir kimse yoktu.

"Fazla. Uzun," diye tersledi Naomi. "Düşünmek zorundaysan, çok uzun zaman oldu."

"Meşguldum." Bir iş kurmak, kaydolduğunda varsaydığından çok daha fazla emek yoğundu.

Naomi, "Evet," diye alay etti. "Tamamen uygunsuz birine aşık olmakla meşgul. Clara'nın kalbini kırarsan çapraz ateşe yakalanabilecek insanları hiç düşündün mü? İkiniz aynı odada olmaya dayanamazsanız Shameless'a ne olacak? Ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Eğer fonumuzu çekerse, işimiz biter."

"Onun kalbini kıracağımı kim söyledi?" Clara'yı incitmek istemiyordu. Evet, onu becermek istiyordu. Ama pek çok insanı becermişti ve hepsi bundan hoşlanmışa benziyordu. Uzun zamandır ilk kez, beyninde seksten çok daha fazlası vardı. O imkansız kelime tekrar aklına geldi ama onu bir kenara attı. Daha sonra yalnız kaldığında kutusundan çıkarıp inceleyebilirdi.

Naomi, "Neden bahsettiğimi bilmiyormuş gibi davranarak beni aşağılama," dedi.

Ellerini havaya kaldırma sırası Josh'taydı. "Neden bahsettiğin seni ilgilendirmez."

"Beni ilgilendirmez? Josh, bunu benim işim haline getiren sensin. Ve sadece ben değil. Pruitt'e karşı bu intihar görevinde bizi takip etmeye ikna ettiğimiz onca oyuncuya ne demeli ? Maaş çekleri bittiğinde onlara ne olacak?

"Elbette." Ellerini kaldırdı. "Demek istediğini söyledin. Clara'dan vazgeçeceğim."

"Bana yemin et." Naomi beklentiyle elini uzattı.

Josh onun kan kırmızısı parmak uçlarına baktı ve korkusunun yüzünde okumasına izin vermemeye çalıştı. "Dramatik olma."

"Şu anda rol yapıyor gibi mi görünüyorum? Bana Clara'yla sevişmeyeceğine ya da başka türden bir romantik karmaşaya girmeyeceğine söz ver, yoksa bu gece bu projeden çekiliyorum." Elini kendi eliyle kısaca sıkana kadar ona doğru itti.

"Şu anda biraz ikiyüzlü davrandığını düşünmüyor musun? Sen ve ben başardık." Stu'nun ona sorun olmadığını söylemesini istedi. Tabii ki o ve Clara,

işi yürütmenin bir yolunu bulabilirdi. Alternatiften sağ çıkacağından tam olarak emin değildi.

"Hala bu konuşmayı yaptığımıza inanamıyorum. Sen ve ben asla para alışverişinde bulunmadık. Ama daha da önemlisi, benim kadar sen de biliyorsun ki ilişkimizin yürümesinin tek nedeni, çoğunlukla birbirimizi yalnız bırakmamızdı.

Onu orada tuttu.

"Seni asla zorlamadım ve sen de beni dizginlemeye çalışmadın. Biz her zaman birbirimizi becermeyi seven ve çaresizce kameraları döndürmeye çalışan iki kişi olduğumuz gerçeğini sahiplendik." Ona imza gülümsemesini verdi. Ağzını zar zor hareket ettirdiği ama gözleri parıldayan. "Senden hoşlandım çünkü bana aşık olman konusunda hiç endişelenmeme gerek kalmadı Josh."

Haklı olduğu zamanlardan nefret ediyordu. Kayıtlara geçsin, sevimli birisin. Birine yarım şans verseydin."

Naomi omuz silkti. "Bu durumda, sanırım asla bilemeyeceğiz."

Josh güçlkle yutkundu. Sorması gerekiyordu. "Ya Clara farklıysa?" Bunun doğru olmadığını biliyordu. Oda arkadaşına olan aşkının fazla ileri gitmesine izin verdiğini . Ama ona karşı olan hisleri artık geri alınamayacak kadar dağınık ve güçlüydü. Genel olarak, Clara Wheaton'ı sevmek gerçekten bu kadar kötü müydü?

Naomi başını salladı. "Kimse farklı değil. Hepsi fantezi istiyor ama kimse gerçeği istemiyor."

"Ben ciddiym Stu. Bırakmak istediğimde onu görmeliydin. Bütün bu şey, bu çılgın fikir, bunu bana inandığı için yaptı. Eliyle yüzünü ovuşturdu. Naomi'nin sözlerini Clara'nın davranışlarıyla bağdaştıramadı. "Kulağa saçma geliyor, biliyorum ama hayatımda ilk kez biri potansiyelimi gerçekleştirmemi istiyor. Bu ne demekse artık."

"Biliyorum." Ağzı ince, düz bir çizgi halinde duruyordu.

"Yumuşak olduğunu düşünüyor ama bazen gözlerinde bu bakış oluyor. Bunu nasıl tarif edeceğimi bile bilmiyorum."

Naomi içini çekti. "Kahvaltıda çivi yiyebilirmiş gibi."

Josh ayakkabılarına gülümsedi. "Evet."

Naomi konuştuğunda, sesi son derece ciddiydi. "Bu yüzden sana yemin ettirdim."

yirmi ikinci bölüm

Clara'nın Toni Granger'ın kampanya ekibine yaptığı ilk büyük sunumun sabahında ters gidebilecek her şey ters gitti.

Bir gece önce alarm kurmayı unuttuğu için uyuyakaldı. Diş macunu bitti, ayak parmağını oturma odasında Everett'in asi amfilerinden birine çarptı ve şimdi, en kötüsü, baş düşmanı Malibu'ya giden otobüs MIA'ya gitmişti.

O sabah ilk defa Josh'un evde olmasını diledi. Onu daha önce işe götürmüştü ama Shameless için çekimler birkaç gün önce başladığından beri onu neredeyse hiç görmemişti. Dün gece onu bıraktıktan sonra, mürettebattan

bazılarıyla bir şeyler içmek için buluşmak üzere taksiyle geri dönmüş ve geri dönmemişti.

Dün gece ona her sahne talimatını verdiğinde Ginger'ın gözlerinin onu yutmasına ya da Naomi'nin onu hâlâ bir fısıltıyla dize getirebilmesine takılıp kalmamaya çalıştı. Geceyi onlardan biriyle mi geçirmişti? Yoksa, diye yutkundu, ikisi birden mi? Kalbi kulaklarının arasında yüzdü ve ağrıya karşı gözlerini kapattı. Josh'un boş zamanını nasıl geçirdiği onu ilgilendirmiyordu ama bu onun umursamadığı anlamına gelmiyordu.

Ayrıca, muhtemelen aşırı tepki veriyordu ve o sadece işle ilgili meselelerle meşguldü. Shameless'in bir kara delik yarattığını inkar edemezdi. Ama aynı zamanda, onun evden ani yokluğunun, özellikle Naomi'nin geçen gece stüdyoda yanlarına gelmesiyle aynı zamana denk geldiği hissinden de kurtulamıyordu. Sonunda arabaya döndüğünde, Josh alışılmadık derecede sessizdi ve ağzını sadece ona "Sürmek ister misin?" diye soracak kadar açmıştı.

Batı Hollywood'a dönerken her trafik ışığında ona kaçamak bakışlar atmış, düşüncelerini anlamaya çalışmıştı ama gece gökyüzü yüzünü gölgeye boyamış, onu çene hattına, elmacık kemiklerine ve gözlerinin altındaki çukurlara indirgemişti.

Araba söylemek isteyip de söyleyemediği kelimelerle doldu. Josh gibi adamlar, Aramızda neler oluyor? yatmadıkları kızlardan.

Clara kendini sakin ve tarafsız bir tavırla eğitmeye çalıştı ama bunun yerine dalgın ve beceriksiz biri olmuştu. Sanki Josh'un hayatındaki varlığı, teknesini kıyıya bağlayan halatmış ve onu aniden sürüklemiş gibi.

Elinin tersiyle nemli alnını sildi ve bir ayağını kaldırımında tutarak caddeye baktı. Hiç bir şey.

Saatini kontrol etti. 8:07. Otobüs önümüzdeki üç dakika içinde gelseydi, Toni ile buluşmasına yalnızca beş dakika geç kalacaktı. LA trafiği nedeniyle dokuz buçuktaki bir toplantıya beş dakika geç kalmak mantıklıydı. İyi değil ama affedilebilir. Büyüleyici bir özürle süsleyebileceğin türden bir şey.

8:08. Beklediği her dakika, alternatif ulaşım seçeneklerini elinden aldı. Los Angeles yolcuları için prime time'a girmişlerdi. Bu noktada bir araba çağırırsa, buradan çıkmaları yirmi dakika sürerdi.

Jill'i aramaktan başka seçeneği yoktu.

Patronu sadece bir çalıştan sonra açtı, bu yüzden Clara kendisinin de saplantılı bir şekilde toplantı için geri saydığını biliyordu. "Naber?"

Clara, teyzesinin alışılmış sakinliğindeki belli belirsiz çatlakları duydu.

Telefonla hokkabazlık yaparak, taşıdığı çıktı destesini diğer koluna kaydırıldı.

"Ben çok üzgünüm. Uyuyakaldım ve şimdi otobüs gecikti." Gerçeğin tadı ekşiydi.

Gecenin yarısında Josh'un eve gelmesini bekledikten sonra uyuyakalmıştı. Her nasılsa, ona karşı olan hislerinin hain bir alana girmesine izin vermişti. Her geçen gün ona olan ilgisi daha az arkadaşça olmaya başladı ama aralarında romantik bir ilişki imkansızdı. Zavalılıca saçma. Ailesi, onun bu kadar

mükemmel tabloid yemi yapan biriyle aynı çatıyı paylaştığını bilselerdi ters dönerdi. Ayrıca, söyleyebildiği kadarıyla Josh kimseyle çıkmadı. En azından Clara gibi kadınlar değil. Birkaç kez birlikte stres atarlardı. Ama ona ilk hafta söylediği gibi, seksi duygulardan ayırmakta hiç zorlanmadı. Clara, Everett gittiğinde dersini aldığına inanmak istedi. Öyleyse Josh'un kendisi olmayan birine dokunduğunu düşündüğünde neden bu kadar hasta hissediyordu? "Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi Clara, yarı Jill'e yarı kendine. "Yirmi beş dakikadır buradayım zaten. Bensiz başlamak zorunda kalabilirsiniz."

Diğer hatta uzun bir sessizlik oldu ve teyzesinin, yani patronunun sözcüklerini dikkatle seçmek istediğini anladı.

"Sensiz başlayamam. Sunumun kopyalarına sahipsiniz. Toni geldiğinde burada olmazsan, arkasını dönüp kapıdan çıkıp gitmeyeceğinden emin değilim. Saçmalık.

Clara'nın kollarındaki çıktı yığını, haftalarca süren araştırmaları, titiz izlenim projeksiyonlarını ve gelişmiş ROI modellerini içeriyordu. Haftalardır bu ilk tur kampanya önerisi üzerinde yorulmadan çalışıyorlardı. Birinin, Jill'in bile otuz dakikada yeniden yaratabileceği türden bir şey değil.

"Sana dosyayı gönderebilirim ve sen de onu ofiste yazdırabilirsin?" Anksiyete boğazını tırmaladı.

Jill hattın üzerinden içini çekti. "Eski yazıcımızla, çöp gibi görünecek. Bu yüzden profesyonel kalitede baskıları tercih ettik. Yeniden planlamam gerekecek." Kesik, teslimiyetçi ses tonu Clara'nın gözlerini kapatmasına neden oldu.

Demek sevdiğin insanları hayal kırıklığına uğratmak böyle bir duyguydu.

Annesinin yüzü göz kapaklarının ardından kaşlarını çattı. Babasına ve Oliver'a yöneltilen bu bakışı sayısız kez görmüştü ama Los Angeles'a taşınmadan önce kendisini asla onun doğrudan yörüngesinde bulamamıştı.

Clara kendini önlem alırken buldu. "Hayır, yapma. Bir şey bulacağım. Orada olacağım." Tutabileceğinden emin olmadığın sözler vermekle ilgili ne diyordu? Beyni ağzına yetişmeden telefonu kapattı. 8:13.

Güneşin ağır ışınları sırtına çarptı ve onu durduğu yerde sıvılaştırmakla tehdit etti. Clara mendil bulmak için çantasını karıştırdı ve eli serin, keskin metali sıyırdı. Josh'un yedek anahtarı. Onun güvenoyu.

Kısa bloğu eve doğru yürümeye başladı. Corvette'in parlak siyah boyası garaj yolundan ona göz kırpıncaya kadar. Josh'un o anda nerede olduğunu, muhtemelen yatakta çıplak yattığını ve dün geceki fethin omzunu öptüğünü hayal etti. Clara'nın midesi isyan çıkarmakla tehdit etti.

Arabasını onsuz sürerse aklını kaybedecekti. Anahtarından izinsiz yararlanma fikri, kendi düşünce zincirine kafasını sallamasına neden oldu. Josh'un ona verdiği tek kuralı çiğneyemezdi. Tek başına araba kullanma fikrinin bacaklarını titrettiğinden bahsetmiyorum bile.

Ama Jill'in ona ihtiyacı vardı. Teyzesi bu yüksek profilli projede çalışması için onu işe alarak büyük bir risk almıştı. Clara, şirketin en küçük üyesinin bencilliğinin sonuçlarına katlanmasına izin veremezdi. Kendini çok ince esnetmenin sorumluluğunu almak zorunda kaldı.

Josh, Corvette'i neredeyse her gece stüdyoya götürmesine izin verirdi ve toplantıdan hemen sonra onu eve getirirdi. Numarayı telefonundan açtıktan sonra rakamlara baktı. 8:15. Kimi kandırıyordu? Eğer sorarsa kesinlikle hayır derdi ve o zaman seçenekleri kalmazdı.

Clara, kenarları avucunu ısırana kadar parmaklarını anahtarın etrafında kıvırdı.

Lütfen bunun için benden nefret etmesine izin verme. Otobüs için caddeye son bir kez baktıktan sonra arabaya koştu.

Kısa bacaklarına uyum sağlamak için sürücü koltuğunu hareket ettirmek zorunda kaldığı otuz saniye onu neredeyse olduğu yerde durdurdu. Koltuk, 'Vette onu kendinden kurtarmak istiyormuş gibi öne kaymaya direniyor gibiydi. Anahtarı kontağa çevirirken, motorun ani kükremesi onu yerinden sıçratana kadar sessizlik, boş kabini boğdu.

Josh anlardı. zorundaydı.

"Bu o kadar da kötü değil," dedi Clara birkaç dakika sonra boş yolcu koltuğuna. Sürekli bir sohbet akışına devam ederse, neredeyse Josh onunla birlikte at sürüyormuş gibi yapabilirdi.

Ama sonra adrenalin etkisini yitirmeye başladı ve panik onu ele geçirmekle tehdit etti.

Trafiğin akışına ayak uydurmak için hızlanırken yutkundü. Şimdiye kadar sadece iki kez birleşmesi gerekmişti.

Direksiyon simidindeki tutuşunu gevşetmeye çalışırken parmaklarının biraz uyuştüğünü fark etti. Toplantı biter bitmez o ve Jill arabayı geri alacaklardı ve

Josh asla daha akıllı olmayacaktı. Sunum için repliklerini kafasında tekrar tekrar çalıştı.

Sonunda eyaletler arası yoldan çıktı ve firmadan birkaç blok ötedeki dört yollu dur tabelasında yavaşladı.

Neredeyse.

Corvette, Clara kauçuğun kaldırırma çarpan tanıdık gıcirtısını ve ardından metalik bir çıtırtıyı duymadan önce kavşağın yarısını geçti.

yirmi üçüncü bölüm

PARDON BAYAN? Şüpheli suçlu Clara Wheaton'ı arıyorum. Josh hastane odasına dün geceki buruşuk kıyafetleriyle girdi. Alaycı ses tonuna rağmen, gözlerinin altında koyu halkalar vardı, bariz gerginlik izleri.

Tanıdık varlığı Clara'yı etkisi altına aldı ve onu başka hiçbir şeyin yapamadığı bir şekilde yatıştırdı.

"Josh," dedi, gökyüzünde kayan bir yıldızın kaymasını izleyen birinin Vay be diyebileceği şekilde.

Ama sonra hatırladı. Onun parlak zırhlı bir peri masalı şövalyesi gibi yatağının yanına koşmasını hak etmediğini hatırladı. Titrek bir nefes aldı ve Josh'un hak ettiği azarlanma yerine ona sempati göstermesini riske atmak istemeyerek gözyaşı tehdidini savuşturdu.

Onu görmeyeli saatler değil haftalar geçmiş gibi geliyordu. Onun etrafta olmasına fazla alışmıştı. Omuzlarının genişliğine ve burnunun dik yokuşuna

kadar. Beyni fazla mesai yapmakta ısrar ederken bile onu güldürme şekline. Clara, onun nezaket armağanını almış ve topuğunun altında ezmişti. Neden hep bu kadar yakışıklı görünüyordu? Yumruğunu tuttuğu hafif gevşek buketi fark edecek kadar uzun süre gözlerini yüzünden ayırdı. Hıçkırıklarının kaçınılmaz çığı patladı.

Vay canına, dedi Josh. "Hey, şimdi. Acın var mı? Bir hemşire bulmamı ister misin?" Yüzü asık bir halde yatağına yaklaştı ve elinin arkasını onun alnına götürdü.

"Ne yapıyorsun?" Avucunun altından ona bakarak hıçkırdı.

Josh'un kulaklarının tepeleri pembeleşti. "Annem yaptığında her zaman kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. Sanki inciten her şey ciddiye alınıyormuş gibi." Sıcak başparmağıyla gözyaşlarının izlerini sildi.

Arabasını çalmış ve arkadaşlıklarını mahvetmişti. Neden bu kadar sakindi? Çok tatlı? Omuzları gerildi, onun bağırmasını ya da daha kötüsü hayal kırıklığını sessizce ifade etmesini bekliyordu.

Josh onun suçluluğunu acıyla karıştırmış olmalı ki, "Yavaş ol kaplan. Büyük bir gün geçirdin," dedi ve sonra diğer elindeki çiçekleri hatırlamış gibi onları dikkatle kucağına koydu.

Nabız monitörü açıldı. Aptalca ve boşunaydı ama Clara onun kendisini o iğrenç hastane önlüğü içinde görmesinden nefret ediyordu. Tüm bu sahneyi, yüceltilmiş bir çamurluk bükücüye varan şey için aşırı dramatik olarak değerlendirdi. Gururuna verilen hasarın iyileşmesi vücudundan daha uzun sürerdi.

İyi olduğuna, sadece sarsıldığına dair itirazlarına rağmen olay yerindeki EMT'ler, tansiyonu düşmeyince hastaneye kontrol için gitmesi konusunda ısrar etmişti. Fizyolojik tepkinin, oda arkadaşının ve patronunun tepkileriyle ilgili endişesinden kaynaklandığını açıklamaya çalışmıştı, ancak muhakemesi tıp uzmanlarını yatıştırmamıştı.

En azından bir izin formu imzalamasına ve onu ambulansa bindirmek yerine Toni Granger'ı bekleme odasında bırakıp yanına koşan Jill'le birlikte gitmesine izin vermişlerdi. Hastaneye vardığında, saatlerce süren testler ve beklemeye karşı etkili bir argüman bulamadı. Josh geldiğinde, Jill'i ofise geri dönüp hasar kontrolü yapmaya ikna etmeyi henüz başarmıştı .

Clara, su işlerini yavaşlatmak için çenesiyle tavanı işaret etti. Josh'a bakarsa yine kaybederdi. Neden bu korkunç, bencilce şeyi yapmamış gibi davranıyordu? Ailesinin ona öğrettiği bir şey varsa o da insanları hayal kırıklığına uğrattığın zaman sonuçlarına katlandığındı. En iyi ihtimalle duyguları incitmek, en kötü ihtimalle haberler ve hapis cezası. Çiçek almadın ve kesinlikle sevgi dolu lakaplar almadın.

"Üzgünüm, biraz ezilmişler." Josh çiçekleri daha az ezilmiş tarafı ona bakacak şekilde çevirdi ve burnunun dibinde tuttu. "Ben, ah, yanlışlıkla üzerlerine binmiş olabilirim."

Kalbi küt küt atıyordu, göğsünden iki beden büyüktü. Tatlılığı vicdan azabı çekti. "Çok üzgünüm Josh. Kızgın olmalısın biliyorum, ama ne olursa olsun, arabanın tüm bu olaydan yeni gibi çıkmasını sağlayacağım.

Kaşlarının arasında küçük bir kırısklık belirdi. "Wheaton, Şu anda arabayı umursamıyorum. Biri seni ezmeye çalıştı." Yüzünü hâlâ elinde tutuyor, camdan yapılmış gibi çenesini ileri geri okşuyordu.

"Bu tam olarak doğru değil. Adamın kafası karıştı. O da benim gibi şehir dışından ve Los Angeles'ta araba kullanmaya alışkın değil ve kendini çok kötü hissetti Josh. Gerçekten yaptı. O bir enkazdı. Karabiber saçlı ve büyük bıyıklı yaşlı adamı, yüzünü ellerinin arasına almış, yanında kaldırımında otururken canlandırdı.

"Mm-hm," dedi kesin bir tavırla. Gözleri onun yüzünde, boynunda, kollarında gezindi ve hatta bacaklarını incelemek için battaniyeleri bile kaldırdı. "Nereniz yaralı?"

"Boynumda ve omuzlarımda kırbaç var. Emniyet kemeri her Şeyden daha fazla hasar verdi." En çok arabana ne olmasına izin verdiğimi gördüğünde beni asla affetmeyeceğinden endişeleniyorum.

"İsa." Parmağın köprücük kemiğini kesen kızgın kırmızı çizginin üzerinde çok hafifçe gezdirdi. "Seni burada mı tutuyorlar?"

Clara ürperdi ama acıdan değil. Her nasılsa, onun nazik davranıőı, kalbini daha önceki pervasızca dönmelerinden daha fazla tahribata uğrattı.

"HAYIR. Tüm testleri yaptılar ve her Şey temiz çıktı." Bu dokunuşlar muhtemelen onun için hiçbir Şey ifade etmiyordu, ama Clara bir keresinde sinemada kalçasını bir oğlanın kalçasına değdirmenin buharlı bir yakınlaşma anına eşit olduğuna ikna olmuş bir Şekilde otuz dakika geçirmişti. "Son

duyduğuma göre taburcu kağıtlarını işliyorlarmış. Beni nerede bulacağını nereden bildin?"

Josh geri çekildi ve ellerini yanına aldı. "Polis beni aradı. Arabanın ruhsatında benim adım var. Endişelenme, onlara arabayı ödünç alman için sana izin verdiğimi söyledim, böylece başın belaya girmeyecek." Ayakkabılarına baktı. "Keşke beni arasaydın. Lance dün gece barda çok içti, ben de iyi olduğundan emin olmak için kanepesine çöktüm. Yardıma ihtiyacın olduğunu bilseydim, eve daha erken gelirdim.

Clara yeniden yastıklarına gömüldü. "Panikledim. Seni aramak istedim ama kızacağımı düşündüm."

"Neden buraya hiç sandalye koymuyorlar? Eğil, olur mu?" Uzun vücudu, onun için açtığı alanı ve sonra birazını doldurdu. "Ben deliyim, seni küçük pislik. Beni çok korkuttun. Eve geldim ve araba gitmişti. Not yok. Hiç bir şey."

Kafasını salladı. "Çıldırđım. Birinin onu çaldığını sandım ve o sırada evde olup olmadığını bilmiyordum. Sana zarar vermeye çalışsalardı."

Josh uzandı ve alnına düşen saçlarını itti. Gözleri onunkini aradı.

"Bana sormadan arabayı ödünç almamalıydın. Ama böyle bir şeyin bana ihtiyacın olduğunda senin için gelmemi bir saniyeliğine bile olsa engelleyeceğini düşünseydin. . " Ona bir hemşire lejyonunu alt edecek kadar seksi bir gülümseme verdi . "Pekala, o zaman sandığın kadar zeki değilsin."

Elini kalbine götürdü, vücudunun kafesinden kaçmasını engellemek için boşuna umut etti. "Hala üzgünüm. Ne kadar üzgün olduğun hakkında hiçbir

fikrin yok. Jill ve Toni'yi hayal kırıklığına uğratmak istemediğim için arabayı aldım."

Ellerini kucağında kavuşturdu. "Kendimi mazur göstermeye çalışmıyorum. Yaptığım şey için bir mazeret yok ama nedenini bilmeyi hak ettiğini düşündüm. Diğer insanların beklentilerini karşılamadığım için kendimi gerçekten hasta ediyorum." Clara boş bir kahkaha attı. "Ama denediğimde bile, yine de insanları incitiyorum. Bu sefer onlardan biri olduğun için gerçekten üzgünüm."

"Clara." Josh, gözleri buluşana kadar çenesini eğdi. "Ne hakkında konuşuyorsun? Bu tür bir mükemmellik? Bu imkansız. Asla herkesi memnun edemezsin. Beni yanlış anlama. Sen iyisin ama kimse o kadar iyi değil." Clara, onun utanç verici gözyaşlarının geri dönüşünü görmemesi için yüzünü onun göğsüne bastırdı. Pudra şekeri gibi tatlı kokuyordu. "Yine çörek mi aldın?"

Çenesini başının üstüne dayadı. "Ne, sen bir tazı mısın? Evet, tamam, çiçekleri topladığımda sana 'geçmiş olsun' çöreği aldım ama yolda trafik çok kötüydü ve onu yemek zorunda kaldım. Geçim için. Acil bir durumdu."

"Bunu hak ediyorum," dedi Clara, sesindeki eğlenceyi saklamaya çalışarak. "Corvette'imi düşürdün."

"Çok doğru."

"O arabayı nasıl aldığımı bilmek ister misin?" Elini avucunun içine aldı ve başparmağıyla parmak boğumlarının üzerinde küçük daireler çizdi.

"Bu hikaye beni daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissettirecek?"

"Şey, büyükbabama aitti."

"Bir aile yadigârını mı mahvettim? Cidden?"

"HAYIR. Dinleme. Hazır değilim. Burada. Bu suyu iç." Josh komodinin üzerindeki plastik bardağı eline tutuşturdu.

"Böylece büyükbabam 1976'da 'Vette'i satın aldı. Ona orta yaş krizi arabası adını verdi. Her neyse, onu sevdi. Tüm çocukluğum boyunca, onun her şeyi cilalayıp parlattığına dair bu anılarım var. Anneannem yanında durmak için bahane istediğini söyledi."

Josh, battaniyeyi kaydığı yerden dikkatle bacaklarının etrafına sardı.

"Her neyse, araba kullanacak kadar büyüdüğümde ailemin bana araba almasının hiçbir yolu yoktu. Tek bir şans bile yok. Hikâyeyi çılgın el hareketleriyle vurguladı. "Ama okuldan bir gün sonra eve geldim ve büyükbabam Corvette ile garaj yolunda park etmiş, anahtarları uzatıyordu."

Clara, Josh'un yüzündeki animasyona ısındı.

"İnanamadım. Ona bunu kabul edemeyeceğimi söyledim. Tam bir bebek mıkнатısı olmasına rağmen, o arabayı ne kadar sevdiğini biliyordum. Ama gözlerimin içine baktı ve 'Al onu' dedi. Lütfen. Onu sana vermek, seni mutlu etmek, onu aldığım günden daha iyi hissettiriyor."

Josh boş su bardağını alıp masaya geri koydu. "Benim için o araba her zaman insanların eşyalardan daha önemli olduğu fikrini temsil etti. Sevdiğin şeyler bile. Bu yaz araba kullanırken seni izlemek, cehennem korkunu yenmek, hatta bu sabah o motoru tek başına çalıştırmak için cesaretini topladığını hayal

etmek... . " Yukarı baktı, göz göze geldi. "Her nasılsa, onu aldığım günden daha iyi hissettiriyor."

"Bu gerçekten iyi bir hikaye."

Josh, onun yastıklarına yaslanabilmek için kıpırdandı ve kolunu ihtiyatla onun omuzlarına doladı. "Teşekkürler, ben de öyle düşünmüştüm."

"Josh, bunu sana nasıl telafi edeceğim?"

"Bunun için endişelenmem, Wheaton," diye fısıldadı, dudaklarını onun şakağına bastırarak. "O hastane önlüğünün içinde son derece şapşal görünüyorsun ve bu çok uzun bir yol kat ediyor."

yirmi dördüncü bölüm

OW... OWWW... OW... Ah!"

Josh, kırbaç darbesine rağmen tek başına düş alabileceği konusunda ısrar ettikten sonra kendini kilitlediği banyo kapısından Clara'nın dönüşümlü olarak ciyakladığını ve inlediğini duyabiliyordu. Doktor, dinlenmesi ve ağrı geçene kadar günde iki kez ibuprofen alması tavsiyesiyle onu taburcu etmeyi kabul etmişti.

Clara, katı günlük rutinini sürdürmenin artık beklenmedik zorluklar içerdiğini kabul etmeyi reddetti.

Yüzünü onları ayıran ucuz kontrplağa dayadı. O içeri girdiğinden beri, düşer ya da başka bir şey olur diye, kapıyı kırması gereksin diye, banyonun dışında

on beş dakikadır dikiliyordu. "Tanrı aşkına, Clara, izin ver sana yardım edeyim."

Şimdiye kadar sabahı kaybolmuş bir ördek yavrusu gibi paytak paytak paytak
paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak
paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak
paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak
paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak
paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak
paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak paytak
paytak paytak ördek yavrusu gibi sallanarak geçirmişti. Mutfak tezgahındaki
tüneğinden, onun oturma odasına girmesini, dramatik bir şekilde içini
çekmesini ve arkasını dönmesini izledi. Birkaç dakika sonra mutfağa girdi ve
buzdolabını açtıktan sonra bunun çok fazla çaba sarf ettiğine karar verdi ve
kutudan avuç dolusu kuru mısır gevreği çıkardı. Onun kuru gevreği.

Ona iki spesiyalitesi olan çırpılmış yumurta veya ızgara peynir yapmayı teklif etti, ancak tamirci 'Vette'in en az bir hafta hizmet dışı kalacağını söylemesi üzerine kadın ona sıcak yemeği hak etmediğini söyledi.

Kötü bir şey yapmak asla affedilemeyecekmiş gibi davranıyordu ve bu onun sinirlerini bozuyordu. Yalnızca daha önce hiç yanlış bir şey yapmamış biri, bir araba ödünç almanın bu düzeyde bir kendini kırbaçlamayı hak ettiğini düşünürdü.

Yıkıldı ve içeri girmek için aptal üç vuruşlu sistemi kullandı, onun gülünç ev kuralını uygulayacak kadar kaşlarını çattı.

"Kesinlikle hayır," diye bağırdı duşun gürültüsünün arasından.

"Clara, bu senin için bile çılgınlık. Doktor, kırbaç geçene kadar kollarınızı belinizin üzerine kaldırmamanızı söyledi. Bu vücudunun yarısı. Her zaman yanında olması gereken kişi benim. Eğer kokuyorsan, acı çeken benim burnum."

Aniden su sesi kesildi. "Ama beni çıplak göreceksin. Tekrar. Uyumlu birlikte yaşama kurallarını çiğniyor."

"Bu hafta yalnızca web sitesi için çekim yapan en az yirmi çıplak vücut gördüm ve hiçbir şey olmadı." Mesleki bir tehlikeydi. Yıllarca kamera önünde ve kamera dışında yaşadığı maceralar cinsel duyularını köreltmmişti. Son birkaç haftadır her gün muhteşem kadınlarla çalışmış olsalar da, çekimler sırasında sanki kulaklık takıyor ya da kirli gözlükler takıyordu; hiçbir şey nüfuz etmedi.

"Yaralı ve hırpalanmış halinin beni nasıl cinsel bir çıkmaza sokmayacağını yeterince ifade edemiyorum. Bunların hepsi çok basit. Yaralandın.

Kokuyorsun. İçeri girmeme izin ver. O kadar kişisel olmayacak ki, bir araba yıkamacıdan geçtiğini düşüneceksin."

Bir dakika sonra Clara, bir eliyle havluyu etrafına sararak kapıyı açtı.

Küçük banyo koridordan kolayca on derece daha sıcaktı ve buhar doluydu.

Görüşünü netleştirmek için birkaç kez kırıştırdı. Çevrenin ve Clara'nın ıslak saçlarıyla, teninin boncuk boncuk görünümüyle birleşen etkisi... . tutuklama

"Vay be." Göğüs dekoltesi yıldızları görmesini sağlıyordu.

Clara havluyu göğüslerine daha sıkı sardı. Malzemeyi ne kadar çok çekerse, onun tatlı göğüsleri arasındaki vadide o kadar boğulmak istediğini söyleyecek yüreği yoktu.

Tamam aşkım. Yani yanlış hesaplamış olabilir. Tamamen bağışık olmadığı ortaya çıktı. Sette olmanın, çalışan, konuşan ve yemek yiyen bir sürü insan anlamına geldiğini unutmuştu. Kameralar, ışıklar, kostümler, makyaj ve diğer yapay işaretler anlamına geliyordu.

Clara'yı böylesine küçük, sıcak bir yerde görmenin mahremiyeti, onda o havluyu soyup onun her santimini yalamak istemesine neden oldu.

Kahretsin.

Özür dilerim, dedi, kendini toparlamak için ondan uzaklaştı. Muhtemelen onu korkutuyordu. O yaralandı, seni pislik. Onun yardıma ihtiyacı var, senin onun üzerine salyalar dökmene değil.

Gözlerini kapadı ve trafikte oturmayı düşündü.

Dişlerini temizletmeyi düşündü. Dişlerini temizletirken trafikte oturmak.

Oraya gidiyoruz. Bu yaptı.

Arkasını döndüğünde onu burnunun yamacından aşağı akan bir damla su ile buldu. Kalbi sıkıştı.

"Üzgünüm," dedi tekrar kalın dilinin arasından. "Kendi dayanıklılığımı abarttım."

"Ne demek istiyorsun?" Kırılğan sesi, en azından bir an için, adamın şehvet uyuşukluğunu yarıp geçti.

Sonunda boynunda çiçek açan mavi ve mor lekeleri aldı. Onunla ilgilenmek için yenilenmiş bir kararlılıkla omuzlarını dikleştirdi. "Sadece içeri girmeden önce kendimi daha fazla hazırlamalıyım, böylece aşırı bir ereksiyon yaşamadan sana yardım edebilirdim."

Sözleri üzerine Clara'nın gözleri kasıklarına kaydı. Üst dudağını yaladığında, bu küçük hareket onu neredeyse ikiye katladı.

"Tanrı aşkına." Trafik. Dişçi. Büyükanne İnci.

Clara'nın gözleri büyüdü. "Üzgünüm. Hiçbir şey görmedim. Dürüst." Gözlerini sıkıca arkasındaki lavaboya dikmişti.

"Hadi seni temizleyelim." Onunla duşa girmek zorunda kalacağını hatırladı.

Çıplak. Yönergeler bu saçmalığı kapsamıyordu.

Bakışlarını karo zemine çevirdiği için Clara da aynı sonuca varmışa benziyordu.

"Bunu yapmak zorunda değiliz," dedi korkak gibi davranarak. "Jill'i arayabilirim." Evet, Jill. Teyzesi, Clara'nın iyileşmekte olan vücudunu görünce pantolonunu giyme tehlikesiyle karşı karşıya kalmayacaktı.

Clara'nın ıslak saçları ayaklarının dibindeki küçük bir su birikintisine damlıyordu. "Bu iyi. Ben iyiyim. İyi misin?"

"Evet." Josh iki kez yutkundu. "İyi."

O sadece çıplak bir kadın. Sadece başka bir çıplak kadın. Birini gördün, hepsini gördün. Önemli değil.

Tişörtünü yara bandı gibi yırttı. Soyunma eyleminde oyalanırsa, aleti yanlış fikre kapılmaya devam edecekti. Kot pantolonunun fermuarına uzanırken,

Clara'ya bakmak gibi büyük bir hata yaptı. Gözlerindeki kıvılcım, nasıl saklayacağını bilmediği açlık, onun ellerini titretiyordu.

Ben böyle ölüyorum.

Külotunu üzerinde bıraktı.

Islandıklarında yapışkan ve rahatsız olacaklardı ama o ince pamuk tabakası bile Clara'nın derisinden yayılan siren şarkısına karşı bir kalkan gibiydi.

Sıcak suyu yeniden başlatmak için düğmeyi çevirdi ve cam kapılardan içeri girecek kadar ısınana kadar elini spreyin altında tuttu. "Hazır?"

Havluyu bir süre daha tuttu ama sonra hafifçe başını salladı ve havluyu bıraktı, havluyu lavabonun yanındaki bir kancaya astıktan sonra, adamın içeri girmesine yardım etmek için uzattığı ele uzandı. Önünde kayabileceği yaklaşık bir fit boşluk vardı.

Merhamet et. Burada, göğüslerinin doğrudan görüş alanından uzakta güvende olacağını düşünmüştü, ama belinin mükemmel şeftali kıcına tatlı daldırılması neredeyse daha kötüydü. Özellikle de pamuk kaplı aletiyle onun yumuşak, kaygan vücudu arasında artık sadece on beş santim olduğunu düşünürsek. Omzunun üzerinden ona bakmak için döndüğünde, muhtemelen astımlı gibi nefes aldığından, "Arkanı dön," diye mırıldandı.

Sert bir emir vermesini istememişti ama onunla göz teması kurmak zorunda kalırsa bunu asla atlatamazdı.

Josh'un tüm kişiliğini unutması gerekiyordu. Yıllar içinde, Tanrı vergisi karizmayı ustaca yapılmış bir silaha dönüştürmüştü. Cazibesini o kadar uzun süre düşünmeden kullanmıştı ki Josh Darling, nefes almak kadar bilinçsizce

onun doğal bir uzantısı haline geldi. Ama Clara'ya aşık olabileceğini bildiğine göre, Clara'yla flört etme riskini alamazdı.

Çiçek şampuanını aldı ve eline biraz döktü. Kafası başlamak için güvenli bir yerdi. Saçında erotik hiçbir şey yok. Ne kadar ipeksi hissettirdiği dışında.

"Gözlerini kapat." Kelimeler boğazında düğümlenmiş gibiydi. Hızlı, etkili hareketlerle parmaklarıyla şakaklarına masaj yaptı.

Ama Clara adil oynamadı. Başını hafifçe ellerinin arasına aldı. Doğru miktarda baskı uyguladığında ağzının biraz açık kalmasını izlerken kendini yavaşlarken buldu. Ufak tefek sesler çıkardı, nefes nefese küçük inlemeler yaptı ve David bunların zevk mi yoksa acı mı işaretleri olduğunu bilmiyordu.

"Bu iyi mi?"

Clara dudağını ısırды ve başını salladı.

Ona ne oluyordu? Kendini deli hissetti. Bundan elli kat daha pis şeyler yapmamış mıydı, beş kat daha fazla kadını işin içine katmış mıydı? Cep boyutunda bir WASP'ın saçını yıkarken neden paramparça oluyordu?

Ellerini onun kafatasının dibine kadar hareket ettirmeye devam etti ve orada başparmaklarıyla bastırarak nefesinin kesilmesine neden oldu. Bunun ön sevişme olmaması gerektiğini hatırlamak imkansız hale geliyordu , özellikle de onun büzülmüş göğüs uçlarını omzunun üzerinden kolayca görebildiğinde.

Bir rafa dizilmiş bir milyon yıl gibi gelen bir süreden sonra, saç derisindeki köpükleri durulama zamanı gelmişti. Gereksiz yere dokunmaktan kaçınarak onu duşun spreyi altında yönlendirdi. Su berraklaştığında kısa bir süre dinlendi. . . vücudunun yüzde doksanını koruyacağını fark etmeden önce.

"Sadece yıkamaya devam edeceğim." Görevini ikisinin de iyiliği için yayınladı.

"Tamam," dedi Clara ama gözlerini kapalı tuttu. Muhtemelen bu olmamış gibi davranmak içindi.

Daha sonra vücut şampuanını aldı, gözleri limon yeşili lif kabağında oyalandı.

Josh ne kadar yapması gerektiğini bilse de onun teniyle doğrudan temastan vazgeçmeye kendini ikna edemedi. Soğuk sıvı avucunda hızla ısındı. Clara ondan çok daha küçüktü. Onun alt yarısına ulaşmak için diz çökmesi gerekecekti.

Neyse ki duş dizlerinin üstüne gelmesine yetecek kadar uzun sürdü. Sert, soğuk zeminle teması bir an için vücudunu aşırı hızdan kurtardı.

"Bekle," dedi, onunla mı yoksa kendisiyle mi konuştuğunu bilmeden.

Gözleri bir rüyadan uyanan bir prenses gibi çırpınarak açıldı ve sol ayağını kaldırıp bükülmüş uyluğunun üzerine koyarken elini dengesini sağlamak için omzuna koymasına yardım etti.

Aralarındaki alçakgönüllülük gösterisi alev almış, yerine başka bir sıcak, nabız gibi atan duygu gelmişti, o da boyun eğmek için öne doğru eğildi. Bu pozisyonun ona amının engelsiz bir görüntüsünü sunduğunun farkında mıydı? Sabunlu ellerini kızın ayağında ve ayak bileğinde gezdirerek baldırına doğru masaj yaptı. Üzerinden geçerken uyluğu gergindi ve parmakları kıcına ulaştığında, kalçalarını öne doğru uzatarak, adamın reddetmeye gücünün yetmediği bir davette bulundu.

"Lütfen bunu yapma," diye mırıldandı. "Clara, buna dayanamıyorum."

Gözleri açıldı. "Öyle demek istemedim. Üzgünüm, ima etmeye çalışmıyordum. Duşu kapatmaya gitti, vücudunun yarısı sabunla kaplıydı.

"HAYIR." Kelime çok yüksek sesle çıktı, küçük alanda çınladı. Sesini düzeltti.

"Sorun değil, unuttun mu?" Josh dişlerini gıcırdattı. "Hareketsiz durmaya çalış."

Kendini bir bombayı etkisiz hale getirmeye çalışan Keanu gibi hissederek vücudunun geri kalanını hızla yıkadı. Clara gözlerini bir daha kapatmadı. Sonunda, onun kulaklarının arkasındaki ince deriyi yıkamayı bitirdi. Sırtını soğuk cam duvara yaslayana kadar geri adım attı. "Orada. Tamamlamak." Lanet olası bir madalyayı hak etti.

"Harika," dedi Clara, emin olmayan gözlerle spreyn altında durarak.

"Teşekkür ederim. Bana yardım ettiğin için." Omuzlarını içeri kıvırdı.

Josh muhtemelen sertliği için bir bahane bulmalı. Eyalette şu anda onu ne kadar becermek istediğini kontrol edecek kadar dişçi yoktu. Tabii ki yapmazdı. Yapamadı. O istese bile. Ona yalvarsa bile. Ah tatlı İsa, lütfen yalvarmasına izin verme.

Neden tekrar? Ah doğru. Çünkü Naomi'ye söz vermişti. Sözünü geri alamazdı.

Onun yemini. Shameless son haftalarda çok yol kat etmişti. İnsanlar ona güveniyordu. Sonunda önemli bir şey yapıyordu.

Clara ona doğru bir adım attı, sonra bir tane daha, ta ki o dilini çıkarıp dudaklarını yalayınca kadar.

"Ne yapıyorsun?" Sesi bir beton mikserinden daha boğuk çıktı. Naomi kafasının içinde çığlık attı. Durmak yok. yapma

Clara gözlerini kapattı ve başını hafifçe, dikkatle yana yatırdı.

Josh, yüzünü tutmak için titreyen elini kaldırdı. Onu o kadar çok öpmek istiyordu ki canı acıyordu. Onu o kadar çok tatmayı hayal etmişti ki sayısını kaybetti. Clara'yı öpmek bir zorunluluk haline gelmişti. Sanki dolgun alt dudağı , aylardır damarlarında dolaşan zehrin panzehirini tutuyordu . Bu ana karşı olan tüm argümanlar, patlamış ampuller gibi beyninden fişkırdı. Siktir et. Aralarındaki son santimi de kapattı. Islak vücutları dizlerinden göğse kadar birbirine bastırana kadar.

Clara kaydı ve neredeyse düşüyordu, çenesi onun omzuna değdiğinde gıcırdayordu.

Josh onu kollarının altına aldı. "İyi misin?"

Bir elini kafasına götürdü. "Evet bence de. Biraz başım dönüyor.

Bok. Ya beyin sarsıntısı geçirdiyse ve kaçırmışlarsa? Bir havlu aldı ve onu kapalı klozet kapağına oturtmadan önce dikkatlice etrafına sardı. "Burada kal ve başını bacaklarının arasına koy." Televizyonda öyle dediler, değil mi? "Sana bir bardak su getireceğim."

Josh, ben iyiyim. Geçti." Elini kaldırıp ona baktı, kirpiklerine su damlaları takılmıştı.

Endişelenme, dedi, sırılsıklam külotuyla banyodan çıkarken. "Başka hiçbir şeyin seni incitmesine izin vermeyeceğim." Özellikle ben.

yirmi beşinci bölüm

JOSH, CLARA'ya haftanın geri kalanında zatürree hastası gibi TEDAVİ ETTİ.

Dışarı çıktı ve bağışıklık sisteminde bir sorun olmadığına dair itirazlarına rağmen ona hem posalı hem de posasız tavuk şehriye çorbası ve portakal suyu aldı.

İşten sonra stüdyoya gelmesine izin vermeyi açıkça reddetti, bunun yerine dinlenmesi için zamana ihtiyacı olduğunu dikte etti.

Bu yüzden bu gece, Josh ateşli insanlara birbirlerinden nasıl kurtulacaklarını öğretirken, Clara kendini daha yaygın kabul gören Clara Wheaton Cuma gecesi buzdolabının içini temizleme aktivitesine düşmüş buldu. Hatta çıldırabilir ve kahve makinesinin kirecini temizleyebilir.

Josh'un mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde geldi. Onu istemiyordu. Çaresiz kalbinin algılamayı tahmin ettiği "işaretler" ne olursa olsun, ona gümüş bir tepside çıplak vücudunu sunduğunda odadan koşacak kadar ileri gitmişti. Görünüşe göre, bazen şiddetli bir sertleşme biyolojik bir sonuçtan başka bir şey değildi.

Kapı zili çaldığında, cevap vermeden önce sarı lastik eldivenlerini çıkarmaya zahmet etmedi.

"Siz Bayan Wheaton musunuz?" Teslimatçının elinde çarpıcı bir buket vardı.

"Ben." Adını imzaladı ve rengarenk çiçekleri dikkatlice aldı, yüzünü ortasına yapıştırmak ve nefes almak için sırtını kapalı kapıya gelene kadar bekledi.

Bakımlı dallar, Josh'un hastaneye getirdiği plastiğe sarılı kır çiçekleriyle canlı bir tezat oluşturuyordu.

Karta bakmadan babasından olduklarını biliyordu. Daha doğrusu annesi onları babasının kredi kartıyla göndermişti. Bazı kadınlar taliplerinden düzenli olarak çiçek alırdı ama Clara onlardan biri değildi.

Hayır. Son zamanlardaki sakatlık istisnası dışında, buketleri cazibesi için değil, mezuniyetler ve doğum günleri için topladı. Eşit derecede frezya ve acıma kokan ara sıra yapılan acı tatlı Sevgililer Günü aranjmanı bile.

Artık güllerine eşlik eden kızlık şiir fantezisine boyun eğmiyordu. Bu yüzden, yaprakların arasına sıkıştırılmış katlanmış selamlamaya baktığında, imza elinin hızla atan kalbine uçmasına neden oldu.

C—Annen bana bir kaza geçirdiğini söyleyen bir sesli mesaj bıraktı. Seninle ilgilendiğimi düşünüyor gibiydi, bu yüzden en azından çiçek gönderebileceğimi düşündüm. Umarım yakında ayaklarınızın üzerinde durursunuz. Ağustos sonunda görüşmek üzere. Sevgiler, E.

Aşk kelimesi gözlerinin tam ortasına çarptı. Everett'in bunu romantik anlamda söylemediğini biliyordu. Kartı kesinlikle düşünmeden imzalamıştı. Büyük teyzesi Barbara'ya sık sık bir mektup karalaması. Ama hala. O dört mektup için on dört yıl beklemişti.

"Aşk." Söz, yüksek sesle söyleyince daha da güzelleşti.

Annesi, onun açık isteklerini görmezden gelmiş ve onu kontrol etmesi için doğrudan Everett'i aramıştı. LA ve Greenwich arasındaki fiziksel mesafe, Lily Wheaton'ın azmini azaltmak için hiçbir şey yapmadı.

Vazo ararken midesi takla attı. Everett iki haftadan biraz daha uzun bir süre içinde geri dönecekti; son nefeslerini görme şansı vardı . Karnında tanımadığı bir düğüm oluştu. Everett'i neredeyse unutmuştu.

Ve teşekkür etmesi gereken bir kişi vardı.

Clara'nın Everett'e herhangi bir sadakat borcu olmadığı açıktı, ama aynı zamanda, o döndüğünde kesinlikle her şey değişecekti. Josh, yeni başlayanlar için taşınacaktı. Bu fikir neden acıttı?

Kaşlarını çattı. Elbette, Everett'in eve gelmesi iyi miydi? Clara sonunda California'ya gelme şansına sahip olacaktı. . . ama ne pahasına olursa olsun? Mükemmel aydınlatma, nostaljik aktiviteler ve vücudu pohpohlayan kıyafetler tasarladığı günler çok uzaktaydı. Tamamen başka bir kişiye ait olan planlar gibi.

Görünürde vazo olmayınca bir saksı aldı ve buketi elinden geldiğince pencere pervazına yerleştirdi. Josh'un çiçekleri komodinin üzerindeki yeri çoktan kaplamıştı.

Lastik eldivenleri çıkardı ve yatak odasına girdi. Birkaç dakikalık aramanın ardından Clara, geldiğinden beri dokunmadığı yağmurluğunun arkasında, dolapta Everett'lere tuzak kuran aksesuarlarını buldu. Küçük şapka kutusunu arka verandaya taşıdı. Anılar şeridinde bir yolculuk ona, kaçan kişi için neden bu kadar çok şeyi riske attığını hatırlatacaktı.

Boyası dökülmüş bir Adirondack sandalyesine yerleşerek bir avuç dolusu fotoğraf çıkardı. Başparmağı ilk olarak onun ve Everett'in peewee futbolundan, kollarını birbirlerinin omuzlarına dolanmış şekilde çektikleri bir

kareye takıldı. Clara'nın üniforması şüpheli bir şekilde bozulmamışken, kramponlarına ve tekmeliklerine çamur sıçramıştı.

Everett, herkes ona zor anlar yaşatsa da beden eğitimi dersinde hep onu seçmişti. Onlar bir çiftti. Kaçınılmaz bir sonuç. Onlar olmayana kadar.

kendi kaderini yazmak zorunda kalmıştı. ilk kez. Özgürlüğü bu kadar çok seveceğini kimse tahmin edemezdi.

Anonimliğin kesin yararları vardı. Buradaki insanlar, doğuda tanıştığı insanlar gibi onun soyadını hemen kütüphaneye veya hastanenin kanadına bağlamadı.

Kimse, Ah evet, demedi. Tabii ki babanı tanıyorum ya da Oliver'ın onunla karşılaştıktan beş dakika sonra içeriden öğrenenlerin ticareti yapması çok yazık.

Los Angeles'ta Clara'nın kendi kimliği vardı. Gelecek granite oyulmamıştı.

"Sivrisinekler akşam yemeğinde seni yiyecekler." Josh elinde citronella mumuyla çıktı.

"Beni seviyorlar," diye onayladı. Gerçekten alışılmadık derecede düşünceliydi. Kolunun altındaki tanıdık defter ona setten doğruca eve geleceğini söylüyordu.

"Çok geç." Kaşlarını çattı. "Yatakta olmalısın."

"Bana annelik yapmayı bırakmalısın. Ben tamamen iyiyim. Şu anda takla atabilirim." Takla atmayı öğrendiğini varsayarsak.

Josh, onun yanına ikinci bir sandalye çekti. "Neye bakıyoruz?"

Resim kutusunu ona uzattı. Elbette, birkaç garip aşamanın kanıtlarını içeriyorlardı, ancak Josh onun hem duygusal hem de fiziksel olarak çırılçıplak

olduğunu görmüştü. Saklayacak hiçbir şeyi kalmamıştı. Kalbi sıkıştı. . . ona "masadan" aldığı her şeyi hatırlatıyordu. İyi. Hemen hemen hiçbir şey. Havanın ağırlaştığı ve parıldadığı gece, o eşsiz yaz enerjisine sahipti. Aldığın her nefes özgürlük gibi hissettirdiğinde ve gökyüzü güneşten kurtulduğu için çok mutlu görüldüğünde, rahatlayarak iç çeker. Clara dikkatli olmazsa, böyle bir akşam onun potansiyeli hakkında sarhoş olabilir.

"Kendine bak." Josh, ikinci sınıftan bir vesikalık fotoğrafın üzerinde oyalandı.

"Dostum, tıpatıp aynı görünüyorsun. Ne tür bir yedi yaşında süveter-yelek giyer?"

Clara mahcup bir şekilde gülümsedi. "Onu kendim seçtim."

"Tabii ki sen yaptın." Ortaokul münazara takımından ona bir atış yaptı. "Bu patlamaları seviyorum."

"Annem bu saç kesimini çok sevdi. Açıkça saçak yapmak için yeterli alnım olmamasına rağmen." Clara burnunu kırıştırdı. "Ona karşı çıkıp onları büyötmeyi talep etmem sekizinci sınıfa kadar sürdü. Kazmaya devam ederseniz, orada belirgin bir kafa bandı aşaması var.

"Bekle, bu en iyisi." Josh ona solmuş bir Polaroid verdi. Bu, Clara'nın kocaman bir meşe ağacıyla poz vermesini ve ortodonti öncesi korkunç dişlerini açığa çıkarmasını gösteriyordu. "Benim de bir açığım vardı."

"Mömkün değil." Josh'un gamzeleriyle mükemmel bir sırıtışı vardı.

"Ah evet." Solmuş Levi's pantolonunun cebinden bir kibrit kutusuyla mumu yakmak için harekete geçti. "Devasa boşluk. Büyük P ile kişiliğe sahip olduğunu düşündüm. Diş teli taktığımda ağladım ve kapandı. Josh daha fazla

resim için kazdı. "Şimdi bir dakika bekleyin." Başparmağıyla resme dokundu.

"Bu bebek kim?"

Clara görüntüye bir göz attı ve ardından arka bahçenin karanlığına baktı. "Bu benim annem."

"Onun gözlerine sahiptin."

Ama ince beli ya da mükemmel duruşu değil. Sabrı ya da kendini kontrol etmesi değil.

"Senin barut renginden başka bir çift görmemiştim."

Clara koltuğunda kıpırdandı. Kimse gözlerinin renginden bahsetmedi.

"Fotoğrafın çekildiğini bilmiyordu, yoksa onursuz olduğunu söylerdi.

Görmek?" Clara annesinin çıplak ayaklarını işaret etti. Fotoğrafta Lily, arkasında güneş batarken mutfakta durmuş bir bardak buzlu çay içiyor. Baştan ayağa bir arada görünmeyi her zaman severdi. Günün sonuna kadar eve gelip topuklarını tekmelediğinde onu gerçekten tanıdım. Bunun, onun yönetim kurulu direktörlüğünden anneliğe dönüştüğüne dair bir işaret olduğunu düşünürdüm."

"Bahse girerim o bir havai fişektir."

"Genellikle," dedi Clara. Sonra nedense, "Ayrıldığım gün ağladı. Buradan uçmak için, yani. Benim bir saatlik tren yolculuğu uzaklığında olmama alışıktı."

Cıvı cıvı cırcır böcekleri sessizliklerini doldurdu.

"Beni havaalanına bile götürmedi. Onu yalnız bırakarak bencillik ettiğimi söyledim." Clara derin bir nefes aldı. "Sanırım korkmuştu. Ailem çok şey

yaşadı ve bunun yükünü hep annem çekti. Başkalarının pisliklerini temizledi. Ona benim için asla endişelenmeyeceğine söz verdim ama sonra bir gün uyandım ve hayatımdaki her şey tek kullanımlıktı. Hiçbir şey benim değildi."

"Demek buraya geldin." Josh ona yeni bir resim verdi. O ve Everett'in başka bir fotoğrafı, ama bu kez lise son sınıftan. Clara sarı elbiseyi ve son haftadan kalma burnundaki güneş yanığını tanıdı.

Everett'in kolları ve bacakları dolmuştu. Adam olmanın eşiğinde olan bir çocuğa benziyordu. Wrangler'ın kaportasına oturup mezuniyet provasının başlamasını beklediler. Clara, "Beni hep yedi," dedi. "Annem hayatını seçmek zorunda kaldı, ama ben asla ne istediğimi sormadım."

Josh dirseklerini dizlerine dayadı ve çenesini ellerinin arasına aldı. "Everett'i o kadar geride bıraktığını fark etmemiştim."

Clara başını salladı. "Hatırlayabildiğim kadarıyla."

Kaşlarının arasındaki çizgi derinleşti. "Anlamıyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Seni geri istemeyen birini isteme fikri? Josh'un bu durumla hiç karşılaşmadığına inanmakta hiç güçlük çekmedi.

"Sen ve bu adam. Popo-çene mi? İyi aile adı? Miras mı?"

"HAYIR." Clara güre saçlarını ensesinden itti. "Ya da bilmiyorum. Sanırım bunların hiçbiri incitmiyor ama bence asıl cevap bunlardan daha basit."

Gerçeği anlayınca başını salladı. "Sanırım Everett'i çok uzun zamandır istiyordum çünkü o sevgisini her zaman elinin altında tutuyordu."

Josh, gömleğinin koluyla oynayarak gözlerini ondan kaçırdı.

"Her zaman doğru ışık anahtarını arıyordum. Birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi görmesini sağlayacak o tek an. Hayatım ritimler ve rutin üzerine inşa edilmiştir. Everett'i kovalamak tanıdık geldi. Rahat. Kolumda Everett varken kimse benim için endişelenmezdi."

Yanında Josh'un omuzları gerildi.

"Tanrı. Kulağa çok acıklı geliyor. Ailemden, arkadaşlarımdan uzağa ülke çapında taşındım ve Everett beni zar zor gördü. Tam karşısında dururken bile." Utançtan midesi bulandı.

Josh başını salladı. "Gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Clara fotoğrafı indirdi ve elini şakağına götürdü. "Ne?" Sert bir içki mi yoksa on dört saat uyumak mı istediğine karar veremiyordu.

Josh ayağa kalktı ve verandada volta atmaya başladı. Ayakkabıları, ellerini yumruk yapıp ayaklarını dikene kadar her sarsıntılı hareketinde tahtaya çarptı. "Kahretsin." Elini ürkütücü bir güçle saçlarından geçirdiğinde, onun kafa derisi için endişelendi. Göğsü yükseldi ve tişörtünün altına indi.

"Dinle, eğer o adam" -Josh, Everett'in yerde duran fotoğrafını işaret etti-

"dizlerinin üstüne çöküp seni becermek için yalvarmazsa, sana bunu kibarca söylemenin bir yolunu bulamıyorum. o bir salak." Ellerini kaldırdı. "Her sabah uyanıp seni öpme ve sana dokunma ayrıcalığı için dua etmezse ve sadece sana bakmak için Tanrı'ya dua etmezse, o zaman içinde bir şeyler derinden dengesizdir."

Clara'nın ağzı açık kaldı. Josh'un sesi dışındaki her ses kayboldu.

"Clara." Bakışlarındaki karanlığın bir kısmı azaldı. "Everett senin fevkalade, acı verecek kadar güzel ve çok seksi olduğunu" -bir an acı çekiyormuş gibi gözlerini kapadı- "ağzının hareketlerini düşünürken neredeyse kendimi ovuşturacağımı göremiyorsa, o zaman o acınası biri ve sefil hayatının en büyük hatasını yapıyor."

yirmi altıncı bölüm

GERÇEK, aralarındaki havada asılı kaldı ve Josh bir an için hem zaferi hem de zaferi tanıdı. Clara'ya olan ilgisinin derinliğini kabul etmek, onun kendisi hakkındaki yanlış kanılarına meydan okumak, son birkaç haftadır göğsüne dolanan sıkı bant sonunda kopmuş gibi hissetmesine neden oldu.

Ama sonra o an sona erdi ve sözlerinin ardından yaşamak zorunda kaldı.

Clara'nın kocaman gözlerine baktığında, bir hata yapmış olabileceğini anladı.

Bir avuç beceriksiz, fevri cümleyle yeni bir gerçekliği serbest bırakmıştı. Tam olarak yapmamaya yemin ettiği şeyi yapmıştı. O ve Clara'nın ele almaktan özenle kaçındıkları tüm kaçamak bakışlar ve kalıcı dokunuşlar, kendilerini alternatif bir anlatı içinde yeniden düzenlediler: Clara'nın onu fiziksel arzusunun ötesinde istediğini bildiği bir anlatı.

Naomi bunu öğrendiğinde onu kahvaltıda yiyecekti. Tutkulu konuşmalar kesinlikle "komik iş" olarak sayılır.

Haklı olarak, Clara'dan uzak durmaya çalışmış, o yakınlığa can atarken aktif olarak mesafe yaratmaya çalışmıştı. Kahretsin, başka biriyle yatmayı bile

düşünmüştü. Kenarı çıkarmak için. Ne yazık ki, başka kadınlar fikri, hayalarının vücudunun içinde kıvrılmakla tehdit etmesine neden oldu. Belki de her şey mahvolmamıştı. Onu sadece iftiralara karşı savunmuştu. Arkadaşlar bunu her zaman diğer arkadaşlar için yapardı. Tabii ki, çoğu arkadaş muhtemelen görevi cinsel organlarına birden fazla atıfta bulunmadan da başarabilirdi.

O yüzden biraz kendini kaptırmıştı. Clara'nın çekici olmadığı, doğası gereği sevimli olmadığı fikri onu mantıksız bir şekilde öfkeliendirdi. Josh olağanüstü zeka iddiasında bulunmadı ama Everett Bloom birinci dereceden bir aptaldı. Üzerindeki bol tişört ve eski püskü boxer şortuyla bile Clara nefesini kesiyordu. Bu günlerde vücudunun onu sertleştirmeyen tek yeri çenesiydi. Clara ağzını birkaç kez hareket ettirerek, dudaklarından geçmeyen farklı harfler şekillendirdi.

"Ne düşünüyorsun?" İtirafı onu yarı yolda bıraktı ve ayaklarının dibinde kanlar içinde kaldı.

"Beni istediğini mi söylüyorsun?" Sözcükler gece havasında titredi.

Bok. Doğrudan onaydan kaçınabileceklerini umduğunun ötesinde umut etmişti. Sitenin bir haftadan daha kısa bir süre içinde açılması planlandı.

Naomi her ne kadar kabul etmek istemese de geçmiş performansıyla ilgili haklıydı. Ama ne yapabilirdi? Yalan? Clara'ya söyle hayır mı? Çoğu gece onu düşünerek kaçtığını söylediğinde bunu mecazi anlamda mı kastetmişti?

"Seni kesinlikle istiyorum. Ama açık olmak gerekirse, burada hiçbir şey istemiyorum. Benim hakkımda böyle düşünmediğini biliyorum." Clara onu

seksi bulabilir ama onunla gerçekten çıkmayı asla düşünmez. En azından ona aşık olup olmadığını sormamıştı. Yalan söylemekte hiçbir zaman iyi olmamıştı.

Clara sandalyesinden ona bakakaldı. "Şey. . . Dalga mı geçiyorsun?"

"Şaka yapmıyorum." Eğildi ve onunla göz göze gelmek zorunda kalmamak için mumu üfledi. "Ama senin teselli ödülün olmaya hiç ilgi duymuyorum.

Everett'in geri dönmesini beklemek istiyorsan, bu konuşmayı unutabiliriz, tamam mı? Sevinci söndükçe içi karardı.

Clara, "Demek böyle hissettiriyor," dedi, o kadar sessizdi ki neredeyse anlayamamıştı. "Sanki birisi bir kola kutusunu sallayıp göğsümün içinde açtı."

Josh yüzünü buruşturdu. "Hoş olma ihtimali var mı?" Kulağa acı verici geliyordu ama gözlerindeki bir şey onu umutlandırdı.

Köprücük kemiğinin altına masaj yaparak ona zayıf bir gülümseme verdi. "Bu harika."

Önünde diz çöktü ve yavaşça ellerini yüzünü kucaklamak için kaldırdı. "Tam olarak ne kadar harika? Sormamın sakıncası yoksa."

Clara yanağını onun avucuna sürttü. "Diyelim ki hayatımın en inanılmaz anını hayal ettiğimde, genellikle daha iyi bir kıyafet giyiyorum."

Josh, yüzünün topografisini çizerek başparmağını onun çene hattında gezdirdi. Dudaklarını birbirine yaklaştırdığında kirpiklerinin kapanmasını izledi. "İstersen bu pijamaları çıkarmana yardım etmeye hazırım."

Onun ürkütücü kahkahasını dudaklarıyla yakaladı ve onun ilk tadı dilinin üzerine düştüğünde içini çekti. Çiçek şampuanının tanıdık bir şekilde kışkırtıcı kokusu etrafını sardı ve onun şehvet yüklü anılarını geri getirdi - ıslak, çıplak

ve istekli. Clara'yı tutmak, hayal ettiğinden daha iyiydi. Onun tatlı öpücüğünün baskısı altında tüm vücudu canlandı. Daha fazlası için duyduğu arzunun yoğunluğuyla onu korkutma pahasına, kendini kibar olmaya alıştırmaya çalıştı. Vücudunun yavaş gitmesini istedi. Bu gece Josh, ona düşündüğünden daha fazlasını yapabileceğini göstermek istedi.

Clara'nın parmakları onun uzun buklelerinin arasından geçti ve Clara tırnaklarını kafa derisinde gezdirirken o ürperdi. Sette taklit edilmesi en zor şey öpücüklerdi. Josh, umursuyormuş gibi görünmek için başını eğmeyi ve ağzını hareket ettirmeyi öğrenmek için saatler harcamıştı. Bu ana güç veren aciliyetin edimsel hiçbir yanı yoktu. Neşeyle karışan arzusunun yoğunluğu, başına bir darbe indirdi. Josh onun alt dudaklarını dişlerinin arasına aldı ve nefesi kesilene kadar hassas tenini ısırdı.

Naomi haklıydı. Bu kadar çok kumar oynamak için delirmişti. Artık umursamaması çok kötü. Clara'nın yumuşaklığıyla ve intikamını alırken ısırığının tatlı acısıyla uyuşturulan Josh teslim oldu. Bu kadar iyi hissettiren bir şey nasıl kötü olabilir? Clara'yı ayağa kaldırdı. Ondan daha fazlasına erişmek istiyordu. Onun tamamı.

Ağızları daha da çılgına dönerken, Clara'yı öpmek artık bir seçim gibi gelmiyordu. Ona dokunmak, onu istemek oksijen kadar önemliydi.

Parmak uçlarını kot pantolonunun kemerinin altında gezdirerek karın kaslarının kasılmasına neden oldu. Aralarında oluşan bu şeyin büyük finalini istemesine neden şaşırmıştı?

Josh bileklerini ellerinin arasına aldı. "Yavaşla. Senin tadını çıkarmaya çalışıyorum." Böyle bir kızla sadece bir şansın vardı ve o bunu anlık tatmin için harcamaya niyetli değildi.

Clara küçük bir inilti çıkardı ve ses doğrudan aletine ulaştı. Rahatlayarak bacaklarından birini onunkilerin arasına kaydırды. Kalçasına doğru sallanma fırsatını değerlendirdi. Aleti daha önce yarı yarıya sert olsaydı, şimdi çivi çakabilirdi. Ağzını boynuna indirip baskı uyguladığında, adam çaresizce kalçalarını yuvarladı. Clara vücuduyla onu arka kapıya doğru itti.

"Biliyor musun, o hırkaların aldatıcı. Sonuçta senin iyi bir kız olduğundan emin değilim. Sırtı evin yan tarafına çarparken, onun çenesinden aşağı ve köprücük kemiğine tüy kadar hafif öpücükler kondurdu. "Bunun gerçekten olduğuna inanamıyorum."

Josh, parmaklarını Clara'nın şortunun üzerindeki sıcak karın şeridinde bastırdı. Efsanevi kontrolü dağılmakla tehdit etti. Onu o kadar uzun ve o kadar iyi öpmek istiyordu ki, bacakları büküldü ama destek için duvara yaslanan o olmuştu bile. Clara bacağına onun beline doladı ve o küfredene kadar kendini utanmadan ona bastırdı.

Josh Darling'i mi yoksa Josh Conners'ı mı istediğini bir bilseydi. Kafasından vücuduna yayılan ve onu titreten panik, sahne korkusundan kaynaklanmıyordu. Daha kötü, daha büyük bir şey dizlerini kilitlemesine neden oldu.

Son iki yılda seksin tüm duygusal unsurlarını tüketmişti. Sadece performanslarında değil, Naomi ile de. Duygularının oral seks ile karışmasına izin vermedi.

Parmaklarını Clara'nın saçlarında gezdirirken, Josh sadece tadını çıkarmıyordu. Oyalıyordu. Korku, damarlarında şarkı söyleyen arzuyla birleşmişti.

En iyileriyle düzüşebilirdi ama bu sikişmekle ilgili değildi. Bu gece kıyafetlerini çıkarması, Clara için sadece pantolonunu değil, kalbini de açma becerisini test edecekti.

Ellerini omuzlarına dayanmak için hafifçe yanlarından yukarı kaydırды, göğüslerini o kadar açık bir şekilde görmezden geldi ki, kadın hüsrana uğramış bir şekilde inledi ve protesto etmek için yumruklarını göğsüne vurdu. Tadını çıkardığıma söz veriyorum, dedi aksi bir tavırla, fermuarına uzanırken. "İsa." Sıcak küçük ellerini kot pantolonunun içinden hissedince tısladı.

"Mükemmelsin. Bunu biliyor muydun?"

Ellerini göğüslerine bastırды ve her birine tam olarak istediklerini verdi. Josh derin, düzensiz bir nefes aldı. "Kahretsın."

Clara onun dokunuşuyla eğildi. "Josh?"

Pozisyonunu korudu ama onunla göz teması kurdu. Sokaktan gelen beyaz gürültü kulaklarında gürledi.

"Seks yapmak üzereyiz, değil mi?" Alt dudağını ısırды.

Güldü, alnını onunkine dayadı. "Evet, Wheaton." Kaşlarının arasına küçük bir öpücük kondurdu. "Seks yapmak üzereyiz." Beklentilerini karşılayamama fikri

onu korkuttu ama onun kızarmış yanaklarını ve dolgun ağzını görünce başka seçeneği olmadığını anladı. Onu öldürse bile Clara'ya sahip olduğu her şeyi verecekti.

yirmi yedinci bölüm

Işıkları açık bırakırken RAHAT MISINIZ?" Josh, saçları parmaklarından dağılmış ve dudakları onun ağzından şişmiş halde kapı eşiğinde oyalandı. Clara'nın kalbi göğüs kafesini delip geçti. "Evet." Bir kuruşa, bir pounda. Son birkaç ayda pek çok çılgınca şey yapmış olabilir ama bu kesinlikle pastayı aldı. Josh, onun cevabını, onun altında parçalanışını izlemeye söz veren gözlerle ödüllendirdi.

Ama yine de Clara donup kaldı. Kendini biliyordu, daha önce seksi aşktan ayırmayı başaramadığını biliyordu. Ve Josh ile risk çok daha yüksekti. Onu zaten bir kişi olarak seviyordu, bir profesyonel olarak ona saygı duyuyordu, kahretsin, başarılı bir şekilde birlikte yaşayabileceklerini bile biliyordu. Ona aşık olmak gülünç derecede kolay olurdu, bu yüzden onunla yatmak imkansız bir risk teşkil etmeliydi. Bir gerçek dışında. Sevgi dolu Josh, bildiği her beklentiye karşı çıktı. Ailesinin onun için kurduğu her rüya. Hayal ettiği her gelecek.

Belki de bu duvarlar onu korumaya yeterdi. Belki harika, akıllara durgunluk veren, dünyayı sarsan bir seks yapabilir ve yine de bir şekilde kırık bir kalpten kurtulabilirdi.

Everett'in aksine bu durum açıktı. Josh, ona aralarındaki inatçı arzusun doruk noktasından başka bir şey vaat etmemişti. Ona bir randevu ya da kız arkadaşı olmasını teklif etmemişti. Basit görünüyordu: onun kurallarına göre oynamanın bir yolunu bulabilirse mutlu olabilirdi. Onlar gittikten sonra Josh'a sahip olabilirdi.

Bir kere daha fazlasını beklemeden sunulanı al. Josh'la bir gece çoğu kadının hayatı boyunca umabileceğinden çok daha fazlasıydı.

"Panik yapıyorsun." Josh odanın karşısına geçip elini tuttu.

"Değilim," diye yalan söyledi, bakışlarını onun omzuna sabitleyerek. Yatak çok yaya bir ayar mıydı? Banyoya girip dantelli bir şeyler giymeli mi? Nasıl olur da onun müstehcen deneyimlerinin bolluğuna kadar yaşayabilirdi? Kırbaları ya da zincirleri yoktu. Göz bağı veya oyuncak yok. Yenilik ve yakınlık, onun için gerçekten sahip olduğu tek şeydi. "İyi kız" olayını çevirmeli mi? Ahlaksız ve vahşi yerine utangaç hissediyormuş gibi mi davranacaktı?

"Hey." enesini eğdi. "Hazır değilsen bunu bu gece yapmak zorunda değiliz."

Josh onu kendisine doğru çekti ve boştaki eliyle saçlarını okşadıktan sonra başının tepesini öptü. "Mutlu bir şekilde kanepede oturup sevişeceğim."

"Hayır," dedi Clara umutsuzca, boştaki elini adamın boynuna götürüp onu buklelerinden tutabilmek için geri çekerek. Öpücüğüne arzu kattı, muhtemelen hevesiyle onu yaraladı. "Yani," dedi dudaklarına doğru, "hayır, teşekkür ederim."

Vücudu taleplerle uğuladı. Ağzı bir uyarı etiketi ile gelmelidir. Josh onu savaştan dönen bir adam gibi öptü. Sanki onun tek başına olduğu düşüncesi onu binlerce yalnız gece boyunca sıcak tutmuş gibi.

Ayağa kalkmak için boynuna sarılana kadar öpüştüler. Ta ki endişeleri beyninden uçup gidene kadar. Josh, vücudunu kendi elbiseleriyle örterken kıyafetlerini yırtarak onu yatağa doğru yürüttü. çok şükür Giyim artık dayanılmaz bir yük haline gelmişti. Onun çıplak tenine dokunmadığı her saniyenin boşa gittiğini düşündü.

Bluzun üstünü göğüslerinin üzerine sokarken ağzı, kulağının arkasındaki nabız noktasında sıcak ve tatlı çalıştı. Yaptığı her şey onu şehvetli bir kargaşaya sürükledi. Künt tırnaklarını tişörtünün ince pamuklu sırtına sürtene kadar.

"Hiçbir hareketim yok," diye onu derin nefesler arasında uyardı ve adam gömleğini tamamen çıkardı.

Josh ona bakmak için arkasına yaslandı. Alnına düşen altın rengi saçları, hararetli gözlerinin üzerine bir gölge düşürüyordu. Kendi tişörtünü rastgele attı. "Hareketler için endişeleneceğim." Onu kucağına çekti, böylece ata biner gibi oturdu ve doğrudan cinsiyetini gösterecek şekilde kulak memesini dişlerinin arasına aldı.

Clara ellerini adamın omuzlarının kalın taşlarında gezdirdi. Onu her yerde tatmak istiyordu. Onu hiç kimseyi istemediğı şekillerde istiyordu - çılgınca, dağınık ve tamamen kontrolden çıkmış.

Kumaşa ikinci kez bakmadan spor sutyeninden çıkmasına yardım eden Josh, onun çıplak göğüslerini okşadı. Onunla alay ederken, Clara onun uyandırdığı şiddetli ağrıdan kıvrandı.

"Lütfen." İsteddiği her şeyi soracak kelimeleri yoktu.

Parmaklarını değiştirmek için ağzını getirdi ve çökmekte olan baskı uygulamak için dişlerini kullandı. Dilinin her hareketi kusursuzdu. Vücudunu hiçbir zaman özellikle cinsel olarak görmemişti ama şimdi kendini seks için yaratılmış, tepeden tırnağa zevk için tasarlanmış hissediyordu.

"Lütfen ne?" Josh, göğsünün üst kısmına bir aşk ısırığı emdi.

Clara, arkasına yaslanıp kalçalarının açılmasına izin vermeden önce, boxerını ve iç çamaşırını itip çıkarmak için ondan uzaklaştı. "Kapa çeneni."

İnledi ve öne doğru eğilerek elini bacaklarının arasına aldı. "Böyle olacağını biliyordum." Sert sesi onu ürpertti. "Benim için çok sıcak. Çok hazır. Hiç düşündün mü?" Josh iki parmağının ucunu onun klitorisinde gezdirdi. Clara, onu tutarken ikisinin de duyabileceği kadar ıslanmıştı. "Bana izin verirsen sana yapacaklarım hakkında mı?"

Kalçalarını kaldırdı ve inledi. "Evet. Aman Tanrım." Yıllar gibi geçen aylar boyunca her gece. "Evet."

Josh, onun itirafının tadını çıkarmak istermiş gibi bir an için gözlerini kapattı. Eğilip kalçalarını ağzına doğru kaldırdı, dudakları, dişleri ve diliyle kaygan etinin üzerinde gezindi. Clara'nın doğru olduğunu bildiği her şey, zaman ve mekanın sınırları da dahil olmak üzere, var olmaktan çıktı. Josh onu istiyordu.

Yaptığı her dokunuş, çıkardığı her kaba ses, hayal bile edilemeyecek bir şeyi doğruluyordu.

Daha sonra, onu dilinin üzerine oturttuğunda, tırnaklarını adamın kollarının etine geçirirken, kendini insandan çok hayvansı hissederek, kıkırdadı. Josh onu nazikçe yere indirdi. Onun yatıştırıcı dokunuşları onun zevkini uzatıyor ve vücudunu daha fazlası için hazırlıyordu. "Sıkı olacak." Josh'un uyarısı, vahşi gözleriyle çarpıştı.

"Umurumda değil," dedi Clara, yeniden sözcükler oluşturacak kadar hava toplayabildiği zaman.

Josh ayağa kalkarken ona değerli bir şeymiş gibi baktı. Fermuarının aşağı inen mırıltısı yüklü sessizliği kesti. Adamın kaslarının altın rengi teninin altında hareket etmesiyle tıka basa doymuş bir halde, bakakalmasına izin verdi. Clara dudaklarını yaladı. En çok neyi sevdiğine karar veremiyordu. Çenesinin kıvrımı, pazılarının kıvrımı, karnının düz yüzeyleri, kalçalarının keskin eğimi. Ağzı kurudu. Onun kalın horoz.

Clara derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi. Videoları görmüş, onun kendine dokunmasını izlemişti ama şimdi onun cüssesi ve... . kolan . . yeni bir varış noktası olduğunda. . . Şey, oyun olmadığı için değildi. Kalçaları onu ne kadar çok istediğiyle sıırıslam olmuştu. Ama hepsinin matematiği belirsiz kaldı.

Başka bir adam hiç bu kadar kendinden emin olmuş muydu? Ona doğru yürürken çok akıcı ve acı baklaydı.

Clara öne eğilip ellerini gözleriyle tükettiği her yerde gezdirirken Josh'un cildi sıcak ve terden kaygandı. "Vücudun gerçek değil. Bildiğini biliyorum" -parmak uçlarının altındaki karın kasları kasıldı- "ama yinelemeye değer olduğunu düşündüm." Başparmaklarını adamın bacağıyla kasıkları arasındaki sert kıvrıma daldırdı. "Gerçekten . . . on üzerinden on."

Josh, bakışlarını yakalayıp dilini alt dudağında gezdirene kadar onun değerlendirmesine katlandı ve acele etmemesine izin verdi.

"Benimle böyle göz göze gelmeye devam edersen, her şey başlamadan bitecek." Sesi duman ve alev karışımı bir hal almıştı.

Eğilip tekrar ağzını yakaladı ve ellerini saçlarından geçirdi. Uyuşturucu öpücüklerinin her biri arasında Clara'nın nefesi daha da düzensizleşiyordu. Gülmek istemiyordu, kısa bir süre önce pantolonunu çıkarmış bir beyefendiye gülmemesi gerektiğini biliyordu, ama kendine rağmen adamın dudaklarından sinirli bir kıkırdamaya izin verdi.

Geri çekti. "Az önce ne oldu?"

Clara elleriyle yüzünü kapattı. "Bazen strese karşı uygunsuz tepkiler veriyorum."

Bu kez kahkaha ondan geldi ve omuzlarındaki gerginliğin bir kısmı gitti.

"Sikim seni strese mi sokuyor?"

Clara dudaklarını ağzına kıvırdı ve hafifçe başını salladı.

Josh yüzünü buruşturdu ve elini yüzünde gezdirdi. "Anladım."

"Siz yapıyorsunuz?" Onun ona uyum sağlayamayacak kadar deneyimsiz olduğunu tahmin etmiş miydi? Bir şekilde fiziksel olarak açık mıydı?

"Evet, demek istediğim, eminim işimi düşünmeyi bırakmışsındır. Muhtemelen kameralar olmadan seks yapıp yapamayacağımı merak ediyorum. . " Elini belinin altında geniş bir süpürme hareketiyle salladı. Tüm vücudu yenilgi belirtileri taşıyordu, ancak ereksiyonunun yerinden kıpırdamamasına rağmen.

Clara'nın kaşları çatıldı. Kapalı? O deli miydi?

Önüne düşen bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve öne eğildi. Josh'a aletini sevdiğini göstermenin en hızlı yolu sözcükleri içermiyordu.

"Siz ne... Aman Tanrım." Ereksiyonunun ucunu dudaklarının arasına alırken Josh içini çekti. Saçlarının arasından geçirirken parmakları titriyordu ve kadın elini kaldırıp tabanın etrafına sardı. Dilini başının etrafında gezdirirken inledi. Clara gözlerini kaldırdı, ancak Josh ona çıplak bir şehvetle bakarken kalbi yerinden fırladı. Genellikle bu egzersize güvensizlikleri hakimdi ama bu onunla ilgili değildi. Josh'a onu nasıl çılgına çevirdiğini göstermekle ilgiliydi. Bakışlarını tutarken boğazının arkasına doğru şiştiğine bakılırsa Josh, onun ustalık eksikliğini umursamıyordu.

"Vay be." Her ifade ve yanıt, çabalarından dolayı onu ödüllendirdi. Saçını yüzünden çekip dağınık bir atkuyruğu yaptı ama yine de baskı uygulamadı. Bunun yerine, parmak uçlarını yatıştırıcı bir şekilde onun kafa derisinin dibinde gezdirerek ağzı dolusu iç çekmesini sağladı.

"Beni deli ediyorsun, Clara. Bana ne yaptığına bir bak." Vahşi kahverengi gözlerinde beklemediği bir yoğunluk vardı ve kadın duraksayıp bakışlarını

yere indirdiğinde, başparmağıyla elmacık kemiğinin üzerinde hafifçe başını yukarı kaldırdı.

Hareket ettikçe çenesindeki gerginliği, gözlerinin ağırlaşmış ve puslu hale gelişini, boynunun nasıl gerginleştiğini anladı. Normalde çok sakin ve kendine hakim olan Josh kendinden geçmiş görünüyordu.

Clara, ellerini kışına götürürken gözlerini onun yüzüne dikmişti. Tırnaklarını hafifçe batırdığında başını geriye attı. Boğazındaki nabızı atladi. Cesaretlenen Clara, yalnızca Cosmo'da okuduğu bir şeyi denedi. mırıldandı.

Saçlarını kavrayışı sıkılaştı ve dişlerinin arasından tısladı. "Clara." Adı, kelimeden çok nefesten çıktı. Josh bir adım geri çekildi, gözleri işkence gördü, çılgınca, onu ayağa kaldırdı, böylece sırtı önüne yaslandı.

"Seni aylardır istiyordum," dedi kulağına. "Beklemem bitti." Josh, bacaklarının arasından hareket etmeden önce elini göğüs kafesi ve kalçasında gezdirdi, diğer eli onu belinde tutarken iki ve ardından üç parmağını soktu.

Doldurulma vaadiyle nefesi kesilerek ona sarıldı. Odadaki tüm oksijen buharlaştı. Clara her nefes için iki kat daha fazla çalışmak zorundaydı. Kan kulaklarına o kadar şiddetli zonkluyordu ki, bunun görüşünü etkilediğinden endişelendi. Vücudundaki her bir atom daha fazlasını istiyordu. Prezervatif mi?

Bir komodin çekmecesinden folyo bir paket çıkarıp üzerine yuvarlayacak kadar kendini ondan kurtardı.

Kendini aynı anda halsiz ve gergin hissederek tekrar uzandı.

"Bundan emin misin?" Vücudunu onunkinin üzerine dökmek için yatağa döndü.

Hem savunmasız hem de sahiplenici gözlerindeki hayranlık, onun kalbini sıkıştırmasına neden oldu. Cevap olarak Clara bacaklarını onun beline doladı.

Josh'un boğazında çalışan kaslar, kalçalarını konumlandırırken yükselen nabzını ortaya çıkardı. Clara, adam içine girerken biri onu yasaklamış gibi havayı içine çekti. Gerginliği o kadar derindi ki neredeyse dişlerinde hissedebiliyordu. Birkaç saniye burnundan nefes almak zorunda kaldı. Her nefes verişinde, bu küçük hareket, dilini canlı bir kabloya bastırmak gibiydi. Josh şakağını öptü. "İyi misin?" Bedenini sabit tutarken sesi titriyordu.

"Evet." Clara, lütfen kelimesini noktalama işareti olarak kullanarak onun adını soludu. Josh, topuklarını sırtına geçirene kadar ona zevkle işkence yaptı. Elini vücutlarının birleştiği yere indirdi ve bir sanat formu gibi sürekli baskı uygulayarak itmeye başladı. Kalçasının poposuna değdiği anda attığı ıslak tokat kulaklarında yankılandı.

Zirvesi çok yakındı, çok yakındı, çok... . "Aman Tanrım. Eceğim . . "

"Evet?"

O sızlanırken kedisi onun etrafında sıkıldı.

Josh, iki eliyle kıcını kavrayarak onu daha yakına çekti ve ilahi konumunu koruyarak onun içine gömüldü. Vücudundaki her hücre parçalandı ve tekrar birleşti.

Gerçeğe yeniden girdiğinde, Josh'un gözbebekleri zifiri karanlıktı ve onun üzerinde kendisini desteklediği yerde kolları gerilmişti.

Titrediğini fark etti, yüzüne bakınca.

"Josh?"

"Bana bir saniye ver," dedi dişlerinin arasından.

Doğrusu, dinlemedi. Tırnaklarını çıplak sırtının nemli cildinde iz bırakacak kadar sert bir şekilde gezdirdi.

Josh, ağzı açık kalacak kadar zarafetle zirvede olacak şekilde onları çevirdi. Pozisyon değişikliği, elinde tuttuğu tüm çekinceleri ortadan kaldırmış gibiydi çünkü ellerini onun kalçalarına götürdü ve güçlü bir niyetle vücudunu kendi bedeninin üzerine bastırdı. Sekiz rakamını tanıdı. Yeni aç yıldızları görmesini sağladı. Varlığından bile haberdar olmadığı bölgelerine dokunuyordu.

Josh'un ona saptığı yoğunluk onu çılgına çevirmişti. "Çok güzelsin. Buna dayanamıyorum.

Clara uzandı ve meme uçlarını parmaklarının arasına alıp onun önceki hizmetlerini taklit ederek göğüslerini avuçladı. Josh'un gözleri, yüzünden göğüslerine, vücutlarının birleştiği yere kadar uzanan bir yol taradı. Sonunda inledi ve kalçalarını son bir avuç son çıtçıt için salladı.

Clara onun omzuna bir kedi gibi gülümsedi. Ellerini onun sırtına götürdü, oturana ve saçlarını gözlerinin önünden çekene kadar omuzlarında yatıştırıcı daireler çizdi.

Yanağına dokunmak için uzandı ve elini çenesinin yanında gezdirdi.

"Tanıştığımız ilk andan beri bunu yapmak istiyordum."

"Benim bir kedi hırsızı olduğumu düşündüğünü söylemiştin." İkisi de tam olarak nefes alamıyordu.

"Evet." Josh elini onun omurgasında gezdirdi. "Beni soymana izin verecektim ."

Avuçlarını onun beline götürerek kaygan uzuvlarını dikkatlice çözdü.

Clara, onun yanında sırt üstü yatarken işaret etti ve ayak parmaklarını yorganın altından esneterek bu vücudun hâlâ kendisine ait olduğundan emin olmak için test etti.

"Aç mısın?" Josh doğruldu ve şakacı bir şekilde dişlerini onun boynunun omzuyla birleştiği deriye sapladı. "Çünkü açlıktan ölüyorum."

Tanrım, çok ateşli. O kadar ateşli bir yanı durup bir fotoğraf çekmek istiyordu ki bir gün yaşlanıp saçları ağardığında kendine bir zamanlar tüm yolu gerçek bir bacayla gittiğini hatırlatabilsin.

Her nasılsa bu vahayı kendisine ilahi hissettiren bir adamla hak etmişti. Keşke onu elinde tutabilseydi. "Yiyebilirim."

"Harika. Sadece yeri biliyorum." Pantolonunu halının üzerinden aldı.

"Ama saat neredeyse üç. Hiçbir şey açık değil."

Gardırobuna yürüdü ve ona bir tişört ve tulumunu fırlattı. Ah, az inançlısınız.

Clara kıyafetleri yakaladı ve kıyafete olan yakınlığını hatırlayarak gülümsedi.

"Birkaç saat sonra işe gitmem gerekiyor. Toni'nin büyük bir bağış toplama etkinliği var ve hepsi el ele."

Josh'un elleri hala kemerindeydi. "Sağ. Üzgünüm." Utangaç bir şekilde ensesini ovuşturdu.

Gazoz kutusu hissi geri geldi. Ayak parmaklarından parmak uçlarına kadar sevinç baloncukları açmıştı. Bu gecenin bitmesi gerekmiyordu. İzin vermemişse değil. "Hadi gidelim."

Başka biri onun geleceği hakkında endişelenebilir. Etkiler hakkında. Ağrı hakkında.

Clara'nın planları vardı.

Tesadüfen rastladığı bu dağınık, güneş sıırıslıklam hayatı seviyordu. Aniden kader ve kader gibi kelimeler kulağa o kadar aptalca gelmedi. Diğer insanlar her gün buna benzer şeyler yapardı. Güzel bir adamla yattı, ona hiçbir şey borçlu olmadığını biliyordu.

Josh, hayallerinin erkeği değildi.

O daha iyi bir şeydi, kendisinin hayal etmesine izin verdiğinden daha fazla bir şey.

Ya LA bir hata değilse?

Sıcacık bir evi vardı. İyi iş. Şaşırtıcı olsa da ödüllendirici bir tutku projesi.

Kahretsin, Naomi ile bile ilerleme kaydediyordu.

Josh Conners ve Clara Wheaton kağıt üzerinde bir anlam ifade etmiyordu, ama ya bir şekilde, imkansız bir şekilde, iki yanlış bir doğru yapıyorsa? En azından yorganın altında.

Şakağına bir öpücük kondurdu. "Sanırım sen başıma gelen en iyi şey olabilirsin."

Clara'nın kalbi yumruk gibi sıkıştı. Şu an çok iyiydi. Çok fazla. Bunu kastetmiyor. Görüldüğü gibi değil.

Bok. Elbiselerini giydi ve spor ayakkabılarını ayağına geçirdi. Hiç kimse bir zevk uzmanıyla kalbini kaybetmeden yatağına girmeyi başarmış mıydı?

yirmi sekizinci bölüm

JOSH HER ZAMAN Miss Dee Vine's Corner Café'den karnı tok ve ayakkabılarının tabanına sim yapıştırılmış halde çıkarmış. İlişkiden yaklaşık bir saat sonra, ünlü bir travesti onu ve Clara'yı her iki yanaklarına şapır şupur öpücüklerle karşıladı. Bayan Dee onları arkaya sıkışmış bir masaya götürdü ve göz kırptı.

"Canınız ne istiyorsa onu sipariş edin," dedi onlara menüleri ve bir kutu pastel boyayı uzatırken ve ardından komplocu bir fısıltıyla, "ama Gayborhood'daki en iyi waffle bizde."

Clara avuçlarını masayı kaplayan kahverengi yağlı kağıtta gezdirdi. Josh ona açıkça bakmamaya çalıştı. Loş flüoresan ışıklarında, onun istediği her şeye benziyordu. Noel zamanı çok pahalı olan her oyuncak. Salyasının aktığı her spor araba. Asla kazanamadığı onayın her zerresi.

Uzanıp yüzünü okşamamak için ellerinin üzerine oturdu. Bu dürtü, derin uçtan çıkıp çıkmadığını merak etmesine neden oldu. Kelimeler onu terk etti. Genellikle biriyle seks yapmak onun yanında daha rahat hissetmesini sağlardı. Birden fazla durumda garip veya alışılmadık sosyal durumlarda seksi bir buz kırıcı olarak başarıyla kullanmıştı .

Bu gece bir şekilde alternatif bir gerçekliğe açılan bir kapı aralığından geçmişti. Ancak başka bir boyutta Clara, yakınlığını haklı çıkaracak bir nedenler listesi olmaksızın onun kendisini tutmasına, öpmesine ve ona

dokunmasına izin verebilirdi. Molekülleri ona onu sevme şansını vermek için yeniden düzenlemişti. Yedi yılı dolmuş olmalı.

Bir garson siparişlerini aldıktan sonra Josh, Clara'nın tulumunun parlak düğmeleriyle göz teması kurmaya odaklandı. Kahretsin. Ya onun göğüslerine baktığını düşünürse? Ve şimdi, elbette, gözleri onun göğüslerine kaymıştı ve evet, yine de harikalardı.

Clara masanın üzerinden uzanıp adamın koluna hafifçe vurdu. "Her şey yolunda?"

"Ne? Ben? Elbette." Kulağa çok sıradan geliyordu. Bu gecenin kendisi için önemli olmadığını düşünmesini istemiyordu. Tüm cinsiyetleri aynı kabul ettiğini. Josh onun elini kendi eliyle kapattı. "Yani, ben iyiyim. Gerçekten iyi. Mutluyum." Mutlu çok geneldi. Happy metalaştırıldı. Daha iyi bir sığata ihtiyacı vardı. Dönüşümden bahseden biri. Bir zirveye ulaşmanın verdiği mutluluk. Kahretsin, başı beladaydı.

Clara sandalyesine yaslandı ve gözlerini kıstı. "Kesinlikle çıldırıyorsun."

"HAYIR." Terleyen ellerini şortuna sildi.

"Korkacağımı düşündüğün için mi korkuyorsun?"

"Şimdi ben."

"Peki, yapma. Söz veriyorum ben de çok mutluyum." Ama gözlerinde hüzünlü bir şeyler görebiliyordu. Clara, Heinz şişesi öne ve ortaya gelecek şekilde masanın üzerindeki çeşnileri yeniden düzenledi. "Şimdi, lütfen bana ketçap hikayesini anlat."

"HAYIR. Utanç verici." Josh yüzünü ellerinin arasına aldı.

Şeker paketlerini hepsi aynı yöne bakacak şekilde düzeltti. "Bu tepki, onu daha az duymak istememe neden olmuyor."

"Bu aptalca." Ama en azından parfümünün kokusunu ne kadar sevdiğinin ve onu yastığının üzerine nasıl sıkmak istediğinin yanı sıra düşünecek bir şey de verdi. Bu bok için bir yardım hattı var mıydı?

Dolly Parton kafenin hoparlörlerinden mırıldandı ve tezgahtaki müşterilerin yarısı ona eşlik etti. Clara sağa sola sallandı ve elini beklentiyle ona doğru çevirdi.

"İyi," dedi, istifa ederek. "Büyürken, tüm kuzenlerim ve ben birbirimize paçavralardık. Sadece aptalca şakalar. En küçüğü olarak hem çok kurnazdım hem de konuşarak beladan kurtulma konusunda çok iyiydim."

Clara dirseğini masaya dayadı ve çenesini eline dayadı. "Bunda sürpriz yok."

"Yedi yaşımdayken bir gece, kuzenim Fred yaptığım bir şeyin suçunu üstlenmişti, belki bir Tonka kamyonunu eritmiştim, hatırlayamıyorum. Her neyse, misilleme olarak ben uyuyana kadar bekledi, iki avucuma da ketçap doldurdu ve yüzümün her yerine sürüne kadar tüyle beni gıdıkladı."

"Bu kadar?"

Durumun ciddiyetini kavrayamamıştı. Babasına en sevdiği süper kahraman pijamalarını yaktırmıştı. "Gözlerime damlayan madde damlalarıyla karanlıkta uyandım. Sirke inanamayacağınız kadar yanıyor." Ezici kokunun hatırası onu boğmakla tehdit ederken boğazı düğümlendi. "Boksuz korktum. Yüzümün soyulduğunu sandım."

Clara ketçap şişesini iki yığın jöle ve küçük şurup sürahisinin arkasına sakladı.
Kulağa travmatik geliyor.

Kolunu yukarı kaldırıp boğmadan önce ağzından şüpheli bir şekilde
kıkırdamaya yakın bir ses çıktı.

Josh kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Sana bunun aptalca olduğunu
söylemiştim."

"şaka yapmıyordun." Clara'nın gülümsemesi o kadar parlaktı ki mutfaktaki
bütün sigortaların her an atmasını bekliyordu. Göğsü sıkıştı.

Kadınlarla konuşmak daha önce her zaman kolay olmuştu. Onlardan hoşlandı.
Ondan hoşlandılar. Matematik basitti.

şimdiye kadar. Clara'da basit olan hiçbir şey yoktu.

"O hikayeyi mezarına götürsen iyi olur. Ailem dışında kimse bilmiyor ve
hepsinin ağzı, kapsamlı şantaj tehditleriyle tıkanmış durumda."

"Bana güvenebilirsin."

şaşırtıcı bir netlikle, Josh yapabileceğini fark etti. Ona günün saatini asla
vermemesi gereken bu kadın kapısının önüne gelmişti. Kalbi boğazına
tırmandı.

"Seni yine korkuttum," dedi Clara. "İtiraf etmeliyim ki hangimizin seviştikten
sonra ürkek davranacağını tahmin etmem gerekseydi seni asla seçmezdim."

"Üzgünüm. Genelde böyle değilimdir." Josh'un omzu düştü. Saygılı bir yatak
arkadaşı olarak bir ünü vardı, elbette. Ortakları, iyi vakit geçirmesi ve birkaç
kahkaha atması için ona güveniyordu, ama Naomi ile bile kimse ondan daha
fazlasını beklemiyordu.

"Bu gece önemli hissettiriyor." Kafasını salladı. "Kulağa tuhaf geldi." Her an koşabilirdi.

"HAYIR. Ne demek istediğini biliyorum." Utanarak gülümsedi. "Karakter dışı davranarak bir tür kozmik değişime neden olduğumuzu hissettik." Clara derin bir nefes verdi ve saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Bu boya kalemlerini iyi bir şekilde kullanalım, olur mu? İkimizin en iyi karikatürünü kim çizerse, diğerine kendi seçtiği işi verir."

"Angarya işini ne kadar gevşek tanımlıyoruz?" Clara'nın iç çamaşırlarıyla çamaşırları katladığı korkunç hayaller aklına geldi.

Clara kendisine en yakın olan mum boyayı aldı ve çizmeye başladı. "Hayal gücünü kullan."

Josh, kadının ses tonundaki söze vücudunun tepkisini gizlemek için masanın altından daha da uzaklaştı. Hayal gücü kötüydü.

On dakika sonra kendi çizim aletini düşürdü. "Tamam aşkım. Gerçek anı."

Clara son bir gösteriş ekledi ve sonra gelip yanına oturdu. "Hangisi benim?"

Clara'nın çöp figürüne hızla yeşil göğüsler ekledi.

Güldü ve kolu onunkine değdi. Josh'un ağzı kurudu.

"Atomik doğruluk için gittiğini görüyorum."

Resimde bazı önemli ayrıntılara işaret etti. "Bir maceranın içindeyiz. Bir teleskopunuz ve bir haritanız var. Bir kılıcım var çünkü sen operasyonun beynisin ve seni haydutlara kaptırmayı göze alamayız."

Masa örtüsüne daha çok eğildi ve saçları onun kolu boyunca tarandı. "İki kılıcın varmış gibi görünüyor."

"HAYIR. Sol elimdeki bir baget. Bir şeyler atıştırmaya ihtiyacımız olursa diye."

"Pişmiş ürünleri senin kadar seven bir adamla hiç tanışmadım."

Josh işaret parmağıyla çenesine vurdu. "Yine de vücuduma on üzerinden on verdin."

Yanakları narin pamuk şeker pembesine döndü.

Öp onu, seni aptal. Artık iznin var.

Ama ya çekip giderse? Ya alışılmadık derecede sakın olmasının nedeni onun tadına bakması ve saniyeler içinde geri dönmemeye karar vermesiye?

Aniden ayağa kalktı ve Clara da onu takip etmek için doğruldu. "Seninkine bakalım."

İkisi de masanın onun tarafına geçtiler.

Resmi nefesini kesti. Güzel bir şey yaratmak için kırık boya kalemlerini kullanmayı başarmıştı.

Yüzüyor muyuz?

"HAYIR." Karikatür resimlerini çevreleyen mavi girdapları işaret etti. "Bu gökyüzü."

"Yani uçuyor muyuz?" Uzanıp onun kolunun altına sıkıştırılmış olarak çizdiği yolu izlerken utanç verici derecede büyük bir yudum aldı.

"Chagall'dan sonra modelledim. Çoğu zaman çizdiğinde... aşıklar... birbirlerinin kollarında yüzüyorlar. Uyanmakla rüya görmek arasında bir yerde yakalandım." Boğazını temizledi. "Bu geceki gibi."

Josh'un nabızı kulaklarında gürledi ve sesi saygılı çıktı. "Chagall'ı hiç duymadım."

Clara ona bir pastel boya uzattı. "Mavinin bu tonu bana onun çalışmalarını hatırlattı. Gece göğünün ezilmiş kadifesi."

"Sana bir şey söylemeliyim," dedi, atan kalbini ellerinin arasına aldı. Onunla olmayı her şeyden çok istediğini itiraf etmeye hazırđı. Aşk kelimesi dilinin ucunda geziniyordu. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Bu kadar önemliyken değil.

Kaşları çatıldı ve yüzünde korku belirdi.

"Hadi bakalım." Sunucuları, waffle ile dolu iki tabakla geldi.

Josh beceriksizce koltuğuna döndü, cesareti tükenmişti. Yarın söyleyecekti.

Eğer onu sabah ışığında hala istiyorsa.

Clara'nın mavi kadife gökyüzü şafağın canlı turuncusunu ortaya çıkarmak için kırıldığında nihayet kafeden ayrıldılar. Josh, hayallerinin kadını kapının yanında beklerken aceleyle masalarını kaplayan kahverengi kağıttan onun çizimini yırttı, katlanmış kareyi arka cebine tikiştirdi ve bir dilek tuttu.

yirmi dokuzuncu bölüm

CLARA, kıvranan çıplak bedenleri izlemenin şokuna karşı bağışıklı olamasa da, en azından artık bunu parmaklarının arkasına saklanmadan yapabiliyordu. Ekranındaki tanıtım klipleri, Josh ve Naomi'nin dönüşümlü anlatımıyla, alışkandan buharlıya kadar değişiyordu. Kulaklıklarından zevk iniltileri akarken, kollarını meme uçlarının üzerinde kavuşturdu ve kimsenin

Shameless için yaptıkları son bölümün ne kadar işe yaradığını anlamadığını umdu.

Naomi'nin videoları her zaman ilgisini çekerdi ama Josh'un sesi her duyulduğunda Clara nefes nefese kalırdı. Adam stüdyodaki derme çatma masasına doğru yürüdüğünde, Clara'nın onu en son ne zaman ateşli bir şey izlerken yakaladığını, her şeyi başlatan Google'da arama yaptığını hatırladığında Clara'nın midesi bulandı. Duraklat düğmesine bastığında, bilgisayarındaki pencereyi küçültme dürtüsüne direndi.

"Bu, Naomi'nin gönderdiği tanıtım görüntüleri mi? Ne düşünüyorsun?" Josh yanına bir sandalye çekti. Düğmesinin kollarını kıvrırmıştı ve kollarının kaslı derisine serpiştirilmiş altın sarısı saçlarının görüntüsü onun salyalarının akmasına neden olmuştu. Bir insan hiç böyle görünmüş müydü? .. yenilebilir mi? Dün gece onunla yatmak vücudunu sonsuz bir arzu döngüsüne göndermişti . Tüm gün Toni'nin etkinliğinde koşarak anıları tekrarladı ve sonunda Josh'la stüdyoda buluşmak için erkenden dışarı çıkmadan önce kendini yelpazeledi.

"Clara?" Josh elini onun önünde salladı. "Beni duydun mu?"

"Oh evet. Üzgünüm. Oral meme ucu uyarımı hakkındaki eğitimde ısırmanın kullanımını anlatmakla harika bir iş çıkardınız." Yüzü yaklaşık olarak güneşin yüzeyiyle aynı sıcaklığa kadar ısındı. Yorum yapmak için daha az açık bir şey seçemez miydi? Fon müziği gibi mi?

Josh gömleğinin yakasını çekiştirdi. "Teşekkür ederim. Ben ... ah ... onaylamana sevindim." Bedeni onunkine yaklaşırken aralarındaki hava için

için için için yanıyordu. "Konuyla ilgili herhangi bir ek danışmaya ihtiyacınız varsa, sormaktan çekinmeyin."

Clara'nın tek yapabildiği dilini ağzının içinde tutmaktı. "Uygulamalı bir gösterinin faydalı olacağını düşünüyorum. Koreografi konusundaki profesyonel anlayışım için. Bir iş lideri olarak."

Josh, sesini sadece Clara'nın duyabileceği şekilde alçalttı. "Bugün sen isteyken ben üç yeni sahne fikri yazdım. Nedense bu sabah özellikle ilhamla uyandım."

Clara bir gülümsemeyi dudaklarının arkasına sakladı. Kendi sahne fikirleri vardı ama... . Kimi kandırıyordu? Tüm erkekler arasında Josh'la gelişigüzel seks yapmayı asla başaramaz. Tek seçeneği, birbirleri için ne ifade ettikleri hakkında dürüst bir konuşma yapmaktı. Clara dün gece onun gözlerinde kendisinininkini yansıtan umut gördüğünü düşündü. Onunla bir gelecek düşünmesine izin vermemek ıstıraptı ve daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu. "Aslında seninle dün gece hakkında konuşmak istiyordum."

"Sağ." Josh odaya bakmak için döndü. "Belki bunu daha sonra tartışabiliriz?"

Ah. Belki de her şeye rağmen onu başından savmaya çalışıyordu.

Arka cebinden iki adet basılı bilet çıkardı. "Unutma, iki saat sonra Rocky elimizde."

Elbette. Biletleri haftalar önce almış ve buzdolabına asmıştı. Josh onları bu sabah çıkarken yakalamış olmalı. Clara o zamanlar film maratonunun platonik bir gezi olacağından o kadar emindi ki. Ama şimdi . . . Yutkundu.

"Ginger, son sahnede kameraya vücudunu kandırdığına dair notunun büyük bir fark yarattığını söyledi."

İltifat, Clara'nın göğsünde çiçek açan hoş bir sıcaklık gönderdi. "Herkes çok nazik davrandı. Sanırım son birkaç hafta içinde tüm çocukluğumda aldığımından daha fazla kucaklandım."

Josh kaşlarını çattı.

Açıklamada, "Wheaton'lar fiziksel teması genellikle özel durumlar için ayırır," dedi. "Ayrıca herkes bana Connecticut demeye başladı. Bunu bir sevecenlik olarak kastettiklerine inanmayı seçtim."

"Naomi, şefkatini tuhaf şekillerde gösteriyor."

"Ondan projeye liderlik etmesini istemek doğru karardı. Çok fazla fikri var. Seksin bu kadar çok kaçırma içerebileceğini fark etmemiştim."

Josh, "Stu, yatak odasında kendisine veya ortaklarına gülmekten kesinlikle korkmuyor," dedi.

"Ama aynı zamanda inanılmaz derecede içten olan bu hikayeleri var."

Oyuncuların çoğu öyle. Sanki başka bir samimiyet düzlemini ortaya çıkaracak kadar seks konusunda rahatlamışlar gibi. Vücudumun nasıl görüldüğü veya adamın gözlerini her kapatışında başka birini hayal edip etmediği konusunda endişelenmeye alışkınım." Clara başını salladı. Bunların hepsi artık geçmişte kaldı. Josh'tan önceki topraklarda. "Ama Naomi'nin yönettiği bazı şeyler inanılmaz. Bence videolarımız, partnerler birbirine gerçekten güvendiğinde seksin nasıl bir şey olduğunu insanların görmesine yardımcı olabilir ve basından gelen ilgi muazzamdı. Önümüzdeki hafta lansman için ikiniz için her türlü röportajı ayarladım."

Clara, doktora becerilerini Shameless için yeni şekillerde kullanmayı takdir etmeye başlamıştı, ancak günün sonunda kaybedecek en çok şey Josh ve Naomi'ye aitti. Eski alevler, projeye bağlı tek A listesindeki isimler olarak kaldı. İtibarları, en azından bir abone tabanı oluşturana kadar siteyi taşımak zorundaydı.

"Taslağını hazırladığın o basın bültenleri inanılmazdı. Sanırım iş ve eğlenceyi karıştırmada oldukça iyisin.

Clara ona doğru eğildi. Ya onu şimdi herkesin önünde öpseydi?

"Affedersin." Gözlüklü ve alet kemerli bir sarışın önlerinde duruyordu. "Ben ayakları delmeye başlamadan önce biriniz bu aydınlatma tasarımına imza atabilir mi?"

Josh, biri kucağına sıcak kömürler dökmüş gibi sandalyesinden fırladı. Ah, merhaba, Wynn. Stu kasabayı ziyaret ettiğinizden bahsetti. Tatiliniz sırasında sizi el işçiliğine zorladığını fark etmemiştim.

Sarışın, Naomi'nin bir dizi deneme fotoğrafı üzerine eğildiği yöne doğru alaycı bir şekilde gülümsedi. "Çok eski bir iyilik istedi."

"Clara'yla tanıştın mı? Bu operasyonun arkasındaki beyin ve para o. Clara, Wynn bir marangoz ve dekor tasarımcısı ve hayatta Stu'nun sırlarından herhangi birini bilen tek kişi."

Wynn nasırlı bir avuç içini kaldırdı. "Sadece rahimden çıktıktan hemen sonra onunla tanıştığım için."

Clara tek kaşını kaldırdı.

Wynn yanıt olarak, "Annelerimiz aynı Lamaze dersini aldı ve kalçadan katıldı," dedi.

"Ah. Peki, tanıştığımıza memnun oldum. Bize yardım etmek için kişisel zamanından vazgeçmen büyük cömertlik." Clara elini uzattı ve Wynn aldı.

"Sorun değil. Sorumlu kişilerin hepsinin beyaz erkek ayrıcalığı için bir stok fotoğraf gibi görünmediği bir yerde çalışmak canlandırıcı. Josh'a döndü.

"Alınma."

"Hiçbiri alınmadı. Clara tasarımlarınızı imzalayabilir. Onun gözü daha iyi. Düzenleme bölmesine geri dönüp faydalı olmaya çalışacağım. Josh izin istedi. Wynn bineklerin eskizlerini verdi. Her görüntü, ışık ve gölgelerin sette ve oyunculara oynayacağı yolu ayrıntılarıyla anlatıyordu.

"Vay canına, ışık yörüngesinin bu projeksiyonları inanılmaz derecede yardımcı oluyor." Clara görüntüleri inceledi, değiştirebileceği bir şey aradı ve yetersiz kaldı. Bu tasarım pratikten daha fazlasıydı, sanattı. "Seni Los Angeles'a taşınmaya ve tam zamanlı olarak bize katılmaya ikna etmemizin bir şansı olduğunu sanmıyorum."

Sarışın burnunu kırıştırdı. Cazip ama hayır. Ailem, işim ve erkek arkadaşım Boston'a geri döndü. Hannah şehirden kaçmayı kolay gösteriyor ama ben umutsuz bir ev insanıyım."

Clara başını salladı. "Denemek zorundaydım. Çok yeteneklisin. Bütün bunları nereden öğrendin?"

Wynn'in yüzü buruştu. "Kardeşlerle büyümedim."

"Affedersin?"

"Üzgünüm, içgüdüsel tepki." Wynn yüzünü buruşturdu. "Neredeyse biri çalışmalarına iltifat ettiğinde, bunu erkeklerle dolu bir evde büyüyüp büyümediğimi sorarak takip ediyor. Filmlerde lastik değiştirebilen ya da futbol topu atabilen kızların sanki yetenek testosterona yakınlık yoluyla aktarılıyormuş gibi becerilerini nasıl açıkladıklarını biliyor musunuz?"

"Ah evet. Şey, benim bir erkek kardeşim var ve senin alet kemerini ne yapacağına dair hiçbir fikri olmayacağından eminim."

Naomi, Clara'nın dirseğinin yanına bir fincan kahve koydu. İçecek sözel olmayan bir kabullenme hareketi miydi?

"Teşekkürler." Clara kendine kafeinli bir yüz bakımı yaptıрма umuduyla buharı tüten sıvının üzerine eğildi. Dün gece zar zor dört saat uyumuştı. Şu anda göz kapaklarının her biri yirmi pound ağırlığındaydı.

"İhtiyacın varmış gibi görünüyorsun." Naomi'nin söylediği her şey kulağa bir tehdit gibi geliyordu ama Clara artık onun iyi niyetli olduğunu biliyordu.

"Tanıştınız mı?"

"Evet. Ben sadece Wynn'in bazı çalışmalarına hayran kalıyordum.

"İğrenç derecede yetenekli. Pratik olarak mükemmel." Naomi içini çekti.

"Keşke trajik bir şekilde heteroseksüel olmasaydı."

Wynn, arkadaşının yanağına bir öpücük kondurdu. "Ve bu notta, senin oyuncularından biri olmayan bir şeyi becereceğim."

Naomi, Clara'ya döndü. "Stüdyomu neden karıştırıyorsun?" Clara'nın bilgisayarının etrafına dağılmış buruşuk kağıt toplarından bir avuç topladı.

Hata. Clara ön izleme kliplerini izlerken kaç tane logo tasarımı karalaması biriktirdiğini fark etmemişti. Kendi gözleri dışında gözler için herhangi bir şey çizmeyeli yıllar olmuştu. Ama dün gece Chagall'ı Josh'a kanallı etmekle ilgili bir şeyler, uyuyan sanatsal dürtüleri serbest bırakmıştı. Diğer şeylerin yanı sıra. Chagall'ı her zaman aşkla ilişkilendirmişti, herhangi bir aşkla değil. Mitlerin ve masalların romantik aşkını resmetti. Gerçek aşk. Ruh ikizleri arasındaki türden. O ve Josh'un asla sahip olamayacakları aşk. Onun kollarında uyumanın rahatsız edici derecede doğru hissettirmesi dışında. Naomi, Clara'nın çizdiği ilk resimlerden birinin üzerinde oyalandı, Shameless'ı bozan bir çift yazı tipi, böylece hala tek bir kelime olarak yazılmasına rağmen, daha çok bir bildirim ifadesi gibi okunuyordu: Utanç. Az. "Bundan hoşlandın mı? Öyle düşünmüştüm-"

"Bana açıklamak zorunda değilsin."

"Sağ." Josh ile ilişkisindeki değişiklikten bahsetmeli miydi? Bilgileri iş ortaklarından saklamak istemedi. Naomi dürüstlüğe her şeyden çok değer veriyor gibiydi. Ama ya çıldırırsa? Yoksa Clara'nın eski sevgilisi için yeterince iyi olmadığına mı karar verdi?

"Sana bir soru sorabilir miyim?" Clara daha iyi düşünmeden kelimeleri ağzından kaçırdı.

Naomi dudaklarını büzerek ona baktı. "Bir."

Clara ayaklarını dikti ve fazla dik durdu. "İnsanların değişebileceğini düşünüyor musun?" Sence benim gibi biri Josh gibi biri için doğru olabilir mi?

Naomi hemen cevap vermedi. Saçlarını topuz yaptı ve Clara'nın sadece filmlerde işe yaradığını düşündüğü bir şekilde saçlarının arasına bir kalem soktu. Cevap verdiğinde sesi düşünceli ve gözleri keskindi.

"Olabilmek? Evet. Eğer şartlar uygunsa. Ama istemek zorundasın ve çoğu insan istemiyor. Derin bir nefes aldı. "Ya da başına yeterince büyük bir şey gelmeli. Size başka seçenek bırakmayan bir şey."

Clara'nın başına büyük bir şey -hayır, birisi- gelmişti. Ama etkilerinin devam edip etmeyeceğini anlayamıyordu.

Naomi ona baktı. "Pornoya böyle girdim."

"Oldu?" Josh'la yaşamak ve pek çok farklı türde sanatçıyla birlikte çalışmak, Clara'nın porno sanatçısı tanımına önemli ölçüde açıklık getirmişti.

"İster inan ister inanma, oldukça mükemmel bir lise deneyimi yaşadım. Senin kadar kahverengi burunlu değildim." Naomi sırttı. "Ama iyi notlar aldım ve futbol takımının kaptanıydım, sınıf başkanıydım, her şey. Mükemmel bir erkek arkadaşım bile vardı. Naomi'nin dudakları limon emmiş gibi kıvrıldı.

"Mükemmel erkek arkadaşın on sekizinci yaş günü hediyesi olarak yalvardığı özel fotoğraflarını internette paylaştığı zaman, hayat adeta kulaklarımda çınladı. Onunla yatmaya hazır olmadığımı ona söylemiştim. Sesi boş geliyordu. Clara hiç düşünmeden kollarını diğer kadının omuzlarına doladı. Naomi'nin fiziksel teması kesmesini bekliyordu ama onun yerine çenesini Clara'nın başına dayadı ve içini çekti. "Bunu birine anlatırsan inkar edip seni öldürürüm."

Sonunda, utangaç bir şekilde ayrıldılar. Naomi daha sonra konuştuğunda, sesi acının sızmasına izin verdi.

"Ne yaparsam yapayım, o görüntülerin benim iznim olmadan insanların görebileceği şekilde orada olacağını biliyordum. Biliyordum ki kaç yıl geçerse geçsin, neleri başarmış olursam olayım birileri beni her zaman sadece bedenime göre tanımlayacaktı. Ben de buraya geldim. Kendi fotoğraflarımı çektim. Piyasayı doldurursam bu orijinal pozların değerini düşürebileceğimi düşündüm. Vücudumu kendi şartlarımla geri alabileceğimi.

"Bu gerçekten..." Clara konuşmaya başladı.

Dürtüsel mi? çocuk mu? Aptal?"

"Cesur."

Naomi, Clara'nın gözlerinin içine baktı. "Korktum ve o kadar kızdım ki doğru dürüst göremedim." Clara'nın kahvesini aldı ve ellerine itti.

Clara itaatkar bir şekilde bir yudum aldı. "Peki ailen? Arkadaşların? Kararınızı desteklediler mi?"

"O zaman onlardan izin istemedim ve şimdi de af dilemeyi düşünmüyorum.

Neden gitmek zorunda olduğumu anlayan Wynn bile neden asla geri dönmeyeceğimi anlayamıyor. Ellerini göğsünün önünde kaldırdı. "Bu bana tekrar sarılman için bir davet değil."

"Bunu hayal bile edemezdim."

"Çoğu insan değişimden kaçınmak için her şeyi yapar." Naomi alev rengi saçlarını omzunun üzerinden geriye attı. "Deneyenler bile çoğu zaman hayat zorlaştığında eski alışkanlıklarına geri döner. Çılgın bir şey yapmadan önce

bunu hatırla. Bazen sonuçlarıyla yaşama zamanı gelene kadar bir şey istediğimizi düşünürüz.”

Cevap karamsar değildi, sadece Clara'nın Naomi'den beklediği kesin gerçeklik dozuna dayanıyordu.

Acı kahve dilinde dolaşırken Clara gözlerini kapatmamaya çalıştı. Değişime inanmak istiyordu. Josh'a sahip olsaydı, eski hayatını, eski sorumluluklarını ve bagajını geride bırakabileceğine inanmak. İnsanların, Ah evet, demesini istiyordu. Clara her zaman yumruklarla yuvarlanabilir. Hayattan büyük honking ısırıkları alıyor.

Ama Naomi haklıydı. Denemesi kolaydı. Seks hakkında hayal bile edemeyeceği kadar çok şey bilen onca güzel kadınla çalışmanın tetiklediği güvensizliği yutmak . Annesinden gelen aramalardan kaçmak ve saat farkını suçlamak. Onun ve Josh'un performanslarına ara verirken sonsuza dek mutlu yaşama fantezisini canlandırmak, yollarına çıkan binlerce engeli oyalamaya yardımcı oldu.

Bu gerçek hayattan bir yaz tatiliydi ama er ya da geç yaz bitecekti. Ailesiyle yüzleşmek zorunda kalacaktı, kendisine hazırlanan hayat ile ufkun kenarında asılı duran, aşırı derecede baştan çıkarıcı ama değer verdiği her şeyin bir bedeli olan hayat arasında seçim yapmak zorunda kalacaktı.

Naomi, "Değişim her zaman bir kapanış maliyetiyle gelir" dedi. "Ama yine de denemeye değer. Dikkat edin, ihtimaller özellikle iyi olduğu için değil, alternatifi göz önünde bulundurarak. Mücadelede değer vardır. Ruhlarımızın

ham ve kanlı bölgelerine dokunmanın, onları güneş ışığına açmanın ve iyileşmelerini ummanın değeri.”

Clara mesajı aldı. Josh'la bir gelecek isteseydi bunun için savaşması gerekirdi. "Biliyor musun, dünyayı gerçekten değiştirebileceğini düşündüğüm tanıştığım ilk kişisin."

Naomi uzaklaşırken omzunun üzerinden sırttı. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

bölüm otuz

JOSH, Clara'yı gerçek bir randevuya götürme arayışında hiçbir şeyden DURMAZ.

Gecenin bir yarısında onunla kahvaltı yemeğini paylaşmayı sevse de, daha resmi bir şey istiyordu. Haftalardır yaptıkları gündelik takılmaya karşı planlanmış bir gezi. Dün gece onun için her şey değişmişti. Şimdi Clara'nın da aynı şekilde hissedip hissetmediğini anlaması gerekiyordu.

Bütün gün kendini bir ergen gibi hissetmişti, yeşil ve emin değildi, ortalıkta dolanıyordu. Aralarındaki bu şeyin sıradan bir çekimden daha fazlası olduğunu bilecek kadar Clara'yla fiziksel temasa geçmeden önce yeterince zaman geçirmişti.

Bayrak dikmek istedi. Clara'ya her şeyin içinde olduğunu göstermek için.

Bu film maratonunun onun fikri olmasına aldırılmıyordu. Speed'i ilk izlediklerinden beri, ne zaman araba kovalamacalarını ve açmazları düşünse,

aklına Clara geliyordu. Bir hafta önce küvette beliren bir örümceği ezmesine izin vermeyen bir kadın için şaşırtıcı derecede kana susamıştı.

"Muhtemelen seni megapleksten daha romantik bir yere götürmeye çalışmalıydım." Kiralık arabadan inmesine yardım etti.

"Dalga mı geçiyorsun? Rocky'yi seviyorum. Sylvester Stallone bana nasıl yumruk atılacağını öğretti."

Yumruk atmayı biliyor musun?

Clara ayaklarını dikti ve minik yumruklar yaptı.

Onun formu yarı kötü değildi. "Tamam aşkım." Josh açık avucunu kaldırdı.

"Bana en kötüsünü ver."

Clara'nın gülümsemesi onun aşırı ısınmasına neden oldu ve yumruğu, önemsiz bir güçle değil, çınlayan bir tokatla indi.

Bileğini salladı. "Lanet etmek. Şaka yapmıyordun. Bazen endişe verici derecede huysuzsun." Josh, onu içeri alırken elinin belinin alt kısmında oyalanmasına izin verdi.

Josh, randevu gecesi için bembeyaz bir düğme ve en güzel kot pantolonunu giymişti ama yine de Clara'nın yanında kendini salak gibi hissediyordu.

Hırkasını çıkarmış ve kolunun üzerinden geçirerek daha önce hiç görmediği siyah bir elbiseyi ortaya çıkarmıştı.

Evdeki kısık seste onun güzelliğine alışmıştı. Makyajsız, terli, saçları tarçınli rulo gibi tepesinde birikmişti. Her şey bitmiş, doğal ışıktaki nefesini kesmişti. Dün gece ona karşı hissettiklerini itiraf ederken doğru kelimeleri kullanmamıştı.

Barbekü yaptıklarından beri beyinde yüzen tek kelimeyi kesinlikle kullanmamıştı.

Ama sorun değildi. Doğru yapabilirdi. Bu gece uygun bir bildiri yayınlayacaktı. Fiziksel özelliklerine dayanmayan ama Clara'ya nasıl destansı şiirler okuma isteği uyandırdığını anlatan bir tane. Eğer ona izin verseydi, şehirleri ayaklarının dibine sermek için elinden geleni yapacak, on dört yıl yelken açıp yatağına geri dönmenin yolunu bulacaktı.

"Rocky'nin hem canlandırıcı bir kararlılık ve cesaret hikayesi hem de çağlar boyu sürececek bir aşk hikayesi olduğunu biliyor muydunuz? Gerçek bir ziyafet içindesin." Clara, onu çılgına çeviren her şeyi bilen sesini kullandı.

"Her şeyin romantik olduğunu düşünüyorsun. Beni Mumya'nın bir aşk hikayesi olduğuna ikna etmeye çalıştın."

"Elbette Mumya bir aşk hikayesi." Clara ellerini kalçalarına koydu. "Kabaktan çıkmışsın."

"Kabakımdan mı? O filmi sevmene şaşmamalı. Sen de bir kütüphaneciden boynuz çerçeveli gözlük kadar uzaktasın." Ona layık bir iltifat düşünmeye çalıştı. Gözlerin elmas gibi parlıyor gibi gülünç bir şey söylemeden bu gecenin onun için ne kadar önemli olduğunu ona nasıl anlatabilirdi?

Clara burnunu kaldırdı. "Teşekkür ederim. Kütüphaneciler toplumun temel direkleridir."

Josh, eski moda bir dans hareketi gibi onu batırmak istedi. Onu dramatik bir kavise sokmak ve etraflarındaki herkes tezahürat yaparken onun dudaklarını kendi dudaklarına sahiplenmek istedi.

Naomi'nin istenmeyen ilgisini çekmemek için stüdyoda gizlenmek zorunda kalmıştı. Şu anda ihtiyacı olan son şey, eski kız arkadaşından iş ortağına dönüşen öfkesinin sonuçlarıyla uğraşmaktı.

Her nasılsa, mantık ve bilim yasalarına meydan okuyan Clara, onunla gerçekten ilgileniyor gibiydi. Yaşayan en şanslı orospu çocuğuydu.

"Sıradaki," diye seslendi bilet toplayıcı.

Josh, kendisinin ve Clara'nın ayakta durup birbirlerine gülümsediklerini ve sırayı koruduklarını fark etti.

"Üzgünüm," dedi arkalarındaki yaşlı çifte.

"Sorun değil," dedi kadın, arkadaşının koluna hafifçe vurarak. "İlk günlerin nasıl olduğunu hatırlıyoruz."

Clara'nın itiraz etmesini bekliyordu ama Clara ona sadece utangaç bir gülümsemeyle baktı.

Gurur, boyuna bir inç ekledi. Bir yabancı onları bir çift sanmıştı. Hayır bekle.

Yanlış değil. Bir yabancı onları bir çift olarak tanımıştı.

Josh'un midesi neşeye alt üst oldu ve başını sallamayı başardı.

İmtiyaz gişesine giderlerken, Clara onun elini tuttu. Yanıt olarak tüm vücudunun ürpermesine izin vermemeye çalıştı. Josh heceleyemediği seks hareketlerine katılmıştı ama hiçbirisi damarlarında Clara'yla el ele tutuşmak kadar mutluluk pompalamamıştı.

Menüyü inceledi. "M&Ms mi yoksa Skittles mı almalıyız?"

"Açıkçası M&M'leri alıp patlamış mısır kovalasına atmalıyız."

"İnsanlar bunu yapar mı?"

Josh uyluğunu tamamen onunkine bastırdı. Ah, Clara. Benimle kal. Sana yepyeni bir dünya göstereceğim.”

Tiyatronun arkasına doğru koltuklar buldular. Sadece sevişmek için gelen gençlerin işgal ettiği bir sıra değildi, ama Josh'un en azından ona sarılarak kurtulabileceğini düşündüğü kadar yakındı.

"Hazır mısın?" Clara, ekrandaki önemsiz şeylere aşık bir heyecanla baktı.

Josh dilini dişlerinin arasına sıkıştırdı. "Gürleyip?"

Alay etmesi için ona bir bakış attı.

"Oh hayır! Sıcak patlamış mısır tüm M&M'leri eritiyor. Kanıtları kaldırdı.

Başparmağı ve işaret parmağı arasında mükemmel lokmayı yakalamıştı: artık yapışkan çikolatayla karıştırılmış iki parça patlamış mısır.

Josh öne doğru eğildi ve teklifini dişlerinin arasında yakaladı ve köpek dişlerinin onun parmak uçlarına hafifçe sürtmesine izin verdi. Tuzlu tatlı karışım ve teniyle teması zevkten neredeyse başını döndürmesine neden oldu. Clara kızardı ve kendi avucunu tuttu. Birkaç dakika lokmayı çiğnedikten sonra arkasına yaslandı. "Sen bir dahisin."

"Vay. Daha fazla iltifat?"

Ciddiyetle başını salladı. "Cidden. Sen tam paketsin.

Josh yarı boş oditoryumu sahte bir korkuyla inceledi. "Hey, paketim hakkında konuşmayı bırak. Burası aile dostu bir tiyatro."

Omzuna güldüğünde, titreşimlerin kükreyen kalbine kadar gittiğine yemin etti. Kendini eğilmiş ve onun saçlarını koklarken buldu. Ben çok giderim.

Işıklar söndü ve önizlemelerin başladığını işaret etti. Rocky'yi hiç görmemişti ama hikayeyi biliyordu. Kimsenin rekabet edemeyeceğini hayal ettiği bir adam, bir şampiyonla ringde kendine hakim oldu.

Hız. Zor Ölüm. Kayalık. Clara her zaman zayıf olana aşık olmuş gibiydi. Josh onun eline uzandı, dudaklarını onun parmak boğumlarında gezdirdi ve neden daha önce hiç fark etmediğini merak etti. Açılış müziği çalarken başını omzuna yasladı.

Film boyunca, işler İtalyan Aygırı için iç karartıcı görüldüğünde Josh güldüğünde ve elini sıktığında Clara parladı.

Eve geldiğinde müdürüne ne kadar yanıldığını anlatan bir mektup yazardı.

Büyüyünce Clara Wheaton'la randevuya çıkan bir adam olmuştu.

"Bu yüzden . . . ne sandın?" Clara, tiyatrodan çıkarken adeta sıçradı.

Josh, onu o filmdeki gibi parlatan her şeyi izlerdi. "Bunu sevdim. Rocky çok sevimli. Apollon havalıydı. Adrian bir bebek."

Clara koridorun ortasında durdu. "Peki, en sevdiğin kısım hangisiydi?" Tiyatro seyircilerinin geri kalanı etrafta dolaşırken onlara kirli bakışlar attı.

"Hmm." Josh kolunu onun omuzlarına doladı ve koridor boşalırken kaşları çatılmış bir beyefendiye hafifçe el salladı. "Sylvester Stallone ile birlikte sandalyende öne doğru oturman ve gölge kutusuna girmen gerçekten hoşuma gitti."

Clara çenesini eğdi. "Biraz fazla heyecanlanmış olabilirim. Bahsederken . . ."

Onu bir köşeye çekti ve öptü.

"Devam filmi başlamadan önce sadece on beş dakikamız var," dedi, açılış jeneriği kaçırılırsa onu öldüreceğini düşünerek, onun dudaklarına doğru.

"Belki evde izleyebiliriz?"

Josh'un aleti seğirdi. "Evde? Yani kahramanlarının büyük ekranda kozlarını paylaşmasını istemiyor musun?"

Clara kalçaları arasındaki mesafeyi kapattı ve elini arka cebine attı. "Bunun yerine sana birkaç dövüş hareketi öğreteyim dedim."

"Tamam, ama lig kuralları tüm dövüşçülerin üstsüz olması gerektiğini söylüyor."

Kıçına dostça bir dokunuş yaptığında ciyakladı ve onu kapıya doğru yürümeye başladı. İstedikini yapsaydı, sonraki kırk sekiz saat boyunca yataktan kalkmazlardı.

"Kuralları ne kadar sevdiğimi biliyorsun." Yıkıcı bir yatak odası gözleriyle ona kırptırdı. Ah vur. Kazağını tiyatrodan unutmuşum. Bir saniye bekle. Ben alırım." Clara on iki adım attıktan sonra durdu.

Hemen duruşu değişti. Daha dik bir şekilde ayağa kalktı ve ondan uzaklaşmak için küçük ama kararlı bir adım daha atmadan önce kollarını göğsünde kavuşturdu. Toni. Merhaba. Sizi görmek güzel." Sesi perde değiştirdi.

Josh, kadın gündelik bir kıyafet giymesine rağmen Toni Granger'ı gazeteden tanıdı. Şahsen tahmin ettiğinden daha uzun boyluydu.

"Son dakika morallerini biraz yükseltmek için takımı dışarı çıkarayım dedim."

Toni ikinci salona girmek için sırada bekleyen yedi sekiz kişilik bir grubu

işaret etti. "Patronları onları cumartesi geç saatlere kadar çalıştırdı. Seni aradık ama Jill bir randevu için çoktan ayrıldığını söyledi."

Clara ellerini ovuşturdu.

Savcı, Josh'un beklediği yere baktı. "Bu senin delikanlın mı?" Ona kibar bir glmsemi sundu.

"HAYIR. Tabii ki hayır, dedi Clara bembeyaz kesilerek.

Josh her kelimeyi solar pleksusa bir yumruk gibi hissetti.

"Hayır," diye tekrarladı, acımasızca noktayı tutturarak. "Bu hoş adama banyoların nerede olduğunu bilip bilmediğini soruyordum." Clara'nın gözleri onunkileri buldu, çaresiz ve yalvarırcasına. "Yardımanın için tekrar teşekkür ederim."

"Ondan bahsetme." Josh nde giden ayaklarını çıkışa doğru çekti.

Clara koşarak yanına geldiğinde park yerinin yarısını geçmişti. Josh. Josh, bekle." Kolunun yenini parmaklarının arasına aldı. Bunun için çok zgnm.

Josh'un içinde bir şeyler acı içinde uludu ama çığlıklarını bastırdı. "Bu iyi."

Kimsenin bir prenses ve bir porno yıldızı hakkında bir peri masalına inanmayacağını biliyordu. "Kazakın nerede?"

O, başını salladı. "Bilmiyorum. Kazak umurumda değil. Sana değer veriyorum.

BEN . . . Kampanya ekibinden birinin seni tanıması riskini göze alamam. Clara alt dudağını dişlerinin arasına aldı.

O birkaç adım arkasına düşene kadar adımlarını uzattı. İnsanlar mesleğini duyduklarında kaç kez gülmüştü? Ya da kekeledi ve onunla göz göze gelmeyi reddetti mi? Kaç kişi ona iğrenç dedi? Bu tepkiyi yıllar önce aşması gerekirdi.

Her nasılsa, bu önemsiz şeylerin hiçbirini bununla karşılaştırılmaz. Yüz yaşına kadar yaşasa, Clara'nın saygı duyduğu birinin görebileceğini düşündüğünde ona bakışını asla unutmayacaktı. Şimdi bile vücut dilindeki farklılık, aralarındaki boşluğu yansıtıyordu.

Onun gibi altın bir kızın onu kendi dengi olarak kabul edeceğini düşünmekle tam bir aptallık etmişti.

Safra Josh'un gırtlğından yükseldi. "Anlıyorum, Clara."

"Onlar politikacı." Ellerine baktı. "Yeniden seçim kampanyası konusunda herkes ürkek. Lütfen anlayın."

"Önemli değil. Kendini hırpalama." Ne kadar üzgün ve acınası olsa da, yüzünü kurtarmaya çalışmaktan kendini alıkoyamadı. Bu gecenin bir anlamı olduğuna inanmaya ne kadar yaklaştığını bilseydi ölürdü. "Bu gerçek bir randevu değilmiş."

Clara bir an geri çekildi. "Ah. Elbette. Sağ."

Tabutta bir çivi daha. Şimdi her şey anlam kazandı, olağandışı sakinliği; yatak odasını geçeceklerini hiç düşünmemişti. Yüzündeki suçluluğu hafifletmek istedi. Onun vahşi umudundan o sorumlu değildi. "Eğleniyoruz. Etrafı karışıtırıyor." Sesi çok uzaklardan kendi kulağına geliyordu.

Clara'nın gözleri binlerce fırtınanın grisine döndü. "Elbette. Biliyorum ki."

Rocky Balboa ile yer değıştirebilmeyi diledi. Şu anda sert donmuş et dilimlerine çarpmak ve kusana kadar koşmak için her şeyini verirdi. Belki o zaman midesine asit gibi oturan duygusal acıyı, bir anlamı olan fiziksel acıyla değıştirebilirdi. Bu dışarıdan ortaya çıktı.

Dünya adil olsaydı, Josh bir yüzüğe çıkıp istediği şey için savaşılabildi. Dünya adil olsaydı, bir şansı olurdu.

otuz birinci bölüm

JOSH'UN Acısı canının şeker çekmesine neden oldu, bu yüzden o ve Clara ertesi sabah ellerinde keklerle stüdyoya geldiler. Öğlene kadar gelmeleri gerekmiyordu, ama daha fazla onunla evde kapana kısılmış kalamazdı. Erken gitmelerini önerdiğinde oda arkadaşı, çünkü onun için tek anlamı buydu, tartışmamıştı. Ama gözleri, kiralık arabanın anahtarlarının kapının yanındaki kancaya asılı olduğu yere fırlamış ve büyük, kıllı bacakları filizlenmiş gibi titremişti.

"Sorun değil," dedi, kazadan sonra tekrar direksiyona geçme konusundaki tereddütünü anlayarak. "Ben sürerim."

Josh, Naomi ile alışveriş yaparken, alnında Clara ile seks yaptım ve bunu asla atlatamayacağım yazan dev bir damga yokmuş gibi davranmak için elinden geleni yaptı.

Eski kız arkadaşının da önceden uyardığı gibi, iş ortağı ve oda arkadaşıyla ilişkisi, yaralarını sarması için ona hiçbir yer bırakmadı. Clara'dan kaçamazdı. Arkasını her döndüğünde, çürüyen ruhunun tam tersi, tasasız ve güzel görünüyordu. Daha da kötüsü, ondan tekrar tekrar özür dilemeye çalışmasıydı. Bu da onu daha da kötü hissettirdi. Bir gece önce boş yatağına tırmanırken, onun kendisinden kilometrelerce uzakta olduğunu bildiği halde,

kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Onunla olan durumu o kadar yanlış okumuştı ki, yabancı bir dilde yazılmış olabilirdi.

En azından Naomi'nin büyük yanlış hesaplamasını fark etmesini önleyebilirse, bunu küçük bir zafer olarak sayacaktı. Şans eseri, eski sevgilisinin dikkati dağılmış görünüyordu.

Josh bütün sabah paranoyak kaldı, her yerde onların düşüncesizliğinin belirtileri olduğuna ikna oldu. Bir an için bileğinde bitmeyen bir aşk ısırtığı gördüğünü sandı ama çikolata artığı olduğu ortaya çıktı.

Bu karma olmalı. Geçmişte, koşulsuz bir boğuşma fikrine bayılırdı ama bu Clara'ydı. Clara. Onun tadına hiç bakmamış olmayı diledi.

Sadece birkaç hafta daha. O zaman en azından taşınabilirdi. Uyandığında ve uyumadan önce gördüğü son kişi o olmayacaktı. Tanrım, kendini hasta hissediyordu.

Omzunda bir el hissedince duraklat'a bastı ve kulaklığını çıkardı, istenmeyen sevgisinin nesnesini bulmak için döndü.

Onu görünce, giydiği hafif bluzun kollarını ve omuzlarını çıplak bırakmasını görünce nefesi boğazında düğümlendi. Tepkisini gizlemek için sahte bir öksürük taklidi yaptı. Aralarında sağlıklı bir mesafe bırakmasına rağmen, Josh tenine güneş kremi kokusu aldı. Her nasılsa, önceden sıradan olan tüm bu şeyleri tahrik edici bulması için onun beynini yeniden yapılandırmıştı. Tanrı aşkına, göğüs dekoltesi bile göstermiyordu.

"Kiana harika görünüyor, değil mi?" dedi Clara, onun üzerindeki etkisinden habersiz, omzunun üzerinden ekrana bakarak.

Josh bakışlarını, bir sarışının partnerinin ağır sevişmesinden keyif aldığı videoya çevirdi. Çekim, tepkisine odaklandı. Clara'nın tutku sancıları içindeki başka bir kadına açıkça hayranlık duyması şu anda onun için çok fazlaydı. Arka beyni doğruldu ve homurdandı. "Bunu gördün mü?"

"Ah evet. Geçen hafta ateş ettiklerinde oradaydım," dedi soğukkanlı bir şekilde.

Geçen gece edindiği duyusal bilgi, ona olan arzusunu körüklemekten başka bir işe yaramamıştı. Aniden ayağa kalktı, aralarına daha fazla mesafe koymaya ihtiyacı vardı, onun sıcak, ıslak tenini yalamaktan başka bir şey düşünmesi gerekiyordu.

"Öğle yemeği için Tay ısmarlamak ister misin?" O sordu.

"Ah, şey. . ." Masanın vinilindeki bir çatlak onu büyüledi.

Naomi onlara katılarak, "Clara'nın planları var," dedi. "Ama seninle erişte yiyeceğim."

"Planlar mı?" Açıklama için Clara'ya baktı. Ne zamandan beri Clara'nın onu içermeyen planları oldu?

"Bir günlük randevu," diye yanıtladı Naomi. Gözleri ona tartışmamasını söylüyordu. "İki hafta önce kurdum. Diş hekimim yakışıklı ve bekar. Saat ikide Griffith Park'ta buluşacaklar."

"Görme randevusu, ha?" Josh, kaybedecek daha az şeyi olan normal bir insan gibi sormaya çalıştı.

Clara başını salladı. "Naomi, buraya taşındığımdan beri pek dışarı çıkmadığım için onu kurmakta ısrar etti."

Josh onu öpmüş, tutmuş ve içine girmişti ve yine de rastgele bir adamla çıkmayı tercih ederdi.

Naomi, rahatsız edici elektronik cihazı ona uzatarak, "Telefonun çalıyor," dedi. Kaşlarını kaldırdı, "Senin neyin var?"

Arayanın kimliği yüzünü buruşturmasına neden oldu. "Bu Bennie." Aramayı sesli mesaja göndermek için başparmağını hareket ettirdi. Her şey yanılttı ve bunu nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Clara ile konuşması gerekiyordu. Şimdi. "Cevap ver," dedi Naomi ona.

Ona hançerler fırlattı. "Merhaba?"

"Canım." Temsilcisinin sesi kulağına geldi. "Çok uzun zaman oldu. Umarım benimle işinin bittiğini düşünmemişsindir?"

"Ne istiyorsun Bennie?"

"Şimdi şimdi. Şu tona dikkat etsen iyi olur. Daha az hayırsever biri gücenebilir. İlginizi çekebileceğini düşündüğüm bazı sektörel gelişmeleri size bildirmek için aradım. Sanırım Paulo Santiago ve Lucie Corben'i tanıyorsun?"

Elbette Josh bu isimleri biliyordu. Paulo, ona bir bira karşılığında Final Cut yazılımını indiren editördü ve Lucie, o kadar çok gülünceye kadar tüm el işlerini ağlatana kadar ona müstehcen şakalar anlatan bir makyözdü. Bu işte en sevdiği iki kişiydiler.

"Konunuza gelin."

"Her ikisi de gelecekteki herhangi bir Black Hat prodüksiyonunda dikkate alınmadı."

Telefonun ağırlığını avucuyla kapattı. "Pruitt tehditlerini yerine getiriyor."

Naomi alçak sesle küfretti.

"Sen tam bir pisliksin, Bennie. O piçin kirli işlerini yapmak senin için bile önemsiz," dedi Josh telefona.

Salam evlat. Ben haberciyim. Yeni bir sözleşme imzalamadan gittiğiniz her gün için, işsiz kalanların listesi artıyor. Ve şansınızı zorlamayı düşünüyorsanız, size Bay Pruitt'in servetinin çok büyük olduğunu hatırlatmama izin verin. Bir sürü harcanabilir kaynağı var. Beklemeyi göze alabilir. İmzalama konusunda fikrini değiştirirsen, bana nereden ulaşacağını biliyorsun," dedi aramayı kapatmadan önce.

Artı işaretine yakalanan insanların aksine, örtük alt metin vardı. Josh, Paulo ve Lucie'nin birçok Pruitt çalışanı gibi maaştan maaşa yaşadıklarını biliyordu. Paulo'nun çocuklarını ve Lucie'nin sürmekte olan pahalı hormon tedavisi tedavilerini düşündü.

Yaptıkları yüzünden acı çekmelerine izin veremezdi. Onun hataları.

Yumruğunu oyun masasına o kadar sert vurdu ki bacakları sallandı. Bu hafta dişlere gerçek bir tekme olacak şekilde şekilleniyordu.

"Kahretsin. Bu kadar çabaya değmem. Onun iradesine boyun eğdirmek için neden bunca zahmete giriyorsun? Bu endüstri büyük yaraklı beyaz adamlarla dolu."

Naomi, "Bunun sadece seninle ilgili olduğunu düşünmüyorum," dedi.

"Muhalefetimizde gürültülü olduk. Küçük projemiz hakkında söylentiler dolaşıyor. Riskler ne olursa olsun kaçmaya hazır insanlar arıyor. Önümüzdeki haftaya kadar görüşmelerimiz var. Bence bu Pruitt'in bir mesaj göndermesiyle

ilgili. Kendisine karşı çıkan herkesi ezmek hakkında. Eğer bunu daha başından önleyemezse, elinde kitlesel bir isyanla karşı karşıya kalabilir.”

"Güzel," dedi Clara köşeden. "Üzgünüm. Bu iyi, değil mi?"

"Birkaç hafta bir grup seks işçisinin yanında takılıyorsun ve birdenbire isyan etme iştahın mı doluyor?" Naomi ince, kavisli bir kaşını kaldırdı.

Clara ağırbaşlı bir tavırla omuz silkti.

Josh, başı dönerken tekrar katlanır sandalyeye çöktü. Bu kadar bencil olmayı haklı göstermesinin hiçbir yolu yoktu. Maliyete bak. Durdurma gücü varken değer verdiği insanların acı çekmesine nasıl izin verebilirdi?

Clara, "O sözleşmeyi imzalayamazsınız," dedi. "İmzalarsanız, Pruitt ve Bennie kazanır. Ayrıca." Ellerini kavuşturdu. "İstediklerini elde ettikten sonra daha fazla insanı kovmasını engelleyecek hiçbir şey yok. Kaldıraç gücünden vazgeçmiş olurdun.

Josh avuçlarını gözlerini ovuşturdu. "Kolaylığımın artık bir önemi yok. Tüm sektörü istihdam edemeyiz" dedi. "Black Hat'ın cepleri seninkinden bile derin."

Naomi başını salladı. "Basına ulaşmak için yeterince uzun süre dayanmamız gerekiyor. Sadece birkaç gün daha var."

Clara umutla gülümsedi. O, Naomi ve diğer pek çok harika kadın, bu küçük, muhtemelen sonuçsuz isyanın gün ışığını görebilmesi için zamanlarını, bilgilerini ve deneyimlerini vermişlerdi.

Josh bilgisayarında bırakılan ekrana, web sitesinin üst kısmındaki pankarta baktı, insanların ziyaret ettiklerinde görecekleri ilk şey, Clara'nın elinde

tasarlanmış, Naomi'nin yüz kader arasından kurtardığı bir eskizden canlandırılmıştı. çöp için. Utanmaz, taze çiçekler gibi topraktan çıkan harfler. Bunu onlar için yapabilirdi.

Clara onun kalbini kırmış olsa bile. Onu şaşırtmaya devam etse bile, onu bu kadar istemesine neden olduğu için onu çileden çıkarmaya devam etti. Eğer bir porno monoliti ile savaşa girmek istiyorsa, en azından adamın yapabileceği tek şey onun yanında at sürmektir.

Josh, sırt çantasını kaptı ve her zaman yanında bulundurduğu alelade bir siyah flaş belleği aradı. Aylardır ara sıra eklemeler yapıyordu. Bahisler artmış olsa bile onunla herhangi bir şey yapmaya cesaret edebileceğinden emin değildi ama onu tutmak, elinde olduğunu bilmek nefes almayı biraz daha kolaylaştırdı. Sonraki birkaç hafta ne olursa olsun Josh, Black Hat'i son kez hafife almıştı.

otuz ikinci bölüm

CLARA, Toni Granger yerel LA County Baptist Kilisesi'nin sahnesinden çıkarken yüzünü buruşturdu.

Bu, Jill'le birlikte son iki hafta içinde katıldıkları üçüncü halka açık kampanya görünümüydü ve eğilim açıktı. Toni'nin koskoca çenesi ve daha da büyük vaatleriyle PAC tarafından finanse edilen küstah rakibine karşı konumunu savunması için bir mucizeye ihtiyacı olacaktı.

"Buldozere maruz kaldı." Jill, Clara'nın müşterilerinin Adaylar Forumundaki performansına ilişkin değerlendirmesine katıldı. "Onu suça karşı yumuşak gösterdi." Etkinliğin yetersiz içecek masası sayesinde bir kağıt bardak hazır kahveden bir yudum aldı.

Bu haftanın başlarında, rakibinin destekçileri şah damarına saldıran çirkin bir saldırı reklamı yayınlamıştı. Bugünkü kalabalık bunu açıkça görmüştü.

Toni'nin mahkûmiyet siciliyle ilgili bağlam dışı istatistikler yayınlarken, onlar neredeyse rakibinin elinden yemek yemişlerdi.

"O bir reform adayı," dedi Clara, ağırlılığını diğer bacağa vererek ve Toni'yi savunmaya çalışarak. "Toplu hapsedme ceza adalet sistemini düzeltmeye alıyor."

Clara'nın ayakları topuklarının içinde zonkluyordu. Josh bu sabah etkinlik için hazırlanırken oturma odasındaydı . Kanepede donmuş gözleme yiyerek, onun tercih ettiği iş ayakkabısını bıraktığı yerin hemen yanına uzanmıştı. Üç gecedir ondan kaçıyordu. Dişiyle olan cansız randevusundan döndüğünden beri.

Başından beri istemediği bir randevu. Clara bütün pikniği Josh'u düşünerek geçirmişti. Onu düşünmeden edemiyordu. Dün gece onun adını yastığına söyleyerek uyanmıştı.

Oda arkadaşını bir an önce unutması gerekiyordu. Kadın onu sinemada küçük düşürdükten sonra, aralarındaki seksten başka her şeyin masadan kaldırıldığını açıkça belirtmişti. Kalbinin şehveti aşktan bu kadar kolay ayıramaması çok kötü.

Yine de, korkup kaçmamayı ve ayak kabıllarını kurtarmayı diledi. Son bir saat içinde ayak parmakları uyuşmuştu.

"Ona verdiğimiz malzeme yeterince cesur değildi." Clara, Toni için ne kadar uzun süre çalışırsa, ona o kadar çok hayranlık duyuyordu. Devlet memuru, eşitlik ve adalet için savaşımaya çalışarak gerçekten nankör bir işte çalıştı.

Clara, yaşlı beyaz bir adamın Toni'ye gelip ona kendi işini açıklamaya çalışmadığı tek bir olay olmadığını fark etti.

"Cesur olmak onu sinirlendiriyor." Jill kahveyi yakındaki bir çöp kutusuna attı.

"Hadi ama, bilgi almak isteyecektir." Teyzesi, mevcut bölge savcısının olası seçmenleri memnuniyetle karşıladığı kilisenin lobisine götürdü.

Toni'nin gözleri yaşlı bir kilise müdaviminin başının üzerinden Jill'i buldu ve müvekkilleri olaydan önce hazırlandıkları bekleme odasına doğru kurnazca başını salladı, bu Jill ve Clara'nın onlara katılmasını orada beklemeleri gerektiğinin açık bir işaretiydi.

Clara'nın midesi bulandı. Toni, Clara'nın annesiyle aynı kızgın değilim, sadece hayal kırıklığına uğramış bir ifadeye sahipti.

Birkaç dakika sonra müşterisi, odada onlara katıldı, kapıyı arkasından kapattı ve kalabalığın gürültüsünü susturdu. Kolunun altında bir manila dosyası tutuyordu.

"İletişim stratejisini değiştirmek hakkında konuşacaksak Tricia'yı bulmalı mıyım?" diye sordu Jill, Granger kampanyasının genelkurmay başkanına atıfta bulunarak ve oturduğu katlanır sandalyeden kalkarak.

"Hayır," dedi Toni. "Buna gerek kalmayacak, teşekkürler."

Clara gözlemleyerek, sorular sorarak (bazıları diğerlerinden daha hoş karşılanır) ve müşterisi hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmek için sayısız saat harcamıştı. Toni'nin bugün giydiği güzel barut grisi takımın eskiden annesine ait olduğunu biliyordu. Ve Toni'nin şu anki koyu kırmızı rujunu sadece cesarete ihtiyacı olduğunda sürüyordu. Bugün savaş için giyinmişti. Belki de bu gerçekten sondur.

"Clara, seninle biraz özel konuşabilir miyim?" Savcının sesinde alışılmadık bir tınlama vardı.

Clara şaşkınlıkla başını defterinden kaldırdı. "Jill ile konuşmak istemediğinden emin misin?"

"Eminim."

Clara küçük odadan zarif bir şekilde çıkarken, Jill başıyla cesaret verici bir selam verdi.

"Clara," diye başladı Toni, Jill'in boşaldığı koltuğa oturarak. "Geçtiğimiz birkaç ay boyunca yakın bir şekilde birlikte çalıştık. Senden hoşlanıyorum. Zekisin, çalışkansın ve ne yapacağını bilemediğin zaman yardım istemekten korkmuyorsun."

"Teşekkürler," dedi Clara gururu okşanarak, ama Toni'nin son cümlesinin sonunda sesinin kısılışıyla ilgili bir şeyler bir uyarı sinyali verdi.

DA, veda etmek istemeyen, arabalarının arasında konuşarak oyalanan arkadaşların ve ailelerin bulunduğu odadaki küçük pencereden dışarı baktı. Gözleri Clara'ya döndüğünde bakışları sıkıntılıydı.

"Kampanyamın son nefesini vermekte olduğunu biliyorum. Oy sayılarını gördüm. Halana ve kampanya ekibimdeki herkese o kadar da kötü değilmiş gibi davranmaları için para ödüyorum ama sen bunu saklamakta pek iyi değilsin. İşimi sürdürmek istiyorsam fazla seçeneğim kalmadığını bildiğini gözlerinde görebiliyorum. Bu yüzden size sormak istedim - kampanyam üzerinde çalışan birinin yanlış ellerde kışkırtıcı olabilecek bir faaliyete karıştığını öğrenirsem bana ne yapmamı söylersiniz?

Clara, Toni'nin yeni kazandığı çok ince ipucunu, Jill'in ofisinde herkes için daha iyi, daha güvenli bir şehir yaratmaktan bahsettiği o ilk günü düşündü. Josh'u onunla tanışmadan, daha tek bir yetişkin eğlence videosu çekmeden önce hayal etti. Kirayı ödeyebilmek için ona üç işte çalışmakla ilgili hikayeler anlatmıştı.

Naomi ve Ginger'ı ve setteki taciz hikayelerini düşündü. "İşin bir parçası olduğu" için "katlanmak zorunda kaldıkları" şeyler. Black Hat için sözleşme imzalayan ve bir gün uyanıp yozlaşmış bir şirketi kızdıran bir şey yaptıkları için kendilerini kara listeye alınmış bulan sayısız insan için kalbi sızlıyordu. Toni'nin hepsini koruma gücü vardı. Diğer tüm bileşenlerinden bahsetmiyorum bile. Clara'nın sabah otobüse bindiği insanlar. Ağlayan bebekleri olan anneler, bastonlu yaşlı adamlar. Hepsi, onları güvende tutmak için savaştıkları bir bölge savcısını hak ediyordu.

Clara bir skandalla karşılaştığında ne yapacağını biliyordu. Wheaton ailesinde büyürken ailesine şu tavsiyede bulunan çeşitli avukat ve danışmanlardan pek çok kez duymuştu: zararı en aza indirin.

Konuştuğunda sesi net ve kendinden emindi. "Sana onları sessizce kovmanı söylerdim. Kendinizi uzaklaştırın. Tek bir açıklama yapın ve ardından yorum çağrılarını aldığınızda yemlere kapılmayın. Haber döngüsünü a bırakırsanız, yakında geçer. Her zaman başka bir hikaye, yeni pislik vardır.

Toni kolunun altından dosya dosyasını çıkardı ve Clara'ya uzattı.

Konuştuğunda sesi kızgın gelmiyordu ama sözleri sertti, boyun eğmişti.

"Kampanya yöneticim bunu bu sabah masama koydu."

Clara klasörü aldı ve çevirdi. İçinde internetten basılmış bir avuç dolusu makale vardı. Tanıdık çeşitli dedikodu siteleri ve eğlence yayınları.

Manşetlerde bir kelime ne ıktı. Utanmaz. Bir an göğsü gururla kabardı.

Yaptık. Ama sonra gözleri baskıda bir isim buldu ve görmeyi beklediği isim değildi.

Mülkün Josh Darling ve Naomi Grant'e atfedilmesinin yanında üçüncü bir isim vardı. Görüşü bir an yzdc ama bu, sayfaya basılmış harfleri değiştirmedi.

Clara Wheaton'ı hecelediler.

Titreyen elleri sayfa sayfa çevirdi. İlk makale bir anormallik değildi. Birden çok muhabir onu projenin mali destekçisi olarak adlandırdı ve hatta biri onu "Josh Darling ve Naomi Grant'in göreve başlama çırağı" olarak müjdeledi. Oh hayır. Hayır. Hayır. Toni'nin annesinin takım elbisesine kusamadı.

"Clara," dedi Toni, "paranla ve zamanınla istediğin her şeyi yapma hakkını destekliyorum, ama bilmelisin ki, rakibim aile değerlerine dayalı bir platformda yarışırken kampanyamı açık bir şeyle ilişkilendiremem. .

Etkinliklerde benimle yerdeydin. Birlikte fotoğraflandık. Bu makalelerden biri

firmadaki çalışmalarınızdan bahsediyor. Birinin bağlantıyı kurması an meselesi.”

Toni haklıydı elbette. Kampanyanın bu kadar geç döneminde çıkan bir skandal zehirliydi. Clara kampanyayı, firmayı, değer verdiği insanları nasıl böyle riske atabilirdi? Eskiden dikkatliydi. . . ama Shameless ile her şey çok hızlı ilerlemişti. Ama nasıl . . . Adının site kopyasında veya meta verilerinde görünmediğinden emin olmuştu. Tüm sanatçılar gizlilik anlaşmasını imzaladı. Josh ve Naomi için hazırladığı basın bültenlerinde, onlar herhangi bir röportaj ayarlamadan önce onun adı çıkarılmıştı. Bu muhabirlerin onun gibi hiç kimseyi öğrenmelerinin, hatta umursamamalarının tek yolu, sitenin ünlü kurucularından birinin doğrudan onun adını vermiş olmasıydı.

Naomi'nin lisede yaşadığı onca şeyden sonra, Clara onun kimseyle çıktığını hayal edemiyordu. Ama sadece bu kaldı. . .

Josh bunu yapmazdı. Şöhretinin onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu . Ama nasıl olduğu o kadar da önemli değildi çünkü ne olursa olsun, haber duyulmuyordu. Jill ve Toni onun yanında acı çekerti. Ne muhteşem bir karmaşa.

Zihinsel olarak kendini salladı. Daha sonra kendine acımak için bolca zaman olacaktı. Şu anda bunu düzeltmeye odaklanması gerekiyordu. "Firmanın bununla bir ilgisi yok. Teyzem bile bilmiyordu. Lütfen bunu ondan çıkarma."

Jill oralarda bir yerdeydi, muhtemelen neler olduğunu merak ediyordu, ellerini meşgul etmek için o berbat kahveden biraz daha içiyordu. Teyzesi, en çok D listesindeki aktörleri ve yaşlanan müzisyenleri yükseltmekle ünlü olan

firmasının Toni gibi birine hizmet edebilmesinden ve daha büyük bir etki yaratabilmesinden o kadar gurur duymuştu ki. Granger kampanya hesabını kaybetmek, gelecekteki müşterilerini caydırabileceğinden bahsetmiyorum bile, onun kalbini kıracaktı.

Toni yükseldi. "Clara, sen benim halkla ilişkiler ekibimsin. Teyzenle konuşmanı ve bunu ortadan kaldırmanın bir yolunu bulmanı istiyorum.

Üzgünüm. Senin üzerinde kariyerimle kumar oynamayı göze alamam."

"Anladım." Kelimelerin tadı ağızda tebeşir gibiydi. "Bunu düzelteceğim."

Toni, gözleri sıkıntılı bir şekilde Clara'ya son bir kez baktı ve oradan ayrıldı.

Birkaç dakika sonra, Jill kulağının arkasında bir kalem ve elinde ufalanan bir mini kekle geri geldi. "Ne oldu?"

Clara konuşamaz halde ona klasörü gösterdi.

"Vay." Jill'in kaşları o kadar yükseldi ki neredeyse saç çizgisini öpüyordu.

"Fırsat eşitliği orgazmlarını geniş ölçekte teşvik etmeye adanmış bir programı desteklemek için güven fonunu mu kullandın?" Teyzesi dudaklarını büzüp başını salladı, etkilenmişti. "Çok havalı."

"Açılış sayfasında mastürbasyon yapan çıplak kadınlar var."

Jill mini çörekten bir ısırık aldı ve oda tam otuz saniye boyunca onun kesik kesik öksürükleriyle doldu. Clara, Jill Wheaton'ın cömert standartlarına göre bile beklenmedik bir isyan düzeyine ulaşmıştı.

Clara, tüm dünyası onun etrafında dönmeseydi, gülebilirdi. "Beni kovmak zorundasın." Sonraki kelimeleri zorladı. "Beni ve siteyi kınayan bir açıklama yapın."

Jill, öksürük nöbetinden hâlâ kurtulmaya çalışırken, göğsüne hafifçe yumruğunu vurdu. Boğazı temizlendiğinde, “Bunu yapmayacağım. Clara, sen benim ailemsin.”

Clara'nın son savunması da paramparça oldu.

Jill'in aile tanımı, birbirleri için yaptıkları, affetme biçimleri Clara'nın bildiği her şeye meydan okuyordu. Ama Clara bir söylentinin yol açabileceği yıkımı çok iyi biliyordu ve en kötü yanı da bunun doğru olmasıydı.

“Tek yol bu. Firmayı riske attım ve muhtemelen kampanyayı Toni için kaybettim. Oradaki adamı gördün. Yumruklarını sıkıyor. Yarın bu zamanlar tüm haberlerde olacak: Granger Campaign Staffer Porno Seyyar Satıcısı. Gülümseme,” dedi teyzesini azarlayarak.

Jill, sanki Clara'nın varlığı bir sınavmış gibi kaşlarını çatması ve ters ters bakması, derin bir iç çekmesi gerektiğini bilmiyor muydu? Birinin seni hayal kırıklığına uğratacağını bilmesini sağlamanın tek yolu buydu.

Jill buna sahip değildi. “Buradaki hikayeyi kurtarmanın başka bir yolu olmalı. Bunu anlamak için biraz zamana ihtiyacım var.”

Clara'nın gözleri yaşlarla doldu. Bu kadını sadece bir aile üyesi olarak değil, kısa ömürlü olsa bile bir patron olarak elde edecek kadar nasıl şanslı olmuştu? Wheaton'ların geri kalanı neyi kaçırdıklarının farkında değildi. On yıl önce Jill aşk için savaşmıştı ve Clara artık hiç durmadığını fark etti. “Başka yol yok. olmadığını biliyorsun.”

Jill cevap vermedi ama Clara onun gözlerinde anlaşılmayı gördü.

otuz üçüncü bölüm

DİZLERİ sert muşamba zemine karşı merhamet diledi ama Clara, genellikle bir suç mahallini örten birine özgü bir gayret ve gayretle mutfağı temizlerken rahatsızlığın tadını çıkardı.

Son birkaç saatte, mevcut durumu üzerinde kafa yormak ve sağlıklı bir öfke ve korku kokteyli hazırlamak için bolca zamanı olmuştu. Fırçalamak bildiği tek panzehirdi.

Mutfak tezgahının üzerine tünemiş taşınabilir bir hoparlörden Patsy Cline mırıldandı. Acının müziği. Clara tüm hayatını herkesi memnun etmeye çalışarak geçirmiş ve bir şekilde kimseyi memnun edememişti. Kendisi bile değil.

Wheaton laneti kimseyi esir almadı.

Saat beş civarında, Josh geldi ve mutfak kapısının önünde dört ayak üzerinde dururken neredeyse ona takılıp düşüyordu. Ayağa kalktı ve eşofmanının tozunu aldı.

Adamın yüzünde daha küçük kadınların bayılmasına neden olan aptalca bir sırıtış vardı, ama o belini kuşandı ve peşine düştü.

"Bir grup muhabire Shameless için fon sağladığımı söyledin mi?" Clara her kelimeyi öfkeyle birbirine bağladı.

Josh'un gülümsemesi düştü ve kaşları çatıldı. "Ne?"

Kalbi burkuldu. "Bunları gördün mü?" Ona makale çıktılarını verdi.

Josh belgeleri aldı ve altın rengi buklelerini savurarak başını sallamaya başladı. Naomi bu sorulardan tamamen kaçındı. Bekle - ne oluyor? Clara. Bu alıntıyı üçüncü sayfada gördünüz mü? Manhattan sosyetesini Clara Wheaton, "Darling'in menajeri Bennie Mancusso, cızırtılı yıldız çiftinin başarılarını yatırımcılarına borçlu olduğunu söylüyor," dedi.

Clara karşı çıktı. "Ajanınız adımı nasıl bilsin?"

Sayfaları karıştırdı. "Bunun her yerinde Black Hat yazıyor. Bahse girerim avukatları bir mil öteden bir kağıt izini bulabilir. Banka, web sitesi barındırma, kiralık ekipman. Birisi yeterince dikkatli bakıyorsa, tüm bu masrafları size bağlamak o kadar da zor olamazdı. Bennie ve Pruitt muhtemelen geçmişinizi vurgulamanın web sitesini baltalayacağını düşündüler.

Elindeki süngeri boğdu. "Nasıl bu kadar sakın konuşuyorsun?"

Josh'un yüzü sertleşti. "Bak, bu kötü, öyle değilmiş gibi davranmayacağım ama hadi. Başlamadan önce çekingen davrandığını biliyorum. Bu projenin neye dönüşebileceğini bilmeden önce. Ama şimdi? Parmak izlerin her yerde Shameless." Gözleri koruma altına alındı. "Birlikte inşa ettiğimiz şeyle gurur duyduğunu sanıyordum."

Önemli olan buydu. Projelerinin her bölümünü sevdi. İnsanlar, mizah, onların küçük stüdyo alanları. Her kamera, mikrofon ve monitör. Clara, isimleri asla hatırlayamadığı vahşi oyuncakları bile severdi. Başka neden Shameless'ı dünyaya getirmek için uyumadan ya da uygun beslenmeden çalışıp gitti?

Siteyi başka hiç kimse kullanmamış olsa bile, Clara onların yaratılışından çoktan öğrenmişti. Ve sadece nasıl daha iyi seks yapılacağıyla ilgili değil. Bu şimdiye kadar yarattığı ilk gerçek sanat eseri idi.

Ama şimdi feda ettiği her şey bozulmuştu. Shameless'ın ona getirdiği neşe ya da gururun hiçbiri, mülkle halkın ilgisinin büyük bir maliyet getirdiği gerçeğini değiştirmede. Onun adı. Gerçek adı tehlikeye girdi.

Clara'nın başı, kimyasal olarak tasarlanmış narenciye yeni cilalanmış zeminden havalanıp burun deliklerini soktuğunda zonkluyordu. Kimliği ile müstehcen seks arasındaki bağı asla koparamayacaktı. "Bu makaleler işime mal oldu." Gerçek, ilk seferki kadar taze ve acı verici bir şekilde ona yeniden çarptı.

Başarısız olmuştu. Başarısız olmaktan fazlası. Bir gün acemi kariyerini bir çöp oluğuna göndermişti.

"Siyasi bir kampanya için halkla ilişkiler ve itibar yönetiminde çalışıyorum" dedi. "Bu skandal, Toni'nin yeniden seçilme teklifini sona erdirebilir ve Jill'in firmasının özgeçmişine büyük bir leke koyar. Bunu geri alamam. Şimdi Clara Wheaton'ı arattığınızda karşınıza ne çıkıyor biliyor musunuz? Kollarını havaya kaldırdı. "Bu benim Renoir üzerine tezim değil. Memeler ve kık."

Josh, kendisine bir bardak su doldurmak için gergin dudaklar ve kısa, dalgalı adımlarla onun yanından geçti.

"Üzgünüm," dedi sonunda ona bir yudum aldıktan sonra.

Clara kırmızı gördü. "Pek üzgün görünmüyorsun."

Josh bardağını, suyun yüzeyi titreyecek kadar sertçe tezgaha indirdi. "İşini kaybettiğin için üzgünüm, tamam mı? Ben gerçekten." Ağzı gerildi. "Kirli küçük sırrının ortaya çıkmasına üzüldüm. Hayatımın son iki yılında karşılaştığım tepkinin küçücük bir parçasını bir günlüğüne yaşadığın için üzgünüm. Ama size söylemeliyim ki, siyasi seks skandalları söz konusu olduğunda, bu kulağa oldukça uysal geliyor.

Clara ağzını bir balık gibi açıp kapadı. O muydu aslında. . . sinirli? Ona mı? Parmaklarını iki yanında esnetti. "Aslında ne var biliyor musun? Hayır. Üzgün değilim. Shameless'ın asıl amacı, kadınların zevk aradıkları için cezalandırılmaması ve eşlerinin de bunu onlara nasıl vereceklerini öğrenmek istemekten utanmaması değil miydi? Bütün vaazın bu değil miydi? Ne zaman ikiyüzlü davranmayı bırakıp vaaz ettiğin şeyi uygulamaya başlayacaksın?" "Siteye dün olduğu kadar bugün de inanıyorum, ancak buna inanmak kim olduğumu değiştirmiyor. Bu, sevdiğim diğer her şeyi geride bırakmaya hazır olduğum anlamına gelmez. Annem bunu duyduğu an..."

Josh gözlerini kapattı ve başını geriye attı. "Ailenin arkasına saklanmayı bırakır mısın? Sen yetişkin bir kadınsın, Clara. Yüksek sesle ağladığın için yirmi yedi yaşındasın. Annenin kızması kimin umurunda?"

"Umurumda." Bunun onu ne kadar incittiğini gerçekten görmemiş miydi? Bunu tartışacak kadar uzun süre dik durmayı nasıl zar zor başarabildi? "Annemi gururlandırmayı seviyorum. Başkalarının senin hakkında düşündüklerini yazmak senin için kolay olabilir ama ben öyle değilim." Bütün harareti ondan çıktı. "Hiç şansım olmadı, değil mi?"

Clara, onun ses tonundaki dramatik değişiklik karşısında şaşkına döndü.

"Neden bahsediyorsun?"

"Neden benimle yattın?" Sesi doğal olmayan bir şekilde ince geliyordu.

Bakışları onun dudaklarına kaydı ve tereddüt etti. "Bilmiyorum."

"Evet yaparsın. Hadi. Sen yaptın. En azından buna sahip çık." Gözleri doğrudan teninin içinden yanıyordu.

Bal gibi tatlı bir tuzağa çekilen bir av gibi hissetti kendini. "İstedim. senden etkilendim Duymak istediğın bu mu?"

Yani sadece seks miydi? Ses tonunu hava durumunu tartışacak kadar hafif tuttu.

Clara gerçeği karnına gömdü. "Evet." Şimdiye kadar yaşadığı en iyi seksti. Tüm inanç sistemini alt üst eden sadece seksti.

"Ama rastgele seks yapmıyorsun," dedi. "Sana dokunduğım ilk gece bana bunu söylemiştin."

Clara ürperdi. Bedeni ve zihni birbirinden ayırabileceğine güvenmekle ne kadar aptalca davranmıştı. O zamanlar bu adama aşık olmanın onu mahvedeceğini bilmiyor muydu? "Bizim durumumuz farklıydı. İkimiz de aramızdaki ilişkinin asla bundan öteye gidemeyeceğini biliyorduk. Duygu doğruydı. Bilgi onu korumamıştı.

Josh'un ağzı kıvrıldı. "Bunu hiç tartıştık mı? Çünkü seninle o konuşmayı yaptığımı hatırlamıyorum. Ne düşünüyorum biliyor musun?" Sesini alçalttı.

"İşini kaybettiğın için ya da Toni Granger'ın kampanyasını bitirdiğın için

gerçekten üzgün değilsin. Bu durumda gerçekten neden utandığını birinin öğrenmesinden korkuyorsun.”

Clara, bir tarafının hak ettiğini bildiği bir suçlama beklentisiyle başını salladı. Josh kirpiklerini sayabilene kadar ona doğru eğildi. "İçindeki Greenwich şu anda yalan söyleyip söylemediğini merak ediyor. Biliyorum, kendinize sormadan edemiyorsunuz, ya gazetecilere isminizi söylesem? Ya da daha kötüsü, dilimi dişlerimin arasına soksam ve senin tat alma şeklini plakta tarif etsem ne olur?

İlk kez, Josh'un seksi çekiciliği ona değer verilmek yerine değersiz hissettirdi. O bir ustaydı ve güçleri zevk kadar yok edebilirdi.

"Bunu kendin söyledin, anneni gururlandırmak istiyorsun ve isteyeceği en son şey kızının bir porno yıldızıyla yattığını duymak."

Clara çenesini kaldırdı. Onu şok etme zevkini ona yaşatmayacaktı. Seninle asla yatmamalıydım.

"Oh şimdi. Böyle olma." Josh'un yüzü sert bir maskeye dönüşmüştü. "Bunu neden yaptığını ikimiz de biliyoruz. Böylece bundan yıllar sonra, zengin, kırmızı suratlı kocan yorganın altında üstüne çıktığında, gözlerini kapatabilir ve aletimin üzerinde kıvrandığını hatırlayabilirsin."

Clara'nın hakaretleri birbiriyle bağlantılıyken nefesi kesildi. Josh kusursuz nişan aldı.

"Neyin var?" Bu adamı tanımıyordu. Ona yiyecek alan ve arabasını kullanmasına izin veren o değildi. Hastane yatağına tırmanmamış ya da onu dünyadaki son kadınmış gibi öpmemişti.

"Bunun bariz olduğunu sanıyordum." Josh acı bir kahkaha attı. "Sana aşığım." İdam mahkumu gibi itirafta bulundu. Sanki yarın hiç gelmeyecekmiş gibi, önemi yokmuş gibi.

Clara dondu. Bu anı zayıflık nöbetlerinde hayal etmişti ama asla böyle değildi. Her şeyi ifade etmesi gereken kelimeler anlamsız geliyordu.

"Aşk bunun neresinde?" Kırılğan sözleri mutfakta çınladı. Acısı, soruyu havada titreştirdi. Bahse girerim aramızdaki romantik ilişkinin gerçeklerini hiç düşünmemişsindir. Bende var. Ve fark ettiğim ilk şey, eğer birlikteyse, Josh, o zaman birinin kaybetmesi gerektiği. Ya benim ailem ya da senin kariyerin. Sevdığımız iki şey. Hayatlarımızı üzerine inşa ettiğimiz iki şey. Asla bir araya gelmeyecek iki parçamız."

"Beni kontrolden çıkardığına inanamıyorum. Davamı savunma şansım yok mu?" Sesi yaralı geliyordu ama bundan daha fazlası, geçmişini onu yakalamış bir adama benziyordu. Her zaman kazanamayacağını bilen ve şimdi hiç denememiş olmayı dileyen bir adam.

"Josh, ben aptal değilim. Eski sevgililerle çevrili bir günde saatler geçiriyorum. Beş yıldızlı videolarını gördüm. Gelecek yıl kontratınız sona erdiğinde sahneye geri dönmemiş olsanız bile benden en fazla iki hafta, en fazla bir ay sonra sıkılırsınız. Asla rekabet edemezdim."

"Buna inanamıyorum. Kendini dinle. Kararını çoktan vermişsin. Daha bir yıl sonra olabilecek ya da olmayabilecek şeyler hakkında sonuçlara atlıyorsun, oysa daha oda arkadaşı olarak birlikte yaşamayı öğrenme şansımız bile yok. Mutlu olmaktan çok haklı olmak istiyorsun, dedi Josh, bir kahin gibi.

Clara'nın gözleri yandı. "Buradan çıkmam gerek." Bir zamanlar onu gerçek dünyada yaşamamakla suçlamıştı ama şimdi gerçekleştiremeyeceği bir fanteziyi resmeden kendisiydi.

"Beklemek." Josh'un sesi çok uzaklardan geliyordu, sanki o yüzeyde kalırken o okyanusun dibine batmıştı . "Koşma." Eline uzandı ve gözlerindeki korkuyu gördü.

Kollarını arkasına sıkıştırdı. "Buraya ait değilim." Clara, yaşların gözlerinde birikmesi için başını geriye eğdi. "Bu evde benim için hiçbir şey kalmadı."

O yaz ikinci kez eşyalarını topladı.

otuz dördüncü bölüm

Josh hayatından nefret ederek otobanda araba kullanalı uzun zaman olmuştu ama eski alışkanlığını kolaylıkla edindi. Clara gittikten sonra evde kalamazdı. Her oda, sevdiği kadına istemedi zarar vermeseydi neler olabileceğine dair anılar ve hayali vaatlerle nabız gibi atıyordu.

Hiçbir plan yapmadan anahtarlarını almış ve arabasına atlamıştı. Hedef olmadan. Araba kullanmanın artık ona, geride bıraktığı herhangi bir oda kadar güçlü bir şekilde kaçmaya çalıştığı kişiyi hatırlattığının farkında olmadan. Her şey acıtıyor. Göz kapaklarının ağrıdığını daha önce hiç fark etmemişti. Clara'yı onsuz geleceği hakkında o yalanlarla beslediğinde irkildiğini görmekten kendini alamıyordu. Bennie'nin onun üzerinde kullandığı aynı

aşğılık klişeleri onun yüzüne tükürdüğü zaman. Reddedilmesinin ne kadar acıttığı önemli değildi. Yaralı bir hayvan gibi saldırmak kabul edilemezdi.

Josh, biraz öfkeyle satın alabilmeyi diledi. Bennie'de, Clara'da ve hatta kendisinde. Vücudundan geriye kalan tek şey içi boş bir kabuk olana kadar öfke, içini ıstırap gibi oymayacaktı. En azından ilk değil.

Bir şekilde yine yapmıştı. Josh, ayak bastığı her gemiyi batırma konusunda her zaman ender bulunan bir yeteneğe sahipti. Clara ile yaptığı konuşmayı tekrar tekrar izleyerek, hata yaptığı anı milisaniyesine kadar saptamaya çalıştı.

Otoyoldan esen rüzgar yüzüne çarpana kadar camını indirdi.

Neler olduğunu öğrenir öğrenmez Clara'yı rahatlatmalıydı, egosunu tatmin etmeyi seçmemeliydi. Bennie'nin peşine düşebilir ya da en azından ona bir fincan kahve yapabilirdi. Bunun yerine, seçtiği dünyaya atılmaktan hoşlanmadığı için çocukça bir patlama yaşamıştı. Adının Shameless'la birlikte halka duyurulmasından duyduğu korku ve öfke, Clara'nın herkesin içinde onunla ilişkilendirilmek istemediğini hatırlatan başka bir acımasız hatırlatmaydı.

Yaralanmaya hakaret eklemek için, onu sevdiğini söylemek için olabilecek en kötü zamanı seçmişti. Gerçekten bütün anı mahvetti. Tabii ki ona inanmadı. Vicdan azabıyla karışan bir suçluluk duygusu da vardı.

Adını söylememiş olsa da, bunu düşünmüştü. Tüm bu röportajlar sırasında, fikri ve katılımı için ona itibar etmemek yanlış hissettirmişti. Shameless, Clara olmadan olmazdı. Ne o ne de Naomi, ne kadar dikkat çekici olsalar da tüm

övgüyü istemediler. Ancak Josh, kendisiyle birlikte toplumun idam mangasıyla yüzleşecek ortaklar istiyordu.

Geriye dönüp bakıldığında, Clara'nın sessiz ortak olma isteğindeki sessizlik sağır ediciydi. Kazanabileceklerine gerçekten inanmış mıydı? Yoksa hem ona hem de girişimlerine yaptığı yatırımı başından beri kayıp bir dava olarak mı görmüştü?

Shameless, porno hakkında şimdiye kadar sevdiği her şeyi temsil ediyordu. Özür dilemeyen bir seks ve zevk kutlaması. Bazı stüdyolar hakkında içerlediği onca şey olmadan: fanteziyi nesneleştirmeyele karıştıran aşırı üretilmiş, aşırı anlatılar, oyuncular ve ekip, makinenin onları tüm değerleri için tüketebilmesi için çöp gibi muamele gördü. Ama Clara'sız Shameless onun için bir anlam ifade etmiyordu.

Josh, ailesinin evinin önünde dururken terlemeye başladı. Buraya arabayla gelmeyi düşünmemişti. Bilinçli olarak değil. Ama uygun bir ceza gibi görünüyordu. Şimdi ne kadar düştüğünü görebiliyordu. İncittiği tüm insanları listeleyebilirdi. Tek tek. Motoru durdurdu ve varoşların sessizliğinin onu yutmasına izin verdi.

Kaderin müdahalesi ya da sadece yanlış zamanlama yüzünden, annesi ön kapıda durmuş, gazeteyi almak için eğilirken gözlerini güneşten korumak için elini kaldırmıştı. Josh derin bir nefes aldı ve arabadan indi.

"Biliyor musun, benim çocuğuma çok benziyorsun." Sözleri ancak çimenlikte duyulacak kadar yüksekti. Çimler o taze biçilmiş görünüme sahipti, tüm bıçaklar doğrusal olarak itildi ve bu, babasının değiştirmeyi reddettiği eski

makineyi bahçede srkledikten sonra yalnızca birkaç saat sürdü. Josh, yüz yüze dalmak istedi. Parmakları yeşile dönene ve hiç gitmemiş gibi davranana kadar ellerini keskin, sıcak bıçaklarla doldurmak.

Bunun yerine, hem tanıdık hem de acı verecek kadar uzak olan annesini görünce yükselen karmaşık duygulara karşı yüzünü buruşturdu. "Merhaba anne."

Saçları sıkı bir topuz yapılmıştı, buğday rengi dalgalar gri ile çarpıyordu. zerinde babasının balıki gmleğiyi ve kenarları yıpranmış beyaz kapriyer vardı. Ona doğru ilerlediğinde, garaj yolunun çıplak ayaklarının altında kor kömürü gibi olduğunu anlatan kısa, hızlı adımlarla dikkatli bir şekilde kaldırımında yürüdü.

"'Selam anne' ha? İki yıl sonra aldığım tek şey bu mu?" Ondan birkaç metre ötede çimlerde durdu. "Sende her zaman çok fazla cesaret vardı."

Ona bakmak için gğsi ağrıyordu. Elleri, güçlü çenesine ve kendisinininki gibi yanaklarına sıçrayan illerine. Sanki z çürümüş ve içten dışa her şeyi mahvediyormuş gibi kendini çürümüş hissediyordu. Evden ayrılmasının, kaçmasının her nedeni, neredeyse bencilce olduğu kadar aptalca geliyordu. "Seni zledim." Josh hiçbir zaman özür dileme konusunda özel bir yetenek bulamamıştı.

Annesi kollarını kavuşturdu ve bir santim bile vermedi. "Başın belada."

"Biliyorum," dedi, sözlerinde rahatlama bulduğuna şaşırarak. En azından onunla konuşuyordu.

"Büyük bela." Çenesini, adamın kendisinden bir fitten daha uzun olduğu gerçeğini telafi ettiğini düşündüğü şekilde kaldırdı. "Artık benim çatım altında yaşamayan yirmi altı yaşındaki bir adamı nasıl cezalandıracağımı bildiğimden tam olarak emin değilim ama inan bana, bir yolunu bulacağım."

Ona gülümsemek istedi ama bundan hoşlanmayacağını biliyordu. "Bundan şüphem yok."

"Korkunç görünüyorsun," dedi, sadece annelerin yanlarına kalabileceği o yumuşak, nazik sesle. Bu ton, yargılamadan çok sitem olduğunda. Çocuğuma nasıl bakmazsın? Başparmaklarını yavaşça gözlerinin altındaki torbalarda gezdirdi. "Bütün bunlar benim yararına mı?"

Josh, Clara'yı düşünmemeye çalıştı. Adını aklında tutmanın bile irkilmesine neden olması olağanüstüydü. Onu geri kazanmak pek mümkün görünmüyordu. Dövüşlerinin en muhtemel sonucu, Josh'un hayatının geri kalanını bu yazı düşünerek ve pişmanlığını gidermeye çalışarak geçirmesiydi. O kaybolmuştu. Hem gerçek hem de derin şekillerde. Ve tıpkı küçükken yaptığı gibi, mantıklı olan tek şeyi yapmıştı. Mavi panjurlu eve doğru yol almaya çalışmıştı.

"Asla bu kadar uzun süre uzak kalmamalıydım."

Annesi geri adım attı ve onu beşinci sınıfın ilk gününden önce mutfağa geri gönderen bir hareketle gözlüğünün kulaklarının üzerinde durduğu şekli düzeltti. "Bu doğru."

"Seni incittim." Bakışlarını sabit tuttuğu şekilde yazılmıştı.

"Evet."

Onu kaybetmesi için tek bir kelime yeterliydi. Ağlamaya başladığında kolunu yüzünü kapatmak için büktü.

"Buraya gel." Kollarını ona doladı. "Kendini cezalandırmaya önde başlamışsın gibi görünüyor."

"Üzgünüm," dedi, sözcükler kırılğan ve titrekti ve yeterli değildi.

"Öyle olduğunu biliyorum." Yavaş hareketlerle saçlarını alnından geriye doğru taradı. "Bazen bir felaketsin. Ama sen benimsin."

Onu gömleğinin omzundan ıslanmasına yetecek kadar tuttu.

Tanrım, kendini bok gibi hissediyordu. Pek çok insan, annelerinin onları kucağına almanın benzersiz güvencesinden yoksun bırakılmışken, onunki kadar iyi ebeveynlere sahip olmak ve onları gönüllü olarak terk etmek.

En sonunda kendi gözlerine silerek uzaklaştı. "Pekala, gelecek misin yoksa burada kalıp kendimizi göstermeye devam mı edeceğiz?"

Başıyla onayladı ve boğazı kelimelerle ifade edilemeyecek kadar acıyarak onu içeri kadar takip etti.

"Çiçek bile getirmedi," dedi sessizce, kapıyı arkasından kapatırken, adamın havlar gibi çıkan bir kahkaha atmasına neden oldu.

İçeri girer girmez lavaboya yöneldi ve suyun ellerinden o kadar uzun süre akmasına izin verdi ki, Jack onun bu anı kendini toplamak için kullandığını anladı. "Baban dükkânda," dedi daha soramadan.

Küçük mutfak hatırladığı gibi görünüyordu. Zaman, Conners'ın evine ulaşmayı ihmal etmişti. Aynı gösterişli masa örtüsü. Aynı taşan yemek kitabı yığını. Aynı buzdolabı, aile ve arkadaşlara ait sayısız enstantaneye kaplı.

Josh kendine hakim olamadı. Dolaştı ve kuzenlerinin bebeklerinin yüzlerini titreyen bir el ile takip etti. Onları son gördüğünden beri çok büyümüşlerdi.

Beth onları ne haltla besliyordu?

Ocaktan yayılan baharatlı domates kokusuyla ağzı sulandı. Arkasını döndüğünde annesi masaya bir kase çorba fırlatmıştı. Görünüşe göre, öfkesi onu sürekli besleme arzusunu ortadan kaldırmıyordu.

"Benim yemeklerimi hak etmiyorsun ama ben iyiliksever bir kadıyım," dedi beklentiyle uzattığı kaşığa bakarak.

Kendini gerçeküstü hissederek sandalyeyi çekti ve oturdu. İlk ısırık bir iksir gibi davrandı. Clara'yı kaybetmenin acısı dinmedi ama görüşü biraz daha netleşti ve bedeni artık her an ona sırtını dönecekmiş gibi hissetmiyordu.

Çorba bir şekilde çoktan uyuşmuş kalbinin köşelerine sıcaklık saçıyordu. Evde olma hissi çok yoğundu.

Normalliğin tüm süslerine rağmen, odadaki gerilim elle tutulur cinstendi.

Birkaç ısırıktan sonra kaseyi itti. "Bana bağırarak istiyorsan bağır yeter."

Annesi buzdolabından malzemeleri çıkardı ve tezgaha taşıdı. Josh, onun ona bakmaktan kaçınmaya çalıştığını hissetti. "Sana bağırmayacağım. Yüzündeki o ifadeden bunun seni daha iyi hissettireceğini söyleyebilirim." Kızgın, sarsıntılı hareketlerle ekmeğin üzerine tereyağı sürdü. "Ne düşünüyordun ki?"

Josh teslim olurcasına ellerini kaldırdı. Birçok yönden çuvaldadığını biliyordu ve onun en çok hangisine kızdığını bilmek zordu. "Beni görmek istemezsin sanmıştım."

Bıçağı tezgaha vurdu. "Böyle aptalca bir fikri dünyanın neresinden bulabilirsin?"

"Pekala, başlangıç olarak, seni son gördüğümde sana porno çektiğimi söyledim ve sen bembeyaz kesildin ve odadan kaçtın."

Ah, Tanrı aşkına Joshua, şok ediciydi. Belki sizin nesliniz daha açık fikirlidir, ama benim zamanımda pornografi hâlâ hayret uyandırıyor." Bıçağı aldı ve tekrar durmadan önce sadece bir an için yağlamaya devam etti. "Ayrıca, bana yirmi kiloluk bir hindiyi fırından çıkarmaya çalışırken söylemiştin. İşlem yapmak için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Bu mutfak masasında düzenli olarak cezalandırılan çocuğa indirgenerek, "Bir dakikadan fazla oldu," diye homurdandı.

"Mesele şu ki" - gelişigüzel bir şekilde ekmeğin üzerine peynir serpti -

"mutfağa döndüğümde sen gitmiştin. Ve ertesi gün seni aramaya çalıştığımda numaranı değiştirmiştin."

Korkmuştu. Josh, annesinin üzgün olduğunu görmekten nefret ediyordu.

Karşılaştırıldığında ondan kaçınmak çok daha kolay görünmüştü. Performansı bu kadar sevmeyi beklemiyordu. Kendini istemeden Stu ile bir hayat kurarken bulmak. Ne kadar uzun süre uzak durursa, açtığı mesafeyi kapatmak o kadar zorlaşıyordu.

Rahatsız edici sessizlik anı, annesinin dolaptan bir kızartma tavaşı çıkarması ve çok da nazikçe ocağa bırakmasıyla bozuldu. Konuştuğunda, sesi tam da onun kaçınmaya çalıştığını bildiği şekilde çatlamıştı. "Bunun nasıl hissettirdiği hakkında bir fikrin var mı? Beni çok korkuttun. Haftalarca endişelendim.

Senin yeni bir kız arkadaşınla taşındığını öğrenmek için eczanede Curtis Bronson'a rastlamak ve onu tırnak makasıyla tehdit etmek zorunda kaldım. Tavaya tereyağı attı ve tısladı. "Porno seçtiğin için kızmadım. Bizim yerimize pornoyu tercih etmene kızdım."

Tüm seçimleri arasında ailesini kıranın sessizliği olacağını hiç düşünmemişti. Yirmi dört yaşında kendini başarısız hissetmişti. Kimse ondan bir şey beklemiyordu ve hiçbir şey tam olarak onlara verdiği gibi değildi. "Her zaman seçim yapmam gerektiğini varsaydım."

Ekmek, sıcak tavaya başka bir cızırtıyla çarptı. Kızarmış ekmek kokusu, bu acı verici anılar şeridinde ateşlenen başka bir anı oldu.

Annesi sonunda onunla yüzleşmek için döndü. "En kötü yanı da bu. Bana ve babana sıfır kredi verdin. Cevap vermeye fırsat bile bulamadan sözümüzü kestin. Kamera önünde seks yapmayı seçtiğin için değil, bunu yaparken seni sevecek kadar bana güvenmediğin için kendimi kötü bir anne gibi hissettim." Josh, mesleğini çevreleyen damgalamanın çoğunu içselleştirdiğini fark etti. O kasım gecesine ve ardından gelen serpintilere ilişkin vizyonunu oluşturmaya izin vermişti . Kendi kendime uzak durarak sana iyilik yaptığımı söyledim.

İçini çekti ve ızgara peyniri çevirmek için döndü. "Kendinizi gönül yarasından koruma telaşınız içinde, hemen sonuca varan ilk kişi sizsiniz."

Bu sözün doğruluğu inkar edilemezdi. Ailesinden kaçtığı gibi, Clara onu mahkum etmeden önce onu uzaklaştırmak için acele etmişti. "Daha iyi

hissetmeni sağlayacaksa, bunun berbat bir strateji olduğunu kabul etmeye başladım."

"Seni seven insanlara şüphenin faydasını borçlusun." Buharı tüten sandviçleri bir tabağa yığdı.

Josh gözlerini ovuşturdu ve bunca zamandır ne kadar da aptal olmasına izin verdiğine inledi. "Gerçekten üzgünüm, anne."

Tabağı yanına alarak, onun karşısına oturdu ve genellikle Kraft Singles reklamları için ayrılmış peynir çekişini oluşturana kadar ikiye ayırdı.

"Sarsmak." Kendi ızgara peynirini ona uzatırken gülümsemesi bulaşıcıydı.

"Performans sergilemem gerçekten umurunda değil mi?"

"Bak, bu bilgiyi işlemek için iki yılım oldu ve benim için her zaman şu anlama geliyor: Senin güvende ve mutlu olmanı önemsiyorum. Ve babanın bilgisayarına yerleştirdiği engelleyiciler hakkında, bu yüzden yanlışlıkla kimsenin üstüne çıktığını görmem. Bu üç şey geçerli olduğu sürece, sen bir yetişkinsin ve seçimlerine saygı duyuyorum."

Kabul ve sevgi onun için ifade edebileceğinden çok daha fazlasını ifade ediyordu. "Teşekkür ederim."

"Senin iyiliğinin sonsuz gücüne her zaman inandım, Joshua. Eminim kamera önünde veya kamera dışında ne tür bir seks yapmayı seçerseniz seçin, ki bunların ikisini de asla duymak istemiyorum, bunun bir ifadesidir. Şimdi bu ızgara peynirli sandviğin geri kalanını yiyeceğim ve bitirdiğimde, öğleden sonranın geri kalanında cinsel organınızı hiçbir şekilde ilgilendirmeyen şeyleri tartışmak istiyorum.

"Evet hanımefendi." Josh kendi ısırığını aldı ve gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Annesinin onu rahat bıraktığını biliyordu. Babası eve geldiğinde yeniden özür dilemesi gerektiğini biliyordu. Hepsinden önemlisi, Clara'ya bir özürden fazlasını borçlu olduğunu biliyordu. Josh, son birkaç aydır onun korkularıyla yüzleşmesini defalarca izlemişti. Şimdi sıra ondaydı.

Bütün parçalara sahipti. Tek ihtiyacı olan onları bir araya getirmek için cesaretti.

otuz beşinci bölüm

Clara Wheaton'ın damarlarında diğer zehirler kadar güçlü bir pervasızlık pompalanıyor. Kendisinden önceki pek çok aşağılanmış kadının izinden giderek, bir uçak yolculuğuna ve erkekleri nefes nefese bırakacak şekilde tasarlanmış bir elbiseye saçma sapan paralar saçmıştı. Everett'in grubunun turnesinin son ayağı olan Las Vegas'taki havaalanının dışına adım attığı anda vücudundaki tüm nem çekildi. Pekala, en azından, birkaç yolcudan endişeli fısıltılar çeken, uçakta ağlayan bir tırtıldan sonra geriye kalanlar. Çoğu insanın oraya giderken değil, Sin City'den eve dönerken ağladığını varsaydı.

Çantasındaki seyahat boyu mendil paketinin, Josh'la yüzleşmesinin onu dünyaya karşı elinde kalan zırhından arındırma şekliyle eşleşmediğini kanıtlamıştı. Her santiminin sıyrılıp açıldığını hissetti. Çiğ.

Aşk. Aşk demişti. Aşkım, onun asla daha iyi bir şey bulamayacağını söylediği aynı nefeste. Hayatı boyunca yaptığı onca endişeye rağmen, beklenmedik durum planlarının hiçbirisi bu tür duygusal patlamaları kapsamıyordu. Josh'la romantik bir gelecek kurma fikrine çok uzun süre izin vermeyi reddetmişti. Birbirlerinden oldukça farklı iki insan, katliam ve kan dökülmeden birbirlerinin hayatlarına sığamazlardı. Bir girişimde bulundular ve ilk kurbanları oldular.

Everett Operasyonu olarak da bilinen orijinal planına geri dönmek kağıt üzerinde anlamlıydı. Clara'nın asla sahip olamayacağı bir aşk hakkında düşünmeyi bırakabilmesi için eskiden ne istediğini kendine hatırlatması gerekiyordu.

Kalçasını sallamaya çalışırken, kasabanın varoşlarında kızarmış soğan ve bayat bira kokan bir dalış barına girdi. Yanında valiz varken akıcılığını sağlamak kolay bir iş değildi, ama muhafazakar bir sosyete olarak ününü bir klitoris şampiyonu olarak takas etmişti. O da öyleymiş gibi davranabilir. Nabızları yükseltmekte mükemmel olan insanlarla geçirdiği onca zamandan sonra, ozmoz yoluyla bir tür cinsel çekicilik gerçekleşmiş olmalıydı. Ve . . . ekler. Topuğunun alt kısmı yapışkan zemine takıldı ve tökezledi. Ya da değil. Öğleden sonra yedide, barda çok az müşteri vardı, ama grubun internet sitesinde yarım saat sonra gittikleri yazıyordu. Tek başına bir mikrofon sehпасı ve ters yüz edilmiş umutsuz görünümlü bir amfinin bulunduğu küçük bir sahne arka duvarın çoğunu kaplıyordu.

"Affedersin?" Clara asık suratlı barmenin dikkatini çekti. "Everett Bloom and the Shot of Adrenaline'i arıyorum."

Karanlık bir koridorun sonundaki kapıya bir bez parçası gösterdi. "Arkadan kontrol edin. Sanırım sigara içmeye gitti."

"Teşekkürler." Clara kollarını kendine doladı ve yere saçılmış yer fıstığı kabuğu yığınlarının üzerinden dikkatle geçti. Everett'le yeniden bir araya gelmenin, Danvers Sokağı'ndan ayrıldığından beri onu içine çeken sefil sisi dağıtması gerekiyordu. Bunun yerine, sadece uyuşmuş hissetti.

"Aslında." Etrafında döndü. "En iyi tekilanızdan bir yudum alabilir miyim lütfen?" Alkolün yanması ona hayatta olduğunu hatırlattı.

Barmen minnettar bir gülümsemeyle içkiyi ona uzattı. "Evde."

En azından elbisenin işe yaradığını biliyordu.

Everett'i iki parmağının arasında bir sigarayla otoparkın kaldırımında otururken buldu. Gün batımı, başının üzerinde bir yıldız patlaması halesi çizdi. Kalbinin kek gibi atmasını bekledi.

Olmadı.

Neredeyse hayati organını Batı Hollywood'da bırakmış gibi.

Hey, dedi, öksürmemeye çalışarak. En iyi açılış cümlesi değil.

Everett döndü ve ağzı düştü. Cee? Aman Tanrım, evlat." Sigarayı kaldırımında söndürerek ayağa kalktı ve onu ayı kucağına aldı. "Burada ne yapıyorsun?"

Yüzündeki ağır bukleleri kazara rujunun içine ittiği yerden saçlarını çekerek, soğukkanlı olmayı hedefledi. "Gösteriyi yakalayacağımı düşündüm."

"Vay." Çenesiyle valizlerini işaret etti. "Taşınmayı mı düşünüyorsun?"

"Tam olarak değil. ben, ah." Sadece utanç verici olmasına izin verirsen utanç verici olur. "New York'a dönüyorum. Bu bir konaklama."

"Ne?" Yüzü düştü. "Yolculuk bitti mi? Bir yaz boyunca başını ne kadar belaya sokmuş olabilirsin?"

"şaşırırısın." Glş sırtmaya dönüştü.

"Buna inanamıyorum. Burada olduğuna inanamıyorum." Everett'in gözleri onu tepeden tırnağa takip etti. "Farklı görünüyorsun."

Clara kıpırdanmamaya çalıştı. Kendisine dizginlenemeyen bir ilgiyle bakmasını uzun süre beklemişti. Öyleyse neden makyajını silmek ve ter giymek için bu kadar uzun sürdü? Everett onu yalnızca en iyi halinde gördü. Onun en cilalısı. Josh, onu un ve çiğ yumurtaya bulanmış halde, onu bir insan patatesine benzeten günlük giysiler ve berbat bir hastane geceliği içinde görmüştü - berelenmiş ve hırpalanmış. Çıplak geyikten bahsetmiyorum bile. Temeline kadar sıyrıldığında ona aynı şekilde baktı, dokuzlara kadar sslendiğinde baktığı gibi.

Everett onun genel şeklini işaret etti. "Farklı bir şey mi yaptın?"

Saçını boyattığını, kilo verdiğini veya yeni bir ruj tonu aldığını kastettiğini biliyordu. Ama daha dürüst cevap, görünüşünün ötesine geçti.

Bu yaz pek çok şeyi farklı yapmıştı.

Kağıt üzerindeyken, yazı başladığı gibi bitiriyordu - işsiz, bekar ve ev arıyordu - son zamanlarda gerçeklerin bazen hikayenin sadece yarısını anlattığını öğrenmişti.

Adı o yazılarda hiç yer almasaydı bugün çok daha farklı geçebilirdi. Josh'un haftalar önce satın aldığı bir şişe şampanyayı görmüş ve buzdolabının arkasında bir greyfurtun arkasına saklanmaya çalışmıştı. Başka bir hayatta, şu anda başarılarının kadehini kaldırıyorlardı, onu her güldürdüğünde baloncuklar burnunu yakıyordu.

Kaldırımında Everett'in yanına oturmak için bacaklarını kavuşturarak, "Biliyor musun," dedi, "bir korkak olabileceğimi düşünüyorum."

Bir elini başının üzerinde gezdirerek koyu renk saçlarını karıştırdı. "Hadi." "Ben ciddiylim." Tekilayı hâlâ boğazında hissederek dilini gevşetiyordu. "Bütün o yılları sanat okulunda geçirdim. Yaratıcıları, kalıplarını ve motivasyonlarını, korkularını ve acılarını gözlemlemek için sayısız saat. Ve hiçbir zaman üzerinde kendi adıma bir şey yapacak cesaretim olmadı." Sahip çıkacak gücü olsaydı, Shameless her şeyi değiştirebilirdi.

"Korkmaktan daha kötü şeyler de var," dedi Everett nazikçe. "Doktora programına gittiğin için her zaman gerçekten gurur duydum. Sanat tarihini yaşatmak. Seni bir yerlerde bir müzede, herkese onlardan ne kadar zeki olduğunu gösterirken hayal ederdim. Seçtiğin yol sana yakışıyor."

Tarif ettiği gelecek her zaman plan olmuştu. Guggenheim. Mükemmel dikilmiş pantolon takımları. Sıcaklık kontrollü bir odada saklanan bir ömür.

"Ben işimden daha fazlasıyım." Kelimeler ağzından çıplak çıktı. Suçlama olmadan gerçek . Josh'tan öğrendiği son ders olmasa da ilk ders.

İçeride grubun akort etmeye başladığını duydu. Davul sesi, boğucu Nevada sıcağında neredeyse görülebiliyordu. Neden buraya gelmişti?

Yakından, Everett'in onu asla istemeyeceği aptalca belliydi. Asla arkadaşlıklarına dönüp daha fazlasını dilemeyecekti. Nerede yanlış yaptığını merak ederek asla yatakta uyanık yatmayacak. Pazar düğünü bölümünde asla adını göremeyecek ve pişmanlığı tadacak. Hollywood ona, yeterince çok severse, yeterince uzun süre özlenirse, kendini onun yoluna tekrar tekrar atarsa, sonunda çocukluğundaki en iyi arkadaşının ona aşık olacağına söz vermişti.

Ama gerçek hayat özgür iradeyi hesaba katmıyordu.

Everett'in onu sevmesi için ne kadar çok sebep sıralayabileceği önemli değildi. Yapmadı. Her zaman istediği şekilde değil. Ve hak ettiğini hissettiği bir aşkı beklemeyi bırakana kadar, asla başka biriyle geleceği hayal edemeyecekti.

Everett ellerini kot pantolonla kaplı baldırlarında gezdirdi. "Sanırım artık beni havuza sokmaya çalışan, dudakları buzlu şeker bulaşmış kız değilsin."

Ağzından bir kıkırdama çıktı. Garip bir şekilde acı verici. Tanrı. Ne mutlak bir kabus. Bütün yaz bir tür kapanış için beklemişti. Tek taraflı aşk ilişkilerinin anlatımını tamamlayacak bir şey söylemesi ya da yapması için. Everett'ten bir sonuç alamamasına şaşmamalı. Kendi ıstırabının mimarı olan Clara, bu duygusal yolculuğu sona erdirebilecek tek kişiydi.

Omzunun üzerinden bir bakış atıp ayağını betona vurdu, gergin, kaşıntılı bir melodi. "Muhtemelen içeri dönmeliyim."

Everett ayağa kalkıp o yaz ikinci kez ona sırtını döndüğünde, ona yakın olduğu için her zamanki tepkilerinden hiçbirini alamadığını fark etti. Nefesi sakindi.

Yüzü havalı. Karşı koyduğu tek dürtü saatine bakmaktı. Son birkaç ay içinde

bir noktada, Everett'in konumu hafızasında ve saygısında değişmişti, evrim o kadar yavaş ilerliyordu ki şimdiye kadar fark etmemişti.

Bir zamanlar ondan neden hoşlandığını anlayabiliyordu. Hala yakışıklıydı.

Yine de adını okşar gibi söyledi. On dört yıllık fantezi çok fazla yara dokusu oluşturdu. Ama Everett artık onun "kaçan" değildi. Hayır, o unvan umutsuzca başka birine ait olma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Josh kendini beğenmiş bir aptal gibi davranmış olabilirdi ama kötü bir gün, yazını ona her yönden olağanşt hissettirerek geçirdiği gerçeğini değiştirmede.

Everett'di. . . en yaygın olarak kadınlara atfedilen bir avuç kelimeyi düşündü: uçarı, salak, sürtük. Rakamlar, erkekler için kolayca bulunabilen pek çok terim yok.

Everett'i sevmek fikri birdenbire Clara'ya gülünç geldi. Telefonlarına cevap vermeyi unutan, babasının parasıyla yaşayan özenti bir rock yıldıztı. Yarık enesi, Ray-Ban'ları ve gönülsüz zrleriyle Everett Bloom'a ihtiyaçı yoktu. Gözden düşmesi için ne kadar utanç verici bir katalizör.

Bir insan hakkında bu kadar yanılman inanılmaz. Senin hakkında.

Clara glmsememek için dudaklarını birbirine bastırdı. Trajediye komediye dönüştüren şeyin sonradan görme mi yoksa damarlarında vızıldayan tekila mı olduğunu merak etti. Eski hayalleri bir kenara atmak şaşırtıcı derecede zgrleştiriciydi.

"Seni gerçekten çok uzun bir süre sevdim," dedi nefes verirken, gerçeği gece havasına bıraktı.

Everett dondu. "Clara," diye söze başladı ama sonra, sanki onun itirafı her şeyden çok rahatsızlık veriyormuş gibi, cümleyi daha fazla uzatmaya pek meyilli görünmüyordu.

Ah, yüksek sesle ağladığın için. On dört yıldır meşale taşıyan oydu; şimdi yapabileceği en azından onun söylediğini duymaktı.

Başparmağını kaşı boyunca gezdirdi. "Birbirimizi ezelden beri tanıdığımız için böyle söylüyorsun."

Sonra gözlerini onun üzerinde gezdirdi ve soğukkanlı ve tarafsız bir şekilde uzaklaştı. Gökyüzündeki gün batımının son izleri alacakaranlığa teslim oldu ve Clara o imkansız mavilikler içinde Chagall'ı gördü. Saçları gözlerine düştüğünde Josh'u gördü. Bütün gün göğsünde çırpınan kalbi sonunda beyniyle konuşmanın bir yolunu bulmuştu.

"Bence haklısın." Everett hırsını, dürtüsünü, açlığını, artık kendisi hakkında en çok sevdiği her şeyi gölgede bırakmıştı. Josh'un kutladığı her şey. "Sanırım aşk fikrimi sevdim. Tutku ve ortaklık. Benim elimde başkasının eli. Adım, beni isteyen bir adamın dudaklarında. Kesinliği arzuladım. Günün sonunda kiminle eve geleceğimi bilmenin heyecanı ve güvencesi."

Bir şeyi bu kadar uzun süre istemek, zihninde o kadar çok evirip çevirmek tuhaftı ki, görüntü eski bir Polaroid kadar solgun ve yıpranmıştı. Kalbindeki özlemle o kadar tüketilmek ki, her zaman özlediğin şeyi elde ettiğinde, onu zar zor tanıyabilirsin. "Ama yine de, bu fanteziyi kabul etmek istediğimden daha uzun süre sana yükledim."

"Boktan bir arkadaş oldum." Everett uzun bir iç çekti. "Üzgünüm. Bunca yıldır nasıl hissettiğini bilmediğimi söylemek isterdim ama biliyordum. Biliyordum ve daha kolay olduğu için bilmiyormuş gibi davrandım. Seni kaybetmek istemedim. Sen her zaman benim için orada oldun."

Berbat bir cevaptı ama dürüsttü ve günün sonunda çok da önemli değildi.

Vuruşu bir iğne gibi aldı.

"Komik olan ne biliyor musun?"

Everett cebinden yeni bir sigara çıkardı ve yaktı. "Tanrım, umarım iyi bir şeyin vardır, çünkü şu anda kendimi devasa bir pislik gibi hissediyorum."

Clara sigarayı ağzından aldı ve yere fırlattı. Ona âşık olmasa bile, kendisinin akciğer kanseri olmasını istemiyordu.

"Sonunda geldin. Kasıtlı olarak değil elbette, ama tamamen şans eseri. Çünkü beni Danvers Sokağı'na sen getirdin. Beni Josh'a getirdin.

Everett'in kaşları alnına doğru kalktı. "Bana sen ve Craigslist denen adamdan bahsetme. . . ?"

İçini çekti. "Sanırım şimdiye kadar yaptığım en iyi hata olabilir."

"Benim tanıdığım Clara Wheaton hata yapmaz."

Alçak sesle ıslık çaldı. "Sanırım artık beni tanımıyorsun." Los Angeles'ta geçirdiği aylar, Josh'tan daha fazlasıydı. Batı Hollywood'da yıkılan bir bungalovda bir yerde, Shameless'ı ve kendisinin hayran olduğu bir versiyonunu inşa etmişti.

Dürüst olmak gerekirse, ya insanlar onun kadınların zevkini artırmaya yatırım yaptığını bilse? Yirmi yedi yıl boyunca neredeyse mükemmel bir sicile sahipti

ve bunun ona getirdiği tek Şey, bir Şapka damlasıyla Çekip gidebileceği bir hayattı. Belki onun Wheaton kanıydı ya da beklediği son kişiye sırlısklam aşık olmasıydı, ama bir Şekilde, bir Şekilde, Clara sonunda skandala karşı bir zevk geliŐtirmiŐti.

Ayağa kalktı, aklı Çoktan kilometrelerce uzaktaydı. "Buradan gitmeliyim."

"Ne demek istiyorsun? Az önce ortaya Çıktın. Grup on dakika sonra aŐılıyor."

Parmak uÇlarında yükselerek yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. "zgnm evlat," dedi, en sevdiği lakabı Őitin üzerinden fırlatarak. Saatine hızlı bir bakış ve birkaÇ dikkatli hesaplama, Josh'a giden en hızlı yolu doğruladı. Bekleyebilir, yarın uŐađa binebilirdi ama aniden direksiyona geÇme, kendine güvenme ve tam olarak istediği Şeye doğru yol alma fikri inkar edilemez bir Şekilde Çekici geldi. Elbette, kalp atışı hâlâ yüksek vitesteydi. Ellerini direksiyona doladığında muhtemelen hâlâ biraz titriyordu. Ama Clara artık biliyordu ki Őođu zaman korkutucu Şeyler, hakkında konuşmak işin en Şok zaman ve enerji harcadığınız Şeyler, hayatı yaŐanmaya değer kılan Őeylerdir. Hey, aslında bir iyiliğe ihtiyaŐım var.

"İstediğin herhangi bir Şey." Everett omuz silkti. Sana Şok Şey borŐluyum.

Clara elini avuÇ işi yukarıya doğru uzattı. Anahtarlarınıza ihtiyaŐım olacak.

otuz altıncı bölüm

Josh'un Clara'yı kaybettikten iki gün sonra yapmak istediği SON ŞEY, daha fazla basınla konuşmaktı. Ama sevdiği kadının yanında olamıyorsa, en azından ikisinin de inandığı proje için ortaya çıkabilirdi.

Josh, Torrance'daki KXZR radyo istasyonunun kayıt stüdyosunda oturdu.

Clara'nın onlar için haftalar önce hazırladığı mini basın programının ardından, o ve Naomi, Dana Novak'ın popüler sendikasyon talk-show'una çıkıyorlardı.

Clara'yı arayıp mesaj atmayı denemişti ama Clara telefonunu kapatmış olmalıydı. Gitti kelimesi beyninde neon harflerle yanıp söndü.

Tanınmış ev sahibinin imzası niteliğindeki kısa kesilmiş gümüş rengi saçları, bir dizi soru sorarken ışıkların altında parlıyordu. Josh gülümsemeye çalıştı. Asistanından aldığı büyük kulaklıklar kulaklarını terletmişti. şimdiye kadar Clara'nın yanına gitmemişlerdi ama Clara bunun an meselesi olduğunu biliyordu.

"Shameless'ı başlatmaya nasıl karar verdiniz?" Dana mükemmel bir radyo sesine sahipti, net ve doğrudan. "Amerika'da cinselliğın üzücü durumunu ilk kabul eden ben olacağım. Ama pornodan - ve eski sevgililerden de ekleyebilirim - kadın zevkini teşvik etme işindeki yaratıcılara geçmek biraz zor.

Josh, Naomi'ye bunu alması için başını salladı. İçinden konuşmak gelmiyordu. Clara'yı aramadan bir saniye daha kaybetmek istemiyordu ama Naomi görüşmeyi kaçırırsa onun derisini diri diri yüzmekle tehdit etmişti ve eski sevgilisi sözünün eri bir kadın değılse de hiçbir şeydi.

Naomi, "Projeye farklı bakış açılarıyla ama ortak bir hedefle geldik" dedi. "İkimiz de eşlerin birbirinin vücudunu anlaması durumunda seksin herkes için daha iyi olduğuna inanıyoruz. Birbirlerine iletişim kurmak, deney yapmak ve büyümek için izin verdiklerinde. Zevk herkese uyan tek beden değildir. Büyük seks sürekli geliyor ve etrafındaki söylem de öyle olmalı.

Naomi ona yarım bir gülümseme verdi. "Josh ve ben ortalamanın üzerinde seks yapıyoruz, bu yüzden sitede paylaştığımız birkaç numara öğrendik ama kesinlikle her şeyi bilmiyoruz. Shameless'ı asla tek başımıza hayata geçiremezdik.

Dana çenesini avucuna dayadı. "Ah evet. Bir avuç yaratıcı işbirlikçiniz var. Ama size söyleyeyim, benim en çok ilgilendiğim ve eminim tahmin edebileceğiniz gibi sosyetik Clara Wheaton. Shameless'tan önce yetişkinlere yönelik eğlencelerle hiç uğraşmamıştı ama ailesinin kolum kadar uzun bir skandallar listesi var. Vahşi tarafta yürüyüşe çıkmaya karar vermesine neden olan şey nedir? Aralarında ileri geri baktı. "Yoksa hanginiz olduğunu mu söylemeliyim?"

Josh bu anın geleceğini biliyordu. Yine de onun adı duyunca nabızı atladı. Tartışmayı kabul etmeyen düz bir tonla mikrofona, "Bayan Wheaton'ı hiçbir şekilde tartışmayacağız," dedi.

"Ooh, biraz koruyuculuk seziyor muyum? Amerika'nın en şehvetli aşk üçgenine mi rastladım?

Josh kulaklıklarını çıkardı ve ayağa kalktı. "Bitirdim." Arkasını döndüğünde onu karşılayan görüntü nefesini kesti. "Clara."

Onu görünce yeni bir acı dalgası patladı. Güzelliği, ona mutluluk için tanıdığı en iyi  ansı kaçırdığını hatırlattı. Kendini ona atmak istedi. Onursuz, yapışan, kavrayan. Son kırk sekiz saatten sonra onu içine çekmek istedi.

Ama yapamadı.

Henüz değil.

Onu bir gülümsemeyle onurlandırdı. "Merhaba."

Parlak kırmızı ON AIR yazısı yanaklarına pembe bir ışıltı saçtı.

"Sen Clara Wheaton musun? Yatırımcı mı? Dana Novak, kavrayışta kesinlikle hızlıydı.

"Ben." Clara saçlarını yüzünden çekti.

Josh o anda g lmek mi yoksa ağlamak mı istediğini bilemedi. Clara'nın gazoz kutusu metaforu sonunda anlam kazandı. İçindeki duygunun gidecek hiçbir yeri yoktu, bu yüzden hepsi göğüs kafesinin arkasına yerleşmişti.

"Harika. Bir sandalye çekelim mi?" Dana büyük bir pencerenin arkasından onları izleyen genç bir kadına işaret etti. "Bayanlar ve baylar, bugün size sürpriz bir konuğumuz var."

"Burada ne yapıyorsun?" Josh ona baktı. Onun varlığına anlam veremiyordu.

Yarısı, gözlerini çok uzun süre kırparsa kaybolacağına inanıyordu. Belli ki insanların Shameless ile olan ilişkisini bilmesini istemiyordu,  yleyse neden canlı bir röportaj sırasında ortaya  ıktı? Sebepleri ne olursa olsun, onunla olan herhangi bir odayı onsuz bir odaya tercih ediyordu.

Dana'nın asistanı Clara'yı mikrofona yaklaştırdı ve Josh'u zorla kendi sandalyesine oturttu.

"Sana bir şey söylemeye geldim," dedi Clara, ağız mikrofondan birkaç santim uzaktaydı.

"Şimdi bana bir şey mi söylemek istiyorsun? Yüzlerce insan dinlerken?"

"Binlerce," diye düzeltti Dana.

"Evet." Clara yutkundu. "Aramızda olanların sadece seks olduğunu söylediğimi biliyorum."

Josh'un gözleri odanın içinde seyircilere kaydı. Ne olduğu ya da iyi olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Yine de Clara'nın dudaklarındaki seks kelimesi onu biraz sertleştirmeye yetti.

Naomi sandalyesinde daha dik oturdu. İşte o sır gidiyor.

Dana ellerini kavuşturdu. Yüzünden, bu röportajın çok daha ilginç hale geldiğini düşündüğünü anlayabiliyordu.

Clara devam etti. "Ama bizim ilişkimiz bundan çok daha fazlası. Sana ve görünüşe göre beni dinleyen bir grup yabancıya sana aşık olduğumu söylemeye geldim."

Josh'un kalp atışları kulaklarında çınladı. Bozuk paraların tadına bakarak dilini ısırdı.

"Üzgünüm, daha önce kabul edemeyecek kadar korkmuştum. Her zaman aşkın seni kaşındırması gerektiğini düşünmüştümdür. Derinden sürünen bir tür saplantı. Aşkın hasret ve özlemle eşanlamlı olduğunu sanıyordum. Acıtması gerektiğini.

Josh satır aralarını okuyabiliyordu. Aşkın Everett'e benzediğini sanıyordum demek istedi. Dostum, o adamdan nefret ediyordu.

Clara derin bir nefes aldı ve kendi yumrukları yerine doğrudan ona bakana kadar çenesini eğdi. "Ama aşk öyle değil. En azından benim için değil. Seni sevmek, bir ömür boyu iliklerime kadar üşüdükten sonra ılık bir banyoya dalmak gibi."

Josh'un göğsü bu ifşayı işlemeye yetecek kadar oksijen toplamaya çalışırken inip kalkıyordu.

Clara onun eline uzandı. "Birinin beni görmesi, yapmacıklığı ve duruşu aşması ve fazlasıyla yeterli olduğuma karar vermesidir."

Gözlerini kapadı ve burnunun ucunu onun elinin üzerinde gezdirerek sözlerinin ve teninin taç yaprağı kadar yumuşaklığının tadını çıkardı.

Clara'nın sesi güçlendi. "Sana olan aşkım bir bağımlılık değil. Seninle olmak hayatım için çarpık bir onay duygusu sağlamıyor. Sen asla sistemimden çıkarmak zorunda olduğum bir kaçamak olmadın. Aşkımız gibi hissettiriyor. . . özgürlük. Nazik insanlar uğrunda canlarını verirler."

Josh'un görüşü bulanıklaştı. Bu olayların gidişatını işleyemezdi.

Clara onun sessizliğini yanlış yorumlamış olmalı çünkü ağzını mikrofona yaklaştırdı. "Yine de seksin inanılmaz olduğu konusunda çok net olmak istiyorum . Ekranda görüldüğünden daha iyi. Cidden. Hiçbir fikrin yok." Naomi boğazını temizledi.

"Sağ. Üzgünüm. Josh, Shameless'ın var olmasının nedeni, beni istediklerim ve hak ettiklerim için özür dilemeyi bırakmam için cesaretlendirmen. Kontrol listeleri, yönergeler, korkunç sürüş ve hepsi. Sen ihtiyacım olduğunu hiç

bilmediğim her şeysin ama hayatımı sensiz hayal edemiyorum ve açıkçası bunu da istemiyorum."

Şansına şaşkına dönerek oturdu. Bin yaşam geçse de Clara'ya asla doyamazdı. İyimserliği ve cesaretinden. Çaresiz öpücükleri ve insanların uğrunda savaşmaya değer olduğuna olan inancı.

Naomi gözlerini kısarak ona baktı. "Devam etsen iyi olur. Onu hemen öpmezsen, ben öpeceğim.

Josh, uyuşukluğundan sıyrıldı ve Clara'yı sandalyesinden çekerek ayağa kalktı. O an onu hayatında hiç istemediği kadar çok istiyordu. Yüzünü iki eliyle tuttu. "Harika konuşma."

"Teşekkürler." Başparmağını gamzesine daldırdı. "Sondaki seks kısmıyla biraz yoldan çıktı."

"Geri dönüş yolunu buldun." Ağzını onunkilere yaklaştırdı ve Clara kollarını onun boynuna doladı. Dudakları şefkatle birleşirken dünyası kendi ekseninde doğruldu. Onu hak ettiğinden emin değildi ama kimsenin onu almasına izin vermeyeceğinden de emindi.

Josh, Clara ile böyle bir yumuşaklığa sahip olacağını hiç düşünmemişti. Dana ellerini cıvrıttı. "Yani bu, ikinizi gelecekteki Shameless eğitimlerinde göreceğimiz anlamına mı geliyor?"

Clara onun kollarında donup kaldı, gözleri kararsızdı. "Sanırım bir öpüşme dersi verebiliriz? Tamamen giyinik öpüşme. Ooh, R&B ağır sıkışıklığına ayarla."

Seyirciye hazır olmadan önce çok daha fazla prova süresine ihtiyacımız olacak. Aslında gidip antrenman yapmalıyız. Şu anda." Gözleri Clara'nınkinden hiç ayrılmadı. "Naomi onu buradan alabilir." Josh'ın yanakları çok sert gülümsemekten acıdı. "Lütfen bizi bağışlayın."

Clara'yı adeta stüdyodan çıkarıp koridora sürükledi. "Davranışlarım için çok üzgünüm," dedi kapı arkalarından kapanır kapanmaz. "Tam bir pisliktim. Bilmeni istiyorum ki ben-"

Clara, gömleğinin önünü yakalayıp onu yolun dışında kalan bir merdiven boşluğuna sürüklemekten önce asansöre göz attı. Kapı arkasından kapanırken, parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi ve kıvrımlarını onun çukurlarına yasladi. "Bana sonra anlat," diye fısıldadı kulağına.

Josh'un daha fazla ısrara ihtiyacı yoktu. Kıçını tuttu ve onu yerden kaldırdı, böylece onu duvara itmeden ve kulağının altından boynuna sıcak öpücükler emmeden önce bacaklarını beline dolayabildi.

Clara terkedilmişlikle inledi.

"Bunu gerçekten yapıyor muyuz? Burada?" Bu gün bir rüyaysa, hiç uyanmak istemiyordu.

Kalçalarını ona doğru yuvarladı. "Bunun üstesinden gelebileceğini mi düşünüyorsun?"

Josh onun dudaklarına doğru güldü. "Tatlım, bende hâlâ senin hiç görmediğin bir sürü hareket var."

Duvara yaslanan merdiven boşluğunda kıçını dengeledi. "Bu güzel bir elbise," dedi kumaşı beline doğru iterken. Sabırsız parmaklarıyla iç çamaşırını yana

kaydırdı. Tanrım, Clara. Mükemmel amcığa sahipsın," dedi onu sıırıslıkla ve kendisi için hazır bulduğunda.

Clara, onun omzunu ısıırırken inleyerek kalçalarını onun kalçalarına doladı.

"Seni seviyorum. Seni çok seviyorum."

Josh pis bir şey söylemiş gibi küfretti ve kalçasını ona doğru kaldırdı. "Eğer senin sesinden ve biraz da beceriksizliğinden dolayı pantolonuma girersem, sokaktaki tüm itibarımı kaybederim."

Clara gözlerini kapatıp başını geriye atarken gırtlğından alçak sesle güldü.

"Öyleyse ne bekliyorsun?"

Josh bir ritmi kaçırmadı. Prezervatif bulmak için cebini karıştırdı. Çok şükür eski alışkanlıklar zor ölüyor. Folyo paketi dişleriyle yırtıp açtı ve üzerine kaydıldı. "Bu gerçekten inanılmaz. Sanki bunun sen burada olduğun ve harika görüldüğün için olduğunu biliyorum ama—"

"Josh?" Clara'nın kesik kesik nefesi pantolonunun içinden çıkıyordu.

"Evet?"

Öne uzandı ve kıcını kavradı, adam ona batana kadar kalçalarını hizaladı.

Onun gergin sıcaklığı etrafını sararken, o da işkence dolu bir iniltiyle başını onun omzuna eğdi. "Sağ."

Ellerini onun dizlerinin arkasında tutarak pelvisinin açısını eğdi, böylece aletinin başı onun G noktasını ovuşturdu. Onu bir merdiven boşluğuna iki kez sokamayabilirdi ama kesinlikle deneyebilirdi.

Josh, onun sızlanmalarını ve miyavlamalarını dinlerken kendini utanç verici bir şekilde yakınında buldu. Uyluğunu kalçasına doğru biraz daha yukarı

doğru bastırduğında ve onun etrafında titrediğini hissettiğinde, elleri kürek kemiklerine saplandı. Clara zevkini bulurken boynunun omzuyla birleştiği yeri ısırıldı.

"İnanılmazsın." Onun dudağını ısırmasını ve gelirken kıvranmasını izleyerek saatler geçirebilirdi.

Clara ellerini onun ensesine götürdü ve ağzını kendisinininkine yaklaştırdı.

"Seninle birlikte olmak, koca bir yaz boyunca hayal kurmaya değecek kadardan daha iyi nasıl olur?"

Sonsuzluğun eşiğine gelene kadar her kelime beyinde yeni, muhteşem bir görüntü yarattı. Hem aç hem de tok. Mutluluk tanımı, bu mükemmel, vahşi anı kapsayacak şekilde genişledi.

Josh, parmak uçlarını onun uyluklarının ipeksi derisine batırdı ve kendi orgazmı onu sallarken çığlık atmamak için dişlerini gıcırdattı. Terli alnını onunkine dayadı. "Senin gerçek olduğuna inanamıyorum." Kadının üzerinden kaydı ve korkuluktan aşağı inmesine yardım etti.

Aceleyle çantasından bir avuç mendil verdi. "Topluluk içinde seks düşündüğüm kadar iyi, ama sonrasında kesinlikle daha az çekici."

Josh kendini temizleyip her şeyi kotunun içine tıkarırken güldü.

Clara'nın çantası çalmaya başladı.

"Ben Jill," dedi ekranda yanıp sönen arayan kimliğine bakarak.

"Buna cevap vermen gerekebilir."

"Merhaba?" dedi Clara, cihazı kulağına götürmek için eğilerek. Yanakları tuğla gibi kırmızı olmuştu.

Josh, Jill'in paniğe kapılmamaya çalışan birinin yüksek ve özlü ses tonuyla, "Buraya inmelişin," dediğini duydu. "Ofisimdeyim ve Toni Granger az önce gelip seninle konuşmak istedi."

Clara, Josh'a baktı ve alt dudaklarını yaladı. "Şimdi?" Gözleri kocaman açıldı.

"Tamam aşkım. Tamam aşkım. En kısa zamanda orada olacağım."

Biraz tazelenmek için tuvalete gittikten sonra otoparka gittiler.

"Hadi. Ben sürerim, dedi Josh, onun elini tutarak.

Clara birden durdu. "Aslında burada bir arabam var."

Gözlerini otoparkta gezdirdi. "Ne? Arabayı nereden buldun?"

"Eh, bu biraz komik bir hikaye. . "

otuz yedinci bölüm

JOSH, spontane yolculuğunun haberini, her şey düşünüldüğünde olağanüstü bir soğukkanlılıkla aldı.

"Eline geçen ilk fırsatta o adama koşmana bayılıyor muyum? HAYIR." Josh sıırttı. "Ama aynı zamanda, bana kestirmeden gitmek için o ahmağın anahtarlarını talep etmene bayılıyorum."

Clara'nın midesinde kelekler kanat çırpıyor. Bir duygusal hız treninden diğerine geçmişti ve şimdi Toni onu görmek mi istiyordu?

Josh, Jill'in ofisinin önünde dururken onun elini sıktı. "O güzel beyinde neler oluyor?"

"Biraz gerginim." çok gergin. "Stüdyoda damarlarımda tüm o adrenalin pompalanıyordu, bir sürü endorfin vardı, ama şimdi eylemlerimin sonuçlarıyla yüzleşmek zorundayım."

"Pişman mısın?" Sesi doğal olmayan bir şekilde tarafsız çıktı.

"Kesinlikle hayır. Diğer insanlar bundan hoşlanmazsa, yürüyüşe çıkabilirler."

Josh başını salladı. "Sana bin yıllık bir deyimler kitabı falan bulmalıyız. Bunun gibi ifadeler, tele pazarlamacıların size her zaman osteoporoz ilacı satmaya çalışmasının nedenidir."

Jill'in kapısına vardıklarında tereddüt etti. "Belki de burada beklemeliyim."

Clara dudaklarını onun yanağına bastırdı. "Lütfen benimle gel. Ne olursa olsun. Seni teyzemle tanıştırmak istiyorum."

Çenesini dikleştirdi. "Yol göster."

"Günaydın," dedi Clara, Jill ve savcının bekledikleri konferans odasına girerken Josh'un elini tutarak. "Sizi beklettiğim için özür dilerim."

"Problem değil." Toni Granger etkileyici boyuna ulaştı. "Muhtemelen benden haber beklemediğini anlıyorum."

Savcı Josh'a döndü. "Seni tekrar görmek güzel, Josh."

Clara istemsizce geriye doğru bir adım attı.

Josh ellerini arkasında kavuşturmuş tavana bakıyordu. Clara'nın tüyleri diken diken oldu.

Toni, "Bu sabah gazeteyi almak için ön verandama çıktığımda ve bu az çok tanıdık gelen genç adamı kapımın önünde gördüğümde ne kadar şaşırdığımı tahmin edebilirsiniz," dedi.

Toni, Josh'un omzuna elini koydu. "Ona tam olarak ne yaptığını düşündüğünü sorduğumda, benimle paylaşabileceği bazı değerli bilgileri olduğunu söyledi. Kampanyamla ilgili bilgiler. Bana bir flash sürücü verdi ve herhangi bir sorum olursa diye nezaketle dışarıda bekleyeceğini söyledi.

Clara, Josh'a, Ne oluyor? Yapması gereken ciddi bir açıklaması vardı.

"Şimdi itiraf etmeliyim ki ilk içgüdüm özel mülke izinsiz girdiği için kıcını tekmelemek oldu ama gözlerindeki bir şey onu dinlemeye karar vermemi sağladı."

Josh ellerini kaldırdı. "Durumun acil olduğunu açıklığa kavuşturmak istiyorum. Değerli vaktimi ofisinizin açılmasını bekleyerek harcamak istemedim. İlgili seçmenlerden ziyaret almak istemiyorsanız, adresinizi internette bulmayı zorlaştırmalısınız."

"Beni bulduğunuza sevindim," dedi bölge savcısı, Clara'ya küçük bir araba yolculuğu uzatmadan önce. "Josh, Black Hat şirketi ve HD Pruitt hakkında büyük miktarda suçlayıcı bilgi topladı."

Josh, doğrudan Clara'nın hafif bulanık görüşüne adım attı. "Birkaç haftadır Black Hat'ın şüpheli davranışlarını belgeleyen bir sürü e-posta ve kısa mesaj topluyorum. Oyuncular ve ekip, neyin peşinde olduğumu öğrendi -bildiğiniz gibi, gizliliğimle tam olarak tanınmıyorum- ve gönüllü olarak kendi hikayelerini yazdılar. Toni, çalışma ve istihdam yasalarının otuza yakın ihlaline dair kanıtımız olduğunu söylüyor. Stu, mahkemede kullanabileceğimiz prodüksiyon görüntülerini bile ortaya çıkardı."

"Ne?" Clara'nın zihni bin bir yönde hızla ilerliyordu. Neden bana söylemedin?

“Bunun üstesinden gelip gelemeyeceğimden emin değildim ve sana söylersem bunu yapmak zorunda kalacağımı biliyordum. Korkumdan daha büyük bir nedene ihtiyacım vardı. Sen gider gitmez, bende bir tane olduğunu biliyordum.

DA kapalı dudaklarından gülümsedi. "Ayrıca yetişkin eğlence endüstrisi adına tanık olarak ofisime hizmet etmek için gönüllü oldu. Çabalarım katılırsa, topluluğun benim olmadığımı görmesine yardımcı olacağını düşündüğünü söyledi - kullandığın kelimeler tam olarak neydi?

Josh kızardı. "Seks işçilerini sabun kutusu olarak kullanan başka bir pislik politikacı."

“Sunduğu kanıtlara göre hareket etmeyeceğimden endişe ediyor gibiydi, bu yüzden bana kibarca kampanya platformumda eşitlik için savaşırken marjinalize edilenleri veya damgalananları unutmayacağıma söz verdiğimi hatırlattı. Bu bilgiyi senden aldığını hayal edebiliyorum. Ayrıca bana beş yıl önce yazdığım bir pozisyon belgesinin bir kopyasını da verdi.” Savcının normalde sert bakışları yumuşadı. "Gerisini ona anlatmak ister misin?"

Josh, Clara'nın iki elini de tuttu. "Toni'den kampanya ekibine geri dönmene izin vermesini istedim. Ona işleri nasıl tersine çevireceğini bildiğini söyledim. Bunu benim için yaptın ve eğer sana bir şans daha verirse sen de onun için aynısını yapardın.

Clara yelpazelendi. "Oturabilir miyim?"

Josh, onun bir sandalyeye oturmasına yardım etti.

"Bundan emin misin?" Savcının almaya razı olduğu riske inanamadı.

Toni teyzesine döndü. Halkla ilişkilerden sen sorumlusun. Sizce Black Hat aleyhine dava açmak seçim haber döngüsünün sahibi olmak için yeterli olur mu?

"Görelim. Seks var. Para. Güç." Jill parmaklarındaki kelimeleri işaretledi ve gülümsedi. "Evet. Bu işe yaramalı.

"Peki, Clara, ne diyorsun? Buna hazır mısın? Toni sırttı.

Clara teyzesine döndü. Jill tanıdığı en güçlü ve en iyi kadınlardan biriydi. Wheaton'ların ona yaşattığı onca şeyden sonra bile, hiçbir soru sorulmadan Clara'yla şansını denemişti. Jill, hayranlık uyandıracak kadar uzun bir süre inançlarına bağlı kalmıştı. Onlar için silahlarla değil, yiğit bir sessizlikle savaşmış, ailesinin çekingenliğini hak ettiklerinden daha fazla zarafetle kabul etmişti. Seçimlerinin, özgürlüğünün bedelini ödemişti ve gözlerinin etrafındaki yumuşak çizgiler cezasının süresini belirliyordu.

Jill bu yaz ona çok şey öğretmişti ama Clara ona dönüşmek istemiyordu.

Wheaton'lar sayısız skandal atlatmıştı. Kendilerini nasıl affedeceklerini öğrenmelerinin zamanı gelmişti. "Geri geleceğim. Ama Noel için benimle Greenwich'e gelmelisin.

Teyzesinin kaşları havaya kalktı.

"Müzikle birlikte yüzleşebiliriz. İki kara koyun sürüye geri döndü." Clara bir cevap beklerken nefesini tuttu. Ailesinin ona kapıyı kapatmamasına kararlıydı ama yanında Jill olursa her şey daha kolay olurdu. Wheaton'lar ikisiyle de gurur duymalı. İkisi de biraz PR'ın düzeltmeyeceği bir şey yapmamıştı.

"Varım." Jill, Clara'yı kucakladı. Seninle gurur duyuyorum, diye fısıldadı kulağına.

Ayrılırlarken Toni, "Adınızı muhalefetin ağzından tamamen uzak tutamayabiliriz," dedi. "Hemen başlamamız gerekecek ve bunların hiçbiri kolay olmayacak. Doğru kanıtlar olsa bile, Pruitt paranın satın alabileceği en iyi savunma avukatını tutacaktır. Halkla ilişkiler de dahil olmak üzere her yönden bizi geride bırakacak."

"O zaman işe koyulalım." Jill, Toni'yi konferans odasından çıkarırken göz kırptı.

Yalnız kalır kalmaz Clara, Josh'a döndü. "Bunu yaptığına inanamıyorum." Bir dava, Pruitt ile alay etmekten daha fazlasıydı. Shameless'ın küçük, sessiz isyanından çok daha fazlası. Mahkemeye çıkmak, dikkatleri üzerine çekmek, yetişkin eğlence camiasındaki rolünü tehlikeye attı. Ona daha önce anlattıklarına göre, sektördeki birçok insan onu en iyi ihtimalle bir fırsatçı, en kötü ihtimalle bir hain olarak görecekti.

Büyürken Clara, ebeveynlerinin çocuklarına olan sevgilerinden dolayı pek çok fedakarlık yaptığını izledi, ancak daha önce hiçbir erkek ona olan sevgisinden dolayı böyle bir şey yapmamıştı. Gerçekten hak etti mi?

Josh hakkında o kadar çok şey gerçek olamayacak kadar iyi hissettirdi ki. Üç ay kendine "Bu sana göre değil" dedikten sonra. O gözler, o eller, o ağız, o nezaket, o mizah. Hiçbiri sana ait değil ve kendini kandırmaya cüret etme. Hikayeyi tanıştığı en yetkili insanlardan birinden duymak bile gerçeküstü hissettirdi.

Josh, "Bunu senin için yapmadım," dedi.

Clara'nın omuzları çöktü. "Ah."

"Ama senin sayende yapabildim."

Elinin tersiyle yanağının kıvrımını çizdi. Josh ona dokunduğunda bir devreyi tamamladı, böylece elektrik bedenleri arasında gidip gelerek onun her santimini daha canlı hale getirdi.

"Bütün bunlar büyük hissettiriyor," dedi. "Sadece seni nasıl sevdiğimi değil, sadece Shameless'ı değil, aynı zamanda Toni ile değer verdiğim insanlara daha geniş ölçekte yardım etme şansı." Elleriyle konuştu, sözlerinin ardındaki hareket, bir teknedeki pervaneler gibi coşku uyandırıyor. "Olumlu bir etki yaratacağımı hiç düşünmemiştim. Bunu yapmak, tanıklık falan yapmak, seks işçileri için daha güvenli bir çalışma ortamı yaratıyorsa, sektörü Pruitt gibi adamlardan koruyorsa, bunu pornoyu bırakmak ya da hain yapmak olarak görmüyorum. Bu dava, bu işte şimdiye kadar gezintiye çıkarılan herkesin yararına olacaktır.

Josh ensesini ovuşturdu. "Ve tamam, belki senin için biraz öyledir, Clara. Ama umursamıyorum. Çünkü iki gece önce gittiğinde, benim için ne kadar önemli olduğunu sana göstermek için elimden gelen her şeyi yapacağımı fark ettim." Gözlerinde yine acı belirdi. "Aptaldım ve korkmuştum. Beni reddedeceğinden o kadar emindim ki seni uzaklaştırdım. Kendi aşağılığımın kanıtı olarak seni göstermek istedim. Sen daha fırsat bulamadan, toplumun benim değerim hakkındaki görüşünün beni yetersiz ilan etmesine izin verdim. İşini geri

almana yardım ederek başlayabilirsem, belki de en azından seninle işin geri kalanını, 'seni sevmek' kısmını konuşmama izin verirsin diye düşündüm.

Cebinden katlanmış bir gevşek yapraklı kağıt çıkardı. "Artıların ve eksilerin bir listesini yapma cüretinde bulundum."

"Yaptın?" Clara belgeye baktı. "Bu çok romantik."

Josh, "Şu anda hayatımda pek çok korkunç kadın var ama umurumda değil," dedi. "Çünkü sana baktığımda, Clara, sanki içimdeki kuduz bir canavar arkasını dönüp "Sonunda" diye iç çekiyor. Ama bu konuda sorun yaşamadığından emin olmak istiyorum. Hepsini. Daha ileri gitmeden önce ailenle konuştun mu?"

Clara gözlerini kapattı. Bu soru, bu anla ilgili diğer birçok harika şeyin yanı sıra, Josh'un onu dinlediğini ve umursadığını gösterdi.

"HAYIR. Henüz değil. Ama bir şekilde düzeleceğini düşünüyorum. Acı verici olacak, beni yanlış anlama, ama rahatsızlıkla çok daha rahat oluyorum.

Haklıydın. Beni korkutan şeylerden, hatta iyi şeylerden bile çok uzun süre kaçmak için ailemi bahane olarak kullandım. İzin istemeyi bitirdim. Kendi hayatımı seçiyorum. Eninde sonunda beni affedecekler. Hayır cevap olarak kabul etmeyeceğim."

"Lanet etmek. Bu büyük bir gündü," dedi Josh donu düşüren bir sırıtışla. "Nasıl hissediyorsun?"

"Minnettar." Clara parmak uçlarında yükseldi ve kollarını onun boynuna doladı. "Teşekkür ederim. Biliyor musun, sonunda Shameless'ın sessiz bir ortağı olmaktan memnun olacağımı sanmıyorum. Sanırım basında çıkan

haberleri okur ve abonelerin gelip kıskançlıkla köpürmelerini izlerdim. Bunu çok fazla önemsiyorum. Toni'nin yeniden seçilmesine ve Pruitt'i devirmesine yardım etmek istiyorum ama sanırım kampanya sona erdiğinde bir süre tam zamanlı olarak siteye odaklanıp güven fonumdan biraz daha harcayabilirim." Elleri, elbisesinin etekleriyle flört etmek için saçlarından beline gitti. Parmak boğumlarının kalçalarının dışına değmesi, omurgasından aşağıya bir arzu şimşegi göndermeye yetti.

Konuştuğunda, sözleri biraz soluksuz çıktı. "Bir porno imparatorluğunu devirmek her gün mümkün değil."

otuz sekizinci bölüm

İKİ YIL SONRA . . .

Hindiyi yakıyorsun," diye fısıldadı Clara onun kulağına. Fırının sıcaklığını önemli ölçüde düşürdü ama darbeyi yumuşatmak için yanağına bir öpücük kondurmak için parmak uçlarında yükseldi.

"Baban 'çıtır çıtır derisi olan altın kahverengi bir kuşu' sevdiğini söyledi." Josh, mahcup bir şekilde elmacık kemiğini tuttu.

"Bana çok çıtır görünüyor." Ellerini onun omuzlarına bastırdı ve onun buruşuk düğmesini düz bir şekilde yere indirmeye zorladı. "Seni hiç bu kadar gergin görmemiştim."

“Wheaton ve Conners aileleri ilk kez aynı çatı altında Şükran Günü geçiriyor. Birkaç başıboş davetsiz misafirden bahsetmiyorum bile. Fırına döndü.

"Mükemmellik için çabalıyorum."

Clara, kalçalarına bağladığı pötikareli önlüğün pruvasını çekiştirdi. "Evet, şey, annen, oraya gidip onu Toni ile tanıştırmazsan, savcıya senin utanç verici bebeklik resimlerini göstermekten başka çaresi kalmayacağını söyledi. Buna ihtimal vermem. Bütün bir albümü getirdi. Biliyorum, çünkü geldikten beş dakika sonra bana bunu anlattı."

"Ona Toni'nin havadan sudan konuşmaktan nefret ettiğini söyledim." Josh homurdandı. "Sadece ünlü patateslerinden bir tabak bırakmak için uğradı."

Clara, "Pek çok farklı şeyde iyi olmayı başarması neredeyse üzücü," dedi.

Granger kampanyası yeniden seçildikten sonra Clara, Shameless'ta tam zamanlı çalışmak için halkla ilişkiler firmasından istifa etmişti, ancak Toni hayatlarının bir sabiti olarak kalmıştı.

Black Hat'a karşı savaş sırasında Savcı, Josh'u şimdiye kadar birlikte çalıştığı en iyi tanıklardan biri ilan etmiş ve birçok kişinin imkansıza yakın dediği zaferi ortaya çıkarmak için onu gizli silahı olarak adlandırmıştı. Pruitt ve imparatorluğu aleyhine suçlu kararının verildiği ve Toni'nin kamu hizmeti tarihindeki yerinin sağlamlaştığı gün, avukat Josh'u yetişkin eğlence topluluğunun çıkarlarını onun adına temsil etmeye devam edebilmesi için uzman tanık olarak eğitim almaya davet etmişti. ofis.

Onun teklifini kabul etmiş ve Shameless'taki sorumluluklarına ek olarak sektördeki reformları savunmaya devam etmişti.

Naomi çalışma odasından içeri girdi. Duman dedektörü feryat etmeye başlamak için o anı seçti.

"Siz ikinizin bir odayı nasıl ısıtacağınızı nasıl bu kadar emin olduğunuza dair dilimin ucunda bir şaka var." Kızıl saçlı bir sandalye kaptı ve bitmek bilmeyen sirene bir bulaşık havlusu sallamak için üzerine çıktı. "Her gün işteki yangınları söndürmeye alışkınım Connecticut, ama tatil yemeğine gelme teklifini kabul ettiğimde, gerçek bir yangınla savaşmak zorunda kalacağımı bilmiyordum."

"Ne diyebilirim ki, dünyanın en ateşli erkeğine aşık olduğunda, ara sıra yanma tehdidini kabul etmeyi öğreniyorsun." Clara, iş ortağı abartılı bir öğürme sesi çıkarana kadar Josh'a hayranlıkla baktı.

Naomi ciddi bir ses tonuyla, "O duygusal saçmalıkla yapamazsan, ağabeyinle yatmaktan başka çarem kalmaz," dedi.

Clara'nın nefesi kesildi. "Oliver'la yatmayı denemezdin."

Şu anda neredeyse otuz tam zamanlı çalışanı olan web sitelerinin şaşırtıcı başarısına rağmen, iki kadın hâlâ birbirlerinin sınırlarını zorlamayı seviyorlardı.

"Oh Balım." Naomi alarmı yenerek kirpiklerini kırptı ve sandalyeden indi.

"Denemek zorunda kalmazdım." Partiye yeniden katılmak için geri döndü.

"Oraya gitmeliyim." Annesi mutfağa koşarken Clara onu takip etmek için harekete geçti.

"Kardeşin Cabernet'i cemiyet sayfalarının her yerine döktü." Islak bir gazeteyi kaldırdı. İş Ortağına Dönüşen Oda Arkadaşları "Yaparım" Dedi: Wheaton'dan Wed Conners'a kırmızı şarap manşetine sızdı.

Ah, merak etme, dedi Josh, yerine yenisini getirmek için hareket eden Clara'ya göz kırparak. "Onu lamine ettik."

Kriz önlendi, Clara annesini oturma odasına götürdü. Nişanlısını elektrikli çakmakla uğraşırken bulmak için geri döndü. Açıklamada, "Yamları ezebileceğimi düşündüm," dedi. "Onlara biraz daha canlılık ver."

"Kaderi kışkırtmayalım," dedi aleti elinden alarak. "Sana ne oldu bilmiyorum."

"Sevdiğin birini etkilemek için hiç aptalca bir şey yapmadın mı?" Josh kollarını ona doladı ve uzun bir öpücük için onu kendine çekti.

teşekkürler

Hep bir kitap yazacağımı düşündüm. Hiç kimsenin okumasını beklemiyordum. Yanıldığımı fark etmenin parlak sürprizi, aşağıdaki insanlar olmadan mümkün veya bu kadar tatlı olamazdı:

Menajerim, Jessica Watterson. Kitap satma konusunda inanılmaz derecede iyi olduğun için ama aynı zamanda koçluk, amigoluk ve yarı zamanlı terapist gibi özgeçmişinde yer almayan ama istersen ekleyebileceğin başka birçok işi başardığın için teşekkür ederim. Soğukkanlı kafan için sonsuza kadar minnettar kalacağım. Bu kitabı kapıdan çıkardığınız ve onu en iyi ev bulduğunuz için teşekkür ederiz.

Editörüm, Kristine Swartz. Bana her zaman bu hikayenin hem farklı hem de özel olduğunu hissettirdin ve becerin ve empatinle bu potansiyele ulaşmamız için bize (hem bana hem de kitaba) rehberlik ettin.

Jessica Brock, Jessica Mangicaro ve Berkley'de bu hikayenin okuyuculara ulaşmasına yardımcı olan herkes. Hepiniz bu işin en iyisisiniz ve ben hâlâ olağanüstü ekibinizle çalışabildiğim için kendimi çimdikliyorum.

Heather Van Fleet ve Lana Sloane. Bana ve bu kitaba akıl hocalığı yapmaya karar verdiğinizde ikiniz hayatımı değiştirdiniz. Yazdıklarımı ciddiye alan ilk kişilersiniz . Parmak izleriniz bu sayfalarda kalır. Seni seviyorum. Teşekkür ederim.

Pitch Wars organizasyonu, geçmiş ve şimdiki zaman. Bu topluluk bana hem zanaatta hem de dostlukta en büyük hediye verdi. Sana asla borcumu ödeyemem ama denemeye devam etmeyi planlıyorum.

Tüm Pitch Wars danışan sınıfım, ama özellikle Slack'teki rengarenk ekip. Sen benim bulduğum ailemsin. Bu çılgın yolculuğun her adımını benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Sensiz buraya gelemezdim.

Parlak eleştiri ortağım, Lyssa Smith. Birbirimizi bulmasaydık ne yapardım bilmiyorum. Seni sonsuza kadar saklıyorum.

Lane Rodgers. Konu uzmanlığınızı bu kitaba akla gelebilecek en düşünceli şekilde ödünç verdiğiniz için teşekkür ederiz. Bu hikayeye desteğiniz ve yetişkin film endüstrisini olumlu ve doğru bir şekilde tanıtmaya hedefi çok şey ifade ediyor.

İlk silah arkadaşım, Denise Williams. Bu deneyimi sizinle paylaşmadan ne yapardım bilmiyorum. Her fırsatta birbirimize arka çıktığımız için çok minnettarım.

ARWA bölümü, özellikle Liz Locke ve Nadine Latief. Bana Austin'de bir ev yaptığınız ve rüyalarımın sadece rüya olmadığını hissettirdiğiniz için teşekkür ederim.

All the Kissing'in kurucuları ve topluluğu. Romantizm türü için çok özel bir şey yarattınız. Bunun bir parçası olmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Memleket arkadaşlarım, bu hikayeye ve potansiyeline inanan ilk okuyucularım Emily ve Ilona'ya ve romantik komedileri umursamayan ve hala bu konuda konuşmamı dinleyen Quinn'e özellikle sesleniyorum. yıllardır kesintisiz Bana olan inancın beni hem iyi hem de kötü pek çok gün doldurdu. Hepinizi çok seviyorum.

En iyi oda arkadaşım, Jess DiFrancesco. Bu kitabı okuyan ilk kişi olduğunuz için teşekkür ederim. Başka bir şekilde sahip olamazdım.

Meryl Wilsner ve Ruby Barrett. Ne söyleyebilirim? Bazı günler benim kalp atışımsın. Bazı günler sen benim derin iç çekişimsin. Sen benim kahkaha ve çekişme gözyaşlarımsın. Sözlerimdesin. Arkadaşlığın için teşekkür ederim.

Ailem (hemen hem de geniş). Özellikle size bu kitabın içeriği hakkında bu kadar sınırlı bilgi verdiğim ve sürekli olarak onu okumamanız/okumamanız konusunda ısrar ettiğim için, yazıma gösterdiğiniz sonsuz coşku için teşekkür ederim. İlerlememi her kutladığınızda veya çalışmalarına ilgi gösterdiğinizde, tüm farkı yarattınız.

Benim babam. Okuma sevgimi erken yaşlardan itibaren aşıladınız ve geliştirdiniz. Kitapçıları dünyadaki en sevdiğim yerler haline getirdin. Bir keresinde bana her zaman kitap alacağına söz vermiştin ve bu karardan asla pişman görünmüyordun - her birini pembe kapaklı okuma arayışında bu iyiliği yıllarca suistimal etmeme rağmen. (İşte satın almanız gereken pembe kapaklı bir kitap daha. Üzgünüm. Seni seviyorum.)

Annem. Sen tanıdığım en çalışkan insansın ve birçok yönden bir kadın olarak kim olduğumu şekillendirdin. Bir yazar, özellikle de gurur duyduğum bu kitabın yazarı olacak kadar cesur olmama yardımcı oldunuz.

Micah Benson. İthaf zaten çok duygusal, bu yüzden bunu oldukça pratik hale getireceğim. Eksiklerimi aldığınız, bu kitabın her sayfasını birden fazla taslak halinde okuduğunuz için (genellikle ben karşınıza oturmuş bakarken), ben kendime inanmazken bile bana inandığınız için teşekkür ederim. Bu hikayeyi sanatınızda kutladığınız için (özellikle bunu size açıkça yaptırmadığım zamanlarda) ve belirli durumlarda komik olduğumu kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Seni seviyorum. Seni seviyorum. seni seviyorum

tartışma için sorular

1. Kitabın başında hem Clara hem de Josh, hayatlarını diğer insanların beklentileri (Josh'un durumunda, onların yokluğu) etrafında inşa ettiler. İçselleştirilmiş toplumsal rollerinden hangisini unutmak en zoruydu?

2. Oda Arkadaşı, pek çok tür mecazını tersine çevirir - komşu çocuğu Everett, aşk ilgisi yerine tembel bir düşman olur ve "kıskanç eski kız arkadaş" Naomi, bir ortak ve sırdaş olur. Bu mecazlardan herhangi biri alt üst edilmeseydi, bu hikaye nasıl farklı olurdu?
3. Clara, Josh'a eski ortaklarının onu yatak odasında hayal kırıklığına uğrattığını ve durumu kendisinin halletmesinin "daha verimli görüldüğünü" söyler. Neden böyle hissettiğini düşünüyorsun?
4. Clara, kitabın başlarında, kendi önyargılarını inceleyerek ve Josh, Naomi ve diğer sektör profesyonellerini tanıyarak, porno ve yetişkin oyuncularla ilgili bazı olumsuz damgalara inanıyor. Romanı okurken kendinizi porno ya da yetişkin oyuncularla ilgili kendi fikirlerinizi incelerken buldunuz mu? Seks işçiliğine yönelik damgalamayı nasıl yıkabiliriz ve dünyayı seks işçileri için daha güvenli ve kabul edilebilir hale getirebiliriz?
5. Birlikte iş yapmak Josh ve Clara'yı yakınlaştırırken, romantik bir ilişkiye girmelerine de engel teşkil ediyor. Shameless'ı başlatmanın aşk hikayelerine nihayetinde yardımcı olduğunu veya engellediğini düşünüyor musunuz?
6. Clara ve teyzesi Jill'in birkaç paralelliği var - ikisi de kalplerinin peşinden gittiler ve Los Angeles'a neredeyse hiçbir plan yapmadan kaçtılar. Ancak Jill, kınamalarını aldıktan sonra Wheaton ailesiyle tüm bağlarını keserken, Clara onların onu uzaklaştırmasına izin vermez. Clara neden kendi skandalının ardından Wheaton'ları da terk etmiyor?
7. Sence Josh ve Clara, kontrat anlaşmazlığı oda arkadaşırken performans göstermeyi bırakmasına neden olmasaydı birlikte olur muydu?

8. Karşılıksız aşkın peşinde ülkeyi baştan başa dolaşan Clara, Josh'a "Hoşlandığın birini etkilemek için hiç aptalca bir şey yapmadın mı?" diye sorar. Öyle mi? Ve belki daha da önemlisi, buna değdi mi?
9. Josh ve Clara, oda arkadaşı olmaktan sonsözle meşgul olmaya giderler. Romantik partnerler olarak birlikte yaşamaya başladıklarında sizce ne değişti?

Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmamaktadır. Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip,fikir sahibi olmanızdır. Sitedeki kitaplar sadece tanıtım amaçlıdır. Yazarı ve yayıncıyı desteklemek için kitabı satın almanızı öneririz..